

mentj élet tehetetlenségét. Ez a türelmetlenség, ez a nemzeti munka-vágytól izzó nagy akarat lett rá nézve politikailag végzetessé.

Akik az ő nagy egyéniségében az akarat hazafias tisztaságát, a tehetség munkára, kiváló alkotásokra termettségét elismerni nem akarták és ellene oly féktelenül agitáltak, talán maguk is megdöbbenve állanak a választási küzdelem eredménye előtt. Megdöbbenve állanak különösen azok, akik látják és tudják, hogy a Tisza Istvánnak szánt döféssel tátonzó sebet ejtettek a szabadelvűségen is.

Mert hogy mi lesz most: csak a jó Isten tudja.

Abszolút többsége nincs a szabadelvűpártnak sem, a függetlenségi pártnak sem. Tehát nincs olyan alkotmányos többség, amely kormányképes volna. Nagyon nehéz lesz az ellenzéknek ezzel a megdöbbenő győzelmi eredménnyel boldogulnia. Vajha megtalálhassa a nemzetboldogító kibontakozást!

Annai azonban bizonyos, hogy Tisza István bukásával a valódi szabadelvűségnek alapja és oszlopai is veszedelemben vannak. Aggodalommal nézünk a jövő elé, mely esetleg majd megdöbbenő tünetekkel igazolhatja, hogy mégis csak ennek a hazafijúnak kikiáltott, forrást törő, de minden ízében hazafi és szabadelvű politikusnak meg nem értett tiszta szándéka vezetne volna ezt a szegény agyon-válaszfallazott nemzetet a boldogulás felé.

Éppen azért a valódi, a Tisza István szellemében való szabadelvű hazafiaknak jó lesz Istenben bízni és szárazon tartani a puskaportukat; vagyis örködni a szabadelvűség kivívott kincsei fölött.

A megdöbbenő fejlemények, a választási eredmény immár váratlanul aktuálisá tették a nagykanizsai szabadelvűpárt ismeretlen vezetőségének azt a határozatát, (mely az enunciació idején még szinte komikus hatást volt) — hogy a választás lezajlása után azonnal tömörülni fog a szabadelvű-

ség (de erősen hangsúlyozzuk: a valódi, a tiszta szabadelvűség!) lobogója köré.

Kell is tömörülni! — A szabadelvűség kincseit őriznünk kell vérünkkel, életünkkel, hogy el ne tékozzolhassák azok, akik sáfárként lépnek majd az évtizedes küzdelmek örökébe.

HIREK.

Küri Klára megérkezése.

A nagy primadonna, ki elindult vidék-hódító körútra, nagyon elhagyott módon tartotta bevonulását műpartolásáról híres Nagykanizsa városába. Egy lélek nem várta a vasuton, nem volt egy szál virág, egy kalaplegetés. Mi sem tartjuk a primadonnaságot a művészetek maximumának, Küri Klárát sem a nemzeti művészetek valami megköveteli a konvenció, hogy a fővárosi színpadok egyik előkelő alakját ne hagyjuk árva módra bandukolni be a vasutról. — Kömley fél napig hajszolt valami frakkos urat, ki az érkező Kürinek a vasuton egy csokrot adjon át, de eredménytelenül. A Zala szerkesztőségét kereste elsőnek, itt azonban senkit sem talált, aztán elindult hát megkeresni a legilletékesebb tényezőt, az irod. és műv. kört. De Istenem, hát ez hol található? Denique, Kömley sem találta meg és Küri Klára úgy kocsizott be, mint a kis kardaloszó, kit Kövessy Albert szerződöttet. Pedig Kürit ismerik Kanizsán, voltak is itt nagy sikerei és valamikor itt neveztek ki tiszteletbeli masinistának.

Küri Klára hangversenye.

Kömley Gyula színész-titkár hangversenykörútra szerződött Küri Klárát és a művésztársaság kedden Nagykanizsán is utbaejtette. Nem tudjuk, hogy Kömley urnak miféle szerepe van a társaságban, szimpla tag-e, vagy talán impresszárió, annyi azou-

ban bizonyos, hogy nem azzal a szándékkal jött, hogy még egyszer visszatérjen. Amit ő művelt, az határozott felületés. Az a díszes közönség, mely zsu olásig megtöltötte az Égylet termét, nem azt érdemelte, a mit Kömley ur nyújtott. Küri-estélyt hirdetett és ehelyett kaptunk egy kriminálisan összeválogatott programot, melyet csak az elbizakodottság, vagy a semmiivel nem számoló üzleti szellemi nyujhat. Négyezer jelent meg a deszkákon Küri Klára és valósággal lázba hozta a közönséget. Ez valami, de ide aztán pontot kell tenni. Küri Klára felülmulhatatlanul kedves, elragadóan, istenien bájos teremtés, csak ne hozta volna magával a három forszdarabját, melyet mindnyájan hallottunk már tőle, kik Budapesten csak egyszer is jártunk, ott pedig másokan voltunk. Az a másik két Blahás ráadás is nagyon megérdemelte a sok, sok tapsot, de Küri Klára rövid szereplése még nem avatta — Küri-estélylyé az estét. A program többi pontjai említést sem érdemelnek. F. Lányi Irma intelligens színésznő, sem több, sem kevesebb. A fődolog az, hogy a közönség nem az ő kedvéért ment az előadásra. Az pedig egyszerűen nevetséges, hogy maga Kömley ur mit produkált: monologokat, melyek már a könyökünkön nőnek ki, és kuplékat, melyekért Latabárt kifütyölné a közönség. Végül azt sem hallgatjuk el, hogy Kürit a képzelhető legkriminálisabbban kísérte a zongoristája.

A nagy és igazán előkelő közönség, melyet Nagykanizsán együtt ritkán láttunk, csalódva távozott az előadásról, bár Küri Klárát egyhamar nem fogja elfeledni.

— Athelyezés. A vall. és közoktatásügyi miniszter Maxi Károly pomágyi áll. isk. tanítót hasonló minőségben Orhoviczára helyezte át.

— Halálozás. A következő gyászjelentést vetlünk: A Keszthelyi Katli. Főgimnázium Tanári Testülete fájdalmas megilletődéssel jelenti, hogy szeretett kártársa, *Barkovits Lajos* főgimnáziumi okl. rendes tanár férfitelében, 50-ik és buzgó tanügyi szolgálatának 26-dik évében, a haldoklók szentse-

a nagyvárosok büzös levegőjével, derézig morfolva az élvezetek piszkos árjának mocsarában, most itt vagyok, testetöltött ábrándjaimmal, óhajommal itt gyönyörködöm a nagy síkság csendes változatlanságában; lelkemet, szívemet megtölti, magával ragadja a szent némaság.

S mintha itt jobbak, becsültebbek lennének az emberek; örülnek az idegennek s igazi magyar szives vendégfogadással üdvözlik őket.

Itt nem kérlek, nem kutajkák: miért jöttél? mi járban vagy? hova készülsz? — a napi munkájában kifáradt gazda szeretettel csüng az idegen-lélek minden egyes szaván, a gyermekék csendesen, szerényen húzódnak meg a kis, mestergerendás, fehérre meszelt szobácska egyik zúgában, s az asszony, a férjén rajongó szeretettel csüngő nő személy pedig kirakja a pohárszék, ládafiók és éléskamra minden nagybecsű, megévésre rendelt kincsét s megtisztelve érzi magát az egész kis paraszt-család, ha a nadrágos idegen csak egy falatot is kóstol az ő szerény ételéből.

Én és utitársam, egy, a jóbán és rosszban oldalam mellett híven kitaró gyermekkori pajtásom pedig nem győzzük egymásközt díszelni ezt, a városokban ismeretlen fogadtatást és szeretetet, — lelkünkkel e percben nem vágyunk vissza az elhagyott szülővárosba, zajos otthonunkba, a mulatos vig cimborák közé, hanem itt zarándokolunk a Hortobágy e magányos házainak jólelkű népei között, kiknek szívét a paraszt-dolmány alatt még fűdja hevíteni az embertársi szeretet, a fennen, dicsőséggel lobogó ragaszkodás és tisztelet.

E szerető környezet fogva tartja lelkünket, és e percekben megelégedünk elhagyott családi félszünkükről és szereteteinkről... egy cél lebeg

előttünk: megismerni az igazi magyar népet a maga szeretetreméltó tulajdonságaival, gondolatvilágával.

S oly jó itt lenni, hogy a ki ide téved életútjában, nem kíván egyhamar búcsút mondani hűfietlenül a csendességet csak parányi kicsi részében megzavaró szélmalomok és kelepelésükkel hangos golya-esak-dok vidékéről, — lelke visszavágya bárholra a délibábjával remek képet nyújtó, gulya és csorda borította homoksíkságára az alföldi nagy rónaságnak.

A felkiáltójelként magasan az ég felé nyúló, hőrihorgas kutagások körül pajzán, ugrándozó csikókat óz karikásával a borjuszájú ingujjas csikós legény, nem messze tőle botjára támaszkodva meztelatlannul áll s vizsgálódik ökör-csordája felett a számadó gulyás, még odébb pedig a napsütött-arcú pásztorfiu fujja szivetszomorító bánatossággal fűzfagöböl faragott, kicikornyázott üllinkóját, melynek hangjait néha-néha megzavarja a vezető-állat hangos kolompja, vagy egy-egy, a szárazakácára szállott madárka búbaszó éneke, s ha az is elhallgat, ... csend ül átjára, csak a szélmalomok egyhangú kerepelése vegyül a lanyha szellő fűtta vidék csendes légkörébe.

S ő nagy homoktenger közepén rajongó lelkedéssel csüngök tekintetemmel e megragadó látványon; lelkemmel bejáróm az egész vidéket s megállapodom ott a távolban, hol a napsütött homok-táblával egybeölelkezik az azurkék színben úszó égboltozat; minthogyha az a kihalt, természetlen föld ott a láthatáron szeretettel ölelné keblére a fehér bárnyfelhőket.

S nekem így tetszik ez!

A körülülpok, ausztriai hegyecsoportok, az itáliai

narancserdők, Páris csodás szépségű terei, vagy Styria hegyes völgyes vidékének változatos képe nem bilincselte le lelkemet; tetszett, de én csak ide vágytam, nyugalomban kipihenhetni napi fáradságomat az imádott alföldi rónaság szent zavartalanságába, ide, a Duna és Tisza közé, a szabad természetbe.

Ide vágytam mindig, mert tudom, érzem, hogy ennek a lelkét-fogvatartó alföldi szép rónaságnak hiába keresném széles e világon párját; az igazi nyugalmat, pihenést csak itt leheltem meg.

A nap magasan áll az égboltozaton, hevével szinte perzseli a földet, a déli harangszó idehallatszik a távoli falucska tornyáról, a hitvallásos nép kalaplevéve omol térdre az isteni hangokra, s az ott idegen emberi lelkét elfogja a szent búzóság és áhitat e lebilincselő, gyönyörű kép láttára.

Aztán, ha elhangzik a harangszó is, az az imára serkentő isteni ige, újra átveszi birodalmát a pásztor gyerek üllinkójának melabús danája, a Talaku gémeskutak monoton csikorgása, — s a mindig alább-alább csúszó hatalmas korongja a napnak eltűnik a messzeségben, pirosas fényével még egyszer végigszántja a csendes tájat, majd pedig bevonja ezt látylával az égződen szép esteli alkonyat.

S ahogy korom-sötét leplevel ráborul a pusztára az éj, itt-ott lassankint kigyulnak apró fényűkkel az őrütek is, súbáján végigfékszik mellette a pásztor, makrapipájára üszköt rak s éber szemekkel ügyeli kintt legelő pirosáját.

Az apró pásztorüzek pirosas fénye pedig messze bevilágítja a sötét éjbe; mint megannyi csillag pislog a távolból; a kísérteties csendet

gének ájtatos felvétele, rövid, de kinos betegség után, f. évi január 29-én lelkét visszaadta Teremtőjének. — A boldogult hült tetemeit január hó 30-án délután 4 órakor fájdalmas szívvél kísérik a szt. Miklósról nevezett sírkertbe, az engesztelő szentmise áldozatot pedig ugyanazon napon d. e. fél 8. órakor mutatjuk be lelki üdvéért. — A tanintézet nagy műveltségű s kiváló szakképzettségű buzgó tanárt, mi kedves jóbarátot, az ifjúság atyai gondosság, lelkes vezető, a társadalom nemesszívű embert veszített el a megboldogultban. — Keszthely, 1905. január 29. — Áldás és kegyeties emlékeztünk lebegje körül porait!

Nagykanizsai főrabbi Budapest. A budapesti országos rabbiképző-intézet érdemes öreg tanárának, Bloch Mózesnek kilencvenedik születésnapját méltóan ünnepelték meg csontani és volt tanítványai. Többek között szombaton hálaadó istentisztelet volt, melyen az ünnepi beszédet nagy és díszes közönség előtt Neumann Ede dr. nagykanizsai főrabbi mondotta. A fővárosi lapok kivétel nélkül nagy elismeréssel emlékeznek meg Neumann dr. tartalmas, magas szárnyalású, hatásos beszédéről.

Uj ügyvédök. Dr. Filkor Márton ügyvéd irodáját Alsólendván megnyitotta.

Dr. Harkányi Ede fiatal földink, ki legutóbb irodalmi munkájával keltett nagy és méltó felhívást, Budapestben (Szentkirályi-utca 1. sz.) ügyvédi irodát nyitott.

A felső kereskedelmi iskola hangversenye. A nagykanizsai felső keresked. iskola növendékei minden ízében sikerült mulatságot rendeztek mult hó 28-án a Casino nagytermében. A táncot kitűnő izléssel összeválogatott programm előzte meg. Szép volt a zenekar nyitánya, az énekkar precíz előadása. Nagyon ügyesen szavaltta Kaulmann Jenő a Szép Ilonkát Strém Károly kifogástalan zongorakísérete mellett. Különösen sikerült a Faust hegedűszólója, melyet Sterneck tanár kísérete mellett Morgenstern Dezső adott elő. Ezután az énekkar Népdalegyvelege következett. — Az Az Apró félreértések c. vigjátékot jó rendezésben és összevágó játékban adta elő hét tanuló, a kik közül egyik-másik tehetséget árult el. A vonós quartett zongora és harmonium kísérettel egyike volt a programm legjobban sikerült darabjainak. Az előadást a

Kossuth-induló zárta be. Közönség volt nagy számban. A tánc reggelig tartott. Általánosan feltűntek a helyi készítményű, kiválóan ügyes előállítású táncrendek.

Egyleti hír. A Kereskedő Ifjak Önképző Egyletének választmánya január hó 30-ikán tartott ülésén elhatározta, hogy — miután a legutolsó két választmányi ülésen mintegy 60 új tag vétetett fel, kiknek szervezeti-jogát a közgyűlésen biztosítani óhajtaná és ehhez legalább is egy havi tagsági-díj befizetése szükséges. — a január 31-re hirdett évi közgyűlést február hó 2-án (esütörtökön) este tartja meg. (A 60 fillérré kiállított nyugtát a közgyűlés estjén az egyesület-helyiségében válthatók be.)

Uj lap. Tegnap reggel különös meglepetésben volt részük a Nagykanizsai Priss Ujság vásárlóinak. Az, hogy a krajcárjukért — Szombathelyi Priss Ujságot kaptak, a melynek melléklete azonban a téves cím dacára is tartalmaztak nagykanizsai híreket is. Ime, ez is egy érdekes játéka a véletlennek!

Meghívó. A nagykanizsai Ker. Jótékony Nőegylet február hó 4-én a Polgári Egylet nagytermében műkedvelői előadásokkal egybekötött táncestélyt rendez. Kezdeté fél 9 órakor. Helyárak: Páholy 16 kor., ülőhelyek az 1-2. sor 4 kor., 3-6. sor 2 kor. 50 fill., a többiben és a karzati ülőhely 2 kor. Belépőjegy 1 kor. 40 fill. Jegyek előre válthatók Irmiler József utóda cégénél. Felülfizetések — tekintettel a jótékony célra — köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Műsor az estélyen lesz kiadva.

St.-lousi vilákiállítás. Huska Gyula tanulságos előadását veitett képeivel vasárnap délután félhelyárak mellett megismételte a Polgári Egylet nagytermében. Ezuttal a termet a szorongásig megtöltötte a közönség. A magyarázó szövegét ezuttal is annak szerzője Szalay Sándor olvasta fel.

A Csáktornyai Jótékony célú Keresztény Nőegylet I. hó 22-én tartotta az évi közgyűlést. A lemondás folytán megüresedett elnöki állásra egyhangulag Pálya Mihályné úrnő választott meg.

Uj tagok. A Zala vármegyei Gazdasági Egyesülethez a keszthelyi járási jegyzők, valamennyi község a főbíróval együtt beléptek.

Köszönetnyilvánítás. A nagykanizsai felső kereskedelmi iskola m. hó 28-án az ifjúsági segítő-egyesület javára rendezett hangversenyén felülfizettek a következők: Ujnépi Elek Lipót, ujnapi Elek Ernő, Epenzinger Leo, Grünhut Henrik, dr. Rothschild Jakab, Ro-

senberg Richárd, özv. dr. Szukits Nándorné, 10-10 korona. Bún Samu igazgató 6 korona. Erényi Ignác, Halphen Mór, Heitai József, dr. Ollop Mór, Unger Ullmann Elek, Weiser János, Fischel Lajos 5-5 korona. Deutsch Lajos, Radnai Jenő, Reichenfeld Sándor, Rosenfeld József, özv. Strém Dezsőné, dr. Vilányi Henrik 4-4 korona. N. N. 3 kor. 80 fill. Bettelheim Győző, Vécsey Zsigmond, Scherz Richárd 3-3 korona. Blumenschein Vilmos, Weiss Jakab 280-280 korona. Adler Samu, dr. Rosenberg Mór, Markovits Dávid, N. N. 2-2 korona. Áts József, Fleisch N.-né, Reinitz Béla, Strém Ottó dr. Schwartz Károly 1-1 korona. Malovetz Mihály, Milhoffer Kálmán, N. N. dr. Pollák Ernő, Rosenberg Salamon, Lengyel Bernát 80-80 fillér. Összesen 171 kor. 20 fill. A hangverseny tiszta jövedelme 377 kor. 40 fill. Fogadják a nemeslelkű tanügybarátok ezúton is az intézet hálás köszönetét.

Közgyűlések. A nagykanizsai Társaskör február 12-én, vasárnap délután 6 órakor tartja rendes közgyűlést. Targyszorozat: A választmány jelentése, a számvizsgálók jelentése, a költségvetés megállapítása, a kötvények kisorsolása, a tisztikar, választmány és számvizsgálók választása, indítványok. — A közgyűlés után este 8 órakor társasvaesora.

A nagykanizsai vendéglősök, kávéosok, mézszárosok és pincérek egylete m. hó 24-én tartotta évi rendes közgyűlést. A választmányba a következők választottak: Elnök: Koltay Ferenc. Alelnök: Merkly János. Pénztárnok: Vokoun Antal. Jegyző: Darvas János. Számvizsgálók: Gumbocs József, Loos József, Hartmann Károly. Ellenőr: Bajnics Antal, Németh Ferenc. Választmány: Galovics Andor, Kovács Mihály, Kovács Lajos, Blaskovics János, Kiss Ernő, Berger Adolf, Fitzkó János, Rózsás Antal, Szitár Ferenc.

Babatündér. A világtörténelem bizonyára nem fog megemlékezni a zalaegerszegi előadásról, de azért nem kicsinyelendő esemény volt az. Ezt bizonyítja az alábbi levél is, melyet kedves női kezekből kaptunk és melyet a legnagyobb készséggel közlünk, ha annak éle ellenünk irányul is. — A levél így szól:

A Zala legutóbbi számában Babatündér Zalaegerszegi cím alatt közölt tudósítás hiányosságánál fogva annyira eltér a valóságtól, hogy az méltán keltett nálunk megütközést. — Ugy a magam, valamint a szereplő társaim nevében, arra kérem a t. szerkesztőseget, hogy helyreigazító soraimnak szíveskedjék helyt adni. — Anélkül, hogy a tudósításban említett szereplők szép játékaiknak, a nézőközönségre tett hatásából bármit is levonni skárnék, konstatalnom kell, hogy Travnik Ilonka (törött baba), Grész Ilonka, Rechnitzer Irma (polihinelik) művészi táncot lejtettek. Gáspár Erzi (nevető baba), Gerencsér Mariska, Tornony Fanny (tirolai babák) Pers Róza (beszélő baba) elragadó látványt nyújtottak. Különösen kiemelendők: Pirity Irén és Tersánszky István gyönyörű magyar táncokkal. Bójos jelenség voltak: Kardos Teruska és Roth Irma szoké-babák. A darabnak humoros, zamatos részét, a paraszt-család: Udvardy Imre, Kardos Jolánka és Boschán Nelly játszotta sok derűséget kelte sikerült mókáikkal. (Aláírás.)

Calico-bál. A letenyei Casino saját helyiségeiben február hó 12-én (vasárnap) könyvtáralapja javára zártkörű Calico-bált rendez. Belépti-díj: Személyjegy 1 kor., családjegy 3 kor. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — Kezdeté este 8 órakor.

A járvány szünőben. A kanyaró és vörheny — úgy látszik — már szünőfélben van; mert a városi hatóság újabbán csak a VI-ik kerületi (kiskanizsai) áll. elemi iskolák és az összes kisdudovdák zárva tartása iránt intézkedett. A belvárosi állami és iz. elemi iskolákban már megkezdődnek az előadások.

Táncvigalom. A nagykanizsai Fűtőházi Kézsművesek Önszegélyző Egylete saját alapja javára, Schilhan János fűtőházi főnök védnöksége alatt, március hó 4-én a Polgári Egylet

csak néha-néha zavarja meg a vezető állat kolompjának hangja, a fejem felett csapatokban elvonuló vadludak egyhangú gágogása, a kinnt űröz csikósok karikás-otórának hangos pattogása, vagy a távoli nádasok vizimadarainak egy-egy hujintása. —

Majd pedig a langyos szellő által fújtt tájra ragál a csendes némaság, mely lebilincsel, megragadja a benne gyönyörködő emberi-lelket; magával viszi gondolat-világa oda az apró űrtüzek iskolázatlan, műveletlen emberei közé, kiknek gondolatmenete egyszerű, mint az esteli harangszó s tiszta, mint a hajnali harmat.

S ahogy elkalandozik lelkem a csendes, a világ minden bűnétől ment tájon, felrajzik lelkemben, hogy mily kedves, mily határtalan boldogság lehet ezek között az egyszerű, becsületlen emberek között egy egész életet ebben a szívetörvendetző nyugalomban tölteni; mily szép lehet itt, e szent elhagyottságban egy egész életet át adani a természetet; s mily boldogság lehet itten meghalni, temetőjévé teremteni az emberi léleknek ezt a nyugodt, homok borította földet a maga igénytelen, nem fitogtatott kincseivel: gyászzenekének a pacsiirta dalát megtenni, s bucsúztatónak a minden földeket besugárzó nap alkonyodni készülő pirosas fényét.

A száraz kőrő-jelezte piciny sirdomb felett kalapleveve mondana ájtatos imát az odatévedt emberi lélek, pihenő helyét a megboldogultnak körülíróknak a lanyha tavaszi szellő, a kismadár dala altatót fújta felette. . . bánatost, keserveket

A fáradtságos munkája után megpihenni vágyó

emberi lélek itt meglelheti az igazi, zavartalan nyugalmat az életben vívott küzdelmei után, itt, az egyhangú, változatlan némaságban . . .

S e szent, nyugalmas némaságban én rajongó szeretettel és lelkesedéssel csüngök; utitársam, az a jóban és rosszban oldalam mellett hűsen kintartó gyermekkori pajtásom, lelkeim érzelmeinek hű tükrét látja arcomon. — Átragad e szeretet és lelkesedés az ő lényére is, és mérlegeljük elménkben a zafos nagyvárosok bűnös légkörének súlyos voltát ama néma táj büntetlen, szent, hitvallásos, igaz hívő, elhagyott embereinek lelkiismeretével szemben.

S a bűnös légkör erkölcsi mérlege jóval alábbszáll azon a bizonyos fokon, melyet mi alakítottunk lelkünkben e két ellentétes kép nyomán s tisztán, hamisítatlan nagyszerűségével látjuk fennragyogni lelki-szemünk előtt azt a tiszteletréméltó, szűzi, ember-lelkiismeretet, mely itt a szabad természetben, a gulya-borította, madárdaloz tájon, a hpmokbuckák, tanyaházak és kerepelő szélmalomok nyugalmas honában terem.

S mindez idáig még ismeretlen volt előttünk; lelkünk idáig még nem ismerde el képzeletében, — ez ismeretlen világ megragadta lényünket s amint a sors tovább, mindegyre tovább kerget a Hortobágy lelket-lebilincselő kedves légkörétől, — álmaimban, képzeletemben ott záradokokok szünetlenül a homokbuckákkal fedett, gémes-kutjával, magányosan álló, golya-fészkes tanyaházaival és kerepelő szélmalmaival változatos, beláthatatlan nagy rónaságon.

nagytermében, confetti, világposta (eskotillion) nal egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj: személyjegy 1 kor. 20 fill., családi jegy 3 kor. Karzat: ülőhely 80 fillér. Karzati állóhely 40 fillér. Kezdeté este fél 9 órakor.

— **Variéte.** Az Erzsébet kávéházban pár nap óta magyar orfeumtársulat működik. Megérdemlik a közönség pártfogását. Van a társulatnak pár igazán tehetséges tagja. Így egy hasbeszélő, ki bámulatosan ügyes és felülmúlhatatlan a maga mesterségében; kitűnő chansonné Dánfi Lola, kinek állandóan nagy a publikuma. Jó családja a társaságnak az ügyes zenebohócok és maga a szellemes kupléző direktor. Eddig minden este tele volt a kávéház.

— **A kortesnóták poetikája.** Vasárnapi számunk ily című közleménye nem lenne teljes, ha utólag nem közölnék még azt a két határos kortesnótát, melyet a zalaegerszegi körület választói donáltak eképen:

Komám asszony! Nagy a panasz,
Az ura kormányra szavaz
»De a fenye meg nem ette,
Kiverem tüzes pemete.
Haza ne gyere!»

Ides anyám most beszéltek,
Hogy a papát megmetették,
»Ugy jart a kutya, mint tavai,
Mer hogy a kormányra szavai
Az a vén ganaj!»

— **A csurgói lengyár égése.** A csurgói lengyár, melynek felállítását annak idején városunk is versengett, február 7-én délután leégett. A tűz kitörését 1 óra felé vették észre; a munkások éppen ebéden voltak, midőn sűrű füstgomolyok szálltak fel a főépületből, jelezve, hogy a gyárat tűz pusztítja. Pár perc múlva a tüzoltók teljes felszereléssel és a városból is roppant sokan a vész színhelyére siettek. Az oltási munkálatokra azonban gondolni sem lehetett. A főcél az volt, hogy a raktárhelyiségeket, melyekben rengeteg mennyiségű nyers és feldolgozott anyag volt felhalmozva, — és a lakóházakat megmentsék. Valóságos szélvihar volt, a mely az oltási munkálatokat lehetetlenné tette. A víz, — melyre csak úgy lehetett szert tenni, hogy a lengyári tó és a nagyárok jegét előbb felvágni kellett, — szűken volt, a melyhez még az is hozzájárult, hogy a dermesztő hidegben a víz a tömlőkbe fagyott. A füstgomolyokat azonban rövid idő alatt hatalmas lángnyelvek váltották fel és 1 órakor már az egész hatalmas emeletes gyárpépület egy lángtenger volt. A tetőszerkezet teljesen átizzva, a gerendák elégve, óriási robajjal szakadtak le. Legjobban megnehezítette az oltást az a körülmény, hogy a géphelyiségbe, mely a főépülettel egybe volt építve, kellő időben behatolni nem lehetett és így a hatalmas gépből a gőzt kikereszteni sem tudták, kazán robbanástól lehetett tartani, a mi szerencsére nem történt meg. Délután 4 órára sikerült végre a tüzet lokalizálni, mikorra a főépületben minden elérhető dolog teljesen elhamvadt. Szerencsére sikerült a raktárhelyiségeket és a lakóházakat is megmenteni. Emberéletben kár nem esett, ami annak tulajdonítható, hogy a tűz kitörése idején ebéden voltak a munkások és így senki sem tartózkodott az épületben. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. A kár, mely meghaladja a 80.000 kor. teljesen megtérül. Az összes gyárpépületek biztosítva voltak.

— **A „nem dohányzó” szakaszok megszünetése.** Mint értesülünk, a Máv. igazgatósága érdekes reform behozatalát tervezi. Eddig ugyanis minden vonatonál volt egy »hölgyszakasz» és egy vagy két »nem dohányzó» című szakasz. Ha most már vesszük, hogy minden vonatonál volt legalább is egy »szol-

gálati szakasz», melybe a jámbor idegenek nem volt szabad beférnie, akkor természetes, hogy a dohányzó férfipublikum többnyire az átjáró kocsik folyosóján volt kénytelen ácsorogni, holott a rezervált szakaszokban csupán két vagy három személyült. Miután ez különösen a fűrdőszezon alatt igen kellemetlen állapot, a Máv. igazgatósága elhatározta, hogy a »nem dohányzó» szakaszát törli s csupán a »hölgyszakasz» tartja fenn, miután ma már ugyanis több a dohányos férfiak száma, mint azoké, kik irtóznak a szivarfüsttől. Hír szerint ez az újítás március február elsején lép életbe.

— **Országos vásár.** Zalaegerszezen a legközelebbi országos vásárt február hó 14-ikén tartják.

— **Korteskedés.** Egyik vesztprémi lapjárunk a függetlenség Kállay Utól mellett eképen korteskedett a kormánypart ellen:

»Vastag butaság kell azt állítani, hogy miután a kormány Veszprémben dohánygyárat akar felállítani, most már minden tisztességes és józan ember a salabakterokra szavaz. Ezen vastag butaság a salabakter-part fizetett szöcsövében volt megírva és az is, hogy Horánszky családja régebb, mint Kállayé, dacára, hogy Kállay ősei Arpáddal jöttek be! Mert midőn Kállay ősei bejöttek, a húst még a nyereg alatt puhították, Horánszky ősei már régen Felső-Magyarországban lagtak, sag az a káláp, züveg, fazik zipart miveltek! — Sag az a Vág sokszok tutajon leuztag, — Sag bizony így van pánye Kállay!»

— **Párbaj egy bélyegző miatt.** A Keszthelyi Hirlapban olvassuk: Párbajnak lett az okozója egy bélyegző, a melyet a marhapasszusok kiállításánál használnak; a mikor az állatokat a vásárra hajtják. A bélyegzőt a melyen ez áll:

Ez az állat egészséges!
a napokban egy tréfás ur, a kinek jobb dolga nem akadt, magával vitte és a vendéglőben rányomta a szomszéd vendég-uj-cilinderének selyem-bélséjére. A cilindert véletlenül leestet a szőgről és a pincérek ötven ugrottak a felemelésére. A bélyegző nyoma feltűnt az egyiknek, előlvasta rajta az írást és mindjárt sorba mutogatta többi pincér társainak. Egyszerre óriási hahota reszkedtetete meg a vendéglőhelyiséget. A pincérek ötven fogták és nézték a cilindert. A vendégek is figyelmesek lettek a kacagásra és néhány perc alatt az egész vendéglő odaállt a kacagó pincérekhez nevetni.

Ez az állat egészséges!
Hajtható a vásárra!

ismételik egyre.
A cilindert tulajdonosa észrevéve, hogy micsoda tréfának lett az áldozata, szomszédját, akire a gyanuja irányult, mindjárt kérdőre vonta, a melyből aztán szökváltás és lovagias ügy keletkezett. — A párbajban szerencsére egyik fél sem sérült meg.

— **Elgázolás.** A gyors hajtásnak ismét áldozata van. Vasárnap délelőtt a szeszgyár előtt Tarka József szurdapusztai kocsis Dávidovits Lászlóné kiskanizsai lakost, ki az uton gyanutlanul ment hazafelé, eltipratta. A súlyosan sérült asszonyt a lakására szállították. A vigyázatlan kocsis ellen az eljárást megindították.

— **Déli vasút.** Folyó évi március hó 1-én a steinbrück-szicszi vonalov Rann és Zapresic állomások között a 39. sz. óránál levő »Marhof megállóhely» felhagyása mellett ugyanott »Savaki Marof» elnevezéssel megálló-rakodóhely önálló elszámolási szolgálatat fog megnyitni. E megálló-rakodóhely az általános személy- és podgyász-forgalomra, az ottani rakodóhely pedig kizárólag a Mayer Makso cég szesz-élesztőgyára és finomítója gyors és teheráru-küldeményeinek fel- és ki-

adására szolgál. Hullák, élő állatok, járművek robbanékony áruk és oly tárgyak, melyeknek be- vagy kirakásához külön berendezések igényelhetnek, e megálló-rakodóhelyen sem fel, sem pedig ki nem adhatók.

— **Vonat-elgázolás.** Mult hó 29-én a Kani-zsáról délután 5 óra 06 perckor induló 204. számú gyorsvonat Lepsény állomásból való kijáratá alkalmával egy 42 évesnek és egy 14 évesnek látszó férfit elgázolt. Az idősebbet hadokolva szállították a székesfehérvári kórházba a legelső tehervonattal, míg a fiatalabb ot a helyszínen szörnyet halt, mert a vonat ketté vágta. Személyazonosságukat eddig még nem sikerült megállapítani.

— **Köselés.** Kovács Károly és Sifter József ebergényi lakosok régtől fogva hadilábon álltak egymással. Most, hogy országsszerte megindultak a politikai mozgalmak, alkalmasnak vélték az időt arra, hogy a régi számlát kiegyenlítsék. A két haragos összekapott és ütlegelni kezdték egymást. Kovács azonban nem elégedett meg a pusztá öklözéssel, hanem előrántotta a bicskáját, s azt ellenfele testébe mártotta. Sifter összerogyott, a mivel a verekedés véget ért. Az előhívott orvos könnyű testi sértés leuforgását állapította meg.

— **Véres választások.** Zala vármegyében is folyt vér a választások alkalmával. Egy pusztaszentlászlói választót úgy megverték, hogy hetekig kénytelen lesz az ágat nyomni. Karja és vállcsontja eltörtött. — **Csonkahegyhátan a választók felvonulása** alkalmával a Darányi és Mándi pártiak összesztűztek. A Mándi pártiak közül valaki egy lövést tett s a golyó Ferenczi János karjába furódott. Még választás napján bevitték a zalaegerszegi kórházba. — **A baksi választókerületből a választás napján témbírek érkeztek.** Azt híresztelték, hogy a katonaság sortűzet adott, több ember meghalt s a választást felfüggesztették. Ezeket a híreket később megcáfolták. Annyi igaz, hogy a távirda sodronyt elvették s két választót véresre vertek.

— **Rejtélyes haláleset.** Kaszap János 65 éves esákvári földműves a napokban Bicskén járt fuvarban. Esti 10 óra volt, a mikor a lovak hazatérve, Kaszap háza előtt megállottak. A kocsirol azonban nem szállt le a gazda. A házbeliék nem tudva ezt mire vélték, az utcára siettek és rémulve látták, hogy Kaszap János holtan ül kocsiján. A halál okának megállapítása végett a vizsgálatot megindították.

— **Jó fogás.** Nemrég történt, hogy a szent-Ferenc-rendiek nagykanizsai zárdájából egy bundát elloptak. A rendőrség a tettest Zvikkol József személyében elfogta, ki szabóságának adta ki magát, de igazolványa gépjűgnyokról szólt. A rendőrség előtt ez gyanussá vált s a birtokában levő nemzetközi betörők albumát keresztülnézte és megállapította, hogy Zvikkol, egy nemzetközi betörő, kinek életutja a következőkkel van tarkitva: 1891. évben 3 évi, 1895. évben 3 havi, 1898. évben 2 évi, 1900. évben 8 havi, 1901. évben 3 évi börtönre volt ítélve és alig, hogy pár hete onnan kiszabadult, ismét lopott. Zvikkol egy betörő banda küldte ki terep-tanulmányozásra, ki 8 napi itt tartózkodása alatt ki is jelölte a helyet, hol fognak betörést eikövetni. Erről levélben értesítette is két társát. A beismerésben levő tettest a rendőrség szigoruan örzi, a társait pedig várja.

— **Életveszélyes szurás.** Gyuritz László és Gyuritz György rokonok a választás éjjelén együtt mentek hazafelé kiskanizsai lakásukra. Az uton összeszólalkoztak és Gyuritz György, ki nagybátyja volt Lászlónak, egy kifejezésért Lászlót rendreutasította. Gyuritz László ezért annyira megharagudott, hogy zsebkészével Gyuritz Györgyöt a hetedik bordánál mellbe

Répeslevelező lap-újdonságok

legnagyobb választékban kaphatók:

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagykanizsán.

szurta. A szurás életveszélyes. Gyuritz László ellen az eljárást, megindították.

— **Egy tanult-csavargó.** — Egy elzüllött, rongyos alak került a napokban rendőrségünk keze ügyébe, kit tiltott koldulásra érték. Az alig 30 éves ember a rendőrségen bemutatta érettségi bizonyítványát és elmondta, hogy tíz év óta, mióta megvan az érettségije, nem tudott állást kapni. Szülei, tokonai nincsenek, így koldulnia kell, hogy éhen ne vesszen, mert a mostani züllött kinézetével sehol sem kap alkalmazást. Ő maga is jól tudja, hogy hova vezet élete a csavargók között, de álláshoz nem tud jutni. — Illetőségi helyére, Somogy-megye egyik községébe toloncolták.

— **Az elhagyott férj tragédiája.** A felső-páhoki hegyben magányosan, mindenkitől elhagyatva, kis viskójában meghúzódva lakott Plótár Lajos. Már jó ideje, hogy a felesége ott hagyta, s így Plótár saját maga főzte ebédjeit és maga sütötte a kenyeret is. A múlt hét egyik napján bánatában jó erősen beaszekurált, haza ment és otthon szívizhűdésben meghalt. Az orvosrendőri vizsgálat megállapította, hogy már 3-4 napja halva feküdt Plótár, azonban mivel senki hozzá nem szokott járni, halálát rögtön észre sem vehették. Boncolás után eltemették.

— **Elgázolta a vonat.** Szép Ilona bánya-vári 40 éves nő múlt hó 25-én Szent-Rókuson volt rokonainál látogatóban, honnan este felé indult haza gyalog. Az asszony majdnem teljesen siket volt s így, mikor Kristóffyval közelében a vasuton keresztül akart menni, hol különben is erősen kanyarodik a pályatest, nem hallotta a vonat zakatolását, és a vészfűtölést, a vonat elütötte őt és azonnal szörnyen halt. A vonat kerekei minkét lábát kettévágták a térdnél s az egyik combot kitépték. — Felelősség senkit sem terhel.

A „Zala” telefonszáma:

Szerkesztőségi és kiadóhivatali szám: 103.

Szerkesztői üzenet.

„A. Igazán nem bírjuk elgondolni, hol keressük a rendtelenség okát. Mi megtettük b. leveleinek vétele után azonnal a kívánt intézkedést. A kiadóban is megnyugtattuk bennünket, hogy pontosan eljártak. Most a legutóbb öhajtott számokat előtünk csomagolták be. Kíváncsiak vagyunk: meg méltóztatott-e kapni. — Azt már szintén szerkesztői üzenetben jeleztük, hogy legutóbb küldött b. munkáját közöljük. Csak egy kis türelmet kérünk. Mielőtt majd közléset megkezdjük, az öhajtott módon járunk el.

Leszállított husarak.

Értesítem a n. é. közönséget, hogy mészárszékemben friss, kitűnő **marhahúst** a következő árak mellett szolgállok ki:

**Eleje 80 fill., Hátulja 104 f.,
Pecsenyehús 120 f. kgm.-kint.**

Reichenfeld Albert

mészáros

Erzsébet királyné-tér. — Telefon 40. sz

Demoiselle Francaise avec bon certificats, sachant bien coudre cherche place auprès de jeunes enfants. — Sous „M. L., poste-restante in Csáktornya.”

30—2

**BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ**

**NACY ÜVEC
ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEC ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGEZ
MELLÉKELVE VAN!**

Eladó szőlővessző.

100.000

szokványminőségű fásoltvány, különböző fajokban,

**Riparia, Portalis, Solonis,
Rupestris, Montikola alanyon.**

Kapható:

Frisch László

szőlőbirtokosnál

364-12

TAPOLCZA, (Zalamegye.)

Képraktár

**Olajfestmények, olajnyomatok, fénynyomatok
aquarellek, aczél- és rézmetszetek, színnyo-
matu képek keretekben részletfizetésre is árfelemlés
nélkül a rendes bolti áron.**

**Bárhol megjelent művészi képreprodukciókat is szállítok. Feleslegessé vált fővárosi vagy
külföldi cégeknél beszerezni a képeket, mert ugyanoly áron és feltételek mellett
szállítom és sem ládat, sem csomagolási díjat nem számítok.**

**Készleten tartom a legmodernebb kereteket. Mérsékelt áron és gyorsan készítek szép és tartós
kereteket és a műszerető közönség a legzebb és
legmodernebb keretmintákban válogathat nálam és képeit gyorsan és olcsón berámáztathatja általam.**

Fischel Sülöp

műkereskedése Nagykanizsán.

1 liter finom háztartási rum 90 krajcár.

Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai rum f. 2.10

Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék deka 12 kr.

Kapható:

GELTCH ES GRAEF

Drogeria a vörös kereszthez

Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-tér sarkán.

Sajátmagát károsítja, aki szőlőoltvány-szükségletét nem fedezi a

Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: Caspari Frigyes, Medgye
ERDELY.

A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözték, miáltal az oltványok ideálisan fejlődtek. — Képes árjegyzék 6-20 ingyen és bérmentve.

KLYTHIA a bőr ápolására az arcbőr szépítésére és finomítására **PUDER**

Legelőágasabb, tolette, háli és salon puder.

Fehér, rozsmaszin vagy narancs.

Vegytanulmányok és ajánlások Dr. J. J. Pohl és kir. tanár által Bécsben. Ellamerő levelek a legjobb körökből. Mind a dobozhoz mellékelve vannak.

GOTTLIEB TAUSSIG

cs. és kir. udv. tolette-ágyban és illatszergyára

Főraktár: BECS, I. Wollzelle 2.

Szétküldés utánvetel vagy az összeg előleges beküldése mellett.

Kapható a legtöbb illatszert-, drogm-kereskedésben és gyógyszerert-ekben. Nagykanizsán: Alt és Böhm Keleti M. Mór és Kreier Gyula üzletről.

Egy doboz 2 kor. 40 fill.

!!Szőlővessző!!

A világhírű

„DELAWARE”

dja a legjobb bort! Ottani permetez-nem kell! A phylloxera ellen áll! Leírását ingyen küldöm meg bárkinek.

Nagymennyiségű „DELAWARE” vessző és szőlőoltvány eladás!

Czím:

Szigyártó Nagy Mihály

Felső-Szeged

Lugas vessző 20 db. két órással csak 10 kor.

HIRDETMÉNY.

A Nagykanizsai Takarékpénztár Részvénytársaságnak

1905. évi február hó 5-én keltülve volt

60-ik évi rendes közgyűlése

az alábbi tárgysorozattal

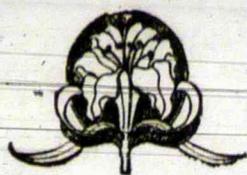
1905. évi február hó 12-én d. e. 10 órákor fog saját helyiségében megtartatni, a melyre a t. c. részvényeseket tisztelettel meghívja az IGAZGATÓSÁG.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések.
2. A mérleg előterjesztése, az osztalék megállapítása, az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése feletti határozathozatal.
3. A hivatalos közlöny kijelölése.
4. Az alapszabályok 25. §-a értelmében lelépő ujnépi Elek Lipót elnök és dr. Tuboly Gyula alelnök, valamint az alapszabályok 27. §-a értelmében sorrend szerint kilépő 8 igazgatósági tag, ugymint Ebenzanger Leó, ujnépi Elek Ernő, Löwy Adolf, Sommer Ignác, Dr. Szekeres József, Unger Vilmos Elek, Vidor Samu és Weiser József, ugy a felügyelő-bizottsági tagok helyett újak, esetleg azoknak ismét megválasztása; és pedig elnök, alelnök és 8 igazgatósági tagnak 3 évi, a tagból álló felügyelő-bizottságnak 4 évi időtartama.
5. Netáni indítványok.

JEGYZET: A t. c. részvényesek értesítettek, miszerint szavazó-lapjaikkal 1905. évi február hó 11-én délelőtt 9-12 óráig a t. c. részvényesek személyesen vagy meghatalmazás alapján átvethetik. Megjegyzendő, hogy az alapszabályok 11. §-a szerint szavazati jogot csak az gyakorolhat, kinak részvénye a közgyűlést megelőzőleg négy héttel nevére átiratott.

Nyomtatványokat

izléseesen, olcsón
és gyorsan
készít

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdája

Nagykanizsán, Kazinczy-u.

Könyvkereskedés

Papir és írószerraktár

Üzleti könyvek gyára

Könyvkötészet

ZALA politikai lap kiadóhivatala.

SZERKESZTŐSÉG:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota.

KIADÓHIVATAL:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota.

Teljes: Szerkesztőség és kiadóhivatal: 103. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona
Félévre 6
Negyedévre 3

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttár peritsora 40 fillér

Kéziratok a szerkesztőség címére intézendők.

Felelős szerkesztő: Szalay Nándor
Szerkesztőtárs: Révay Lajos.

Előfizetők és hirdetések Fischel Fülöp könyvkereskedésében intézendők.

Ez is valami!

A választások tanulságai között van örvendetes is az ország szempontjából. Az egyik az, hogy a néppárt hódításra és terjeszkedésre végképp képtelennek bizonyult. A másik az, hogy a nagy tűzijátékok között felvonuló nemzetiségi akció siralmas kudarcot vallott.

Ha a mostani zavarosban sem tudtak a klerikálisok több sikerrel halászni, mint hogy nagy nehezen megőrizték eddigi bírtokállományukat, ugy az ő terjeszkedhetőségük aktái végképp lezárattak.

Pedig az egyházpolitika idején vidám reménykedéssel indult meg a néppárti szervezkedés. S azt is be kell ismerni, hogy bár kevesen voltak, a parlamentben is befolyásos szerephez jutottak s kiméretlen, konzervatív párthoz éppen nem illő harcmodorukkal sok parázs parlamenti botránynak voltak mesterei és előidézői. Parlamentáris taktika dolgában elég hajlékonyaknak bizonyultak s nem riadtak vissza semmi eszköztől és semmiféle szövetségtől, ha ártottak gyűlölt ellenségüknek, a liberális irányzatnak. Erre a célra szívesen szövetkeztek még a radikális liberálisokkal is, csak hogy a kormányzó liberálisok lábait megingathassák a talajt.

Mindezen erőfeszítés, jobb sorsra érdemes küzdelem, ügyes szervezkedés és mindig éber agitáció dacára ime kitűnt, hogy a néppárti politika nem képes hódítani a nemzetbe; hogy egy pontra befejezve, nem képes a néppárt oly erőre tenni szert, hogy reménye lehessen belátható időnkig a hatalmat kezére keríteni.

A folyamatok nem folynak visszafelé. — Hiába folyamodik a néppárti taktika népszerű jelszavakhoz s hiába éneklí — a paroxizmusig menő elkeseredés pillanatában — a Kossuth-nótát: nem kell a klerikalizmus se testünknek, se lelkünknek; A mostani választások eredménye után örök időkre le kell mondania arról a reményről, hogy valaha ez ország sorsának intézését a kezébe keríthesse.

Nagyon mulattató látvány tehát, mikor a néppárti sajtó a szabadelvűpárt kisebbségben maradását ujjongó örömmel üdvözli, szemet hunyva a saját gyásza felett. S még inkább mulattató, mikor lapjaiban kijelenti, hogy oly kibontakozáshoz, a melyben a szabadelvűpártnak is szerep jutna, a néppárt nem nyújt segédkezet.

Vegyék ezt tudomásul azok, — ha ugyan akadnak ily felfogású politikusok a szabadelvűpártban — a kik a 67-es pártok koalíciójáról álmadoznak és pedig olyképpen,

hogy abban a klerikális néppártnak is helye legyen.

Mi azonban úgy vagyunk meggyőződve, hogy a néppárti kosár felesleges, mert a szabadelvűpárt a vonatkozó szüzcse kezét abszolte nem kéri meg.

Abban a cikkben, a hol a szabadelvűpárttal való együttműködés gondolata ellen a néppárt kézzel-lábbal tiltakozik, egy furcsa beismerés foglaltatik. Az, hogy a néppárt a liberális rendszer ellen alakult és pedig minden fajta liberális állampolitika ellen.

E nyilatkozat nem jelenthet egyebet, mint annak beismerését, hogy az új alakulás és a fényes ellenzéki győzelem dacára a néppárt megmarad annak, a mi volt: ellenzéki pártnak tudniillik. Hogy tehát a kikontakozás nehéz munkájában a néppártra semmi pozitív irányban nem számíthatni. Ha a néppárt minden fajta liberális állampolitika ellen alakult, akkor csak a kemény opponálás szerepét vállalhatja magára egy koalíciós kabinettel szemben is, mert a koalíció minden alkotó elemének — a függetlenségi pártnak, a Bánffyistáknak és a disszidenseknek — határozott liberális politikai irányzata minden kétségen kívül áll.

Másik örvendetes eseménye a választásoknak a nemzeti, főleg a román aktivitás teljes és siralmas fiaszkója. Vlad Aurél ur,

Te voltál...

Te voltál üdvöm, boldogságom
Egykor. Most: senkim, semmin.
Elhagytál hűtlen. Megtagadtál.
— Szétfoszlottak reményim.

Elhagytál, mert én szegény vagyok,
S a másik pénzes, gazdag;
Én csak egy hön szerető szívet,
A másik — mást is adhat.

A csókmámorban, ölelésben
Nem gondoltam én erre:
Mig te esküdtél s én fogadtam
Hűséget minden szentre.

Én megtartottam fogadásom,
Te hűtlenül megszegted;
Mig rád még sok boldogság várhat:
Engem bűm eltemethet.

Látom, mint gúnyolsz, kacagsz engem,
De én már azt sem bánom;
Mert én azért szeretlek téged,
Egykori boldogságom.

Oszeszy M. Victor.

Két szék között

I.

A szép asszony tapolcai, a férfi veszprémi volt. Egyik balatoni fürdőn találkoztak s retenteseen megszerették egymást. Pedig hát az udvarló gavallérnak otthon felesége volt s egy szép baba este-eggel imádkozott az édes papa drága egészségéért, melyet a balatoni friss víznek kellett helyreállítani. De ez mit sem változtatott a dologon, sőt így sokkal érdekesebb volt. Mindenki róluk beszélt s csak azt nem bírták kisűtni, hogy a szép asszony férjes-e, elvált-e, avagy özvegy? Ha olykor valaki bátorkodott megkérdezni, ügyesen kitért, vagy olyan választ adott, mely találós mesének is beillt. Ez, természetesen, csak fokozta érdekességét.

Együtt sétáltak, együtt kocsiáltak és együtt tették meg legszebb kirándulásait. Azok a kirándulások csak arra valók voltak, hogy Ödön az eszét teljesen elveszítse. Az asszony, mikor úgy egyedül voltak, elővette húsáának s kacérságának minden fogyerét s meg kell adni, ügyesen kezelte azokat.

Fenn voltak a szép „hártónál.” A szép asszony egy terebélyes hársfa sötét árnyában a finom pázsitra ült le, úgy, hogy apró lábait diskretül néztek ki világos ruhája alól. A himzett harisnya teljesen érvényre jutott. Szép hófehér nyakát a

matróz-blouse sötétkék gallérja s magasan fel fésült baja szabadon hagyták. Ödön, amint mellette állott, úgy találta, sőt megcsókolt volna rá, hogy szebb nyakat még nem látott.

A nap gyönyörűen ragyogott. A nagy hársfa alatt, mely jó régóta nézheti magát a tó ragyogó vizében, ült a szép asszony s japáni alakokkal díszített nagy napernyőjével locsolva a vízben, folyton csacsogott és nevetgált.

— Ma nagyon boldos jó kedvem van, — mondá, — annyit nevetek, hogy a vízi tündérek bizonyosan idegesek lesznek. Nem gondolja?... Hahaha, milyen jól esik a nevetés, különösen, ha olyan rófnyi arccal látok magam előtt, mint a magadé. De mi lelte, mondja? Ki után búsul? Bizonyosan a felesége után!

— De Aranka...

— Oh, mit tagadja, hiszen jól tudom, hogy milyen csalfák maguk, férfiak! Megrohanják, megostromolják, be is veszik gyenge szívünket, aztán nevetve hagyják el.

— Aranka, én egyedül...

— Igen, tudom, ne is folytassa tovább! Ma nekem valja, hogy „Aranka, egyedül önt szeretem, önt imádom egyedül önt a sirlig, a siron túl is csak önt fogom szeretni;” s holnap... holnapután jöhet egy Ilonka, vagy más, s más az ő lábainál hever s neki fog turbékolni szelid hangján, rá fog ragyogni két szeme!

— Aranka, az lastere kérem, ne gyötörjön!

Sirolin

A legkiválóbb hatások és orvosoktól mint bathatos szer

tüdőbetegségeknek, légzőszervek hirtos bajainál ugrmint idült bronchitis, számaghurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik. — Emeli az étvágyat, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszűnteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 koronáért kapható. Figyelfünk, hogy minden üveg alatt legyen ellátva:

F Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájcz).

a ki az aktivitás lelke volt, elmondhatja magáról, hogy önkénytelenül nagy szolgálatot tett a magyar nemzetnek: meztelenre levetkőztette azt a tehetetlen nacionalista gyöngeséget, a mely a passzivitás köpenyében eddig erősnek és veszedelmesnek gerálta magát.

Hogy a néppárt terjeszkedni egyáltalán nem tudott, s hogy a felállított 26 román jelölt közül 20 elesett a választási csatában: ez a két körülmény a bomlasztó elemek vereségét bizonyítja. S ez is valami.

Wlassics Gyula a helyzetről.

Wlassics Gyula, a „Neue Freie Presse” hasábjain újból nyilatkozik. Miután a helyzet alakulásáért való felelősség kérdését fejtegette, a jövő kilátásainak megítélésére tér át.

— Hogyan ítélem meg a jövőt? — mondja. Sem vérmesen, sem kishitűen. Előttém kétségtelen, hogy nem az 1867-es alap fenntartása, vagy eltávolítása volt a választási küzdelem exponense. Ha ez lett volna az eset, akkor a válasz is egészen másképp szól. Az exponens az erőszak kérdése volt. Ez volt az alapja az eitenzéki koalíciónak. Erre a kérdésre akart a nemzet közérthető választ adni és meg is adta azt. Manap a 1867-es alap, ha rajta erős magyar gazdasági és kulturpolitikát követünk, szilárd alap. Békekötés ez a király és nemzet között. Az államot nem lehet új rázkódtatásoknak kitenni. A perszonális uniónak nincs is többsége. Természetesen félre kell tenni sok személyes érdeket. A mostani kormánypártban sem szabad senkinek sem arra gondolnia, hogy elforduljon a békés kibontakozás formájától, mert különben nem is volna utja a kibontakozásnak. A szabadelvűséget nem látom veszélyeztetve. Magyarországon csak a liberalizmus jegyében lehet kormányozni, úgy hogy a legkonzervatívabb kormány is kénytelen volna, hogy liberalis szellemben intézze az ügyeket. Hogy vajjon a „szabadelvűpárt” elnevezést fenn lehet-e tartani, ez voltaképpen csak a forma kérdése. Az 1867-es alapon

álló pártok között nagyon lényeges különbségek vannak. A Bánffy-csoport nem ért mindenben egyet a disszidensek felfogásával, ez pedig jelentékenyen elüt a néppárt álláspontjától. Ez okozza a nehézséget. Talán sikerülhet azonban, hogy Deák-párt vagy jogpárt néven liberális programot fogadjon kidolgozni Deák szellemében ama többség részére, mely az új kormányt támogatni fogja. Sok függ majd a függetlenségi párt magatartásától is. Kossuth nem rendelkezik a többséggel. Ő maga sem látja még elérkezettnek programja megvalósításának idejét. Ha az új kormányrendszer az 1867-es alapon az ország gazdasági és kulturális követelését, a magyar nemzeti állam kiépítését teljes energiával elő tudja mozdítani, akkor a mostani válságból megtalálható a kibontakozás. Ehhez azonban szükséges az, hogy az 1867-es alapon állók bizonyos égető követeléseket háttérbe helyezzenek és oly program alapján egyesüljenek, mely az 1867-es pártot a legközelebb praktikus megoldandó feladatok teljesítésére képesítse. Ha azonban egymás között nem tudunk megállapodni, akkor a helyzet tényleg veszedelmessé válhat.

A rendőrtisztviselők egyenruházata.

A városi tanács a rendőrtisztviselőkre nézve a következő egyenruházati szabályokat hagyta jóvá:

Nagykanizsa r. t. városi rendőrfőkapitánya a két alkaptány és a rendőrbiztos úgy a hivatalos helyiségben, valamint a külszolgálatban az alább leírt egyenruházatot és felszerelési cikkeket tartoznak viselni s azokat állásuk tekintélyének megfelelően mindig kifogástalan jókarban tartani.

A rendőrséghez beosztott irnokok, amennyiben saját költségükön beszerzik és jókarban tartják, szintén viselhetik a rendőrtisztviselők részére megállapított egyenruhát; rájuk azonban az egyenruha viselés nem kötelező.

Kalap: Az államrendőrségi tisztviselők által viselt mintára, a kócsak-toll forgóján Nagykanizsa város aranyozott címerével.

Sapka: Fekete tisztisapka vörös arany-

zsinorra, vörös és fehér selyem-betéttel. A sapka-rózsán Nagykanizsa város arany és vörösselyembe himzett kezdő betűjével.

Dolmány: Világos kék posztóból a csendőrtiszt dolmány szabására vörös hajtókával, a hátrész és az ujak hátsó varrásán, valamint az összes szegélyzeteken vörös posztó szegélyzettel (paspoiuilla). A mellrészén 7 pár, hátul 3 pár féldomboru aranyozott nagyobb gombokkal, az új hajtókák hátsó részén egy-egy kisebb féldomboru aranyozott gombbal. A nyakon és ujjakon vörös aranyzsinorral, vörös fehér selyem-betéttel.

Zubbony: Világos kék posztóból a tiszt zubbonyok szabására vörös posztóból készült nyak-hajtókával, elől elrejtett csontgombokkal.

Pantalló: Kék-szürke posztóból, az oldal varrásán 3 mm széles vörös szegélyvel.

Nyári pantalló: Vitorla-vászon színű gyapjú szövétből, vagy vitorla-vászonból.

Köpeny: Kék-szürke posztóból a csendőrtiszt köpeny szabására és mintájára felgombolható csuklyával, féldomboru aranyozott gombokkal és vörös szegélyzettel.

Keztyű: Diszben fehér, különben barna keztyű.

Nyakravaló: Katona-nyakravaló mintájára.

Kardkötő: A csendőrtiszt kardkötő mintájára vörös, aranyozott kard-szijakkal.

Kardbojt: A tiszt kardbojt mintájára készült és vörös-fehér selyem kardbojt, melyen a város címere arany fonálai van behimezve.

Kard: Gyalogsági tiszt kard.

Forgópisztoly: 6 lövetű kisebb nagyságu Gasser-rendszerű forgópisztoly, mely vörös bagarja tokban és derék-szíjon a dolmány, illetőleg zubbony alatt külszolgálatban viselendő.

A rangjelzések dolmány és zubbony galléron alkalmazott arany rózsácskával történik, még pedig:

a főkapitány aranygallérján 1 ezüst rózsácska;

alkaptány 3 arany rózsácska;
rendőrbiztos 2 arany rózsácska;
irnok egy arany rózsácska.

A rendőrtisztviselők minden néven nevezendő szolgálatban tartoznak, szolgálaton kívül pedig viselhetik a szabályszerű egyenruhát.

Ünnepélyek alkalmakor, nyilvános helyen diszben (kalap és dolmány, illetőleg köpeny) közönséges alkalmakkor sapka és zubbony viselendő.

Szobrot Jókainak!

Még nincs egy éve, hogy a nemzet koszaros költője megdicsőült. A nemzeti hála impozánsan nyilvánult már temetésekor, de az a mélységes gyászérzés, mely akkor elfogott mindnyájunkat, csak pillanatnyi megnyilatkozása volt annak a határtalan szeretetnek és tisztületnek, melylyel a magyarság Jókai Mór egyénisége iránt viseltetik. Örökre szóló emlékre kell leraknunk ezt a szeretetünket. Ércalakját a jövő nemzedék számára kell megalkotnunk. A magyar társadalomnak erkölcsi kötelessége e célra egyesülnie, hogy maradandó emlék hirdesse Jókai Mór örök dicsőségét.

A magyar társadalomnak szól az a fölhevítés, melyet a Berzeviczy Albert vallás- és közoktatásügyi miniszter által a Jókai-szobor és siremlék létesítése ügyében legutóbb összehívott szűkebb körű értekezlet bocsátott ki az emlékművek költségeihez leendő hozzájárulás érdekében. A magyarság előkelőségei közül ötvenen irták alá ezt a felhívást, mely így hangzik:

A magyar nemzetől siremléket és szobrot kérünk Jókai Mórnak.

Jókai pályája nemzetünk szellemi életének legnagyobb emlékei közé tartozik. E nemzet lelkét felszáradnál hosszabb ideig tartotta egybefoglalva a művészet varázsában és a hazaszeretet lelkesedésében. Egyek voltak benne és általa kicsinyek és nagyok, százez-

— Ne gyötörjem?! Hát mondja, igazán szeret? Ugy jöjjön hát, álljon le ide mellém!

— Köszönöm.

— Nos, nem akar?! Ne legyen már olyan unalmas! — nevetett föl a szép asszony és olyant ütött napernyőjével a vízre, hogy az fölfröcscent s ruhája tele lett csupa ragyogó vizgyönggyel.

— Hát nem ül le mellém? — kérdé s oly szemekkel nézett Ödönre, hogy ez szinte elszédült!

— Oh, Aranka, legyen az enyém.

— Csak váljon el előbb, édes barátom, majd akkor beszélünk.

— Komolyan?

— Komolyan hát! — kacagott fel az asszony felugrott helyéről s lerázta magáról a vízcseppeket. — Menjünk, mert az idő kezd hívós lenni!

II.

— Nincs más hátra, Etelka... el kell válnunk... Életünk együtt ezentul úgy is csak egy kinszenvedés lenne... Nem akartalak megcsalni s azért beszéllek nyíltan. Beleegyezel?

— Hát a gyermek? Gondolj kis lányodra, Ödön!

— Nálad jó kezdedben lesz! Nos, mondd már, hogy beleegyezel... Ugyan ne sirj!

A szegény fiatal asszony könyei csak úgy perregtek alá. Halvány volt és az asztalba kellett fogódznia, mert oly gyengének érezte magát hogy attól félt, álltában roskad össze.

— Hát nem beszélsz, Etelka? Várom válaszodat.

— De Ödön...

— Aranka.

— Jól van, Ödön, beleegyezem.

— Köszönöm, — nyújtotta örömmel Ödön barátunk kezét nevének, ki azonban könyeitől nem látta a feléje nyújtott kezét.

— Ne sirj hát! Ennek meg kell lenni, mind a kettőnk érdeke így kívánja!

— Mind a kettőnké?! No jól van hát... menj!

III.

— Hát maga igazán megtette azt a bolondságot, Ödön? — kérte a szép asszony megrémülve s a diványról, hol hátradőlve ült, idegesen, sápadtan ugrott fel. — Ödön, hát csakugyan elvált?! —

— Még nem, de már be van jelentve, feleségem beleegyezett.

— Boldogtalan! oh, de könnyelmű voltam!... Nekem — férjem van!

— Férje van?!

— Van; még pedig olyan, a milyen nincs több ezen a világon. Menjen vissza feleségéhez, gyermekéhez s máskor legyen — több esze.

IV.

— Etelka, visszajöttem... Meggondoltam magamat... sokszor és nagyon megbántam, amit tettem... bocsáss meg...

— Tudom, de most már késő s neked, édes Ödön barátom, jobb lett volna vissza nem térned, mert más foglalta el már helyedet szivemben, más szeretek... s most — én válok... Isten önnel, drága uram!

Tabi.

rek, mindnyájan, kiknek kedves a magyar szó és drága a magyar érzés.

Az irodalmi emléket, melyet lángelméje alkotott, mindnyájunk gyönyörűsége, ereje és dicsekedése. Nemzeti életünk körében művészi, erkölcsi és hazafiai fejlődésünknek egyik leggazdagabb forrása; határainkon túl a magyar szellemnek messze ragyogó diadaljele.

Nemzeti kötelességünknek érezzük, hogy nagy pályájának emléket hozza és magunkhoz méltó műalkotással is megerősítsük. Ha valakit, úgy őt bizonyára megilleti a tisztesség, hogy a nemzeti hála rakjoni köveket pihenőhelye fölé s állítsa ércalakját a jövő nemzedék szeme elé.

E kötelességünknek mély és komoly érzésében nem zavarhat meg senki bennünket. Csak az az igazi erkölcsi érzés, mely minden viszonyok között tisztán képes felismerni és hiven követni a kötelesség szavát. — A mily bizonyosak vagyunk abban, hogy a felhívásunkkal a nemzeti kötelesség szavát hangoztatjuk: ép oly bizonyosan várjuk szavunk visszhangját.

E nemzeti hála hivatkozunk, mikor emléket kérünk Jókai Mór hamvai fölé, s neki, kiből az ország szíve dobogott, szobrot az ország szívében.

Az adományok — akár közvetlenül, akár valamely hirlap közvetítésével — a Magyar Általános Takarékpénztár-részvénytársasághoz (Budapest, V. József-tér 14.) küldendők, mely intézet a befolyó összegek költségmentes kezelésére és megfelelő gyümölcsösztetésére hazafias készséggel vállalkozott.

A begyűlendő pénz felhasználása módozatainak megállapítása céljából annak idején országos bizottságot fognak alakítani.

Esetleges felvilágosításokat a vallás- és közoktatásügyi miniszterium elnöki hivatala nyújt.

Budapestben, 1904. december havában.

Antal Gábor, Baksay Sándor, grf. Batthyány Lajosné, Benczur Gyula, Beöthy Zsolt, Berzevicy Albert, Bubicz Zsigmond, gróf Csáky Albin, Emich Gusztáv, Erdői Béla, Fehér Ipoly, báró Feilitzsch Artur, báró Fejérváry Géza, Firiczák Gyula, báró Forster Gyula, Halmos János, Hampelné Pulszky Polixéna, Hauszman Alajos, Hegedüs Sándor, Heinrich Gusztáv, Herczeg Ferenc, Kornfeld Zsigmond, König Gyula, gróf Kuun Géza, Lánzy Leó, Márkus József, Molnár Viktor, Pekár Gyula, Perczel Dezső, Radics Jenő, Rákosi Jenő, báró Roszner Ervin, Sárközy Aurél, Somló Sándor, Szabó Miklós, Szalay Imre, gróf Szechenyi Béla, Szily Kálmán, Tarkovich József, özv. gróf Teleky Sándorné, gróf Tisza István, gróf Tisza Istvánné, Tuba János, Vargha Gyula, Vészi József, Wlassics Gyula, Wekerle Sándor, Zelenka Pál, ifj. gróf Zichy János, Zsilinszky Mihály.

HIREK.

— **Eszküvő.** Prager Ilona kisasszonyt, Prager Béla gyógyszerész leányát ma vasárnap d. u. 3 órakor vezeti oltárhoz a nagykanizsai izr. templomban Lukács Sándor székesfehérvári ügykereskedő.

— **Eljegyzés.** Grosz Melanie kisasszonyt, néhai Grosz Miksa leányát, eljegyezte Steinbeck Lajos Kaposvárról.

— **Adomány.** Báró Hornig Károly veszprémi megyéspüspök a nagykanizsai Kath. Leányegyletnek 200 koronát adományozott.

— **Halálozás.** Özv. Thassy Lajosné szül. Gombossy Szidonia, Thassy Lajos zalaegerszegi fősolgabirónak és Thassy Káristóf vármegyei tiszti főügyésznek édes anyja 80 éves

korában szerdán reggel meghalt. Előkelő nagy családnak a tagja, tiszteletreméltó nagy anyja hunyta be csendesen szelid szemét, melylyel szép, nagy időket s egyuttal nagyidőknek a viharait is végig nézte 80 éven át.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Tankó József fogarasi polg. iskolai megbízott oroadó tanítót a csáktornyai polgári iskolához helyezte át eddigi minőségében.

— **Athelyezett honvédhadnagy** Csorba Károly honvédhadnagyot Körmendről Nagykanizsára helyezték át.

— **Lacika meghalt.** Egy bájos, általános ismert kedves gyermek hirtelen elhunyt a keltett tegnapi városunkban igaz részvétet. Weisz Lajos dr. ügyvéd négyéves fiacskája két napos szenvedés után áldozatul esett a városunkban még mindig uralgó járványnak: a vörhenynek. A mélyen sejtott szülők a következő gyászjelentést adták ki: Dr. Weisz Lajos és neje szül. Weisz Janka a saját, valamint leánykájuk Margit, úgy az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy (drága jó fiacskájuk) Lacika, két napi kínos szenvedés után, a szülők öröme és reményét képező életének 4-ik évében folyó hó 3-án d. u. 2 órakor elhunyt. Angyali gyermekük temetése f. hó 5-én d. e. fél 10 órakor lesz a nagykanizsai izr. temető halottas házából. Nagykanizsa, 1905. február 3. A szeretet angyala örökösök felett.

— **Temetés.** M. hó 29-én Keszthelyen elhunyt Burkovits Lajos főgymn. tanárt hétfőn délután temették el. Az elhunyt jeles tanár iránt imponánsan nyilvánult meg a temetésen a keszthelyi társadalom minden rétegének részvéte. — Lakatos Vince dr., az elhunytnek pályatársa szép beszédben bucsuzott el a halottól, a gyűnasium énekkara gyászdalokat énekelt, majd egy növendéke a temetőben tartott fölötté költői szárnyalású szónoklatot.

— **Rabbivalasztás.** A csurgói izr. hitközség elhatározta, hogy a régóta üresedésben levő rabbi-állást betölti. Erre pályázatot is hirdettek, melyre 6 pályázó jelentkezett, kik közül ketten fognak próbaszónoklatra meghivatni.

— **Elmaradt zsúr.** A nagykanizsai Izr. Jótékony Nőegylet tagjait nagyban foglalkoztatja a február hó 12-én tartandó virág-redutestély. Ezek előkészületei miatt a nőegylet ma vasárnap nem tartja meg zsúráját.

— **A magántisztviselői országos szövetségének helyi bizottsága** f. hó 7-én, kedden este fél 9 órakor tartja a Korona éttermében társas-összejövetelt, melyre a bizottság tagjait ezúton hívja meg az elnökség.

— **Közgyűlés és társasvacsera.** A nagykanizsai Polgári Egylet február hó 2-ikán dr. Bentzik Ferenc elnök elnöklése alatt tartotta meg 69-ik évi rendes közgyűlését. A közgyűlést este társasvacsera követte, melyen mintegy nyolevanan vettek részt. — Felköszöntőket mondtak: dr. Bentzik Ferenc elnök a tagokra, dr. Fried Odón az elnökre, Knortzer György Oszterhuber László alelnökre, Kalcso Leó Eperjesy Gáborra, Eperjesy Gábor Vécsey polgármesterre és az egyet iparos tagjaira.

— **Okmányhamisító szolgabíró** Miklós Alfréd felső-őri szolgabíró, a minap nyomtalanul eltűnt. Most kiderült, hogy Miklós okirathamisítást követett el és hogy hamis okirattal nevezette ki magát ezelőtt három évvel vármegyei közigazgatási gyakornokká. Mikor büne kitűdött, Miklós Felső-Őrből eltűnt és mineddig nem adott magáról életjelt. A királyi ügyészség elrendelte köröztetését.

— **Háború a Babatündér miatt.** A Babatündér szép dolog, de azt a nagy buzgóságot aligha érdemli meg, melyet a zalaegerszegiek rápazarolnak. Két hét előtt adták elő műked-

velők Zalaegerszezen a Babatündért. Akkor tudósítónk hosszabban beszámolt az előadásról. Ezzel nekünk megszűnt volna minden közünk a Babatündérhez, ha egy haragos műkedvelő kisasszony nem találja az előadásról szóló tudósítást egyoldalunak, sőt igazságtalannak. A kisasszony egy hozzáunk intézett levelében, melyet mi a gyengédség szempontjából vesztünkre közöltünk, megkorrigálta tudósításunkat, amely irodalmi munkássága a kisasszonynak rendes tudósítónk önértéket sértette. Most tudósítónk nyilatkozik. Kötelességünk ezt a nyilatkozatot is közzélni, egyuttal azonban azt a kellemes reményünket fejezzük ki, hogy ezzel a Babatündér ügye letárgyalott. De ha, várakozásunk ellenére, e tárgyhoz bárkinek is akad még hozzászólni valója, akkor az érdeklődőknek melegen ajánljuk, hogy kétségtelenül érdekes és előkelő színvonalu vitájukat a zalaegerszegi lapokban folytassák. Ahogy mi ismerjük zalaegerszegi kollégáinkat, ők bizonyára szerfelett meg fognak ennek örülni. Tudósítónk, Halász István ur így nyilatkozik:

»Mélyen tisztelt szerkesztő ur! Nem kívánok személyes dolgaimmal terhére lenni, de mint a Zala tudósítója, kérem, sziveskedjék b. lapjában e néhány sornak helyt adni: En ott voltam a Babatündér előadásán mint néző és mint kritikus. Hivatva voltam mint néző is, meg mint hirlapíró is, kritikát mondani az előadásról, amit a Zala egyik számában meg is tettem sine ira et studio. Kiemeltem azokat névleg is, a kik arra kedves játékkal rászolgáltak, elismeréssel adóztam a többi szereplőnek is, noha nevéket ki nem tettem, s oh — me miserum! — itt szörnyen hibáztam. Nem tettem ki a függönyhuzogató és színlephordótól felfelé a babatündérig minden szereplő nevét. Megfosztottam a Zala legutóbbi számában közzétett nyilatkozat szerzőjét attól az élvezettől, hogy nevét ország-világ (Kárpátoktól le az Adriáig) mindenki olvassa s dicsőségét bámulja. Igen tisztelt nagyság! (mert hisz nő a nyilatkozat írója.) Ön felállt szerepelni s én odamentem kritikálni. Én önt megkritizálom, de ön engem nem. Tudom a kritika fáj, de a szereplők azzal mindig leszámolnak, amikor a nyilvánosság elé lépnek. Tudom mi akadékoskodunk a szereplőknek, de igekezzék máskor jobban kitűnni s akkor tán az én szemem is meg fog akadni az ön játékán.»

— **A Ker. Jótékony Nőegylet közgyűlése.** A nagykanizsai Keresztény Jótékony Nőegylet február hó 12-én, vasárnap délután 4 órakor az iskolai gondnokság termében tartja rendes évi közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Titkári jelentés. 2. Pénztári számadás előterjesztése és a felmentvény megadása. 4. Nétáni indítványok.

— **Táncvigalom.** Kiskomárom község előjárósága a felállított utcai lámpák fenntartási alapja javára a kiskomáromi Korona szálloda emeleti termeiben március hó 5-én zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj 60 fillér. Kezdeté este 8 órakor. Felülzárásokat köszönettel fogadnak.

— **Ez is kritika.** Négy év előtt kedvelt színésze volt közönségünknek Remete Géza. Most Nyitrán működik — hogy milyen sikerrel, azt élénken jellemzi a Nyitramegyei Szemle következő kritikájának megjegyzése:

»Remete Géza a hülyét adta. Neki való szerep.»

Gyászos két sor ez. Nem tudjuk: dicséret, vagy megrovás akar-e lenni. A kritikus urnak mindenesetre gratulálni lehet. Kétségtelenül eredeti tehetség.

— **Meggyilkolt gazdász.** Szteller József 26 éves gazdatisztet Borosjenőn szerelmi féltékenységéből agyonlőtték. Az áldozat Szteller

Répes levelező lap-ajdonságok

legnagyobb választékban kaphatók:

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagykanizsán.

János nagykanizsai nyug. mozdonyvezető fia. Tetemeit hazaszállították és ma vasárnap délután 4 órakor fogják a Csengeri-ut 30. számú gyászházából örök nyugalomra kísérni.

— **Az iparosok közgyűlése.** A zalaegerszegi ipartestület előjáróságának f. évi január 30-án tartott ülésén elhatározta, hogy az idei közgyűlést február hó 19-én délután fél 4 órakor tartja testületi nagytermében. Az alapszabályok értelmében választás alá kerülő előjárósági tagok a következők sorsoltattak ki: Számvizsgáló bizottsági tag: Wapper Ignác; előjárósági tagok: Domokos Ignác, Heine János, Kovács István cipész, Lakatos István, Nagyfy József, Schwarz Mór, Stefanec József, Szakály István.

— **Borbélysegédek bálja.** A nagykanizsai borbély- és fodrászsegédek asztaltársasága ma vasárnap este a Polgári Egylet nagytermében tartja meg zártkörű szalon-bálját. — A még csak néhány hónap előtt alakított asztaltársaság eme első mulatsága iránt a legszelebb körökben nagy érdeklődés nyilvánul. — A mulatság kezdete este fél 9 órakor.

— **Közgyűlés.** A kereskedő ifjak Önképző köre csütörtökön este tartotta saját helyiségében évi rendes közgyűlést. A közgyűlés érdekesnek ígérkezett és az elé széles körökben figyelemmel tekintettek, mert ez utoljára végigküzdött év zárógyűlése volt. Az egylet az elmúlt évben nem részesült abban a támogatásban, melyet szép céljaira való tekintetből méltán megvárhatott volna és anyagi viszonyai is annyira megromlottak, hogy már az egylet existenciája forgott komoly veszélyben. — A csütörtöki közgyűlésnek tiszta fogalmai voltak az egylet viszonyairól és hozott is néhány okos határozatot, melyeknek megvalósulása jogos alappal enged kedvezőbb állapotok bekövetkezésére következtetni. — A közgyűlésen, melyen az egylet népszerű elnöke, Heltai József elnököt, mintegy nyolcvan jelentek meg. Heltai elnök tartalmas, szép beszéddel nyitotta meg a közgyűlést. Sajnálattal emlékezett meg az egylet finánciáinak szomorú állapotáról, de örömmel konstatálja, hogy a tagok számának az utolsó napokban bekövetkezett nagy megnövekedése biztató jele a kedvezőbb jövőnek. Fulmináns szavakkal buzdítja a tagokat az egylet megbecsülésére. Az elnök viharosan megjelzett szavai után László titkár terjesztette be jelentését, melynek lényeges értesítése a szomorú hír, hogy az elmúlt évben felmerült igazán üdvös eszme szenvedett hajótörést pártolás hiányában. Ez a szaktaufolyások eszméje, mely az elnök nagy fáradozásai dacára sem valósulhat meg. Megemlítendő az egylet ténykedése a teljes vasárnapi munkaszünet érdekében. Az egylet vagyona ez idő szerint 2246 kor. 54 fill. A hangulatosan megírt jelentésért éljent kapott a titkár. A közgyűlés a felmentvényt megadta és megköszönte az elnök és a tisztikar buzgólkodását. Ezután a tömegesen beérkezett indítványokat tárgyalták, melyeket legnagyobb részt Heltai elnök módosító javaslatával elfogadtak. Nagyobb vitára az ez évi rendes tagsági díjak megállapítása adott okot. E pontnál Révész Lajos opponált erősen a javaslat ellen, hogy a pártoló tagok szavazati joggal bírjanak. A közgyűlés Révész álláspontjára helyezkedett. Végül a jövő évi választmányt választották meg. Az egyesület volt titkára László Vilmos egyéb elfoglaltsága miatt nem volt hajlandó újból tisztséget vállalni, új titkárul megválasztották Hamburger Zsigmondot. A választás eredménye a következő: Elnök: Heltai József. Alelnök: Schwarz Ottó. Titkár: Hamburger Zsigmond. Igazgató: Strem Ottó. Háznagyok: Weisz Bódog és Frank Lajos. Pénztáros: Stern

József. Ügyész: dr. Rosenberg Mór. Könyvtáros: Sándor Vilmos. Választmány: Fonyó Mihály, Hirschler Ödön, László Vilmos, Révész Lajos, Frank Manó, Schlossarek István, Kertész Jenő, Pollák Ernő, Kabos Pál, Szegő Pál, Piri Ernő, Weissenstern Jenő, Kürschner Mór, Kelemen Béla, Sonnenschein Salamon, Karczag Mór. Póttagok: Bäder József, Frommer Sándor. Számvizsgáló bizottság: Günser Jenő, Reinitz Béla, Hoffmann Bernát, Rosenberg Alfred.

— **Szinészet.** A Szinészeti Közlöny írja: Kövessy Albert társulata hozta színre legelőször a Vigsziuház nagyszerű ujdonságát dr. Guthi Soma nagyhatású bohózatát: *A szaharai konzult*, melyet összevágó, kitűnő előadásban mutattak be, és a közönség egész estén át ki nem fogyott a kacagásból, a szereplőket számtalan tappsal és kihívással jutalmazták. A főszereplők mind elemükben voltak kitűnő alakítást nyújtottak. A sikerből részeseket kivették Makó Aida, Hevesi Mariska, Almásy, Déry Béla, Magyar Lajos, Latabár és Nagy Dezső. *Hajduk hadnagyának* bemutatója is sikerrel járt, a szép magyaros zenéjü operette egy hét alatt 5-ször került színre a főszerepekben, Ruzsinszky Ilona, Szilasy Etel, Komáromi Gizzi, Latabár, Nagy Dezső, Érczkövi és Várdi Mártonnak.

— **Le akarja fejeztetni Tisza István.** Szvatkó Lajos berettyóújfalusi szabósegéd nevezetes instanciát terjesztett be Szürecsányi nagyvárad püspökhöz. Négy árkusra terjedő memorandumában arra kéri Szürecsányi püspököt, hogy esküdjön ki részére a királynál audienciát; mert fel akarja világosítani a királyt Tisza István és pártjának országrontó bűnei felől és ezért a legpéldásabb büntetést érdemli meg. Minthogy semmi kétsége nincs az iránt, hogy ő felségét sikerül meggyőznie Tisza István irtózatos bűneiről, reméli, hogy reá fogják bízni a büntetés kimérését és erre nézve a következő javaslatokat szándékozik előterjeszteni:

1. Tisza István gróf ő felsége-jóváhagyásával törvényesen fejeztessék le.

2. Családjának vagyona koboztassék el és száműzessék az országból.

3. Minden kormánypárti képviselő, vagy akiről az derül ki, hogy a kormánypártra szavazott, hivatalvesztésre és fogházbüntetésre ítéltessék.

4. A jövőre nézve a hazában csak gyennyolcas, vagy szocialista elveket valló polgár türessék meg.

Nagyjában ezek Szvatkó uram négy ivre terjedő honmentő indítványának főbb pontjai, a melyeknek megvitatása cájálból Nagyváradon egy népgyűlést szándékozik összehívni s ennek kieszközölésére is Szürecsányi püspököt kéri fel a szegény szabólegény, a kit — ugylátszik — igen megzavarták a politikai izgalmak.

— **A Muraközi Múzeum számára** újabban a következők küldöttek be régi tárgyakat: Feisz László újkigyósi segédjegyző Újvárad község 1844. évi magyarul vezetett adóajstromát és községi számadását, továbbá egy 1812. évből származó ügyiratot. A két előbbi okmány azért is nevezetes, mert az akkori időben kevés muraközi községben vezették a község számadásait. — Cvetkovics Antal ismét küldött egy régi, muraközi stílusú képfestő kézi nyomó mintát.

— **Hütlén bolti szolga.** Melczor Jakab nagykanizsai üvegkereskedő kárára, annak bolti szolgája nagyobb mérvű lopást követett el. A bolti szolga egy éven át rendszeresen üzte a lopást olyformán, hogy napközben a házon kívül levő raktárból kisebb-nagyobb mennyi-

ségű árut kiraktározott, melyet azután este elszállított részben helyben, részben pedig Rigyácon lakó rokonaihoz. Rigyáról névtelen levélben figyelmeztették ezen üzelmekről Melczert, kinek feljelentésére a hütlén bolti szolgát letartóztatták. Az áruk majdnem teljesen megkerültek.

— **Öngyilkosság.** Horváth József 56 éves kiskánizsai napszámos február hó 3-ik és 4-ike közti éjjel Cigány-utca 42. szám alatti házában padlásán életuntáságból felakasztotta magát. — Mire felesége megtalálta, már kihült.

— **Kiásott régiségek.** Balatonberényben a vasútvonal mellett lévő dombot villaépítéshez töltésnek hordták el. A munkások több csontváza, s ezek mellett régiségeket találtak. Jelentették a Balatoni Múzeumnak, a melynek vezetősége Sirsom János kőművest a múzeum emberét küldte ki, hogy a régiségeket megmentse. A nevezett másfél hétig volt a munkások között s a fölbukkanó régiségeket kiszedte a földből. A temető népvándorlás kori Találtak függőket szíjvégeket karpereceket, tüket, ballónhezeket, melyek megegyeznek a dobogói és sörházkeri leletekkel. A sírok nem voltak kiköveve, a föld rádőlt a csontvázokra, a melynek a nyirkos földben pusztulának indultak. A temető nem volt valami gazdag, de azért érdekes tárgyakkal gyarapította a Balatoni Múzeumot.

— **„Fölfordult világ.”** Egy 82 éves falusi paraszt-ember, id. Deák Sándor írta a következő verset, mely egységes észjárásánál és szép egyszerűségénél fogva akkor is megérdemelné a közlést, ha a szerzője kevésbé érdekes sajtóságokkal dicsekednék is:

Ma már a kis gyerek veri meg az apját,
A nő meg viseli a férfi kalapját.
A hitelzójét üldözi az adós,
Széll az anyós mind, a vő meg haragos.
A levegőtől is fizetünk már adót
Es pártfogoljuk a leghunuczabb csalót.
Ezelőt a szemlye beillett cipónak.
Nagyító üvegen nézzük ma diónak.
Furcsa világ van most, én csak annyit mondom,
Bírónak bevalnak már a sült bolondok.
Még a nap sem úgy süt, mint valaha régen,
Begyik ember vajjal a másik zsebében.
A templom között a fű benőtte már,
A börtön kulcsain fénylik a napsugár!
... Csak már vége lenne ennek a világnak,
Hízzem verset is már lopkodva csinálnak!

— **Az első zsidó alispán.** Makóról jelentik azt az érdekes hírt, hogy Csanád vármegye a legközelebbi időben új alispánt kap s ez az alispán valószínűleg zsidó felekezett lesz. Ugy áll a dolod ugyanis, hogy az eddigi alispánt Dr. Návay Lajost dissidens programmal képviselővé választották s az ő helyére a legbiztosabb jelölt Dózsa Sámuel megyei főügyész, aki a bizottsági tagok és a vármegye egyérteimű bizalmát bírja. Dózsa Sámuel pedig ez idő szerint „rendezetlen felékezeti viszonyok” közt leledzik s így valószínűleg első zsidó alispánja lesz az országnak.

— **Amerikai viszonyok.** Lapunk többek között csereviszonyban áll a New-Yorkban megjelenő „Tárogató” című magyar hetilappal is. Ezt az újságot érdekes olvasni, de különösen tanulságos reánk, hetilapírókra, mert belőle sok eredetiséget tanulhatunk. — Így azt is, hogy hogyan fér össze az újságírás a bankár-mesterséggel. A „Tárogató” szerkesztője ugyanis egyszemélyben bankár és hirlapíró és ahogy mi képzeljük, igen eredményesen gyümölcsözteszheti e kétféle foglalkozásának egymáshoz való viszonyát. Ahogy legutóbb megkaptuk a „Tárogató” példányát, — ép látogatója volt szerkesztőségünknek egyik olvasónk. Ez nagy érdeklődéssel szemlélte az amerikai újság szokatlan formáját és először is a szerkesztő és „üzletvezető” nevét olvasta el: *Perényi Béla*. — Olvasónk, aki egyebekben is rosszmaju ember, fejszóvalva jegyezte meg:

Szenásy, Hoffmann és Tsá

selyemáruház

Budapest, IV. ker. Bécsi-utca 4. sz.

1905-1906

báli idényre

nagy választékban selyem- és gazekelmékben, Voile de lainben, Pope line brillante.

Louisinne Sole 95 kr., 125, 190

Liberty Süblinne minis tinte 78 kr.

Dus választék arany-, ezüst- és fekete flitter- valamint fantasie ruhákban. Crépe de Chine brillant minden létező színben.

Szenásy, Hoffmann és Társa

selyemáruházban

Budapest, IV. Bécsi-utca 4.

Elismert legjobb és legszolidabb cég, hol a legszébb ujdonságok mindig raktáron vannak.

A báli divatcikkek megtekintésére külön helyiség egész napon át villámosan van kivilágítva.

Mintákat bármilyen szívesen küldünk.

— Ki tudja, mi nyomja ennek is a lelki ismeretét!

— Hogy érti ezt? — kérdeztük.

— Én — magyaráta olvasónk — bizalmatlan vagyok az Unió minden polgárával szemben. Látjuk, hogy tőlünk minden szerencsés sikkasztó, csaló, betörő, gyilkos, szóval mindenki, kinek itt forró lesz talpa alatt a föld, Amerika szabadföldjére menekül. Már most hogy foghasson az ember bármely amerikaival is nyugodtan kezét, holott nem tudhatja, vajjon nem terhel-e annak lelkét valamely betörés, vagy hirhedt orgyilkosság bűnének a terhe?

Alig, hogy olvasónk bevégezte mondókáját, tekintetünk a »Tárogató« második oldalára esett, hol ez az amerikai rövidségű, de tartalmas, röpké mondat volt olvasható:

»Szerkesztőnk letartóztatott!«

Olvasónkat a »Tárogató« eme keresetlenül őszinte híradása egy cseppet sem lepte meg. Ő ezt természetesnek találta és ép ily magától értetődőnek a cikk további közleményeit. A cikkben ugyanis az van elmondva, hogy a »Tárogató« szerkesztőjét azért érsükták a nagyházba, mert az amerikai-magyarország gazdasági érdekeinek a megvédésére »International Forwarding Company« címen bankot alapított, melyet elfelejtett törvényesen bejegyeztetni. Miután azonban a bejegyzés elmulasztása miatt valószínűleg még Amerikában is becsukják az embert, sejtethető, hogy a bankár-szerkesztő ur olyasmit cselekedett, ami után immár csak Tellus anyánk bárom másik része: Afrika, Azsia és Ausztrália nyújthatna neki biztos menedéket. Ime, hirlapiró még Amerikában sem lehet büntetlenül — bankár. Megjegyezzük, hogy csak öt millió dollár az, mely a New-York Herald szerint a szerkesztő ur kezén nyomtalanul eltűnt.

— Ezer koronás gyémántgyűrű. Micsoda boldog állapot! Van az országban vidéki lap-szerkesztő, a ki ezer koronás gyémántgyűrűt veszíthet el! Van, de aligha van egynél több s ez az egy a vidéki hirlapirók gardájának nesztora, az érdemekben is gazdag Roboz István kir. tanácsos, a »Somogy« kitűnő szerkesztője. A kedves öreg ur elveszítette pár héttel ezelőtt ezer koronás gyűrűjét. Keresték, kutatták, de nem találták. Végre Juczi Jánosné személyében megkerült a »becsületes megtaláló«, a ki nem tudta, hogy merre van a városháza, hát elvitte a zálogházba. Itt már várták. Így került a gyűrű Roboz bátyánkhoz vissza s a Juczi asszony a rendőrségre.

— Elfogy a fa. Könyv jelent meg a napokban, mely arra figyelmeztet, hogy az erdőgarázdálkodás következtében maholnap kifognak a készletek. Dr. Schlich, a könyv írója kifejti, hogy az európai államok a fával való valóságos rablógazdálkodást üznek, Európának 2/3 millió tonna fabevitelre van szüksége, amit a többi földrészek fedeznek. Ez a mennyiség évről-évre emelkedőben van és tíz év alatt a két-háromszorosára emelkedhetik. Kérdés tehát, hogy a szükséges famennyiség mindig beszerezhető lesz-e. Fára vonatkozólag a reménység országa Kanada, amelynek erdős területe oly nagy, mint Európának egész kiterjedése. Csak hogy Kanadában a tizszer annyi fa vész el erdőégések, mint a fogyasztás révén. Ha tehát Kanadában csak hamar át nem térnek a rendszeres erdőkezelésre és a rablógazdálkodás tovább tart, úgy a fában sokkal hamarabb lesz hiány, mint a kőszénben.

— Ingyen utazás. Schwarz Károly 16 éves nagykanizsai illetőségű fiú Budapesten mint iparostanonc töltötte napjait. Schwarz egy szép napon megunta a pesti életet, elhatározta, hogy hazautazik Nagykanizsára. Mivel azonban pénze nem volt, úgy segített magán, hogy a déli vasút állomásán bejut egy tehervonat fékező bódéjába és ebben tette meg az utat egész Székesfehérvárig. Itt azonban észrevették az ingyen utast és átadták a rendőrségnek. A fiút visszatoloncolják gazdjához.

— Tenyészőszők vásárlása államsegélyen. A földmivélségi miniszterium által a csáktornyai járás kisgazdái részére tenyészőszők vásárlására engedélyezett 100000 korona államse-

gélyből még fennmaradt összeg erejéig utólag ismét lehet tenyészőszőket rendelni. Aki már a többször közzétett és előnyös törlesztési feltételek mellett tenyészőszőt beszerezni óhajt, ebbeli rendelő nyilatkozatát Csáktornya nagyközség közigazgatási jegyzőjénél teheti meg folyó hó első felében.

— Megszűnt takonykór. Csáktornya nagyközségben szörványosan, uralgott takonykór kirtás folytán megszűnt, az udvarzárlat feloldatott. A külföldi forgalom korlátozása folyó hó 19-ével bezárólag szűnik meg.

Leszállított husarak.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy mészárszékemben friss, kitűnő **marhahúst** a következő árak mellett szolgállok ki:

Eleje 80 fill., Hátulja 104 f., Pecsényehús 120 f. kgm.-kint.

Reichenfeld Albert

mészáros

Erzsébet királyné-út. — Teljesen 40. sz.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP

Beniczkyné Bajza Lenke

kezelte az egész magyar olvasóközönségnek. — Regényeinek tárgya megragadó, kedves és bölcses.

Beniczkyné Bajza Lenke

... REGÉNYEI ...

Mártha. ... Regény 2 kötetben ...
Ára: Füze 4 kor., kötve 5 00

Helytartóné. ... Regény 1 kötetben ...
Füze 2 00 k. kötve 4 40

Előítélet és felvilágosultság.
Reg. 2 köt. Füze 10 kor. kötve 14 00

Fekete könyv. Ahol a cipő szorít
2. elb.-1. köt. Ára 3 kor. díszköt. 4 60

A magyar népirodalmat kedvelő olvasók közből figyelembe ajánljuk a magyar regényirodalom egyik elsőrangú nagyjának, **Beniczkyné Bajza Lenke** hősnő regényeit, melyek alulról könyvtárakhoz is állítva minden könyvtárakban beszerezhetők.

FISCHEL FÜLÖP

könyvtáraké és könyvtáraké
NAGY-KANIZSÁN

NYILTÉR.

Évszázadok óta ismert

MATTONI FÉLE
GISSHÜBLER
SÁVANYÚVIZ

A dugo apitise

segítő gyógyító lényes
Karlbad, Marienbad,
Franzensbad stb.
kuráknál; mindig
lényesen beváll.

BRAZAY FÉLE
SÓSBORSZESZ

NAGY ÜVEC
ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEC ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
... MELLÉKELVE VAN! ...

HIRDETÉSEK.

Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: Caspari Frigyes, Medgyes
ERDELY.

A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözték, miáltal az oltványok ideálisan fejlődtek. — Képes árjegyzék 6-20 ingyen és bérmentve.

15-30 kor.

napi kereset elérhető kockázat nélkül

Erzsébet-sanatórium és egyéb sorsjegyek

eladása által. Tiszteletes egynék bármely szakmából forduljanak

KÖVÁRY ÁRMIN

bank- és váltó-üzletéhez

BUDAPEST, IV. ker., Ferenciek-ter 9. sz.

Köhögés, rakodtság és hurut ellen nincs jobb

RÉTHY-féle 288-12

pemetefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **RÉTHY-félet** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

— 1 dohoz 60 fillér. —

Csak **RÉTHY-félet** fogadjunk el!

Eladó szőlővessző.

100.000

szokványminőségű fásoltvány, különböző fajokban,

Riparia, Portalis, Solonis, Rupestris, Montikola alanyon.

Kapható:

Frisch László

szőlőbirtokosnál 364-12

TAPOLCZA, (Zalamegye.)

Védjegy: „Horgony”.

A Liniment Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult házi szer, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szertek bizonyult készvénység, császár és meghűlésekkel bedöröslésképpen használva. **Figyelmeztetés.** Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan áruveget fogadjunk el, amely a „Horgony” védjeggyel és a Richter gyógyszerrel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 l. és 2 korona és ágyasólván minden gyógyszerárban kapható. — **Főraktár:** Török léoszt gyógyszerésznél, Budapest. **Richter gyógyszerára** az „Arany oroszlánhoz”, Prágában, Elisabethstr. 5 neu. Mindennapi széküldés.

KLYTHIA a bőr ápolására az arczör szépitésére és finomítására **PUDER**

Legelegánsabb, tolette, bálí és salon puder.

Fehér, rózsaszín vagy sárgás.

Vegyileg analizálva és ajánlva **Dr. J. J. Pohl** on. kir. tanár által Bécsben. Elismerő levelek a legjobb körökből. **Inde** dobozhoz mellékelve vannak.

GOTTLIEB FAUSSIG

cs. és kir. udv. tolette-gumpan is illatszeryára

Főraktár: BECS, I. Wellzelle 3.

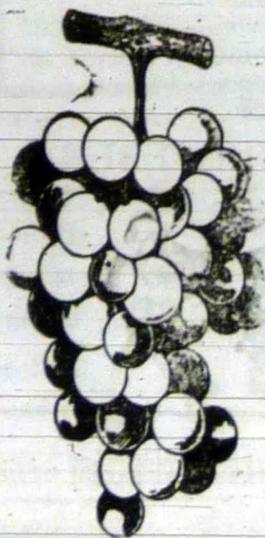
Széküldés utánvét vagy az összeg előleges beküldés mellett.

Kapható a legtöbb illatazer-, drogua-kereskedésben és gyógyszerárban. **Nagykanizsán:** Ált és Böhm Keleti M. Mór és Kreier Gyula ségeknel.

Egy dohoz 2 kor. 40 fill.

„Milleniumtelep” Nagyösz.

Legelősebb árak!

Legelősebb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarországai legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állami segélyvel és áll. felügyelet mellett létesült.

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vászon és pamut ruháneműek mosására. a Schicht által ujonnan feltalált

mosókivonat,

„Asszonydicséret”

védjeggyel, a ruha beásztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkentli.
2. Fárahságot a negyedére.
3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Mithogy tisztább, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alant jegyzett csög kezességet vállal.
6. Rendkívül kiadósa folytán olcsóbb, minden más mosószernél.

Néikülözhetetlenné válik minden háziasszony és mosónőnél egy egyszeri kísérlet után.

Mindenütt kapható.

Schicht György, Aussig.

A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

!!Szőlővessző!!

A világhírű

„DELAWARE”

dja a legjobb bort! Qltani, permetezni nem kell! A *phyloxera*nak ellen áll! Leírását ingyen küldöm meg bárkinek. — Nagymennyiségű „DELAWARE” vessző és

szőlőoltvány eladás!

Vízim:

Szigyártó **Nagy Mihály**
Felső-Szeged

Lugas vesszők 20 drb. két órással csak 10 kor.!

1 liter finom háztartási rum
90 krajcár.

Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai rum f. 2-10-

Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék deka 12 kr.

Kapható:

GELTCH ÉS GRAEF

Drogeria a vörös kereszthez

Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-ter sarkán.

Nyomtatványokat

izléseesen, olcsón
és gyorsan
készít

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdája

Nagykanizsán, Kazinczy-u.

Könyvkereskedés

Papir és írószerraktár

Üzleti könyvek gyára

Könyvkötészet

ZALA politikai lap kiadóhivatala.

SZERKESZTŐSÉG:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

KIADÓHIVATAL:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal: 103. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Egész évre	12 korona
Félévre	6
Negyedévre	3

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilvántartási szám 40 fillér

Kéziratok a szerkesztőség címére intézendők.

Felelős szerkesztő: Szalay Nándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos.

Előfizetők és hirdetések Fischel Fülöp könyvkereskedésében intézendők.

Aggodalmak.

Mindenki aggodalommal tekint a politikai fejlemények elé.

A kibontakozás ~~szerepe~~ a kilátás nagyon sivár.

A disszidensek hatalmasan megnövesztették a függetlenségi párt szárnyait; mert azokat a kerületeket, ahol előbb a függetlenségi és szabadelvűpárt az utóbbi győzelmi eredményével szoktak mérkőzni, most egyenesen a függetlenségi párt kezére játszották.

Igy növekedett meg olyan hatalmasan, minden reményen felül a függetlenségi negyennyolcas párt ereje; így izmosodtak meg szárnyai olyan mértékben, hogy most már jogosan követeli maga számára a »vezérdaru« szerepét a magyar politikában.

Hát ez nem volna éppen baj, sőt szerencse, ha a disszidensek is kedvet éreznének magukban a politikai vezérdaruságot vindikáló párttal szárnyalni. Ámde tapogatózás, puhatólódzás, titkos és nem titkos tanácskozás, tanácstalan taplófőzés, biztatgatás, ide-oda imbolygás mutatkozik a politikai élet terén. Mindegyik irányító szerepet vár és követel, kibontakozáshoz biztosan elvezető irányítási képesség nélkül. Egyik sem bír

határozott módot jelölni ki arra nézve, hogy a »boszorkánykötés« módjára összegabalyított ellenzéki koalíció miképpen bontakozzék; hogy a kegyetlenül összelekezett pártok miképpen szabadulhatnak meg egymás karjaiból.

Hiába nőttek meg az ellenzék szárnyai. Most éppen ezek a nagy szárnyak akadályozzák a szabad népülésben; mert négyfelül is jogot formálnak a megnövekedett szárnyakhoz.

De ne hatoljunk olyan mélyen a kibontakozás reménytelenségének sivár sötétségébe! Koncedáljuk, hogy a disszidens politikai csoport vezérének, Andrásynak, mégis sikerül majd valami csodás alapon kormányt alakítania.

Mi történik akkor?

A paktum alapján az új kormánynak sikerül talán majd a legsürgősebb törvényjavaslatokat keresztülvinni; mikor azonban azokhoz a kormányzati mozzanatokhoz ér, amelyekkel szemben a közjogi ellenzék már erősebb mértékben angazsálva van, ismét csak ott lesz, ahol a mádi zsidó. Egy lépéssel sem jutott előbbre; visszaért ahhoz az akadályhoz, amely a kormányok működését már évek óta lehetetlenné tette; mely egész gazdasági és kulturális haladásunkat

egy holt-ponthez szegezte; visszaért az obstrukció Molochjához.

Tessék vele majd újrakezdeni a harcot! Tessék akkor majd újra megkérdezni a nemzetet! Már nem arra nézve, hogy szankciónál-e ilyen vagy amolyan erőszakot, hanem hogy kell-e neki az obstrukció.

Ennek a kényszerhelyzetnek csakhamar be kell következnie.

Akármit csinálnak is: a Tisza által sürgetett és követelt házszabályrevízió nélkül a magyar parlamentet munkaképessé tenni nem lehet. Ezerszer próbálkozhatnak vele a legkedvesebb, legnépszerűbb államférfiak: ezerszer holt-pontra szegezi munkáját az obstrukció, mely immár kifürkészte a parlamenti házszabályoknak mind ama, végső jogvédelemre; végső ellenállásra szánt pontjait, melyekkel a tanácskozás és az ügyvitel rendes menetét meg lehet akasztani mindenkor. Most már mindennapi, megszokott dologgá vált ezeknek a házszabályszerkesztőknek apró-cseprő dolgokért szembe való elpoecskolása; azokat már nem lehet a reánk maradt nemzeti jog-erekléknek a végső veszély pillanatáig érintetlenül őrizendő zárja alá helyezni; mert megszűntek nemzet-védelmi kincsek lenni; bemocskolták, elpoecskolták. Ezeket már nem lehet, nem szabad visszatenni a régi piederzálra

Hét év után.

Mintha most lett volna
— Istenem — hét éve,
Hosszas szerelmünknek,
Hogy frigy lett a vége. —
Hét éve, hogy amaz
Illatos levelkék —
Sárgultan, fakultan
Sóhajtnak szegénykék. —
Hisz csak néha-napján
Kerülnek kezünkbe,
Hogy az elmúltakat
Felfrissítsuk vele. —
De nem nézzük ám le,
Megbeszéljük őket:
Dugdosunk, őrizzük,
Miként feltett kincset.
Hisz e fakult sorok
Édeskés varázsa
Volt, mely szerelmünket
Oly nagygyá táplálta.
Elő-elő vesszük,
S mintha csak most lenne,
Hogy ez édes varázs
Szerelmünket szülte.
Mintha csak most lenne!
Hej! pedig azóta
Hét év buja, baja

Szárgult már tova,
Hét évnek keserves
Szívtepő csapása,
Hét év frigysege,
Alias kajánsága
Próbált gáncsolni vetni
Együtt-érzésünknek,
Bemocskolatlan
Tiszta szerelmünknek.
De bármilyen kajánság,
Bármilyen vihar tépte,
Frigységs szerelmünk
Meg nem renthette.
Szóltunk, ápoltuk a
Közös boldogságot,
Melyre immár három
Apró csillag ragyog.
E három kis csillag
Fényének varázsa,
Együttérzésünket
Mindjobbban táplálja,
S hogyha szívünket kint
Bármilyen megsebezze,
Megnyugszik, felvidül
E kedves kis körbe.

Banckovich János

Csalódás.

Irtó: Ifju Áts József.

I.

Ha az utas Zarándvármegye kővári járásához tartozó Lepénd község szepén rendezett utcáján, melyet két oldalról vadgesztenyefa-sor szegélyez, végignéz, azonnal szemébe tűnik Tsapor Pál uram portája, mely nagyságra, külső csúpra és nagy, sárgára festett léces kapujával, a többi épületek közül kiemelkedik, előlulva azt, hogy nem közönséges halandó az, aki e szép házat a hozzá tartozó ezerhold szántófölddel együtt, magáénak nevezheti.

A ház udvara egy paradicsommá varázsolt kerthez hasonló, körülötte jasmín- és mirtusz-bokrokkal, edényekben gránátok és a virág-ágyakban szebbnél-szebb virágokkal; de mindezeknél szebb virág az, a ki a virágokat gondozza és ápolja, Tsapor Pál uram egyetlen, szép és viruló leánya: Ida.

És valóban, ha virágai közt megjelen egyszerű, de izléses öltözékében, úgy néz ki, mint valami tündér kis paradicsomában, s így nem csoda, ha a falu pennája, a még ötlen Gyarfás László főjegyző uramnak szemé is megakadt rajta. Még Göre Gábor bíró uram és Durbints Pál esküdt ur úgy egymásközt mondogatták, mikor a község-

Schmidthauer-féle

Igmándi

keserűvíz, reggelenként fél pohárral használva,

meglepően gyors és egyszerű sikerrel pótolja ott ahol bármely évszakban a Karlsbadi és Marienbadi ivó kúrák, gyomor és bélbajokban, ugyisintén elkövetés, szívelhártyajelenség és azzal járó fulladásnál, sárgaság, máj és lépdegenatnál, cukorbetegség, csusz és kőszvénynél, sőt az „Igmándi“ hatásosságában egyéb keserű vagy hashajtó ásványvizék meg sem közelítik, és saját érdekében cselekszik, ki helyette mást nem fogad.

Vásárlás mellékelve. Kapható NAGYKANIZSÁN Rosenfeld A. fia, Fesselhoffer J., Mezey Pál, Márton és Huber, Neués Klein utak üzletében.

Főszékhely és forrás tulajdonos: SCHMIDTHAUER LAJOS gyógyszerésznél KOMÁROMBAN.

Egész üveg 50 fill., félüveg 30 fillér. — Az egyedüli természetes keserűvíz, amely kis üvegben is kapható.

Újjá kell teremteni a magyar parlamentet munkaképességet biztosító házszabályrevízióval. Addig itt rend nem lesz soha, hanem csak anarchia.

Es mi erősen aggódunk, hogy a jövő fejleményei sok és hosszas nemzet-gyöngítő vergődés után is csak Tiszának és a köréje tömörült szabadelvűpártnak álláspontját igazolják majd. Mert mi egy kicsit sem bízunk a paktáló politikusok munkája eredményében.

Andrássy megalakíthatja ugyan esetleg a kormányt akár így, akár úgy: ez csak nagyon ideiglenes állapot lehet. — A végső megoldás — ismételten hangsúlyozzuk, — nem lehet más, mint hogy bele kell menni az új választási küzdelembe, amikor a disszidenseknek és a szabadelvűeknek (vagy mondjuk úgy, hogy a szabadelvűeknek) egy táborban kell lenniök okvetlenül, s akkor föltétlenül győztesen is kerül ki a küzdelemből a hatvanhetes alapon álló szabadelvűség.

És azután mi történhetik?

A kormányképes szabadelvű többség folytathatja ott, ahol Tiszát megakasztották.

Más megoldás csak beláthatatlan következményű átalakulások vagy óriási rázkódások árán történhetik. — Ezekről pedig óvja Isten mi magyar hazánkat!

A Ker. Jótékony Nőegylet estélye.

Sokáig emlékezetes lesz a nagykanizsai Keresztény Jótékony Nőegylet estélye, mely szombatn este folyt le a Polgári Egylet nagytermében. Azok közé a kevés mulatóságaink közé tartozik ez, melynek rendezését minden kicsiségben előkelő, finomult izlés jellemzi és melyen nem udvariasságból, hanem őszintén, szívből, gyönyörűségből tapsolt az a disztinált közönség, mely szorongásig megtöltötte a termet.

A Polgári Egylet nagyterme izlésesen

volt feldisítve ez alkalomból, különösen szépen festettek a pálholyok. A közönség már 8 óra után kezdett gyülekezni és fél 9-kor már az összes ülőhelyek el voltak foglalva. Az előadás pontban 9 órakor kezdődött.

A program első pontja élőkép volt: reklámképek. Az élőképekkel már meglegelősen jólakott a közönség, ezuttal azonban újság volt, amit látott. Négy iparvállalat reklámképét személyesítették urak és hölgyek kitünő hűséggel és remek rendezésbeli ügyességgel. Szép volt mindegyik, de előnyös elhelyezésével különösen hatott a Franz villanygyár reklámja (Bogenrieder Stefi és Kuortzer Anna k. a.) és Törleyé (Sebestény Kató k. a.)

A második pont zeneszám volt. Két darabot adtak elő Horváth Böske zongorán, Lajpcig Antal harmoniumon, Sternbeck Zsigmond tanár gordonkán és Fesselhofer István hegedűn. Nagy hatása volt Bach »Ifjúkori emlékeinek«, melyet a kvartett kitünő összjátékban adott elő, a közönség lelkesedése azonban határt nem ismerően nyilatkozott meg, midőn Sternbeck tanár szerzeményét, a »Szerenád«-ot játszották. Maga a Szerenád nagyon hangulatos, igazi művészi dolog, tele érzéssel, megkapó finomságokkal. Nagyszerű a maga nemében, mint neves tanárunknak minden szerzeménye. Előadásában szintén erősen érvényesült a szerző egyénisége. Sternbeck tanár művészi gordonkajátéka valósággal elbájolta a közönséget; nagyon tetszett Fesselhofer ur hegedűjátéka is a zongora és harmonium összhangzó kísérete.

Kiemelkedő pontja volt a programnak Waleh Vilmos ur énekszámja. Azokat a mélabus, tartalmas, szép kurucentákat énekelt, melyek sohasem tévesztik el hatásukat a magyar közönségre. Minden, ami gyönyörű motívum csak van ezekben a felcséges dalokban, kitünően érvényesült Waleh ur művészi előadásában. Szívhez szóló, mély, simulékonny hangja és az a meglható finomság és érzéstejlenség, ahogy a dalo-

kat nuánszírozta, valósággal elragadják a közönséget. Adott ráadást is, kettőt, hármat, de semmi esetre sem annyit, mennyivel a közönség megelégedett volna. Waleh ur igaz művészetével ez nem tudott betelni. Szeretnők, ha kanizsai deszkákon még lenne hozzá szerencsénk. Dalait zongorán kiváló precizitással Stréd a Antal kísérete. A harmadik pont ismét élőképek voltak. Márványszobrokat ábrázoltak művészi elrendezésben. Ez is finoman volt megcsinálva és különösen szerencsés ötlet volt itt a rococo stílus alkalmazása.

Feszült érdeklődéssel várta a közönség az estély clou-jának, a Pajkos diákok előadását. Ennek a nagyon nehéz és különösen sok ritmizáló kiváló operetnek az előadására vállalkoztak műkedvelőink. Eljött segítségükre Kecskemétri Kóvessy Albert szinigazgató, kit szintén meglepett a szereplők merészsége. Kóvessy igazgató féltette is eleinte a darab sikerét, az utolsó próbán azonban már biztos sikert helyezett kilátásba. És volt is siker, taps, éljen, milyen kevésre emlékeznek az Egylet-terem falai. Nem műkedvelők, kiforrott, tanult színész-művészek voltak a darab főbb szereplői. In primis természetesen Kóvessy Albert (Fleck) ki elhozta magával jó humorának és remek ötleteinek egész tárházát. A népszerű direktort ünnepelte a közönség és biznyára nem fogjuk elfelejteni, hogy egyebek közt ennek a darabnak a rendezésével is igazán élvezetes estét szerzett nekünk. Meglátszott az ő nagy szakértelmének és kitünő rendezői talentumának hatása a darab minden mozzanatán, különösen az összjáték precizitásában. De talán nem is volt nehéz a dolga Kóvessynek, mikor oly nagy tehetségű műkedvelőknek osztogatta tanácsait: mint a temperamentumos, szubrett-szerepek eljátszására feltétlenül hivatott Blau Margit, a gyönyörűen iskolázott koloratúrával rendelkező Broch Malvin és a sikkel játszó Kantz Juliska kisasszonyoknak, Jáger István és Rác János uraknak. — Blau Margit

háza törvénykezésre összejöttek, hogy hát ő. m. a. f. bizony szép egy pár lenne Tsupor Pál uram Ida leánya, meg hát a Gyárfás László főjegyző uramból, akár csak az Isten egymásnak teremtette volna őket; mire Bőrcsök Mihály, a kisbíró rámondotta, hogy: „Ammen.“

Göre Gábor bíró uram még otthon a bíróné asszony előtt is elbeszélte, hogy hát ő. m. a. f. mégis csak jó volna, ha Gyárfás László főjegyző feleségül venné Tsupor Pál uram Ida leányát, mert hát ő. m. a. f. bizony azok csak egymásnak termetek.

Nem azért asszony bíróné asszonyom sem, hogy valamiből titkot csináljon. Nem is késett e hírt Tsupor Pálné asszonyok tudomására hozni, hogy hát bizony Gyárfás főjegyző uram és Ida leányzó igen összeillő párok lennének.

No nem kellett több Tsupor Pálné asszonyomnak sem. Az elmondottak után csipőre tett kézzel oly állásba vágta magát, mintha bíróné asszonyomat menten elnyelni, vagy pozdörjává zuzni akarná.

Mit gondolnak kigyelmeitek; hát azt hiszik, hogy én, Tsupor Pálné, az ezer holdas birtoknak ura, egyetlen leányomat, kit a világ megbámul szépségében, kire akkora vagyon vár, kinek több irigye van, mind a hány csillag van az égen, hogy én őt egy tintafogyasztónak neveltem; az én gyönyörűségemet, büszkeségemet, szememfenyő Lepénd község jegyzőjéhez adjam férjhez? No már tudják kigyelmeitek, ebből hát nem fog lenni semmi; erről sem kigyelmeitek, sem Gyárfás jegyző uram ne is álmodjanak. Noja, ott van Katufrek János, ki a kövári járás-képviselője, nőfeln ember, bár ezer hold földje nincs is, de legalább követ, no meg aztán fiskális, még az sem mérí az én egyetlen leányomra, az apja büszkeségére, az én Idámra szemét emelni, pedig

mikor a kerületben beszámolóját tartja, rendszeren ellátogat nozzánk. Látná csak, milyen epedő tekintettel méregeti Idámát, de még célzást sem mer tenni, mert tudja jól, hogy mi Idát ügyvédhez, ha mindjárt képviselő is, nem fogjuk férjhez adni, annál kevésbé adjuk egy falusi jegyzőhöz. Nem neveltük mi őt sem fiskálisné, sem jegyzőnének, nem bizony; nem félek, hogy pártban marad. Ezt megmondhatja azes bíróné asszonyom mindazoknak, akik magát ide küldötték.

Eme nagyszusszal elmondottak után bíróné asszonyom rövid mentegetődéssel, hogy hát őt nem is küldötte senki, nem is akarta nemzetes asszonyomat megsérteni, hanem hát Ida igen jó teremtés, Gyárfás jegyző uram szintén talpig becsületes és szorgalmas ember, hát csak egy kieszelte azt, hogy bizony szép egy pár lennének: Tsupor Pál uram családjának minden jót kívánva elszórták.

Fekete Battancs János községi tanító Göre Gábor bíró urammal ennek lakása előtt, az ott levő locán ülve, a háza sorsa fölött tanakodtak; mindegyik a maga nézetét fejtette. Bíró uram, mint afféle kálomista ember, Tisza Pista pártján volt, mert hát azonkívül mint községi bírónak, hivatalából kifolyólag kötelessége, hogy kormánypárti legyen; Fekete Battancs János tanító pedig mint jó pápista, ki azonkívül a plébános ur gazdászonyának csinos Mariska leánya körül legyeskedik, csak nem lehet más mint néppárti, ki pedig ellenzéki lévén, Tisza eljárását törvényellenesnek lenni állítja. Már már a két ellenfél között a nézetek eltéréséből a tetteges magyarázás, az öklöknek összemérese következik, ha arra az időre oda nem ér bíróné asszonyom, kinek sikerült az ellenfeleket meggyőzni arról, hogy tulajdonképpen csak a községnek igaz van. Ezekután természetesen én, mintán bíró uram

és a tanító helyeiket átengedték, kellő biztonságba helyezte a padon, mely a véletlen szerencse folytán elég erős volt arra, hogy bíróné asszonyom személyiségét megtartsa, mert ha a pad gyenge és lerokád édes terhe alatt azt is bíró uram feje bubja lánja meg.

Az elhelyezkedés után nagyot fujva és nagyot sóhajtvá elkezd panaszkodni férjének, hogy ő Tsupor Pál uraméknál járt, ott a nemzetes asszonyok elmondotta, hogy az ő Ida leánya és Gyárfás főjegyző uram, milyen összeillő pár lennének. No hiszen, kapott olyat a nemzetes asszonytól, amire nem számított, csak azt nem mondotta, hogy minek üti az orrát az ő dolgukba; ha Gyárfás főjegyző uram hallotta volna, amit mondott, tudom nem jutna eszébe többé Tsupor Idára gondolni.

Soha sem habozgék az felett bíróné asszonyom, — nyugtatta meg Fekete Battancs János, mialatt megpödré szép sudár fekete bajusztát, — én tudom, hogy nemzetes Tsupor Pál büszke vagyonára, no meg aztán Ida leánya is, hanem meglássa bíró uram és bíróné asszonyom, hogy Ida leányzó ez a büszkesége még szerencsétlenné fogja tenni.

Fekete Battancs János tanító e jóslatát az időközben odaért Bőrcsök Mihály kisbíró is fejbőlintással jóváhagyta, mint olyan személyiség, ki Lepénden mindent tud, mert az ő és Kátsa Jósika, a faluégi vályogvető cigánynak tudtán kívül Lepénden semmi sem történhetik.

II.

Lepéndtől délre mintegy fél óra járásnyi távolságra fekszik a Széki-pusztán, nemcs és nemzetes Tetétjén Ámbros Márton nagykiterjedésű és igen szépen rendezett birtoka, az országot mellett fekvő gyönyörű kastélyal.

kisasszony (Frinke) hajszálya A r a d i Arauka volt, a hogy három éve őt láttuk ebben a szerepben. Fellépése bátor, feszelen, csupa meggondoltság és amellett elegancia. Különösen kellemesen hatott mint angol miss. Az éneke tiszta, sok részletben kiforrott, biztos, hatásos. Bizony volt már dolgunk szintársulattal, mely az ilyen primadonáit megirigyelhetette volna. Kövessyvel való jelenete a második felvonásban pompásan sikerült. — B r o c h Málvin kisasszony (Lizi) neves alakja a kanizsai műkedvelőknek, a deszkákön megkapóan kedves jelenség. Játéka — gyakorlat híján — ma talán még nélkülözi a Blau Margit játékaék föltétlen bizosságát, ezzel szemben azonban végtelen nagy kedvesség, báj jellemzte minden mozdulatát, énektudása pedig műkedvelőnél bámulatosan precíz. A hangja behízelgően lágy, hajlékony, különösen iskolázott. Igazán gyönyörűség volt hallgatni. — R á c z János ur (Antal) kiművelt énekes, szép, érzelmes, finoman modulált hangjával. O is, mint az eddig említettek mind sok, nagyon megérdemelt tapost kapott. — Végül említjük J ä g e r István urat (Geier) kinek szerepléséről még ma is városzerte beszélnek. Legjobb ismeretése az ő játékaék, ha megemlítjük, hogy az előadás után őt Kövessy minden áron magával akarta vinni színésznek. Annyi bizonyos, hogy műkedvelő még nem produkált a Jäger Istvánéhoz hasonló játékot Nagykanizsán. Az uzsorás ismert alakját kreálta, igaz hogy azzal a konvencionális értelemmel, ahogy ez gyakran látható, de oly harmónikus és ötletesen, hogy valóban bámulatba ejtett bennünket. Ismerjük ezt a Jäger Istvánt a privát életben. Csendes, jó fiu. Ki hitte volna, hogy egy kiváló jellemzőész minden jó kvalitását rejti magában? Ha nem tudnók, hogy ő bujt a kopott ellinderbe és rongyos kabátba, azt hinnók, hogy Latabár úte mókáit előttünk. Jäger István nagy-

szereplése nagy meglepetést volt mindnyájunkra. — A kar éneke is kitünő volt. B ö h m Emil nagy tudással dirigált és része van az operette nagy sikerében.

Ezzel véget ért az előadás és következett a tánc. Az első négyest mintegy 80 pár táncolta. A hajnal még együtt találta a társaságot.

Akik ott voltak, egy fényesen sikerült estély emléket őrzik meg. Nagy dícséret illeti a választmányt fíradhatatlan buzgalmaért, különösen, mint értesülünk, F a r k a s Vilma urhölgyet, kinek finom ízléséről és kiváló rendezői képességéről tanuskodik ez az est.

Az előadásokat hétfőn este zsufolt ház előtt megismételték. Ezuttal még W a l c h Vilmosná urnó énekelt gyönyörű szépen, óriási hatással.

N. S.

Zalavármegye közgyűlése.

Zalavármegye törvényhatósági bizottsága e hó 13-án és a következő napokon rendes közgyűlést tart. A közgyűlés terjedelmes tárgysorozata 76 pontot ölel fel, melyek közül az érdekesebbek és bennünket érdeklők a következők:

Alispáni jelentés a törvényhatóság állapotáról;

dr. Dézsi Lajos egyetemi magántanár és könyvtári tisztviselő a vármegye monográfiajának megírására halasztást kér;

Nagykanizsa város képviselőtestületének véghatározata néhai Knausz Boldizsár által az elemi népiskola javára tett 400 koronás alapítványról kiállított alapítólevélnek törvényhatósági jóváhagyása iránt;

ugyanaz (Nagykanizsa) a néhai Biau Pál 200 koronás főgimnáziumi alapítványáról szerkesztett alapítólevelet, törvényhatósági jóváhagyás végett bemutatja;

ugyanaz Ács János és társa ingatlan vétele tárgyában hozott képviselőtestületi határozatot törvényhatósági jóváhagyás végett bemutatja;

ugyanaz a Benedek Julitól megvásárolt ingatlan vétele tárgyában hozott képviselőtestületi határozatot törvh. jóváhagyás végett bemutatja;

ugyanaz a cs. kir. déli vasúttársasággal a két városrész közötti utestre vonatkozó csereszerződés elfogadása tárgyában hozott képviselőtestületi határozatot törvh. jóváhagyás végett bemutatja;

Nagykanizsa város képviselőtestületének a megtakarított rendőrbiztosi fizetés hova fordítása tárgyában hozott véghatározata törvh. jóváhagyás végett bemutatják;

ugyanannak a Kálóczy János főgimnáziumi rajztanár szabadságolása és helyettesítése ügyében hozott véghatározata bemutatják;

Komlóssy Kálmán nagykanizsai mérték-hitelesítő tiszt kérvénye drágasági pótlék engedélyezése iránt;

Nagykanizsa városnak a közkórházi személyzet segélyezése tárgyában hozott határozata betérjesztetik;

Nagykanizsa város képviselőtestületének a nagykanizsai közkórházban létesítendő személyzeti osztály tárgyában hozott határozata törvh. jóváhagyás végett betérjesztetik.

HIREK.

— **Kinevezések.** A földmivélsügyi miniszter Grabler Sándort, a földmivélsügyi minisztérium építészeti hivatalánál alkalmazott kir. mérnököt a keszthelyi gazdasági tanintézetnél üresedésben levő műszaki tanszék rendes tanárává, — Pesti Béla végzett gazdasági pedig ugyanezen tanintézetnél ösztöndíjas gazdasági segédde nevezte ki.

A gazdaságot Tetélni Ambrus Márton, mint affőle jó gazda, maga kezeli; meg is látszik, hogy gondos kezek alatt van a vagyona, mert gyönyörűség nézni a szépen berendezett gazdaságot.

Tetélni Ambrus Márton urat és anyagi jóságú nejét a jóságos Isten csak egy családtaggal, Aladár fiúval áldotta meg. Atyjának minden törökése az volt, hogy fiából gazdát nevel, kinek kezeire majd nyugodtan átadhatja birtokát, ha már az ő öreg napjainak bekövetkezettén nem lesz képes a gazdaságot tovább vezetni; Aladár azonban a katonai pályára felment, s miután belélték szülei azt, hogy fiuknak a gazdasághoz hujlama nincsen, a katonai pályára adták, nem kimélve egyetlen gyermeküktől semmi költséget, csak hogy őt boldognak lássák.

Aladár tanulmányainak szentelte minden idejét, s ha a szünidőben haza is jött szüleihez, a tanulás után még megmaradt szabad idejétszűlei körében vagy a nagyterjedelmű birtokon vadászattal töltötte. Tanulmányainak befejezése után mint huszártiszthelyettes Kővárra, Zaránd vármegye székhelyére helyeztetett s így ezután több időt tölthetett szüleinek Széki birtokán, mely Kővártól nem is volt messze.

Tsupor Pál uram Ida leánya is ez időben jött haza a zárdából, ahol ő is tanulmányait bevégezte.

Tetélni Ambrus Aladár, amint egy napon Lepénd községen végiglovagolt, hogy szüleit a Széki birtokon meglátogassa, véletlenül betekint Tsopor Pál uram szépen rendezett udvarába, hol megpillantja Idát virágai között.

Aladárt a nemvárt látomány meglepte; meglepte a leány szépsége, kit eddig még soha nem látott. Ida, a sok tarka virág között bájos termetűvel egy nézett ki, mint egy tündér, ki csak azért szállott a földre, hogy a férfi sziveket már az első pillanatra meghódítsa s rabjává tegye.

Aladár most még többször jött Széki birtokára, csak hogy minél gyakrabban lássa azt a

tündért, aki szívet elrabla.

Ida, ki észrevette a nyalka huszártiszteket, aki mindenkor, a mikor házuk előtt ellovagol, őt annyira megbámulja, — érzi, hogy valami vonzódást érez iránta szívében, de hogy honnét keletkezett ezen érzelem, még fölfogni nem volt képes.

Aladárval som történt másképpen, őt is lebilincselte ama titokzatos, eddig nem érzett vágy, hogy Idát minél többször láthassa, annak tündéri szépségében gyönyörködhesse; kereste az alkalmat hogy vele találkozhasse.

Aladár egy vasárnap meglátta Idát, midőn a templomból kijött, kit most még szebbnek, még bájolóbb és igazóbbnak talált, mint annak előtte. Ida közelébe férközött, köszöntö őt és aztán együtt haladtak tovább. Hogy mit beszéltek, vagy hogy egyáltalán beszéltek e valamiről, bajos volna megmondani, mert mindegyik saját gondolatával volt elfoglalva, s az első találkozásból keletkező zavar kimenté hallgatagságukat, — csak mikor Tsopor Pál uram haza kapujához értek, kért Aladár bocsánatot, s egy sóvárgó tekintet után Idát köszöntve, távozott.

Aladár egész nap szórakozott és magába zárkozott volt; a szokottnál korábban vissza lovagolt állomáshelyére Kővárra. Egész uton Ida képe lebegett szeméi előtt s csak most vette észre, hogy szereti.

Ida a találka után mindenütt csak Aladárt látta. Délután ismét virágai közt volt, a mikor Aladár Kővár felé lovagolt s őt üdvözölte.

Ida hosszan elmerengve nézett a távozó után s csak akkor hagyta el helyét, amikor Aladárt a porfelleg teljesen eltakarta szeméi elől.

Aladár, ki többször fölkereste Idát, a szűlők leányuk társaságában szívesen látták.

Ida és Aladár többször nagyobb sétákat tettek a Széki puszta felé vezető országúton. Nem egyszer találkozott velük Baracs Mihály lepéndi

közgyám és Baracs Mihályné asszony, kiknek jól esett látni a fiatalokat kedélyesen társalogni, mintha csak önmagukat látnák, mikor még mint mátkapár, ők is így enyolegtek egymással. A faluvégi árendás, Maitner Salamon is irigykedve nézte őket, Kátza Jósika cigány, ki a falu végén a malacszatóban halászott, elereszté halóját, önfelédten lefogatta kezét, utánuk bámult s csak ennyit mondott:

— De szip pár lesz belőlük; há addig flek is, de az lakadalmukra in fogom a hálát is. A málácszatóba, há csak azt addig Körökényi Sómá, a lepéndi kulturmfnök le nem csapultatja.

Ida nagyravagyó szülei már ott képzelték leányukat a Széki kastélyban, mint Tetélni Ambrus Aladár nejét, a nagy birtok és kastély urnőjét. Ilyenkor Tsopor Pálné asszony önelégülten dörzsölte kezét s férjének mondá:

— Lásd, a mi Idánk mily szerencsés, tudtam én azt, hogy őt nagy szerencse várja s hogy egyszer még igen boldog fog lenni; s mégis az a tintanyaló, a falu pennája, Gyárfás red merte emelni szeméit; tán azt hitte, hogy mi még szerencsénknél fogjuk tartani, ha őhozzá adhatjuk leányunkat feleségül.

Tsupor Pál egész büszkén járt-kelt a községben; az egyszerűbb emberek észre sem vette, mintha tudtukra akarta volna adni, hogy mik ő hozzá képest, ki a híres Tetélni Ambrus családdal jön legközelebbi rokonságba, kinek leánya a Tetélni család egyetlen örökösnek neje fog lenni.

Már képzeletében a nagy rokonság révén nemességre is számított és pedig „kővári” előnévvel; mily jó fog illeni a kővári Tsopor Pál név. Akkor fog csak a község összes lakója — jegyzőtől együtt — megpukkadni mérgében.

(Vége köv.)

— **Tözsdei kinevezés.** A tözsde tanácsa e hó 1-én tartott ülésében *Scharz József* helyettes titkárt az értéktözsde titkárává kinevezte.

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter a zalaegerszegi törvényszék területére vizsgálóbírói állandó helyettesül *Skoday Aurél* törvényeszéki bírót nevezte ki.

— **Bucsuó színésznő.** Miut a fővárosi lapok írják, *Keleti Juliska*, a Magyar Színház tagja, ki Kövessy társulatánál két év előtt Nagykanizsán játszott, bucsuózik a színi pályától. Kedden lépett fel utoljára a Drótos-tóban.

— **Névmagyarosítás.** Keszthelyi születésű *Gläser Hermin*, a budapesti Nemzeti Színház tagja, nevét Bódi-re magyarosította.

— **Angyal kellett az égben.** Egy szép fiatal, alig 17 éves leányt ragadtott ki szülei s testvérei szerető köréből szombaton éjjel fél 2 órakor a kérelhetetlen halál. — *Berényi Elek* nyug. gazdatiszt a mélyen sújtott apa. A rövid pár év előtt utolsó útjára kísért két felöltött, gyönyörű leányát követte a boldog találkozás reményében szombaton egy harmadik leánya is, *Ella*. Nehezen végeztet vele a gyilkos kór, eltemetett két testvérjének megdőlt betegsége: a tüdővész. Sokat, nagyon sokat szenvedett. Küzdött a halállal, vergődött a kiútól; ragaszkodott az éléhez. S az erősebb győzött. — A gyermekük szenvedéseit égő kiánul végigérezte szülők megtörtén, vigasz nélkül álltak körül a felvirágozott ravatalt. A kis *Ella* fekhelyét. S mintha a kis megboldogult lemosolygott volna virágai közül a szenvedő szülőkre s testvéreire; mintha boldog mosolyával megvizsgálna akarta volna őket; mintha mondani akarta volna beszédes, mosolygó ajkával: »Én már boldog vagyok!« — Hétfőn délután kísérték utolsó útjára. A dúsán feldíszített halottas kocsit nagy számban vették körül a könyező családtagokon kívül a fiatalon elköltözött barátnői s ismerősei.

— **Opris Valéria,** Opris Péter pécsi postai igazgató leánya, mint a Pécsi Napló írja, ismét hangversenyezni fog. Opris kisasszony kiváló hegedűművész. Három év előtt koncertezett Nagykanizsán és már akkor elragadta a közönséget finoman műszerezett játékaival. Azóta külföldön járt s Jodynél, a világhírű mesternél tökéletesítette művészetét.

— **Gonosz sajtóhiba.** A koalíciós ellenzék február 7-iki értekezletéről — a melyben a szövetség további fenntartását határozták el — hosszabb tudósítást közölt a »H-k« című fővárosi napilap. Közleményébe gonosz sajtóhiba csuszott. Madarász-apó felszólalásának tartalmát ugyanis így közli szóról szóra:

Madarász József, mint a legközelebb megalkulandó új országgyűlés korelnöke, szükségessnek tartja, hogy a november 18-iki alkotmányellenes merénylet az elnöki székből megbélyegeztessék (Zajos helyeslés) és bejelenti, hogy mitán a jelenlevők nézetnyilvánításából azt veszi ki, hogy *fel-fel fogása osztrák*, a megbélyegzést ő mint korelnök meg is fogja tenni. (Zajos helyeslés.)

A kéziratban bizonyosan nem úgy volt, hogy *»fel fogása osztrák«* hanem hogy *»felfogását osztrák«*.

— **Virágredut-estély.** A nagykanizsai Izr. jótékony Nőegylet február hó 11-én tartandó estélyére már szétküldte a meghívókat. A kik ilyent tévedésből nem kaptak és az estély iránt érdeklődnek, azoknak kívánatra készséggel szolgál meghívóval *Révész Lajos* szerkesztő, nőegyleti-titkár.

— **A nem okleveles gazdatisztek** pótvizsgája február hó 11-től 25-éig tart Keszthelyen.

— **Közgyűlések.** A keszthelyi ifjuság önképző-köre múlt vasárnap tartotta alakuló közgyűlését, mely alkalommal közfelkiáltással *Schnid János* gazd. intézeti tanárt elnöknek, *Ejry Nándort* alelnöknek választották meg, egyben elhatározták, hogy még az idei farsangon egy táncvigalmat rendeznek.

A Balatoni Múzeum-Egyesület jövő vasárnap tartja Keszthelyen, a városháza nagytermében évi rendes közgyűlését.

— **Borbélyegedek bálja.** A nagykanizsai borbély- és fodrászegedek asztaltársaságának február hó 5-én a Polgári Egylet dísztermében tartott zártkörű bálja fényesen sikerült. A négyeseket 90 pár táncolta s a minden ízében fesztelen mulatság csak a késő reggeli órákban ért véget. — **Jeleuvoltak:** *Asszonyok:* Pusolszky Sándorné, Schweitzer Józsefné, Zapletál Ignácné, Boros Máténé, Ehrlich Agostonné, Buksz Ignácné, Tomasits Ferencné, Bárdos Jánosné, Tavasz Imréné, Hegge Gizáné, Szily Károlyné, Molnár Vendelne, Siffkovits Ferencné, Pitzkó Jánosné, Müller Józsefné, Szieger Samuné, Kosztolitz Márkusné, Holec Jánosné, Schosberger Lépótné, Boskovitz Józsefné, Lasky Jánosné, özv. Maschianker Sándorné, özv. Pollák Józsefné, özv. Koller Hermanné, özv. Klement Péterné, Androsetz Simonné, Szabó Józsefné, Kápolna Györgyné, Zimitz Péterné, Szabó Károlyné, Táncos Kálmánné, özv. Wagner Ferencné, özv. Szalay Istvánné, özv. Véber Józsefné, Korein Samuné, Harangozó Józsefné, Gutfreint Iermánné, Kostein Ferencné, Mágics Jánosné, Krausz Jakabné, Káhn Samuné, Csete Józsefné, Goldberger Mihályné. **Leányok:** Szabó Terka, Csete Mariska, Harangozó Ilonka, Pollák Bella, Buksz Regina, Schosberger Szidonia, Heisler Etel és Gizella, Androsetz Paula, Kosztolitz Mariska, Schosberger Regina, Maschianker Ilonka és Franciska, Kostein Juliska, Pitzkó Ilona, Szieger Józsa, Zimitz Kata, Czvetkó Anus, Lasky Teréz, Molnár Linus, Bárnert Mariska és Katus, Bárdos Teréz, Krausz Margit, Kaufer Paula, Táncos Mariska, Szalay Erzsi, Tomasits Mariska, Ehrlich Irén, Szabó Juliska, Tavasz Mariska, Szabó Erzsi, Vágner Anna, Magyar Vilma, Kápolna Rozália, Szily Mariska, Véber Juliska, Káhn Teréz, Koller Vilma, Müller Mariska, Háhn Olga, Klement Erzsi, Boszkovitz Rozália, Korein Roza, Singer Irina, Golberger Erzsi, Siffkovits Mariska.

— **Előadás.** *Szente Dezső*, a csáktornyai állami tanítóképző intézet tanára csütörtökön Zsiden gazdasági előadást tartott, melyet sok földműves hallgatott érdeklődéssel.

— **Zalavármegye népesedési viszonyai 1904 év második felében.** A tapelcai járásban született 663 gyermek, meghalt 417. a szaporodás 246.

A sümegi járásban szül. 376, meghalt 233, szaporodás 143.

A zalaszentgróti járásban szül. 390, megh. 217, szaporodás 173.

A keszthelyi járásban szül. 463, megh. 283, szaporodás 180.

A nagykanizsai járásban szül. 589, megh. 460, szaporodás 129.

A pacsi járásban szül. 541, megh. 354, szaporodás 187.

A zalaegerszegi járásban szül. 517, meghalt 308, szaporodás 209.

A novai járásban szül. 389, meghalt 198, szaporodás 191.

Az alsólendvai járásban szül. 745, megh. 385, szaporodás 360.

A letenyei járásban szül. 485, megh. 240, szaporodás 245.

A perlaki járásban szül. 869, megh. 467, szaporodás 412.

A csáktornyai járásban szül. 772, megh. 406, szaporodás 366.

Zalaegerszeg városban szül. 105, megh. 81, szaporodás 24.

Nagykanizsa városban szül. 332, megh. 263, szaporodás 69.

Az egész vármegye területén szül. 7245, megh. 4312, szaporodás 2933.

— **A Balatoni Múzeum-Egyesület** igazgatóválasztmányja múlt vasárnap ülést tartott, melynek a reudes referatmok mellett a legnevezetesebb tárgya a Balatoni Múzeum épület kérdése volt. A telekvásárlás ügye a befejezéshez közeledik, a mennyiben a várossal kötött szerződést a múzeumnak főfelügyelősége helybenhagyta s most a vármegye jóváhagyása elé van terjesztve. A közoktatásügyi miniszter az e célra megszavazott 24000 K. ből 18000-et már az egyesületnek kiutaltványozott s a folyó évben utalványozza az utolsó részletet, a mely intézkedéssel a megkötött szerződés értelmében a város az egész vétel-

árat már az év végén igénybe veheti a keszt-belyi kózkórház megépítéséhez. Az igazgatóválasztmány az elnök indítványára elhatározta, hogy a telken megépítendő Balatoni Múzeum céljára már az 1906 évtől kezdődőleg megfelelő állami támogatást kér. Ezzel kapcsolatosan az elnök előterjesztette, hogy részint a Balatoni Múzeum székségletének, részint a múzeumok főfelügyelőségétől nyert irányelvek tekintetbevételével az épület tervének rajzolatát elkészítette, s azt az itthon időző Hetyei Géza építési rajzoló szíveségből berajzoltan bemutatja. A tervrajzolat, a főfelügyelőség szakértői véleménye elé terjesztik, s az esetleges változások után a végleges tervek s költségvetést megkésztik. Ha az állami támogatás megfelelő mérvű lesz, a min az előzmények után alig kételkedhetünk, úgy nagyon valószínű, hogy 3-4 év múlva Keszt-bely díszes kulturépülettel gazdagabb lesz.

— **Bosszú.** *Takács György* zalaövi lakos fuvarba vitte a zalaövi jegyzőt Vaspörbe, a hol *Benkő János* udvarába jártak. A jegyző leszállt a kocsirol és dolga után látott, *Takács* pedig bement a gazda lakására melegedni. Mialatt ez távol volt a kocsirol s lovaktól, valaki odalopdózt, összemertelte a lovak számszámát, a kocsit ülésvánkosait és egyik lovon is olyan szúrásokat ejtett, hogy belepusztul. *Takács* kárát 240 koronára becsülik. A tettes kilétét kinyomozni nem lehetett.

— **Hamis pénz** akart forgalomba hozni *Mazur Dénes* nemesapátii lakos, de rajta csipték s megindították a nyomozást annak kiderítése végett, hogy miként jutott annak birtokába.

— **Súlyos baleset.** Sümegen folyó hó 3-án délután két bazaltbányai munkást nagy szerencsétlenség ért. *Leomlott* a bázaltkő *Márkó Pistának* lábát törte el, *Takács Sándort* pedig egész nyakig eltemette. Utóbbi — miut értesülünk — oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy aligha marad életben.

— **Az egerzsegi jómárad.** Megirtuk, hogy *Csenteric Béla* zalaegerszegi rendőrkapitány január hó elején pár ezer korona hivatalos pénz eliskasztása után megszökött. Zalavármegye alispánja, *Csertán Károly* most hivatalos idézést tesz közzé, amelyben tudatja, hogy *Csenterics* rendőrkapitány ellen, — aki ellen különben a zalaegerszegi törvényszék is megindította hivatalos sikkasztás büntette miatt a bünvádi eljárást, — fegyelmi vizsgálatot rendelt el s őt hivatali állásától felüggesztette. Felszólítja az alispán az ismeretlen helyre szökött jeles rendőrkapitányt, hogy határozatának kihirdetésére ez évi február hó 4 napját tüzte ki.

— **Bicska.** Zalazántón a Mesterics-féle korcsmában hat szántói legény mulatott. Valami felett nézeteltérés keletkezett közöttük s a hogy a bor is erősen a fejükbe szállt — összeverekedtek. A verkedés hevében a hat legény egyike *Tóth Bálintot* zsebkésével úgy fejbe szúrta, hogy súlyos sebe támadt.

— **Magyar nyelv a postautalványon.** A kereskedelmi miniszter, miután számos panasz érkezett hozzá, hogy a postautalványt különféle idegen nyelven állítják ki, melyet a fellevevő postatiszt nem ért, elrendelte, hogy az utalványon az állam hivatalos nyelvén, magyarul kell írni az összeget, mert csak így ellenőrizhető, hogy az utalványozott összegnek számban és betűvel leirt összege megfelelő egymásnak.

— **Nagy titulus.** A hivatalos lapban olvassunk egy névmagyarosítást, melyet azért írunk ide, mert alacsonyabb rendű állású férfiak hosszabb címet még nem hallottunk. A hivatalos lap ezt írja: *Szik József*, a konstantinápolyi osztrák cs. k. és m. kir. konzuli főtörvényszékhez beosztott m. kir. igazságügyminiszteri hivatalszolgá nevével *Sik-re* magyarosította.

— **Magavart lakodalom.** A romantikus hajlandóságok még nem haltak ki a nép lelkéből s néhanapján az életben is lejátszódik egy-egy szerelmi regény, nem csak a népszínművekben, *Kovács Perkö* szép legény volt. Igaz, hogy nem hagyott rá az apja hatók-

rőt, de a lányok nem sokat törődnek a vagyoni kérdésekkel, ha megedobban a szívük. Kovács Ferkóba is beleszeretett a gazdájának a leánya. A gazda azonban hallani sem akart a viszony folytatásáról, a szolgáló legénynek kiadta az utat, a leányt pedig férjhez adta. Az esküvő már meg is történt, együtt volt a lakodalmas nép, szólt a muzsika. A násznép közé csak beállított Kovács Ferkó. Amint ilyen alkalomkor már illik, részeg volt, mint a csap és nagyon kiabált, hogy megver valakit. A nőta beteljesedett rajta, de a vége. Megverték. De úgy, hogy kórházba kellett szállítani. A menyasszony nem borult sírva vérező kedvesére, hanem vígan táncolt tovább az egyik válfélyvel, akinek egyik foga siratta meg a harcot.

— **Mi mindent lopnak.** A „Basler Zeitung & Handelsblatte” január hó 22-iki számában a következő rendőri írt olvassuk: „December 9-ike óta a badeni árkezelőségéni egy Grácsa szőlő láda D. B. 18144. jelzéssel ellátva, mely 300 üveg „Sirolin”-t tartalmaz 117 kg. súlyban, eltűnt. „Sirolin” a légzőszervek betegsége elleni gyógyszer, mely egy helybeli cég által lesz előállítva. Az üvegek a cég nevével vannak ellátva. Az elküldésbeni tévedés ki van zárva, mert minden kereskedősködés külföldi állomásoknál eredménytelen maradt.

— **Késelés.** Győre József vitenyédi lakos gyanútlanul álldogált az alsóbagodi szövetkezeti bolt ajtajában és pipálgatott. Hirtelen éles fájdalmat érzett a hátán, visszafordul s látja, hogy Tóth István, a kivei régebbi idő óta haragban van, villogó késsel áll mögötte. Tóth István futásnak eredt, mi közben eldobta a véres kést, de az utána iramodott emberek elfogták és az ott portyázó csendőröknek átadták. Győre József sérülése súlyos.

— **Verekedés.** Gerencsér János bessenyői, Horvát cigány József és Horvát szalma György zalaegerszegi lakosok nagyban mulattak a múlt napokban egy olai korcsmában. A bor utóbb annyira a fejükbe szállt, hogy nem igen voltak tekintettel az egymás iránt tartozó tiszteletre, hanem vagdalták egymásköz a külföldre sértő szavakat. Ebből verekedés támadt, miközben Gerencsért hátulról úgy megszurkálták, hogy kórházba kellett szállítani.

— **Tűzek.** Sármellék környékén dacára az erélyes nyomozásoknak, — még mindig az a látatlan kéz dolgozik, amely a nyáron oly sok családot tett hajléktalanná. Az egyik tűz a zalavári apátság szőlőskertjében volt, hol 900 K. értékű sás volt a lángok martalékává. A tűz 27-én este 9 órakor keletkezett és másnap reggel ért véget. Északi erős szél mellett kedvező körülmény volt az emberek otthon léte és a közeli víz. Még az a szerencse, hogy a körülálló többi kazal nem égett el. — A másik tűz Karmacson volt Kovács Csonka János birtokán, kinél reggel 8 órakor keletkezett és 9 órakor véget ért. Az egész présház, 1 kazal széna és egy cséplőgép égett el.

— **Papp Ferenc bünei.** A hírkedtét vált Papp Ferenc büneinek listája szaporodott. — Megállapították, hogy 1897. évben Budapesten házasságot kötött Patai Margit szamosújvári származású leánnyal s ez a házasság soha sem lett felbontva. Ugy látszik, Papp nem sokáig élt együtt nejevel, mert közbejött az a bizonyos harmadik estendő, amit feyházban töltött; kiszabadulása után pedig nem kereste. Az asszony kintatta fejét Zalaegerszegen, de itt nem hitték el, hogy törvényes neje volna Pappnak. Ha tehát Pappot visszahozták Amerikából, kettős házasság büntette miatt is kérdőre vonják.

— **Rossz szomszédok.** Szomszédok voltak Kis Ferenc és Varga József zsipegyi akások, tehát folyton civakodtak s szóval-tettel bántalmazták egymást. A múlt héten a véletlen összehozta őket az uton, ahol a két embert elfogta a régi harag s egymásra támadtak. Kis Ferencnek vasvillája, Vargának pedig kapája volt. Sokáig folyt a dulakodás anélkül, hogy egymásba kárt tehettek volna. Végre Kis került felül. A mikor szabadnak érezte magát, néhány lépést hátrált és oly erővel sújtott ellenfelére, hogy ez vértől borítva rogyott össze; Kis azután mintha mi sem történt volna, vállára vette vasvilláját s hazament. Vargát pedig az arra járók szedték föl, kimosták a sebeit és lakására szállították.

Esküdzségi tárgyalások.

Első nap.

A nkanizsai kir. törvényszéknél az esküdzségi tárgyalások február hó 6-án vették kezdetüket.

Az első napra szándékos emberölés büntette miatt vádolt, letartóztatásban levő **Báránkó István** bűnügye tüzetett ki. Az esküdtbírószág elnöke: Tóth László kir. törvszéki elnök; tagjai: Dr. Neusiedler Antal és dr. Eöri Szabó Jenő kir. törvszéki bírák; jegyző: Samuely Ottó kir. törvszéki jegyző voltak.

A közvádat dr. Orósy Lajos kir. ügyész képviselte, a védői tisztelet pedig dr. Bród Tivadar ügyvéd töltötte be.

Elnök az ülés megnyitáskor az esküdtbírákat szép beszéddel üdvözölte.

Esküdtékül kiorsóltattak: Riedl Ferenc, Horváth Boldizsár, Mathea Károly, Reik Gyula, Németh Mihály, dr. Simon Ernő, Oesterreicher Bernát, Rosenfeld József, Kovács Antal, Köhler Antal, Horváth György, Sándor Elek; pótesküdt lett: Vajda Manó.

A vád tárgyat az képezte, hogy **Báránkó István** vádlott Szepefűneken 1904. évi dec. 19-én reggel a vele rossz viszonyban s folytonos perlekedésben élő apósát, Hajdinyák Ferencet erős felindulásban megöltötte.

Vádlott magát a ténnyt beismerte, azonban tagadta, hogy ezen szándék benn már előbb megérlelődött volna s indító ok gyanánt apósának a végzetes nap reggelén való jogtalan támadását jelölte meg.

Az orvosszakértők a zsinogelést is megállapították, de vádlott ezt szintén tagadta.

Az esküdtökhöz két kérdés intéztetett.

I. főkérdés: Bűnös-e **Báránkó István** vádlott abban, hogy Szepefűneken 1904. december 19-én apósát, Hajdinyák Ferencet szándékosan, de nem előre megfontolt, hanem erős felindulásban keletkezett és rögtön végre is hajtott szándékát megölte? — Igen vagy nem?

Ha igen:
II. külön kérdés: **Báránkó István** vádlott e cselekményét öntudatlan állapotban követte-e el, avagy elmetehetsége annyira meg volt-e zavarva, hogy akaratának szabad elhatározási képessége teljesen hiányzott? Igen vagy nem?

Az esküdtök az I. ső főkérdésre „igen”-nel, a II. ik külön kérdésre „nem”-mel feleltek.
A bíróság ezek után a vádlottat erős felindulásban, elkövetett szándékos emberölés büntetésében bűnösnek mondta ki és **6 évi feyházra**, valamint 5 évi mellékbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős lett.

Dr. Orósy és dr. Bród szép beszédet mondtak. — Maga a tényállás 12 óra után befejezést nyert, ami a főtárgyalást vezető elnök érdeme, aki ismert ügyességével és szakértelmével a legbonyolultabb ügyekben is megtalálja a helyes és egyenesen vezetó utat.

Második nap.

Február hó 7-én ifj. **Langstadler János** állt az esküdtbírószág előtt, mely a következőleg alakult meg: elnök: **Mikoss Géza**, **Knerr Kálmán**, **Csesznák Miklós** törv. bírák, jegyző: **Fehér József**, közzvádló: dr. **Orósy Lajos** kir. ügyész, védő: dr. **Schwarz Adolf**. Esküdtök: **Horváth Boldizsár**, **Knortzer György**, **Rosenfeld József**, **Strém Dániel**, **Kovács Antal**, **Reik Gyula**, **Németh Mihály**, **Oesterreicher Bernát**, **Rosenberg Richárd**, **Köhler Antal**, **Riedl Ferenc**, **Simon Ernő**; pótesküdtök: **Schävel János** és **Sándor Elek**.

Ifj. **Langstadler János** szándékos emberölés büntetésével volt vádolva, mely büntetést 1904. november 6-án követte el, mikor **Esztergál** határában késével úgy megszurta **Tóth Rochus** Józsefet, hogy ez az ejtett sérülések következtében meghalt.

A vádlott tettének okául azt hozta fel, hogy édes apját **Tóth Rochus** több ízben bántalmazta, mindamelllett tettét nem előre megfontolt szándékkal hajtotta végre. Az esküdtbírák ezt igazolva is látták és vádlottat a szándékos emberölés büntetésében mondták ki bűnösnek, mely verdikt alapján a kir. törvényszék 4 évi feyházra ítélte a vádlottat, melyből két hónapot, a vizsgálati fogság idejét, kitöltötnök vett.

Harmadik nap.

Tárgyalatott szándékos emberölés büntette miatt vádolt **Samu János** és **Csóká Tamás** Rozália elleni bűnügy.

A tárgyalást vezető elnök **Tóth László** kir. tszéki elnök volt; a vádat dr. **Orósy** kir. ügyész képviselte.

Esküdtökül kiorsóltattak: **Gallubich Lajos**, **Wollák Rezső**, **Riedl Ferenc**, **Samuely Pál**, **Horváth Boldizsár**, **Köhler Antal**, **Schädel János**, **Vajda Manó**, **Ujváry Géza**, **Sándor Elek**, **Halvax Frigyes** és **Schweiger Sándor**. Pótesküdt lett: **Unger Ullmann Elek**.

A tárgyalás során bebizonyítást nyert, hogy **Samu János** 20 éves parasztleány, szeretője biztatására s rábeszélésére, annak 63 éves, betegen fekvő természetes atyját, meg a télelejen megöltötte, tisztán mert az öreg nem jó szemmel látta, hogy 19 éves leánya a legényekkel barátkozik s ezért őt többször testi-leg megfenyítette.

A bűnös leányon nem igen volt a megbánásnak nyoma látható, míg a büntjára csábított leány szemében gyakran könnyek csillogtak, mikor áldozatának emléke előtte felmerült. — A bíróság az esküdtök igazmondása alapján ugy a leányt, mint a leányt 10-10 évi feyházbüntetésre ítélte, amely ellen a vádlottak s védők semmiségi panaszt jelenttek be.

Negyedik nap.

Szándékos emberölés büntette miatt vádolt **Hári Mihály** elleni bűnügy fog **Mikoss Géza** táblabíró elnöke mellett tárgyalatni.

Hári Mihály embertársát boszúból a hegyen lelötte.

Ötödik nap.

Rablás büntette miatt vádolt **Gerecs József** elleni bűnügy **Tóth László** kir. trvszéki elnök vezetése alatt fog tárgyalatni.

Gerecs József az országuton egy arra haladó drótosótót ütött le, hogy 3 koronáját magának megszerezze.

Leszállított husarak.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy mézárszékeimben friss, kitünő **marhahúst** a következő árak mellett szolgálok ki:

**Eteje 80 fill., Hátulja 104 f.,
Pecsenyehús 120 f. kgm.-kint.**

Reichenfeld Albert

mészáros

Erzsébet kiró ynd-lór. — Tolatlan 40. sz

BRÁZAY FÉLE SŐSBORSZESZ

**NAGY ÜVEG
ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNALATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
... MELLEKELVE VAN! ...**

15-30 kor.

napi kereset elérhető kockázatás nélkül

Erzsébet-sanatórium és egyéb sorsjegyek

eladása által. Tiszteességes egyének bármely szakmából forduljanak

KÓVÁRY ÁRMIN

bank- és váltó-fizető

BUDAPEST, IV. ker., Ferenciek-tere 9. sz.

Saját magát ké-
resztje, aki a
szőlőoltvány-
szükségletét
nem ledezi a

Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telepnel.

Tulajdonos: Caspari Frigyes, Medgyen

ERDELY.

A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözték, miáltal az oltványok idővel fejlettek. — Képes árjegyzék 6-20 ingyen és bérmentve.

Védjegy: „Horgony”.

A Liniment Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

patika

egy régióknak bizonyult házias, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult kísérvényei, szénái és megfázásoknál bedöröcsölésben használva.

Figyelmeztetés. Súlyos hamisítványok miatt bevásárlókat óvatossá legyünk és csak olyan áruakat fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzékkel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 l. és 2 korona és úgynevezett minden gyógyszerárban kapható. — **Forrást:** **Török József** gyógyszerész, Budapest.

Richter gyógyszerár
az „Arany oroszlanhoz”, Prágában,
Elizabeth 5. uca. Minden napi széküldés.

!!Szőlővessző!!

A világhírű

„DELAWARE”

dja a legjobb bort! Oltani, permetezni nem kell! *A phyloxera ellen áll!* Leírását ingyen küldöm meg bárkinek. — Nagymennyiségű „DELAWARE” vessző és

szőlőoltvány eladás!

Cím:

Szigyártó Nagy Mihály
Felső-Szeged.

Lugas vesszők 30 db. két órással csak 10 kor!

1 liter finom háztartási rum 90 krajcár.

Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai rum f. 2.10

Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék deka 12 kr.

Kapható:

GELTCH ÉS GRAEF

Drogeria a vörös kereszthez

Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-tér sarkán.

Hirdetések FISCHEL FULOP

felvételnek könyvkecskedésében

MEGHIVÓ.

A Letenyi Önségélyző-Egylet-Szövetkezet

ez évi

rendes közgyűlését

1905. február 26-án délután 2 órakor tartja

intézei saját helyiségében

melyre a t. tagokat ezennel meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. Az évi mérleg bemutatása az igazgatóság és felügyelő-bizottság kapcsán; annak megállapítása; az igazgatóság és felügyelőség részére a felmentvény megadása.
2. A felügyelőség megválasztása. (Három rendes és két póttag)
3. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két szövetkezeti tag kiküldése
4. Esetleges indítványok.

Az Igazgatóság.

Eladó

nagyobb mennyiségű első osztályú *sima* és *gyökeres*

Riparia Portalis, Rupestris Monticola és Vitis Solonis vessző

Ugyasintén ugyanily alanyon készült legjobb csemege és bortafajokból első osztályú gyökeres fásoltvány, valamint — mindennemű hazai *sima* és *gyökeres* vessző. —

Balatonvidéki első amerikai szőlőtelep
TAPOLCZA (Zalamegye).

Hirdetmény.

Galambok község volt urbéreseinek tulajdonát képező ugynevezett **nagykorcsma** az összes melléképületekkel három évre, vagyis 1905. évi április hó 24-ikétől 1908. évi április hó 23-ikáig szabadkézből haszonbérbe fog adni.

Felhívtnak a bérbevenni szándékozók, hogy az árverési feltételek betartására és a bérleti összegre vonatkozó írásbeli ajánlataikat

folyó évi március hó 31-ig

Galambok községben a községbíróhoz adják be. Az árverési feltételek Galambok község bírójánál megtekinthetők
Galambok, 1905. február hó 2.

Bazsó Boldizsár
községbíró.

SZERKESZTŐSÉG:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota.

KIALAKÍTÓVATÁL:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota.

Telefon: Szerkesztőség és kiadóvonal 103. szám.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona
Félévre 6
Negyedévre 3

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér petitsora 40 fillér

Kéziratok a szerkesztőség címére intézendők.

Felöltszerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos.

Előfizetések és hirdetések Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

Könnyelműség a politikában.

(N.) Igazán nem vagyok híve a túlzó individualizmusnak. — Ugy találom, hogy azokban, kiket a régi görögök félistenekké magasztosítottak, többet veszítettek az emberek, mint mennyit velük az istenek kedélyes társasága nyert. A Carlyle hőseiben is erősen meglátom az emberi gyarlóságot, ha nem is vadászom rá és nem ismerem nagyobb emberi kiváltságot annál, melyet Arany János így fejez ki: „Ember” lenni mindig és minden körülményben. Mondom tehát: A félisteneket nagyon hidegeknek és nagyon távollevőknek tartom ahhoz, hogy bennük bizzam; mégis, ha akadnék feltétlenül jóhiszemű, nálam okosabb emberre, ki hajlandó lenne arra, hogy az én dolgaimat elnássza, benne sokkal inkább bizzam, mint egyéniségemnek mai intézményes biztosításában. Ez a hajlandóságom ugyan végeredményében mintha a politikában az abszolútizmus, a társaséletben a kiváltságos helyzetek igazolásának látszanék, de ez nem baj. — Nem akadok meg a kifejezésen, ha a lényegre akceptáltam. Avagy miért bizzam jobban az intézményekben, mint a személyekben, holott ha tökéletlenek az intézmények is, melyeknek létrehozó, megállapító és végrehajtó fakto-

rai személyek, mi magunk vagyunk. — De ezeknek az intézményeknek a létrehozása körül volt béleszólásuk a tőbbség és rosszhiszemű embereknek is, míg ha egyéni kiváltságra ruháztam ma az intézmények jogait és köteleit, a rosszhiszeműség és ostobaság minden eleme ki lenne zárva a közéletből. Eszem ágában sincs ezek alapján pozitíve kívánni, hogy intézményeinket helyettesítsük tehát egyéni önkénnyel, tudom, hogy ez abszurdum. Csupán azt akarom bizonyítani, hogy minden megfontolás nélkül nem szabad egy politikai vagy társadalmi ténnyt sem megítélni, csupán mert az valamely, a hétköznapi szólás szerint megbélyegzett jelszó, vagy egyéb kifejezés szerint minősíthető is. Még az „Erőszak az önkény”, az „Erős kéz”, de állítom, hogy még az „Abszolútizmus” kifejezése sem bélyegez meg a priori. — Csupán jelszavak után indulni a lényeg megvizsgálása nélkül minden körülmények közt könnyelműség, a politikában pedig bűn.

A legutóbb lezajlott országgyűlési képviselőválasztások eredményét feltétlenül tárgyilagossággal vizsgálva, mindenkinek el kell ismerni a magyar nép kétségtelen politikai tájékozottságát, bár hagyományos

politikai érettségéhez fér sok szó. — Bizonyos, hogy ezt a választást tudatosan csináltuk meg és a de, melyet itt felhozok, existált volna akkor is, ha esetleg a Formány győz vala. Ez a de pedig nem jelent egyebet, mint a nemzeti akarat lényeges meghamisítását a választásokon. — Nem egyes embert, nem egy pártot akarok vádolni, de a magyar politizálás egész rendszerét, mely abszolúte nélkülözi az őszinteség elemét. Mi magunk hamisítjuk meg megnyilatkozásaiban a nemzeti akaratot. Mi mindnyájan, szavazók. Ennek a tételnek számtalan bizonyítékát szolgáltatta a legutóbbi választás. Ezreit láttuk az embereknek társadalmi állásuk, foglalkozásuk, vallásuk és vagyoni érdekeik ellen leszávazni. Kereskedők kereskedelmi iparosok ipari érdekek ellen szavaztak, akadtak a néppártiak zsidó hívei is és így tovább. És mindezek ezzel a jóhiszemű, de hihetetlenül téves jelszóval foglaltak állást: „Előbb vagyok magyar, mint kereskedő, mint iparos, mint tisztviselő, mint református stb.” Itt az óriási, a kétségtelen tévedés, e mondatban a nemzeti akaratmegnyilatkozás tudattalan, jóhiszemű, de veszélyes megsértése. — Borzasztó fogalomzavar az, mely politikai életünket lenyűgözi, és frázisok, melyek a lényegre kiütik a nyereg-

Végzet.

Oh, hogy az ember soh'se tudja:
Hová vezet sorsának útja:
A csillagoktól volt megírva,
Hogy egyszer úgy lássalak, sírva.

Te büszke, tiszta, szép alak,
Nevetni százszor láttalak:
Angyal-mosolyjal édes ajkaidon,
S kacagni csengőn, tisztán, szabadon.

Tündérmosolyod csalfa, álnok,
Mint délibáb, mint ifjú álmok.
S egy szarválnál szép szemednek
A csillagok mind ott remegnek!

Kis ajkad gyöngyöző kacajja
Egy szent esztét is megzavarja;
S csipi a szívet olyan édesen,
Hogy nem lehet feledni sohasem.

S ugy esett — látod — mégis a dolog,
Se a kacajjod, se a mosolyod
Nem hajtott soha édes örületbe,
Bár éveken át éltem közeledbe!

De egyszer sírni láttalak,
S ezért imádlak, áldalak.

Nem földi fénybe vont a szép orcádat
Egy mondhatatlan édes bánat.

Kis gyermekert zokogó gyászharang,
Párját sírtól vadgalamb —
Nem tud sírni, csak te tudsz sírni,
Hogy nem lehet azt le se írni!

Szíved mélyében — mond — mi támasz,
Kis gyermekbű vagy angyal bánata?
Mert száz gyönyörnél százszor édesebb
Volt néked az a lelki seb!

Szívemnek drága imádkozó oltár!
Mond, mit érezel, mit gondoltál,
Miert sírtál oly mondhatatlan árván
Te szép csoda, te asszonyisten, bálvány!

S azóta játszik énelem
Egy titkos, tilos-énelem,
És zenéje zeng szívemnek minden húrja,
Dobolnom kell, dalolni fogok újra!

Áldott könyvek, amint omolhatok:
Szívem repesett, szárnyakat kapott:
A bánatod lett az én bo dogságom,
Oh, hogyne volna csoda a világon!

Gergye Sándor.

Csalódás.

Irta: Ifju Áts József.
(Vége.)

Aladárt hadnaggyá léptették elő. A déleceg huszárhadnagy, a gazdag földbirtokos fiu, hozzá még nemes, nem egy leány szívének okozott nyugtalanságot. Akit figyelmével kitüntetett, boldognak érezte magát. Az anyák a Kőváron tartott Katalin-bálon versenyeztek egymással, hogy bemutathassák neki leányaikat. Nem csuda, ha Aladár az előkelő körökben idárol, az előtte már egyszerűnek tetsző falusi leányról, egészen megfeledkezett; sőt feledni igyekezett, azért került nemcsak a találkozást, de került szemeivel az eddig előtte oly szépek látszó virágos udvart is az ő tündérjével együtt. Már nem volt neki oly szép, oly kellemes mindez, mert más körökben forgott, mások voltak a nézetei az egyszerű falusi lányról kit nem talált többé magához illőnek.

A megye székhelyén tartott megyei bála meghívták az összes vidékbéli földbirtokosokat, és nemesi családokat s így Tetéleni Ambrus Márton urat is családjával együtt. Ott volt Füzö Patyi Mihály, Zarándvármegye alispánja is nejevel és bájos szépségű Amália leányával.

Amália ekkor viruló, a 18-ik évében volt, ki azonnal feltűnt Aladárnak is. S igyekezett Amá-

Sirolin

A lekvárosított szarok és orvostól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknel, légzőszervek hurutos bajainál** úgy mint **idült bronchitis, számarhurul és különösen lábbadozóknál influenza után** ajánlatik. — Ezrel az étvágyat, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszer-tárakban üvegenként 4 koronáért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg szilanti szaggal legyen ellátva.
F Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájc).

ből. Hogy lehet valaki inkább magyar, mint kereskedő? Mint iparos? Mint tisztviselő? Egy osztály van, mely nem szerénykedik és helyesen fogja fel a dolgot: az agráriusoké. Ok nem mondják: inkább vagyok magyar, mint agrárius. Sokkal őszintébbek és helyesebb ítéletűek ennél. Azt mondják: „L'état c'est moi.“ Az állam én vagyok. Az én érdekem az állam érdeke. Az jó az államnak, ami nekem jó. Ha gazdag vagyok, a haza gazdag, és az szegény, ha én szegény vagyok. Világos! Mindnyájunk közös érdeke: a haza érdeke és mindnyájunk akaratának megnyilvánulása a nemzeti akarat-megnyilvánulás. Ezt hamisítja meg szándéka ellenére, ki önmagát megtagadja.

Ez természetes dolog, de egyszersmind amint egész politikai berendezésünk — annyira komplikált is, hogy nagyon távoli a remény, hogy ez oly tiszta meggyőződés legyen a nemzetnek, milyen közkeletű, aprópenze ma a frázisok.

— „Zdravstvuj batusko.“ Tavaszi idők, tavaszi szellők járnak felénk. A természet mintegy sejteti velünk, hogy nem sokáig várat az általános feltámadással az eddig hóval borított, csirázó vetések és virágok kibővítésére. Szabadabban frissebben lélegzik mindenki és szinte várja, hogy vége legyen a télnek, melynek poctikus hájai dacára valahogyan mégis csak rabnak érzi magát az ember. A szegénységnek, a hidegnek s a kávéháznak a rabja télen sok ember. Messze tőlünk, északon, Oroszországban talán egy hónappal később tavaszodik ki, mint nálunk. S higgyük el, hogy ott sokkal többen várják a tavasz feltámadását. Egy egész nemzet a várakozó, melyet bilincsebe vert a tél, legázolta, letiporta a saját vére, a katonasága, mert „batuskájá“ (atynkájá) nem akarta meghallgatni első szavát. Pedig csak azt akarta, hogy

térdre borulhasson goszpodárja előtt s üdvözölhesse e két szóval: — „Zdravstvuj batusko“ — Légy egészséges, apácskánk! A szegény muzsikuak, böszjakuak (munkásnak, szó szerinti: koldusnak), az izvoscsikuak (bérkocsisnak) s a barom módjára vontató kötéll élé fogott burláknak csak ez az egy kívánsága volt cárja szája ára. De a cár nem akarta meghallgatni népe jó kívánságát, szívét háromszoros jégpáncéllal vették körül „jót akaró“ tanácsosai. S az áldott, patriarhális nép megütököve tündött el ez új igazságtalanságon: hogy neki nem szabad jó egészséget kívánni batuskájának. Ekkora durvasággal nem találkozott soha az orosz nép. Föl is ütötte a fejét egy kicsinyt s tömegesen elindult a cárt meglátogatni cárszkoje-szelói magányában. Félredöbta az etikett szabályait s látni akarta cárt minden forma mellőzésevel. Meg akarta csókolni palástjának szegélyét és kezét, melylyel kancsukát és puskát nyomott a kozákok kezébe, hogy azt használják erőlyesen saját véreik ellen. A cár nagy ur s dacára annak, hogy most köze-

lebb volt népéhez, mint az orosz közmondás tartja, nagyon megsértődött népe etikettellenes föllépésén. — És nagyon jó munkát végeztek a kozákjai. Tíz ezer embernek a vére festette pirosra a fehér hivat. Tíz ezer piros rózsra kélt ki az egyhangu felérségen. Furcsa tünemény, ugyebár, ha rózsra terem a havon? Oroszországban azonban nem ritka az ilyesmi és nem is tekintik csodának. A világ azonban másképen fogta föl a dolgot és odakiáltotta a cárnak intó szózatát: „Ne ölj, hogy meg ne ölessél!“ S a batuska magába szállt egy kicsinyt, úgy mondják, hogy kutatni kezdte a rózsanyílás okát s lassacskán kezd belátni, hogy népe nem akart vele semmi rosszat. És megengedte, hogy harmincan járuljanak eléje s megcsókolják a palástja szegélyét s azt a kezét, melylyel ekkorát tudott sújtani. Tavasz lesz nemso-

kára ott is a hólepel alól ki fognak virulni a vér-rózsák ezrei s talán a szabadság oly ritka virága is. A népnek is szabad lesz üdvözölni az ő urát, mondván neki: — „Zdravstvuj batusko!“

Az iparfelügyelők működése.

Messze kiható fontosságú ipari és munkásügyi programot alapított a boldog emlékeztető Baross Gábor keresk. miniszter, midőn az 1893. évi XXVIII. t.-cikkben az iparfelügyelői intézményt létesítette. Azt akarta, hogy legyen az államnak egy olyan szerve, melynek egyedüli és kizárólagos hivatása az ipari és munkásügyekkel való foglalkozás. Az iparfelügyelők teendői közé sorozta különösen a gyárak és ipartelekpek megvizsgálását abból a célból, hogy az egyes gyárak berendezésénél és üzemen tartásánál megtartsák-e mindazon rendeleteket, melyek az egészségügy és közbiztonság követelményeinek megfelelnek. Fölügyelnek arra, hogy a gépeknél mindazon elővigyázati intézkedések alkalmaztassanak, melyek a balesetek elhárítására szükségesek. Fölügyelnek arra, hogy a gyári munkatermek föl legyenek szerelve az egészségügyi kefékkel, szellőztetőkkel stb., hogy a helyiségben foglalkozó munkások egészsége lehetőleg megóvassék. Fölügyelnek a gőzkazánok elhelyezésére is, hogy azok üzemen tartása a közbiztonságot ne veszélyeztesse. Az iparfelügyelőknek ezenkívül nagyon fontos feladatuk az is, hogy figyelemmel kísérik a munkások testi és szellemi jólétére irányuló minden intézkedést. Pontos nyilvántartást vezetnek a betegségyezésről, a balesetbiztosításról, a rokkant- és agkori ellátás érdekében fölmérülő jelenségekről, a munkáslakásokról, a munkások részére létesített iskolákról, tanfolyamokról, könyvtárakról és ömüvelődési körökről, stb. Figyelemmel kísérik ezenkívül a bérmozgalmak lefolyását és sok esetben végzik a békés közvetítést a munkaadók és munkások között.

Az iparfelügyelői intézmény a kereskedelmi minisztérium fönhatósága alatt működik. Az egész szervezetnek feje a keresk. minisztériumban működő központú ipari fölfügyelő. Ezenkívül van szerite az országban 17 iparfelügyelői kerület a következő székhelyekkel: Budapest, Arad, Besztercebánya, Brassó, Deb-

hával találkozni. Az alkalom nem soká késelt. Elhangzik az első négyes előtt: „vis-à-vis kerestek!“ Aladár odalép s mily nagy a meglepetése, mikor magát Füzö Patyi Amáliával szemben találja. Megtörtént a bemutatkozás.

Aladár az est legnagyobb részét Amália társaságában töltötte, vele táncolt, vele sétált a szünóra alatt. Ha együtt voltak, mindenki bámulta őket; még maga Füzö Patyi Mihály sem titkolta, hogy ennél szebb párt még nem látott, s tagadta, hogy még egy ily összeálló pár volna valahol a világon.

Nem egy anya nézte a fiatalokat irigy szemmel, ha együtt táncoltak-vagy sétáltak; nem egy anya szerette volna látni leányát Aladár társaságában.

Aladárt annyira elbűvölte Amália, hogy nem tudott tőle távol lenni, ha valaki táncra vitte, a a percek órákká változtak előtte, s szerette volna, ha minden cigány hegedűjén az összes hurok egyszerre elszakadnának, hogy a tánc mielőbb véget érne s ő ismét Amália mellett lehessen.

Az estén Füzö Patyi Mihály meghívta Aladárt, látogatná meg őket a kövári birtokon, hol a teltet fogják tölteni. Aladár alig volt képes megérteni a hozzá intézett szavakat; alig hitt füleinek, nem mérte hinni, hogy őt Amália szülei meghívták; annyira megigézték Amália ibolyakék szemel, hogy nem volt többé énjének ura.

Aladár ezután többször megfordult Füzö Patyi Mihály házában, a fiatalok gyermekes örömet mutatnak, ha egymással találkoztak. Aladár a téli hosszú estéket igen gyakran Amáliáknál töltötte. Egy ily látogatás alkalmával Aladár megkérte Amália kezét, melyhez a szülők örömmel adták beleegyezésüket. E naptól fogva a fiatalok határtalanul boldogoknak érezték magukat. Megbe-

szélték a szülőkkel az egybekelés idejét s megköttek az esküvőre minden előkészületet a legkisebb részletekig.

IV.

Ida teljesen egyedül maradt. Aladár már október óta nem látogatta meg, sőt már a Széki kastélyban is ritkábban fordul meg; minden idejét Amáliánál tölti.

Ida minden reményről, hogy még valaha Aladárral találkozók, lemondott, bár szülei vigasztalták, hogy majd minden jóra fordul még.

Ida az egyedülléte kereste, még szülei jelenléte is terhére volt. Arcáról az üde rózsra pír lassan elmult, helyét sápadt halavány szín váltotta föl, gyakran betegeskedett, nem egyszer mondá, hogy megúnta az életet. Szeméi körül kék gyűrűk képződtek, melyek a kedélybetegség jelei. Nem talált örömet többé még virágában sem, amit pedig eddig végtelenül szeretett. Az udvaron virágai között úgy járt, mint valami kísértet; önmagának már csak árnyéka volt, nem volt többé az igéző szép Ida. Ha valaki meglátta, szánalommal telt el iránta s azt kérdezte önmagától: mi baja lehet szegénynek? Göre Gáborné asszony is sokszor mondotta bírourannak, hogy ebből ugyan nem lesz jó, miért nem adják Idát Gyárfás főjegyző urához, ha annyira szeretik egymást. Azt gondolta, hogy Idának más baja nem lehet, miut hogy Gyárfást végtelenül szereti s szülei nem akarják feleségül adni hozzá.

Elmult a tél is, Ida egyre hervadt, s arc-bőre ólomszínű lett. — Szülei remélték, hogy a természet újászületésével, a tavasszal, leányuk is meg fog gyógyulni, addigra elfeledi csalódását.

De Ida csak búskomor volt.

Egy napon, mig atyja a gazdaság körül, anyja

pedig a konyhakertben volt elfoglalva, Ida egyedül ült a ház előtt, mikor a postáról az újságot megnozták.

Mintha sejtette volna, hogy van az újságban valami, ami őt érdekli; reszkető kezekkel szétnyitja s kezdi lapozgatni. A hírek rovatán megakad a szemé, a lap kiesik kezéből, feje megszédül és összeroskad. Anyja, ki ekkor ért oda leányához, látva annak halotthalvány arcát, karjába fogja és rögtön orvosért küld. A hazatérő apa értesítvén leánya rosszulletéről, hozzásiet, meglátja a földön heverő újságot, fölemeli, végigfut szemé a kinyitott oldalán, ő is egypercere el-sápad, s csak annyit mond: „Nyomorult!“

A lapban Tetétleni Ambrus Aladár huszárhadnagy és Füzö Patyi Mihály, Záránd vármegye alispánjának egyetlen leánya, Amália kisasszony eljegyzése volt közzétéve.

Idát a megérkezett orvos, dr. Pusztits Lipót a legnagyobb foku lázban találta, azonban megnyugtatta a szülöket, hogy gondos ápolás mellett nem sokára föl fog gyógyulni.

Multak hetek, Ida gondos ápolás mellett nap-nap után javult, úgy, hogy már az ágyból is kikerült és naponkint sétákat is tartott, de kedélye még zárkózottabb lett, s most már egészen a magányt kereste; került mindenkit s ha sétáközen valakivel szembe jött, már jó előre, messzire kikerült. Hogy mily gondolatok forogtak agyában, arról szüleinek még csak sejtelmé sem volt; mindamellét egészen tetszésére hagyták.

Rendes sötét mindennap megettette, nem tűnt föl szüleinek, ha tovább elmaradt.

Egy napon, mint rendesen, napi sétájára ment, azonban a szokott időre nem tért haza; szülei-uek feltűnt a hosszas kimaradás, de azzal vigasztalódtak, tán messzebbre ment mint szokott,

reczen, Győr, Kassa, Kolozsvár, Marosvásárhely, Miskolcz, Nagyvárad, Pécs, Pozsony, Sopron, Szeged, Temesvár és Fiume. A mint látható, a kerületi beosztás ugyanaz, mint a kereskedelmi és iparkamráké.

Az iparfelügyelő minden évben kimerítő jelentésben számolnak be működésükről.

A jelentések szerint az összes kerületekben együttvéve volt 1903-ban 7849 gyár- és ipar-telep, 224, 767 munkással. Ezek közül baleset ellen biztosítva volt 118,860 munkás (53%), rokkantság esetére 44,665 (19,8%), aggkor esetére 12,551 munkás, vagyis az összes munkásoknak 55%-a. A jelentés szerint a rokkant- és aggkori biztosítás a hánya- és kohó-vállalatokkal kapcsolatos társulati intézmény keretében történik. A míg a baleset ellen való biztosításnál örvendetes haladás tapasztalható, a jelentés sajnálatlalt említi meg, hogy rokkant-biztosítással 468 telepen, aggkori biztosítással pedig csak 104 telepen foglalkoztak.

Sajnálatlalt látjuk, hogy az iparfelügyelők jelentései közül csakis a budapesti, aradi és pozsonyi kerület foglalkozik érdemlegesen a Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíj-egyletével, míg a többi iparfelügyelő egyáltalában nem is vesz tudomást működéséről, sőt egynémelyik egyszerűen kijelenti, hogy kerületében a rokkant- és aggkori biztosítás terén egyáltalában semmi mozzalom nem észlelhető.

Mit szóljunk ehhez a tájékoztatásához? Egy olyan hatalmas egyesület, mint a Magyarországi Rokkant- és Nyugdíj-egylet, mely az egész országban el van terjedve, legalább is megérdemelné az iparfelügyelő uraktól anynyi figyelmet, hogy létezéséről és működéséről tudomást vegyenek. Sőt többet mondunk: megérdemelné azt, hogy az iparfelügyelők a gyárosokkal és munkásokkal való közvetlen érintkezésük alkalmával ráirányítsanak a figyelmet. Hisz a legfőbb szociális feladat: a munkások rokkant- és aggkori ellátását tüzte ki céljával. Nem pazarolnák jóindulatukat érdemtelen intézményre; mert hiszen e kérdésben az utóbbi nehéz munkát végzi. Éppen azért nem kicsinyelhető az az eredmény, melyet teljesen önérejele támaszkodva elérnie sikerült. Annál inkább megbecsülendő működése, mert a mint a kormányfőnök legutóbbi nyilatkozataiból megértettük: még nagyon, de nagyon messze van az az idő, hogy a törvényhozás a munkások rokkant- és aggkori

ellátását törvény útján szabályozza. Olyannak tekinthető tehát mely mintegy a törvényhozás munkáját előkészíti, reáosztja a munkásokat az önmagukról való gondoskodásra. Ebben a fontos működésben teljes joggal számíthatnak nem csupán a hatóságok egyszerű jóindulatára, hanem arra is, hogy nemes céljainak elterjedését szóval és tettel előmozdítsák. Mert bármiként legyen is valamikor megoldva a rokkant- és aggkori biztosítás kérdése: kell hogy ez az egyet szolgáljon annak alapjául s az általa elért eredményekre alapítsák a rokkant- és aggkori ellátás kötelezővé tételét. Ugy, a mint a betegsegélyezés kötelezővé tételénél nem mellőzhették a régebbi magánjellegű betegsegélyző-pénztárakat: ép úgy nem mellőzhetik majd annak idején ezt az egyetletet sem, mely a magyarországi szervezetével szinte teljesen készen kínálkozik a kérdés gyakorlati megvalósítására.

Az iparfelügyelők nagyon hálás feladatot teljesítenének, midőn felvilágosítanak a munkásokat és munkásokat arról, hogy a mikor baleset el n biztosítják magukat, azzal csak nagyon is megvalósul a biztosítás kötelessége; mert itt természetesen csakis baleset következtében beállható munkaképtelenség esetén nyerne segélyt. Föl kellene őket világosítani arról, hogy sokkal gyakoribb az olyan rokkantság, melyet nem baleset idézett elő, hanem a munkás erejének a megfogyatkozása, vagy aggkori elgyöngülés, vagy gyógyíthatatlan betegség. Hogy ilyen esetben is ellátást kaphassanak: tisztázni kell az érdekelteket Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíj-egyletbe való beiratkozására.

Tudjuk, hogy ilyen természetű dolognál a leghatásosabb agitációs eszköz az élő példa. Nos tehát, ezzel is szolgálhat ez az egyet. Hivatkozhatunk arra, hogy az alapszabály szerinti segélyezés nem irott malaszt csupán, hanem legteljesebb valóság; mert 40 rokkant munkásnak, 3 árának és több özvegynek 22 hónapra át több mint 22 ezer korona segélyt fizetett ki. S ha meggondoljuk, hogy ez a segélyezésnek még csak a legkezdeti s évek múlva száz és száz rokkant munkásnak és árának nyújtja e mendeugapi kegyeret: egész nagyságban kibontakozik magas szociális hivatása, mely áldásos hatását az egész társadalmi életben éreztetni fogja.

Az aradi iparfelügyelő jelentésében ezt olvassuk: „Ezenkívül meg kell emlékezni még a munkások önérejéből fejlődött s im-

már hatalmas Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíj-egyletéről is, melynek kebelébe a munkások mind nagyobb bizalommal lépnek be, a tagok száma folyton emelkedőben van, úgy, hogy a kerület munkásainak egy tekintélyes hányada már tagja az egyetletnek.

A budapesti iparfelügyelő megemlíti, hogy kerületi en csak 7 gyár biztosítja munkásait rokkantság és aggkor esetére. E téren azért nem mutatkozik nagyobb fejlődés, mert egy felől a gyárosok most minden pillanatban várják a kötelező balesetbiztosításra vonatkozólag a már oly sokszor ígért törvényhozási intézkedéseket és így várakozó álláspontot foglalnak el. Másfelől a budapesti munkásoknak van már saját hasoncelókat szolgáló egyesületük, melynél magukat aggkor és rokkantság esetére csekély heti befizetéssel biztosíthatják.

Ime, ebből is látszik, mennyire igazunk van, hogy a csekélyebb jelentőségű baleset-biztosítás háttérbe szorítja a sokkal fontosabb rokkant- és aggkori biztosítás eszméjét.

A pozsonyi iparfelügyelő méltán nagy tért szentel a nyomdászok mintaszerű segélyező egyesületének s fölemlíti, hogy teljesen hasonló célokot szolgál a Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egylete is. Megnevezi ezután a kerületben levő fiók-pénztárakat is és behatóan ismerteti az egyet szervezetét és az elért eredményeket.

Ime, mily jelentékenynek tartja ez a három iparfelügyelő ezt az intézményt, míg a többiek észre sem veszik működését holott a besztercebányai, debreceni, győri, kolozsvári, miskolci, pécsi, soproni, szegedi és temesvári iparfelügyelői székhelyen igen jelentékeny fiók-pénztárai vannak, a brassói, kassai, marosvásárhelyi, nagyvárad és fiumei iparfelügyelői kerületekben is számos fiók-pénztára van.

Midőn az itt elmondottakra az iparfelügyelő urak különös figyelmét felhívjuk, reméljük, hogy a jövőben ezt az egyetletet is a megérdemelt támogatásban fogják részesíteni; mert a szorgalmas magyar munkás méltó arra, hogy minden állami tényező gondoskodásának részese legyen, hogy jövőendő jobbletén szeretettel munkálkodjunk!

A „Zala” telefonszáma:

Szerkesztőségi és kiadóhivatali szám: 103.

V.

Aladár és Amália egybekelésének napja közeledett, megtették az esküvőre minden előkészületet, hogy az a két család gazdagságának megfelelően minél fényesebb legyen. Az esketési szertartást, hol Zarándi-ármegye összes előkelősége jelenvolt, Kóvár egyházmegyei püspöke, Kutor Nagy András végezte fényes egyházi segédlettel.

A reményében csatlakozott Tsupor Ida teljesen lemondva a világról, csendes visszavonultságban töltötte napjait; rövid idő alatt megnyerte főnökjé és apáca-társnőj szeretetét, kik igyekeztek nyomott kedélyhangulatát eloszlatni, Ida azonban teljesen bánatának élt.

A zárdai élet zord magányában még mindig fel-feltűnt szemei előtt Aladár alakja, kit nehezen tudott feledni; ilyenkor mindig az imában keresett vigaszt.

Ida, kit ezután a zárdai nevén Angelának nevezünk, egy napon ablakánál virágait öntözgette, amikor arra egy nászmenet haladt el. A vőlegényben Aladár ismert, ki egészen gondatlanul, a boldogságtól eltelt beszégetett menyasszonyával.

Angela megrezsent, lelki szemei előtt megjelent azon idő, mikor Aladár neki, nem is olyan régen boldogságról beszélt, ki később elfordult tőle, kinek egész boldogtalanságát köszönheti; zsiabongás fogta el egész testében s a közeli székre roskadt.

A kolostor kis harangja imára hívta a kolostor lakóit. Lassan gyülekeznek. Már mind együtt vannak, csak Angela testvér hiányzik még. Egy ideig várnak, végre a főnök nő magához inti Otília testvért, hogy nézné meg, hol kékik Angela, nincs-e talán valami baja.

Otília Angelát még a székben találta melybe

majd ha később is, de megjön. Ida azonban még a délutáni órákban sem tért haza. A szülők kétségbeesése leirhatatlan, mindenféle rómlátványok kísértének agyukban: tán meggyilkolták, tán öngyilkos lett, tán a kútba vagy a lóba vetette magát? Főlkutatták a helyeket, merre sétált tette, de semmi nyoma: bárkit kérdeztek, nem-e látták Idát, mindenütt tagadó választ nyertek.

Ida eltűnésének híre futó tűzként terjedt el a községben s a meghallt ezt Gyárfás László főjegyző, sietett a szülőknek Ida keresésében segítségére lenni; maga mellé vette főrcsök kisbíró s még néhány embert és elindultak, hogy Idát fölkeressék.

Gyárfás László még mindig szerette Idát, annál nagyobb volt megdöbbenése annak hirtelen eltűnése fölött; folyton azt hánya-vetette agyában: hova lett Ida, mi tör énbetett vele.

Idát nem találták sehol. Az anya kétségbeesésében tördelte kezét s ruháit tépte. Az apa nem tudott hova lenni: eltűnt leányát sirassa e, vagy kétségeseett nejt vigasztalja.

Másnap — míg a család a kétségbeeséssel küzd, levél érkezik Tsupor Pál uram címére Kóvárról, melyen Ida írására ismervén, a borítékot möhön tépi föl. A levél csakugyan Ida kézírása volt s a következőket tartalmazta:

Kedves Szüleim!

Tudom, hogy soha sem fogjátok megbocsátani ama vétkeimet, melyet ellenetek elkövettem akkor, amikor a szülői háztól egy bucsuszó, egy bucsu-csók nélkül eljöttem; tudom, hogy ezzel véghetetlen nagy fájdalmat okoztam, de Isten látja lelkemet, nem tettem másképpen; nyugodjatok meg abban, hogy végzetem így akarta.

Eleget szenvedtem, elégét szenvedtetek / it

is, látva az én szenvedéseimet; há majd nem látok, hamarabb felejtetek és meg fogtok nyugodni.

Ami csalódás után, mely engem ért, hogy sokat zaklatott szívemnek megnyugvást szereztek, lemondtam a világról egészen, lemondtam annak minden gyönyörűségéről s felke-restem a zárda esendjét, hol reményem, hogy lelkem megnyugvást fog találni.

Értesítlek benneteket, hogy a rendbe beléptem s fölvettem az apáca-fátyalt. Nyugodjatok meg, Isten bölcsessége így akarta, s ennek így kellett történni. — Fogadjatok bucsu csókomat. A ti-boldogtalan leányotok; Ida.

A villám a tiszta égből nem sújthat oly váratlanul, mint a levél tartalma sújtotta a büszke Tsupor családot.

Az apa dültől elkölülő ajkai csak némán mozogtak: hogy gyermekét vagy annak meg rontóját átkozta-e, vagy gyermekének boldogságát imádkozott-e, ki tudja?

Az anyát Idának ezen lépése annyira megrendítette, hogy ágyba esett s dacára a kezelő dr. Pusztits Lipót hirneves orvos fáradozásainak és a férj gondos ápolásának, a baj legyőzhetetlen volt; s bekövetkezett, amit az orvos előre megjövendölt, a betegnő a hagymáz lépett föl, melynek áldozatául is esett.

Tsupor Pált nejének váratlan halála s egyetlen gyermekének hirtelen elvesztése végleg elkiserítette; kezélte az embereket, nem egyszer lehetett hallani; hogy átkozta Aladárt, mint a család ezen szerencsétlenségének egyedüli okozóját, átkozta leányát, ki szüleit oly könnyen elhagyta, s hibáztatja nejt annak nagyravágásáért.

Igyekezett Idát teljesen felejtani, még hallani sem akart felőle.

Rendőri brutalitás.

— Dolgozik a rendőrkard. —

Vérlázító kegyetlenségnek voltunk szemtanúi kedden este. Ismét a rendőrkard működött, ez a brutális, elvetemült szerszám, mely mindig feltűnt a világegyetemben, valahányszor hüvelyét kihagyja. Nagykanizsán — hála Isten! — nem nagy a rendőri brutalitások száma, de mikor rendőreink néha, ritkán, mégis az erélyesség mezejére lépnek, akkor igazán háborzongató, lázító, mondhatni: istentelen kegyetlenséget követnek el. A keddi eset azonban minden eddigi rekordot felülmúl. Ez már non plus ultrája a rendőri embertelenségnek. Részletes tudósításunk — természetesen modern, amerikai riport alakjában — a következő:

(A békés sétálók)

Kedden este 7 és 8 óra között békésen sétáltak a korzón, kik kedden este 7 és 8 óra között a korzón sétálni szoktak. Eset nem esett, szél sem fújt, az ég tiszta volt és — mint megbízható forrásból értesülünk — Hegedűs László kiskanzisai előkelő polgár állítólag így nyilatkozott:

— Hála Isten, szép időnk lesz.

Fentartással közöljük, hogy erre Itházi Horváth István anyakönyvvezető állítólag így válaszolt:

— Csakugyan!

A hangulat meghitt volt és zavartalan, a miből az orosz-japán békekötésre bizony lehetett következtetni.

(A kik gyanútlanul haladnak.)

Pontban fél nyolc óraker tehenek haladtak keresztül gyanútlanul a korzó kocsiútján. A teheneket két parasztlány gardírozta, a tőlük megszokott szakértelemmel és tapintattal. A legények nem szóltak semmit.

(Kompl. kácolók)

A legények nem szóltak semmit, csak mentek; a tehenek sem szóltak semmit, de ők megálltak. Később pedig, mint gyorsírói jegyzeteinkből megállapítható, határozottan kijelentették, hogy míg szociális bajajkat nem szánják, addig az anyjukistenének sem mennek tovább.

(Csoporosulás.)

A közönség a Marsailles énekelve csoportosult és érdeklődött a dolog iránt. Ez egyszer tehát nincs miért szidnunk az átkos közönyt. A csoportosulás később már veszélyes mérvet öltött. A tehenek a városháza előtt álldo-

leroskadt, még mindig nagyfokú láz gyötörte s erről Otília sietett értesíteni főnökönjét.

Angela állapota aggasztó volt, egyik láb a másikat követte, láz-álmában látományok gyötörték s föl fölshajtott: „ó az, ó boldog és én boldogtalan vagyok”. Környezete mindebből nem értett semmit. Állapota soká válságos volt, végre láza alább hagyott, de annyira gyengének érezte magát, hogy ágyát nem hagyhatta el.

Állapota a tavasz beálltával azonban válságosra fordult: arcán a tüdővész jelei, a piros foltok mindinkább előtűntek; kezelő orvosa, dr. Tsipkés Emil nem is késett környezetével tudatni, hogy Angela baja súlyos s napjai meg vannak számlálva.

Egyik márciusi derült napon a melléje ápolóul rendelt Otília testvért arra kérte, miután magát egészen jól érzi, igazítsa meg fekhelyét, hogy félig ülőhelyzetben lehessen; nyissa ki cellája ablakát, hogy gyönyörködhesék a verőfényes nap sugarában, hogy élvezhesse a tavaszi úde levegőt.

Angela egészen elmerült a külvilág szemlélésében s mohón szívta magába a tavaszi úde levegőt. Egyszerre elfogta a köhögés, arcán a vörös foltok szederjessé váltak, lélekzete gyorsabb lett, kékülő ajka megnyílt s csak annyit mondott: „Aladár légy boldog! Isten veled!”

Szeméit lezárta, feje visszahanyatlott párnáira, s boldog mosolylyal arcán kiszenvedett.

Nemsokára a kolostor kisharangja hirdette, hogy egy, a kolostor lakói közül elköltözött oda, ahol örök a szeretet és nincsen csalódás.

gáltak, valószínűleg acélból, hogy memorandumot adjanak le a polgármesteri hivatalnál. A posztoló rendőr a kapu alól szemlélte passzív, de éles megfigyelő képességgel az események folyását.

(A rendőr a cselekvés terére lép)

Middőn már a közlekedés végleg elakadt és a nemzetközi forgalom érdekeit komolyan veszélyeztette, a rendőr a cselekvés terére lépett. Hivatás magaslataira emelkedve állt a renitens barmok és miután ismételt felzólításai eredménytelenül hangzottak el a pusztaban, erélyesebb eszközökhöz folyamodott.

(Erélyesebb eszközök)

A rendőr kardot rántott. Formálisan kihuzta kardját és megdöntötte ezzel meggyőződésünket, hogy a rendőrkardokat nem lehet kihuzni. Szóval, kirántotta kardját és borzalmas kegyetlenséggel rontott az állatokra. A kard lapjával ütötte, verte őket, mig nem azok elveik fentartásával és felekezeti különbség nélkül engedtek az erőszaknak és utnak indultak. A rendőr azonban — ez az emberi formába bujtattott Lucifer — ezzel nem elégedett meg, hanem ütötte az állatokat egész a Neu és Kleinig.

(Vért)

Ugyanekkor csirkéket öltek a Koronaszálló udvarán, mikor is az ártatlan szárnyasok sok vért vesztek és azóta vérszegények. Állítólag a vas sem használ már, sőt ép az ártott meg úkik.

(A közönség.)

Visszatérve a tehenekre, a közönség megbotráukozott — és joggal — e visszautasító rendőri kegyetlenségen és élesen elítélte azt. A katonatisztek nevettek azon, hogy a rendőr a kardját használta.

(A vizsgálat)

A vizsgálatot megindították, a rendőrt leartóztatták, Bali Mihály Kanizsára érkezett, Johnson finnországi főhivatalnokot lelőtték, tizezer japán elesett, Gorkij felakasztják, a tehenek gyanútlanul tovább mennek. — És most vegyünk lélekzetet.

(Finálé.)

Amit elmondunk, az megtörtént kedden este. Tekintve az ügy fontosságát, nem bízunk magunkban, a magunk képességeiben és utánzásra adtuk a fejünket. Az itt használt alcimes amerikai riport módszerre bizonyára nem ismeretlen a helyi lapok olvasói előtt. Ebben egyik helyi lapársunkat kívántuk utánozni. Ep oly beosztásokat használtunk fel, mint ő és ép oly komoly tárgyat. — A rendőr azonban kétségtelesen brutális volt.

Semper.

HIBEK.

Presswurst és a szobrász.

Ha kérdik, hogy micsoda összefüggés lehet a presswurst és a szobrász között, a felelet meglepően egyszerű: a szobrász meg-eszi a presswurstot. Arra a legöregebb heitesek sem emlékeznek, hogy a dolog megfordítva történt volna. A szobrász, ki presswurstot eszik, a jelen esetben Telcs Ede, az a barátságos megjelenésű fiatalember, ki tavaly nálunk is járt és egy veszélyes szó-játék folytán itt is általánosan ismert lett. Ezt a szójátékot (→Éljen a haza Bölcsé és éljen a haza — Telcsé) annak idején egyik ifju és bohó munkatársunk követte el (még szabadon van). Denique, Telcs Edét ezzel híressé tette. Ha jól emlékszünk, a nagykanizsai Deák-emléktáblát is ő csinálta. Ez a tábla szép darab, — de ez mellékes. A fő a presswurst, melyet a napokban Révész Lajos bátyánk küldött a művésznek. A dolog ott kezdődik, hogy Telcs Ede rajong a presswurstért. Imádja azt. Emberi gyengeség ez is, mint a hiúság, vagy az automobilozás. Ittletekor egy bizalmas, meghitt órában tudatta eme nemes vonzalmát Révész bátyákkal, ki a tőle megszokott generozitással fel is ajánlotta, hogy majd küld ő a művésznek jóféle, hamisítatlan zalai presswurstot. Mert igaz, hogy presswurst Budapesten is kapható, de az semmikép sem művészi eledel: részint mert hentesboltból kerülven ki, nélkülöz minden népies motívumot, másrészt pedig legkevésbé sem bizonyos, hogy a nagyvárosi presswurst nem fog-e később nyerteit az ember gyomrában. A zalai presswurstnál ezzel az eshetőséggel nem kell számolni. — Révész Lajos hát állt a szavának. Nobilis uriember ő, kit egy presswurst még nem vág földhöz. A napokban meg is szerezte a presswurstot, szép gusztyus darabot, becsomagolta azt szerető gondjával és a presswurst elutazott Telcs Edéhez, Budapestre. Hála a hazai postaközlekedés tagadhatatlanul előkelő nívójának, Telcs Ede megkapta a disznóságot és azt a következő művészi hangulattól terhes levélben nyugtázta:

„Kedves Barátom!

Elismerem, hogy műtermemből még soha oly jó szobor nem került ki, mint a Te redakciód preswurstja. Örökbecsűnek mindazonáltal nem mondható, mert — dacára kerek mivoltának — gyorsan meg fogom találni a végét. Elég kár, hogy míg a jó szobor állandó jellegű, redakciód eme gyöngye mulandó; mulandó, mint az ifjuság, a szerelem, a tavasz, az élet...

Ezen nagylelkű adományod folytán kibővül képzeletem is, mert míg eddig csak ollóval tudtam elképzelni a szerkesztőt, egyszerre kést és hurkaltót is kénytelen vagyok a kezébe nyomni. Ime, nemcsak szellemi tápot kapunk a redakciók füstös szobáiból, hanem ennél realisabbat is.

Ami a Deák-emléktáblát illeti, mikor azt készítettem, nem álltam 67-es alapon. Nekem akkor már a 48-as alap sem volt elég radikális, mi azonban semmit sem von le Deák nagy eszéből.

Most pedig fogadd hálás köszönetemet megható kedvességéért. Alkalmadtán gipsszel fogom viszonzni, annak teljes

belátásával, hogy az csak külsőleg élvezhető. — Ölel hálás tisztelő: *Teles Ede*.

Ime, a presswurst és a szobrász megható regyeje.

— **Tenczer Pál.** A fővárosi lapok nagy tisztelettel emlékeznek a fővárosi társasélet egyik legagilisabb volt tagjának Tenczer Pálnak az elhunytáról. Tenczer neve az egész országban ismert, Zalában pedig annál is inkább, mert iskoláinak egy részét itt végezte. A somogy megyei Nagybjajomban született, azonban Keszthelyen járt iskolába. A keszthelyiekkel később is fenntartotta az összeköttetést és az 1868–69-ik évben tartott izraelita kongresszuson Tenczer a keszthelyi kerületet képviselte.

— **Eljegyzés.** Nagy István sümegi járás-bírói aljegyző folyó hó 4-én eljegyezte *Tnek* Alisz kisasszonyt, a sümegi püspök tanzónóját.

— **Házasság.** *Fejér* Lajos bia-i (Pest megye) gyógyszerész folyó hó 8-án tartotta esküvőjét *Zala*csányban *Szabó* Lajos mándi földbirtokos leányával, *Margit* kisasszonnyal.

— **Főigazgatói látogatás.** *Várady* Károly a székesfehérvári kerület új főigazgatója a múlt héten több napot töltött Sümegen. — Alapos vizsgálat alá vette az állami realiskola összes anyagi és szellemi ügyeinek vezetését, meghallgatta a tanárok előadását és a tanulók feleletét s a tapasztalatakról meleg elismeréssel nyilatkozott.

— **Szigeti József.** E név viselője nem több, mint tizenegy éves és dacára ezen gyermekornak, a fővárosi közönség aprajánagyja és az egész sajtó mint zenei nevezetességről, mint komoly törekvésű művészről beszél. *Szigeti József*ről. *Huba* Jenő hegedűosztályának tünevényes tehetségű növendéke eddigi felépésével lázba hozta a főváros nagygényű hangverseny publikumát, mely minden kínálkozó alkalmat megragad, hogy a kis *Szigeti* nagy művészetének részese lehessen. *De Hubay* tanár feltevé őrzi e drága kincset és csak ritkán adja ki kezéből. Mégis van kilátásunk arra, hogy miár a közeljövőben alkalmunk lesz *Szigeti József* mesteri játékát csodálni, mert több nagykanizsai zenekedvelő személyiség mozgalmat indított arra nézve, hogy a kis *Szigeti* Nagykanizsán is bemutatassa csodás tehetségét és mint örömmel halljuk, ezen mozgalom eredményre is fog vezetni.

— **Bucsuzó színésznő.** Megirtuk, hogy *Keleti* Juliska megváltik a szinpárjól. Fővárosi tudósítónk e hó 7-i kelettel a bucsuzás lefolyásáról ezt írja: *Keleti* Juliska, a Magyar Színház szép énekesnője férjhez megy s azért ma este a *Drótos*tót *Zsuzsi* szerepében bucsuzott a szinpad ragyogástól és a közönségtől. A színház személyzete a lebecsült kárpit mögött mondott neki Isten hozzátot. *Zoltán* Jenő igazgató, majd *Báthonyi* Ákos és *Robos* Árpád tolmácsolták a pályatársak érzését és jókívánóságát, mire *Keleti* Juliska meghatóttan válaszolt. Szép babérokort és virágosot is kapott. A közönség zsufolásig megtöltötte a színház nézőterét és a másik fölönás előtt lelkesen megéljenzte a jelenlevő szerzőt: *Lehár* Ferencet.

— **Az Izr. jótékony Nőegylet estélye.** Pár órával azután, hogy e sorok napvilágot látnak, fényárban fognak uszni a Casino termei, melyekben az izr. nőegylet estélyét tartja. Immár biztos, hogy az elegáns bálók közönségéből ott lesz mindenki, a férfiak frakkos serege és a szép asszonyi- és leányarcok egész légiója. Pazarul fényesnek ígérkezik az estély, mely-

nek bevezetője az a csábító fátyoltánc, melyről már napok óta beszélnek a városban. Ez olyan lesz minden, mintha virágos kertben járnánk, mintha egy virágfolyamon usznánk. Minden csupa virág, csupa élet, — tavasz a lagyos tél kelő közepén.

— **Pajkos diákok.** Munkatársunk, ki mult számunkban a Keresztény jótékony Nőegylet estélyéről a tudósítást írta, közli a következőket:

Igazán kellemetlenül voltam meglepve, midőn a Zalát csüörtőkön a kezembe vettem. Nem kisebb baj történt, mint hogy tudósításomnak két kitérő szereplőre vonatkozó része végkép kimaradt. Nem tudom, ki a hibás; valószínűleg az a gonosz manó, mely már annyi kellemetlenséget és annyi komikus sajtóhibát okozott a szedőszekrények körül. Sietek hát e helyen a mulasztást helyrehozni, nem venném a lelkekre, ha igaz érdemeknek én lennék az agyonhallgatója. Tudósításom kéziratából ugyanis ez a rész maradt ki: (*Pajkos diákok*.) *Kantz* Juliska kisasszonnyal is előkelő szerep jutott, melyet — ő valóban gyönyörű közvetlenséggel oldott meg. Sok kedvességgel és finom mérséklettel játszott, kellemesen csendő hangon, tisztán, meglepően ügyesen énekelte. *Hann*y Andor ur nagyon kedélyesen és jó felfogással alakította a sváb korcsmáróst.

— **A magántisztviselők** országos szövetségének nagykanizsai bizottsága folyó hó 14-én (kedden) este fél 9 órakor a Központ kávéház különhelyiségében választmányi ülést tart.

— **Az Irod. és Műv. Kör felolvasása.** A nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Kör ma vasárnap délután 5 órakor kezdődőleg, a Polgári Egyet nagytermében tartja II-ik felolvasó délutánját. Műsor: 1. *Madách* Imre és az ember tragédiája. 40 vettett képpel. Felolvassa *Kopácsy* György főgymn. tanár. 2. Magyar dalok. Éneklé a Kör férfikara. 3. *Dallorras*. Irta *Madách* Imre. Szavalja *Farkas* Vilma úrhölgy. — Belépő díj: 40 fillér, a Kör tagjainak 20 fillér.

— **A Zalamegyői Gazdasági Takarékpénztár** igazgatósága a folyó évi közgyűlésből kifolyólag jótékony célokra a következő összeget adományozta: A nagykanizsai felső templom átalakítására 50 kor., a nagykanizsai Ker. jót. Nőegyletnek 30 kor., a nagykanizsai Izr. jót. Nőegyletnek 30 kor., a nagykanizsai népkönyvtárnak 40 kor., a nagykanizsai főgymnasiumi segélyegyletnek 20 kor., a nagykanizsai felső kereskedelmi iskolának 20 kor., a nagykanizsai községi ipariskolának 20 kor., a nagykanizsai áll. el. iskolának 40 kor., a nagykanizsai önk. tüzoltó testületnek 20 korona, a nagykanizsai keresk. betegsegélyző pénztárnak 25 kor., a nagykanizsai színházalapra (saját kezelésben)

50 kor., a nagykanizsai szegényház-alapra (saját kezelésben) 100 kor., a keszthelyi gazdasági tanintézetnek 50 kor., a tapolcai vincellériskolának 20 kor.; összesen 515 koronát.

— **O. M. K. E.** Az országos magyar kereskedelmi egyesület zalamegyői kerülete Nagykanizsán, febr. hó 19-én délután 9 órakor a város háza tanácstermében választmányi ülést tart.

— **Sopron — szombathelyi szini szövetség.** *Nádasy* József pécsi szinigazgató vasárnapon Sopronban aláírta az ottani színház bérletére vonatkozó szerződést, ma délután pedig *Szombathelyen* részt vett az ottani szini választmányi ülésen, melyen szóbelileg is előterjesztést tett a sopron — szombathelyi szini szövetség megalakítása iránt. Ugyanezen ülésen *László Kálmán* dr. egy Szombathelyen létesítendő új színház tárgyában terjesztette elő memorandumát, mert a jelenlegi színház Szombathely jóval megnagyobbodott közönségének már szűk és a memorandum megjelöli a módokat, hogyan létesíthető az új színház a város nagyobb megterhelhetése nélkül. Az előterjesztés igen szives fogadtatásra talált.

— **Tiszti nyugdíj választmányi ülés** lesz e hó 10-én a vármegyén, mely ülésen tárgyalják *Mezriczky* Jenő perlaki szolgabírónak kérelmezett végkielégítési ügyét, aki betegsége miatt meg akar válni szolgabírói hivatalától.

— **Nádszállítás.** Keszthelyről írják: a Balaton jegén learatott és kétébbe kötött nádat száz és száz szekér szállítja a szomszédos hegyközségek gazdáinak telkére, avagy az uradalom majorjaiba. A nádatatást a földmivesek részért vállalják. Az uradalmat illető részt kévéknint 20 filléért megválthatják. Noha a téglagyarak a nádiedelő házakat megritkítják, még mindig igen nagy kelete van a nádnak.

— **Táncmulatság.** A csáktornyai önk. tüzoltó-testület szombaton este tartotta a Zrínyi szállóban szokásos évi táncmulatságát. A vigalom minden tekintetben fényesen sikerült. Ez az egyetlen mulatság, melyen bomlanak a csáktornyai merev válaszfalak és egybeolvad az egész helyi társadalom.

— **Meghívó.** A Balatoni Múzeum-Egyesület évi rendes közgyűlést február hó 12-én, vasárnap dé. e. 11 órakor Keszthelyen, a város háza nagytermében tartja meg a következő tárgysorozattal: — 1. Titkári jelentés az ötödik évi működésről. — 2. Az egyesület ötödik évi pénztári számadásainak előterjesztése s a számadásvizsgáló-bizottság erre vonatkozó jelentése. — 3. Az egyesület hatodik évi költségvetésének megállapítása s számadásvizsgáló-bizottság kiküldése. — 4. Az alapszabályok módosítása. — (Az alapszabályok 29-ik szakasza értelmében az alapszabályok módosítása a közgyűlésen szavazattal bíró tagok kétharmadának, a jelen meghívó által összehívott közgyűlésen tehát 318 tagnak jelentése szükséges. Határozatképtelenség esetében az e célból másodikban összehívandó közgyűlés a megjelölt számúra való tekintet nélkül, szótöbbséggel határoz. — (Ezen esetleg megtartandó rendkívüli közgyűlés időpontját a legközelebbi hetek egyik vasár-

Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Budapest.

Közhírré tesszük, miszerint a

KERESKEDELMI ÉS IPARBANK RESZVENYTÁRSULATTAL NAGYKANIZSÁN

törlesztéses jelzálog-kölcsön üzletek felvétele céljából megállapodásra léptünk.

A kölcsönök iránt érdeklődők nevezett intézetnél minden tekintetben ki-merítő felvilágosítást és tájékoztatást nyerhetnek.

napjára a február 12-iki közgyűlés állapítja meg s arra a t. tagtársakat külön meghívó kibocsátása nélkül, a három balatonparti vármegye hírlapjainak hírvonatában egy héttel közzéteendő meghívó útján hívják meg.) — 5. Netáni indítványok.

— **Horvát igazgatások Muraközben.** A horvát tulzók csak nem nyugszanak s minduntalan új és új formában igyekeznek a muraköz-ieket jó hazafiságukból kiforgatni s az ő országromboló hazafiátlan törekvéseiknek megnyerni. Nagyon természetesen nem nyíltan, hanem a sötétség leple alatt dolgoznak, nehogy elcsipjék őket és felelősségre vonják hitvány munkájukért. A »Nase Pravice«-nak most segítő társa akadt. Újabb időben »Zvila Hrvatska Napried u Medymurje« című s horvát nyelven megjelenő magyar ellenes folyóiratot szórnak el éjjelenként a muraközi falvakban uton útszélen. A józan muraközi nép azonban az ily kezeügyébe kerülő hitványságokon csak mosolyog, s nem hagyja magát megtéveszteni, hanem marad továbbra, is amilyen eddig volt, hazájának hű fia.

— **Virilisek.** Sümeg képviselőtestületének legtöbb adófizetés jogán 1903-ban a következők: — Hornig Károly báró (képviselel Sümegi Tivadar intéző), Németh János plébános, Bárdi Ferenc dr. ügyvéd, Bárdi György dr. közjegyző, Dervarics István gyógyszerész, Takách Zsigmond ügyvéd, Eitner Sándor takarékpénztári igazgató, Fischer Ignác dr. orvos, Hladny János nagyborke-reskedő, Mesterházy Sándor vendéglős, Márkus Ignác kereskedő, Barkóczy Károly ügyvéd, Szűcs Zsigmond földbírtokos (képviselel Kellemen Károly dr. realisk. igazgató), Németh Lajos takarékpénztári pénztáros, Lukonich Gábor dr. járásorvos, Epstein Simon méz- és téglagyáros, Penc Mihály vendéglős, Mőjzer József magánzó, a sümegi takarékpénztár (képviselel Eitner Zsigmond orsz. képviselő), A legnagyobb összeg 8932 K. 58 f., a legkisebb 249 K. 15 f. E névsor f. hó 8-tól a városházán közszemlélve van s ellene 15 napig a szálgabiróság hivatalában fellebbezni lehet.

— **Közgyűlés.** A Nagykanizsai Kereskedők Társulata (kereskedelmi testület) vasárnap, február hó 19-én délelőtt 11 órakor a nagykanizsai városház tanácstermében tartja az évi rendes közgyűlést. — A napirend a következő:

1. A választmány jelentése.
2. A zárszámadás és
3. a költségvetés előterjesztése.
4. Netáni indítványok tárgyalása, amelyek onban február 16-ig az elnöknel írásban enyujtandók.
5. Új választás és pedig választandó:
 - a) az elhalálozott Harkányi Ede és a titkárrá választott Heitai József, valamint a sorrend szerint kilépő Grünhut Henrik, Scherz Richárd, Weisz Tivadar, Rosenfeld Adolf, Blau Lajos és Ledofsky Ernő helyébe nyolc választmányi tag. — A sorrend szerint ki lépett hat tag azonban újból megválasztandó.
 - b) három tagból álló számvizsgáló-bizottság.

— **Tüdvész.** A belügyminiszter jelentése szerint 1904. november havában a magyar birodalomban 5157. — Zalavármegyében 135 egyén halt meg tüdvészben.

— **Tüzek.** Tudósítók írja: F. hó 7-én kedden délután 4 órakor Galambokon Kispál József istálló-pajtája kigyulladt, melytől Kispál István szomszédjának gazdasági épülete is elégett. A szélesenedő időnek és a tűzoltóság gyors megjelenésének köszönhető, hogy a tűz tovább nem terjedt. Az épületek biztosítva voltak. — A tüzet — állítólag — Kispál Józsefnél levő kis gyermekek csinálták. — Csütörtökön reggel 5 órakor tüzi láрма verte fel Keszthely lakosságát nyugalmából. A tűz *Gelencsér* József hentes istállójában ütött ki, mely teljesen leégett. A körülötte lévő nádfedeles házak veszélyben voltak amit a vízhiány is növelt, de a tűzoltóság és a kivonult huszárság vállvetett munkája elejét vette a fenyegető veszedelemnek.

— **Tűzoltók közgyűlése.** A nagykanizsai önk. tűzoltó-testület ma vasárnap délután 3

órákor, saját helyiségében tartja rendes évi közgyűlést.

— **Agyonütötte az anyját.** Özv. Székelyi Józsefné gyűrűsi asszony gánicát főzött; reggelire, ebédre, vacsorára valót. A szegény embernek télvi idején egy fogásból áll az egész napi étkezése. Az asszony feltette a polcra a tálat és dolga után látott. Bevetődött a szobába fia, József, egy huszonkét esztendőös legény, ki hülyeségről, erőszakos, verekedő természetéről ismeretes. A fiu észrevette a gánicás tálat, maga elé vette s megette az egész családnak szánt ebédet és vacsorát — reggelire. A szegény asszonyt felbosszanította fiának falánkága s alaposan leszidta a legényt. Az visszafélt. Az anya kére kapta a sodrófát és végig húzta vele a fiut. Székelyi József elkezdett az anyjával dúlakodni, kicsavarta a kezéből a sodrófát s úgy ütötte fejbe a szerencsétlen asszonyt, hogy azonnal meghalt. Székelyi Józsefet elfogták.

— **Szerkesztői üzenet.** A Győri Hirlapban olvassuk a következő sikerült szerkesztői üzenetet: »S. I. Győrött. Sajnálunk, de még pénzért sem közölhetjük, amint azt ön felajánlja, azonban egy tanácscsal szolgálunk; írja le megbeszélés s küldje el utánvétel annak a hűltenek.«

— **Apró hírek.** Kiskanizsán a lovak között fellépett takonykór megszűnt, városunk a zár alól feloldatott.

Ladislau Jenő Petőfi-utcai lakos üzletének vályogból készült falát eddig ismeretlen tetes egy eke-vassal kiásta és az üzletből 2 kor. készpénzt, két követlen arany gyűrűt és több szivart és csomag dohányt ellopott. A tettest a rendőrség nyomozza.

Esküdtszéki tárgyalások.

Negyedik nap:

Február hó 9-én Hári Mihály bűnügye került tárgyalásra.

A tárgyalást Mikoss Géza kir. táblabíró vezette; a vádat dr. Orosdy Lajos kir. ügyész, a vádlottat Oroszváry Gyula ügyvéd képviselte. Esküdtekül kisorsoltáltak: Kovács Antal, Németh Mihály, Horváth Boldizsár, Riedl Ferenc, Köhler Antal, Gallnbich Lajos, Schadt János, Sándor Elek, dr. Simon Ernő, Vajda Manó, Rosenberg Richard, Ujváry Géza. Pótesküdték: Unger Ullmann Elek és Schweiger Sándor.

A vádlott 1904. év dec. 31-én Meleg István sornási lakost, kívül már régebben rossz viszonyban volt, löfégyverével szándékosan agyonütötte, anélkül, hogy e szándékát előre megfontolta volna. Történt pedig az akkép, hogy vádlott, aki hegyőr volt, künn járt a hegyen és ott találkozt Meleggel, a ki őt egy karóval megfenyegette és üldözte. Vádlott futásnak indult, de 15-20 lépés távolságban megfordult és sértettet — a kit különben is rosszindulatú embernek minősítettek a tanúk, — hasba lötte.

Az esküdtek bűnösnek mondták ki a vádlottat szándékos emberölésben és a bíróság 4 évi fegyházra ítélte. Vádlott és védője az ítélet súlyos volta miatt semmisségi panaszt jelentettek be.

Ötödik nap:

F. hó 10-én Tóth László kir. törvényszéki elnök vezetése alatt Gerecs József-bűnügyét tárgyalták. Közdélő: dr. Orosdy Lajos kir. ügyész, védő: Sebástény Lajos ügyvéd, jegyző: Samuely Ottó. Esküdtek: Vajda Manó, Unger Ullmann Elek, Rosenberg Richard, Kovács Antal, Samuely Pál, Ujváry Géza, Köhler Antal, Németh Mihály, Reik Gyula, Sándor Elek, Horváth Boldizsár, Rosenfeld József; pótesküdt: Halvax Frigyes.

A kir. ügyész rablás büntetével vádolta Gerecs Józsefet azért, mert ez 1905. január hó 22-ik napján az alsórajki ut egyik partján pihenő Balázs József drótosítottot, bizalmasan megszólította, majd ennek botját felkapva, három izben úgy ütötte fejbe, hogy az 14 napig beteg volt. A lehetetlenül tett drótosítottól elvitt árután több csekély értékű holmit,

Az esküdtek a vádat beigazolvá látták és vádlottat a rablás büntetében mondták ki bűnösnek, mely verdikt alapján bíróság vádlottat három évi fegyházra ítélte. Az ítélet jogerős.

Szerkesztői üzenet.

Két M. Finne. Mindkét levelet megkaptuk, melyek közül az egyik a Zucker osztályban kelt 11. Jänner 1904-ben, a másik ellenben a Zuechero osztályban 23. Gennaió 1905. Lehet, hogy a cukor, a Zucker és a Zuechero a levelezésben mulhatatlannal megkivánja azt a lesajnáló, felsőbbbőség hangot, melyet ön velünk szemben is alkalmaz; mi azonban — sajnos — egyszerű újságírók vagyunk és abszolút hiányzik minden érzékünk ahhoz, hogy az ilyfajta kereskedelmi levelezés költői szépcigait azok értéke szerint méltányolni tudnók. Mi az ilyen hangot — gorombaságnak minősítjük és mert mi visszagorombáskodni nem akarunk az ön lovagiaságára bízunk, hogy bennünket ezennél az ily han-u levelektől megkímélni sziveskedjék. Az ön iródatmi munkásságának az értékével — legyen nyugodt — teljesen tisztában vagyunk, becsüljük is azt és mindig köszön-tel fogjuk venni minden irását, — csak a mostaniakhoz hasonló kísérő levelek ne legyenek azokhoz mellékelve. A dolog vége pedig az, hogy még máig sem tudjuk, hogy ön tulajdonképpen mit akar. Kérjük, közölje ezt velünk világosan és ha módunkban áll, teljesíteni fogjuk Ami pedig részletét a nagy lapokra illető, Isten mentsen, hogy mi karrierjének útját akarnók állni...

Laptulajdonos és kiadó:

FINCHÉLFÜLÖP

Leszállított husarak.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy mézárszékemben friss, kitűnő *marhahúst* a következő árak mellett szolgálok ki:

• *Eleje 80 fill., Hátulja 104 f., Pecsényehús 120 f. kgm.-kint.*

Reichenfeld Albert

mészáros

Erzsébet királyné-lőr. — Telalen 40. sz

BERÉNY JÓZSEF

ÉKSZERÉSZ

NAGYKANIZSA.

Alapítatott Saját...
1838-ban! mőhely!

Dúsan felszerelt ékszer- és ezüst-raktár.

Jegygyűrűk

— saját készítményünk —
mindenkor nagy választékban készen kaphatók.

Uj munkák és javítások gyorsan készíttetnek.

Éladás részletfizetés mellett is!

Ügynököket

keres magas jutalék mellett a vidéken a már 26 év óta fennálló 6 ízben kitüntetett **redőny-gyár,**

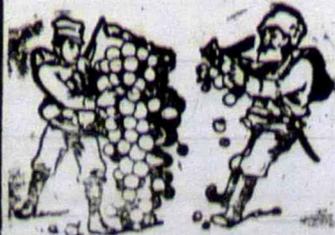
gyártmányai és egyéb vendéglősöket érdeklő újdonságokra.

Ajánlatok referenciák megadásával

C. KLEMT BRAUNAU

(Osehországban) küldendők.

A miniszterium 1903. január hó 1-től engedélyezte a redőnyöknek házaknál való árusítását. 40-3

Saját magát károsítja, aki szőlőültetvény-üzemeltetésére nem fordít a

Küküllőmenti Első Szőlőültetvény-telepnel.

Tulajdonos: Caspari Frigyes, Medgyes Nagykuültetvénye.

A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözték, miáltal az oltványok megalisan fejlődtek. — Képes a jegyzék 6-20 ingyen és bérmentve.

A Richter-féle **Liniment Caps. comp.**
 Horgony-Pain-Erpeller
 egy régi kipróbált házi szer, amely már több mint 34 év óta megbízható bedörzsölési alkalmaztatik köszvényes, csúszás és megbőjesítésnél.
 Intés. Salnyabb utazatok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak eredeti üvegeket dobozokban „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 L, 1 L, 40 L és 2 k. arban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszeresznél Budapesten.
 Richter F. Ad. és farsa, csak a kiskörményi szőlőkészítő Rt. Budapesti.

Kérjen

csak Ön

Sella és Kary-féle

FREDIN

Legjobb tisztítószert

minden finom lábbelire sárga és fekete

Különösen ajánlatos Box-calfs, Osearia, Chevreaux-és Lackcipőhöz.

BÉCS, XIII.

KLYTHIA a bőr ápolására

az arczbőr szépítésére és finomítására PUDER

Legelegánsabb, tolette, balt és sáton puder. Fehér, rózsaszín vagy sárgas.

Vegytanilag analizálva és ajánlva Dr. J. J. Pohl os. kir. tanár által Bécsben Elismertévenek a legjobb körökből való dobozhoz mellékelve vannak.

GOTTLIEB FAUSSIG

os. és kir. udv. toilette-áppan és illatszergyára

Főraktár: BÉCS, I. Weizelle 2.

Szétküldés utánvet vagy az összeg előleges beküldés mellett.

Kapható a legtöbb illatszert-, drogeria-kereskedésben és Gyógyszertárban. Nagykanizsán: Alt és Böhm Keleti M. Mör és Kreier Gyula cégeknel.

Egy doboz 2 for, 40 fill.

Eladó

nagyobb mennyiségű első osztályu *sima* és *gyökeres*

Riparia Portalis, Rupestris Monticola és Vitis Solonis vessző

Ugyisintén ugyanily alanyon készült legjobb csemege és borfajokból első osztályu gyökeres fásoltvány, valamint

mindennemű hazai *sima* és *gyökeres* vessző.

Balatonvidéki első amerikai szőlőtelep

TAPOLCZA (Zalamegye).

Hirdetések

felvételnek FISCHEL FULOP könyvkereskedésében

1 liter finom háztartási rum 90 krajcár.

Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai rum f. 2.10

Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék deka 12 kr.

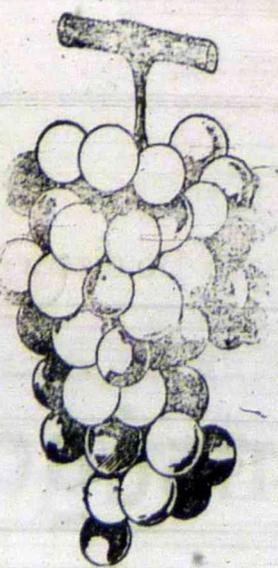
Kapható:

GELTCH ÉS GRAEF

Drogeria a vörös kereszthez

Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-tér sarkán.

„Milleniumtelep” Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarországi legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állami segélyvel és áll. felügyelet mellett létesült.

BENZINMOTOROK, GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK, ARATÓGÉPEK és egyéb MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK

legjobb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A Magyar Királyi Allamvasutak Gépgyáranak
Vezérügynökségénél

BUDAPEST, V., Váci-körút 32.

25-10

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bermentve küldünk.

Schicht-szappan

„szarvas”

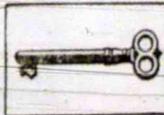
vagy

„kulcs”

Jeggyel

legjobb, legkedvesebb s. unalégyva
legolcsóbb szappan. — Minden
káros alkatrészeiktől mentes.

Mindenütt kapható!

!!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy
minden darab szappan a „Schicht” névvel és
!!! a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!!

!! Szőlővessző !!

A világhíró

„DELAWARE”

dja a legjobb bort! Ottani, permetezni
nem kell! A *Phyloxera* ellen áll!
Leírását ingyen küldöm meg bárkinek. —
Nagymennyiségű „DELAWARE” vessző és

szőlőoltvány eladás!

Czím:

Szigyártó Nagy Mihály
Felső-Szeged

Legas vesszők 20 drb. 1-1 óriással csak 10 kor.!

Birtokeladás.

Nagykanizsa városához tartozó ugynevezett Szent-
györgyvári hegyen, a várostól gyalog 20 perenyi távol-
ságról egy 30 holdas birtok, mely áll 6 hold legjobb
karban álló felerészben amerikai, felerészben hazai szőlő-
ből, 17 hold elsőosztályú földből, 7 hold kitünő rétből.

Ezen birtokon van egy ujjonnan épült cserépfedelt
ház, egy nagy présház, 2 szoba és egy konyha, vastráversokra
épült nagy pince, ugyancsak egy istálló 20 drb. marhára,
sertések részére szintén szilárdan épült akol, Szénapajta,
tengeri góré, kut, azonkívül az élő és holt felszerelések, mely
áll 12 darab simentali tehenek és üszökből, 2 ló, 2 csikó
és a városba való tejhordáshoz egy póni ló.

Íróvebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

Hlatkó János

Nagykanizsán.

Hirdetmény.

Galambok község volt urbéreseinek tulajdonát
képező ugynevezett **nagykorcsma** az ösz-
szes melléképületekkel három évre, vagyis 19 5.
évi április hó 24-ikétől 1908. évi április hó 23-ikáig
szabadkészből haszonbérbe fog adatni.

Felhivatnak a bérebevenni szándékozók, hogy az
árverési feltételek betartására és a bérleti összegre
vonatkozó írásbeli ajánlataikat

folyó évi március hó 31-ig

Galambok községben a községbirohoz adják be.
Az árverési feltételek Galambok község bírójá-
nál megtekinthetők.

Galambok, 1905. február hó 2.

Bazsó Boldizsár

községbíró.

Répeslevelezőlap-ajdonságok

legnagyobb választékban kaphatók:

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagykanizsán.

Nyomatott Fischel Fülöp könyvnyomdájában Nagykanizsán.

SZERKESZTŐSÉG:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

KIADÓHIVATAL:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal: 103. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona
Félévre 6
Negyedévre 3

ZÁLA

Politikai lap.

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér példosora 40 fillér

Kéziratok a szerkesztőség címére intézendők.

Felöltszerkesztő: Szalay Nándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos

Előfizetések és hirdetések Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

Kossuth audienciája.

Nincs ma széles Magyarországon hazafiasan érző szív, a melyet hidegen hagyónak a tudósítások a király és Kossuth Ferenc találkozásáról. Emberileg meghatók, hazafias szempontból felemelők a gondolatok, a melyek e jelenet körül képzeletünkben és elménkben támadnak.

Az érzelmek és hangulatok azonban még nem jelentenek politikát. S a napi események és alakulások, fájdalom, nem mindig alkalmazkodnak a még oly kivételes hangulatokhoz sem. Ami hatással lesz hazánk további sorsára az audienciának érzelmi része, tán idővel mindnyájunk előtt meg fog nyilatkozni. De ma okos is, ajánlatos is a kihallgatást abból a szempontból itélni meg, a melyet az aktuális helyzet parancsol. Ebből a szempontból pedig Kossuth Ferenc kihallgatásának az a jelentősége, hogy a király a magyar politikai élet vezéralakjait magához kéri, hogy véleményüket és terveiket meghallgatván, a válság megoldására konkrét támaszpontokat nyerjen. Kossuth Ferencet, mint a parlament ez idő szerint legnagyobb pártjának vezérét, illetve meg a kihallgatások során az első, és a király alkotmányos felfogását issem jellemzi hi-

vebben, mint hogy még forma szerint is eleget tesz a parlamenti tradícióknak.

Ha tehát tülzásokba nem akarunk esni s a viszonyok megítélésében a tárgyilagosság szívnonaláról nem akarunk a képzelgések lejtőjére tévedni, Kossuth Ferenc kihallgatásához nem fűzhetünk messzebbmenő kombinációkat, mint a minöket fűzünk, hogyha a függetlenségi párt ez idő szerinti elnöke és vezére nem lenne a Kossuth név örököse. A függetlenségi párt vezére az, a ki a bécsi Burgban a király előtt megjelent; ezt a szempontot kell megrögzíteniünk s nem azt a (e pillanatban nem értékelhető) mellékmomentumot, hogy ezt a kiváló politikus Kossuthnak hívják.

Már maga ez is jelentős és a politikai viszonyokra messze kiható esemény. Nemcsak azért, mert újabb parlamenti történetünkben még nem volt példa arra, hogy a korona a közjogi ellenzék vezérpolitikusait maga elé kéréte volna vélemény- és tanácsadás végett, hanem főleg azért, mert a közjogi ellenzék további politikájára tartjuk nagy befolyásúnak ezt a rendkívüli fordulatot.

Meg is mondjuk, hogy miért. A közjogi ellenzéknek eddig az volt mindig a legerősebb fegyvere a kormányok ellen, hogy a korona nincs hívén és jól in-

formálva s nem ismeri minden irányban a helyzetet, mert csak a kormányon levők, vagy a kormány híveinek a véleményét és tanácsát hallgatja meg. Ez a fegyver mindig volt csak erős, mert valójában a korona mindig helyesen és jól és mindenről informálva lett. Persze bebizonyítani ezt nem lehetett s így a közjogi ellenzék bátran forgathatta ezt a fegyvert.

Most a közjogi ellenzéknek legméltóadobb politikusa beszélt a királyljal. Nem hisszük, hogy valami újat, valami meglepőt mondhatott; olyasmit, a miről eddig mitsem tudott volna. Sőt Kossuth meggyőződhetett arról, hogy a legendák az egyoldalú és elhallgatott vagy eltitkolt információkról — tényleg csak legendák. Mert a magyar korona viselője alaposan ismeri a magyarországi viszonyokat s teljesen tájékozott a helyzetről, a pártokról és a személyekről épp úgy, mint az ország valódi hangulatáról.

De ezzel a kihallgatással forma szerint is megszünt annak a vádnak a jogosultsága, hogy a királyt nem informálják minden irányban. A közjogi ellenzék kezéből tehát az említettük fegyver végleg kihullott és sem most, sem a jövőben azt becsületes politikusnak használnia nem szabad. Bármilyen történelmi is ezután, bármiképp forduljon is

Hortobágyon.

— 1903. év nyarán. —

Irtá: **Oszeszly M. Victor.**

II.

Vihar a pusztában.

Még rövid pár óra előtt a verőfényes, azurkék színben uszó égboltozat közepéről a mindig alább alább csúszó naptányér tetet-elzsibbasztó hősséggel lövelte be a kiszáradt, eltikkadtt alföldi nagy rónaságot.

Szellő csak nagyon lanyhán fújta a homokbuckákkal fedett dőlőbábos tájat, az itt-ott felbukkanó szélmalomok kerekéin valami fásul: unalmaság áll s mintha a föld, gemeskút, a bogár háta kis tanyaházak mind-mind izzadtak volna a kiálhatatlan hősségben.

A magányosan álló, akác- és gledicsia-bokorral körülkerített tanyaházak körül kóbor házörző ebek cammogtak, unalmas pófával szaglászva egy-egy zsiros konc után; egyik-másik hosszúra megnyúlt tettel feküdt végig a fehérre meszelt házacská pitvar ajtajának hívőseben s kapkodta, kergette néha-néha nagyot kaffantva a sűrűn reája szálló legyeket. A ház előtti udvarocskán apró gyermekek fűték a rettegő malac-hadát; a termőföldöket pedig munkálta a gondos tanyai

nép, a kemény, napszártott föld hangosan kop-pant egy-egy lecsapódó kapa ütéstől. — A mindennapi kenyérréért verejtékező megdöngöző alföldi nép-felgyűrt ingujakkal művelte a termékenyebb telt földdarabokat; izzadt homlokáról a legyöngyöző verejték odagurult a kapaütésektől megnyisszenő rögök közé, a pacsírtá fészkes barázdák kenyér-termesztő földjére.

A napsütött táj zavartalan esendjébe belevegyült a pásztorgyerekek tülkölő hangos szomorú dancja, a karikás-ostorok hangos pattogása.

Lassankint aztán az égboltozatot bevonták sűrűn a fehérszegélyű apró bárányfölkök s a kint legelő nyájuk, gulyák pásztoraik kalapjukat megemlítve, fülkésző szemekkel néztek a felhők közé s megjövendültek, hogy:

— Főrtetgünk! Ióssz!

S tényleg. Lassan-lassan a felhők elfedték egészen a nap korongját, s ahogy leszállt sejtelmes sötétségével az alkony, ahogy esteli őrület próbált szítani a viharverte pásztort, először csak lassan, esendesen kezdett hullani az isten-áldás erre a kiszáradt, száraz földre, aztán majd mindig erősebben, vehemensebb módon esett az eső, haragos sötétséggel vonták be a felhők az égboltozatot; mintha egyszerre elhallgattak volna a szélmalomok kerekéinek kerepelései is; mintha elnémultak volna a nyájuk kolompjainak messze-hangzó hangjai, a szél sivitása, tombolása elnyelt minden nálnál gyengébb hangot. Bömbölve, or-

díva söpörte a homokbuckákkal fedett alföldi tájat. Tépte, szakgatta az utjában álló akác- és jegenye-fákat, s azok hajlongtak, bókoltak ereje nyomán.

A pásztortüzek elhamvadtak, kialudtak. Az eső, mintha öntötték volna, csurgott alá. A gulyák, pásztor, csordás, egybeterelték állataikat. Lehajtott karimájú, zsiros fővegjeiket mélyen arcukba húzták. A suba is jól ellenállt az esőnek.

Az éjre kint tartott ménék nyerve dugták össze fejeiket; s amint megnyílt az égbolt s egy-egy villám hársította végig a nagy sötétséget, a vele járó dörgés fülcsikító zenéjére ijedten ágaskodtak, toporzékoltak, s biz' nem kis fáradtságba került a napsütött arcu, az esőt fél sem vevő csikós-legénynek, hogy együtt-tarthatta őket.

Lassan-lassan vesztett erejéből az idő, az eső elállt, csak a szél fűzött hóbotos táncokat a koromsötét éjben; szeszélyének szabad teret engedett a nagy rónaság.

A városok, hegyes-völgyes vidékek lakói nem érzik, nem ismerik a vihar teljes erejét; a magas kőfalak, azok a barátságatlan, hideg kövek s a magas on az ég felé nyúló hegyes csoportok felfogják erejét a szélnek. De itt, kint a beláthatatlan síkságon, mikor végigkórbácsolja a homokos vidéket, mint egy felkavart, hullámzó tenger csap morájával félelmetes zenét.

Ilyenkor elnémul a pásztorgyerekek tülkölő hangja.

Schmidthauer-féle

Igmándi

keserűvíz, reggelenként fél pohárral használva,

meglepetés gyors és egyszerű sikerrel pótolja otthon hármaly évszakaiban a Maribadi és Maribadi ivó kúrát, gyomor és bélhajokban ugyszintén elkö-

védés, szívvelhűzés és az azal járó fulladásnal, sárgaság, máj és lépdagadásnal, cukorbetegség, csusz és kövérség, stb. Az „Igmándi” hatásosságában egyéb keserű vagy hashajtó ásványvizek meg sem közelítik, és saját érdekben cselekszik, ki helyette mást nem fogad el. Utanjáts mellékelve. Kapható NAGYKANIZSÁN Rosanfeld A. fia, Fesselhoffer J., Mezey Pál, Marton és Huber, Neués Klein urak üzletében.

Főszékhely és forrástulajdonos: SCHMIDTHAUER LAJOS gyógyszerésznel KOMÁROMBAN.

Egész üveg 50 fill, félüveg 30 fillér. — Az egyedüli természetes keserűvíz, amely kis üvegben is kapható.

a kibontakozás, tisztában lesz vele az ország, hogy sem illetéktelen beavatkozás, sem egyoldalú informálások nem játszanak szerepet, hanem csak oly mozzanatok, a melyek a mértékadó tényezők szándékaiban és elhatározásaiban gyökereznek.

Ezzel a felelősség nagyobb mértéke járul a közjogi ellenzékre is, mert ott, a hol nehézségeket és akadályokat talál, azokat nem írhatja többé a rosszul informáltság rovására, hanem számolnia kell a tényekkel s azokhoz kell alkalmaznia politikáját.

Mindenesetre ezt is nagy nyereségnek s örvendetes fordulatnak tartjuk politikánk jövődjé fejlődésére.

Mennél több balhit, elfogultság és tévedés omlik össze, annál több a reményünk, hogy a kibontakozás az országnak nagyobb megrázkódtatása nélkül lesz elérhető.

Az Izr. jót. Nőegylet estélye.

Még ma is élénken él emlékezetünkben a szombati estély, melyet a nagykanizsai Izr. jótékony Nőegylet rendezett a Casino termében; olyan volt ez, hogy soká fogunk rá kellemesen visszagondolni. Ilyen estélyt rendez a finom, uri izlés, ha nagy áldozatkészség és jó kedély a kísérői. A jó kedély, ez a jellemzője az estélynek, ennek a jegyében folyt az le. A vidám kacagásnak, a hangos jókedvnek nem volt vége-hossza és úgy tetszett, hogy még a hajnal is mosolygott rózsás arcával, midőn 6 órákor még együtt találta ezt a vidám, feszteleu társaságot.

A Casino termi szombat este remekül veltak feldiszipve. Egy virágerdő volt az egész, virító szinompával, mely elfeledtette, hogy kívül februárhoz szokatlanul hideg az idő. A meghívottak 9 óra felé kezdtek gyülekezni: frakkos férfiak, katonatisztek rendkívül nagy számmal fényes diszruhájokban és a hölgyek gyönyörű csoportja pazar díszben. A műsor-nak egy pontja volt, mely azonban százzal felért: a fátoltánc. Valószínű, hogy ép a műsor rövidsége volt az általános jókedv egyik legfőbb rugója, mert a rendszerint végnélküli

produkciói unalmától vagy gyönyörűségétől ezuttal nem fáradt ki a közönség, hanem egész túláradó jókedvét vitte a hajjalig tartó táncba. A fátoltáncot megbetegedések folytán kevesebben táncolták, mint tervezve volt, de ez mit sem von le annak szépségeiből. Leányok járták ezt a táncot, csodálatos gráciával. Maga a fátoltánc olyan beszédes, kifejező, mint egy szép költemény, ritmikus és hangulatos. A leányok, kik a táncot járták, úgy tűntek fel, mint egy-egy bájos útem a költeményben, melyek együtt elragadó harmóniát adnak. A táncolók karát *Mayersberg* Frida kisasszony vezette, ő is tanította be őket. Szerdán még senki sem tudta Nagykanizsán, hogy mi az a fátoltánc és szombaton már láthattuk azt a legtökéletesebb kivitelben. Három nap alatt tanította be *Mayersberg* kisasszony a táncosnókat, amihet természetesen az ő bravuroz tanítódására és kiváló talentumára van szükség. A kisasszony foglalkozásában, ahogy azt ő műveli, lehetetlen fel nem fedezni a tiszta művészet elemeit és emellett gazdagon rendelkezik azzal a kiváló tulajdonságokkal, hogy egyszerűen ért a tanításhoz. Kőből legyen az a láb, melyet a kisasszony ne tudjon művészi mozgásokra bírni. *Mayersberg* kisasszony számlájára ismét egy kitűnően sikerült produkció gyönyörűségét írhatjuk. — A táncot, melyet a közönség szünni nem akaró tapsaira megismételték, a következő hölgyek lejtették:

Mayersberg Frida, *Blau* Margit, *Dukász* Fanny, *Gerő* Ella, *Goldstein* Ella, *Goldstein* Margit, *Hüvös* Jolán, *Kreisler* Julia, *Krauth* Nelly, *Maschankzer* Ilonka, *Moller* Adel, *Pollák* Bella, *Prager* Böske, *Schulhof* Jolán (Barcs-telep), *Szabó* Böske, *Szamek* Clementin, *Weisz* Hermin, *Wollák* Erzsike (Darány), *Weisz* Ilonka és *Zwilling* Ilonka.

A közönség elhagyta az amfiteátrálisán épített nézőteret és szétoszlott a termekben. Ezekből a termekből kora reggelig nem halt ki a kacaj. A nagyteremben, mely fényes díszleteivel igazán kitűnően hatott, szólt a zene és mondhatni: szokatlan fesztelenséggel, hamisítatlan jókedvvel folyt a tánc. A melléktermekben, hol a választmányi tagok önkén-

tes adakozásból cukrászdát is állítottak, kedélyes társaságok élvezték a bizalmas együttlét kellemességeit és Briherné jó konyhájának pompás készítményeit. A nagyteremben az első négyest 80 pár táncolta. Az utcákon már nyitogatták a fűszeres boltokat, mikor fekete ruhás úrak és fehérbe öltözött nők csapatai vonultak el és robogtak hintaikon. Ezek az izr. nőegylet vendégei voltak.

Ezt a kedélyes estélyt meg kell köszönni a rendezőségnek és konztatáknak kell, hogy ismét egy pompás virág *Vidor* Samuné urnó szép tetteinek a koszorújában. Az ő fáradhatatlan buzgóságának, ha nem is a legnagyobb, de nem is a legkisebb jele volt ez az estély, melynek tiszta jövedelme mintegy 1000 K. volt.

Tudósítónknak a jelenvolt hölgyekről a következő névsort sikerült összeállítania: *Asszonyok*: *Árvai* Adolfiné, *Berény* Józsefné, *Bogenrieder* Józsefné, dr. *Blau* Simonné, *Blumenschein* Vilmosné, *Csigaházy* Antalné, *Dobrin* Richardné, *Deutsch* Lajosné, dr. *Engel* Sándorné, *Erdős* Ottóné, *Eisinger* Samuné, *Erdélyi* Jenőné, *Fischer* Arminé, dr. *Fábián* Zsigmondné, *Goldstein* Jakabné, *Grünhut* Henrikné, *Havas* Arthurné, dr. *Havas* Hugóné, *Hofmann* Simonné, *Hirschler* Odönné (Alsódombor), *Hüvös* Arminé, *Kaufmann* Mórné, *Krauth* Jakabné, *Kardos* Sándorné, *Kreisler* Albertné, *Klein* Józsefné, *Löwe* Adolfiné, *Lendvai* Samuné, özv. *Maschankzer*né, *Moller*né, *Oesterreicher* Bernátné, *Ötvös* Emilné, *Prager* Béláné, dr. *Pilhl* Victorné, *Pollák* Miksáné, *Plenkeisz* Gusztávné, *Rapoch* Gyuláné, *Rosenfeld* Józsefné, *Rosenberg* Richardné, dr. *Rothschild* Jakabné, *Révész* Lajosné, özv. *Rosenberg* Izraelné, dr. *Rothschild* Samuné, özv. *Samuely* Henrikné, *Samuely* Olga, *Scherz* Richardné, *Sebestény* Lajosné, *Sommer* Sándorné, *Sommer* Ignácné, *Singer* Józsefné, dr. *Schwarz* Adolfiné, özv. dr. *Schön* Fülöpné, *Schulhof* Adolfiné, *Szamek* Lajosné, *Strém* Tivadarné, özv. *Schwarz* Samuné, *Stern* Sándorné, özv. *Tauber* Alajosné, *Vidor* Samuné, dr. *Villányi* Henrikné, *Vértes* Antalné, *Weisz* Adolfiné, *Weisz* Ferenccé, *Weisz* Tivadarné, *Wolf* Adámné (Kolonpuszta), *Wollák* Mórné (Darány), *Zerkowitz* Lajosné stb. — *Leányok*: *Berényi* Zsófi, *Blau* Margit, *Bogenrieder* Stefli, *Dukász* Fanny, *Farkas* Vilma, *Friedrich* Kato (Zalaegerszeg), *Goldstein* Ella és Margit, *Gerő* Ella, *Hüvös* Jolán, *Krauth* Ella, *Krauth* Nelly, *Kreisler* Julia, *Lengyel* Margit, *Maschankzer* Ilonka, *Moller* Adel, *Nyuli* Gizella, *Oester-*

Egy-egy nagyot nyertő jó vagy pásztor-ember hangját messze ragadta tova a szél s ezzel együtt belevesztett az éktelen zenébe a légben ijedten tovaröppent hangos madarak sírása, vagy a nádasokból kizavart vadludak gágogása.

A tanyaházak komondorainak ugatása lassankint rekedt vonatásba ment át; az akol bégető birka, kosai türelmetlenül öklelték egymást, egy-egy nagyot döfött szarvával az akol oldalán; s a ház kéménye melletti gólyafészkek népszerű lakói is felhagytak kelepelésükkal, fejüket mélyen bevonták szárnyaik alá s hol jobb, hol meg bal lábukra állva adták meg csendesen magukat a fergegnek.

A gazda feléje nézett állatainak, feltekintett a sötétben bebőrült, haragos égboltozatra s amint konstátálta a felfrissítő és áldásos hatását a trmőföldeken, hálát adott a mindennátó Istennek, hogy a nagy szárazság után sem feledkezett meg apró embereiről.

A kiszáradt, homokos föld mohón itta be az élető nedvet, néhol pocsolját alakított a zápor, de ennek felszárításában hatalmasan segítkezett a szabadon, gátnélkül tovanyargáló szélvész, — s néhány perc múlva már csak a távolból kísértetiesen idehangzó dörgés és villámlás jelezte, hogy a zápor fejfünk felett haladt el.

Kocsink, melyen végigéveztek a záporos és szélvész minden kellemetlenségét, gyors vágással hasították a szembe fújó vihart.

Lovaink ostorcsapás nélkül száguldtak az utatán uton előre, bele a sötét éjbe, szállás alá. Patáikkal dühösen rugták a homokos talajt, orrukon mintha tüzet fújtak volna. A kerék tenger-

lyig mélyedt a puha homokban, egy-egy kiszáradt fa kiálló törzsében vagy eltikádt akác bokorban néha-néha nagyot zökkent szekerünk.

Mikor elindultunk a szomszédfaluból, még magasan állt a nap s verőfényének teljességével tekintetett le a gulya-borította, nádfedeles tanya-házakkal változatos tájra. — Azonban nyakunkba szakadt az eső s mi versenyt-száguldova a szélllel, vágattunk kocsinkkal a legelső faluig.

Az utról már jó régen letértünk, amint egy erős dörgés és a közelben lecsapó villám fűsiketűt lármájától lovaink megfékezhetetlenül ragadtak tova bennünket.

Mi, teljesen átázva, némán adtuk meg magunkat soraunknak.

A kocsis — egy jökepi tiszamenti kubikos — dűnyögött ugyan egyre valami káromkodás felét, de azért mégsem akadunk holmi utbaigazító segítségére.

Már-már utitársammal — kivel végigszántottam jó és rossz időben a fél világot — végső elkeseredésünkben arra hajároztuk el magunkat, hogy egy közeli szélmalom vagy tanyaház falai mögé húzódunk meg a vihar goromba szeszélyo elől, midőn a távolból pislogó lámpa-fényt mutatott ostornyelével rövidbeszédű kocsisunk.

— Ahún, világosság! — mondta.

— Hajtsan oda! — eresztette meg a szót hosszú halgatás után az én Jenő barátom.

Midőn már csak puskalövésnyire voltunk a sűrű villámlás által megvilágított házikótól, két-három jöltápiált, hatalmas testalkatu házórozó komondor szaladt elénk fogadásra, hangos csaholással. Lovaink egyet-egyet rugtak feljök, amint

a kocsis a kantárt nekikérrnyftotta a ház kicsi ablakán kisugárzó halvány világosságának.

Egy utszóli cserda előtt állt meg kocsis.

Legalább kívülről annak jelezte az ajtó felett himbálózó káposzta-torzsa vagy gyalu-forgács.

A gazda illedelmes köszönnéssel lépett ki az ajtó elé.

Mi meghuzódni kívántunk a vihar elől, átázott ruhánkkal, az éjle.

Szívesen engedte át lakszobáját nekünk (búsás pénzek megfizetésének reményében) s mi rövid idő után már ott álmadoztunk a fehérre meszelt szobácska négy fala közt az elhagyott otthonról, ahol vihar és zápor ellen megvédett hűen bennünket a családi fészek s édes anyánk szeretettel üelő karja.

Reggel, midőn felébredtem s álmos szemeim-mel kitekintettem a kicsi ablakon, a nap már magasan állt az égboltozaton. Csak a szél őrte még szeszélyes játékát. A távolban pajkos csikók versenyeztek vad száguldozással. A karikás-ostor hangos pattogással véltém behallani hozzám.

Utitársam odalopódzott hátam mögé.

— Ezt a meglepött tájat vizsgálod? — kérdezte szeretettel.

Nem szóltam. Megborzongott hátam. Eszembe jutott az elmúlt éji út.

— Vagy tán eszedbe jutott az elhagyott otthon? Ugy-e, a távollevő leánykára gondoltál e percben? Haza szállt, ugy-e, gondolatod, ahol együtt szőttük bohó gyermeklelkünkkel a csalfa álmokat? Szegény fiu, ki tudja: megláthatjuk-e még valaha az elhagyottakat?

Nagyot sóhajtottam.

Az én arcomnál még barátomé sem lehetett

reicher Elza, Prager Margit és Böske, Pollák Bella, Sebestény Kato, Szamek Clementin, Szabó Böske, Schulhof Ilonka (Barestelep), Scherz Róza, Weisz Hermin, Weisz Ilonka, Wollák Erzsike (Darány), Wolf Sarolta, Zwillinger Ilonka stb.

Felülizettek:

Vidor Samuné, Elek Lipót, Franz Károly, Ebenspanger Leo, Blau Pálné, Franz Lajos, Grünhut Henrikné, Zerkowitz Lajosné, Reick Gyula, Stern Sándorné, Grünhut Alfredné, alsódomborui Hirschler Miksáné 20—20 kor.; Sommer Sándorné, Sommer Ignácné 1760—1760 kor.; Hirschler Odön 15 kor. 20 fill.; Oesterreicher Bernát 15 kor.; Ledólsky Arminé, Felus Lajos, Radnai Jenő, Weiser Józsefné, özv. Tauber Alajosné, Spitzer Mórné, Rosenberg Richárdné, Erdős Ottóné, Rosenfeld Adolfné, özv. dr. Szukits Nándorné, Elek Ernő, dr. Havas Hugó, Rosenfeld József, Blau Lajosné, Rapoch Gyula 10—10 kor.; Unger Ullmann Elek, Schwarz Samuné 760—760 kor.; Kürschner Ignácné 6 korona 40 fillér; özv. Rosenberg Izraelné, Fischer Sándorné, Klein Illésné, Oszterhuber László, Danneberg Jakabné 6—6 kor.; Eisinger Samuné, dr. Blau Simonné, dr. Rothschild Samuné, dr. Pihál Viktorné 520—520 korona; özv. Zadubansky Lajosné, Eisinger Henrikné, Király Sándorné, Eisinger Henrikné, Löwenfeld Joachim (Sánc), özv. Szegő Gyuláné, N. N., Blau Béláné, Weisz Lajosné 5—5 kor.; dr. Lőke Emil 4 korona; dr. Goda Lipót, Fleischner Miksa, Tripammer Gyula 360—360 kor.; dr. Rothschild Jakabné, Weisz Lajos, Strém Vilmosné, Strém Tivadarné, Dobrovics Milán 320—320 korona; Grünfeld József (Sormás), dr. Villányi Henrikné, Schulhof Mór (Barestelep), Reichenfeld Edéné 3—3 kor.; Singer Samu, Bogenrieder József, dr. Fábian Zsigmond 280—280 kor.; dr. Schwarz Károly, Ledólsky Ernő 260—260 korona; dr. Fried Odön 2 kor. 20 fill.; Kéri Jenő, Prager Béla, dr. Ellényi Géza 2—2 kor.; Hirschler Sándor, Keitész Lajos, dr. Pollák Ernő 160—160 kor.; Sommer Ignác, Löwe Adolf 120—120 korona; Steiner Ignác 1 korona. — A felülizetések összege: 640 kor. 60 fillér.

Köszönetnyilvánítás.

A szíves közreműködőknek, valamint mindazoknak, a kik estélyünk erkölcsi és anyagi sikerét részvételükkel, illetve felülizetéseikkel előmozdítani kegyeskedtek, ez uton is hálás köszönetünket nyilváníjtuk.

A nagykanizsai Izr. jótékony
Nőegylet.

komorabb, pedig 6-ugyancsak sűrűn törülgette könyeit.

Némán néztünk magunk elé.

Pedig mindkettőnk gondolatvilága másfelé húzott; egymás bánatát, keservét sosem tudtuk megérteni, ő egy gyámoltalan, támasznélküli anyától, — én egy boldogságomért éjjel-nappal imádkozó, szerető leánykától vettem búcsút elhagyott szülővárosomban, hogy tapasztalni, a szenvedést, az igazi életet menjék megmérni ki a nagyvilágba.

S aztán néztük, vizsgáltuk együtt a kicsi ablakon át azt a beláthatatlan rónaságot, mely még tegnap ragyogó színben úszott; kerepelő szélmalmaival, magányosan álló tanyaházaiával és utszéli, nádfedeles csárdáival most tényleg ijeszítően megtépett képet mutatott, mint egy szélvész től megszakgatott, virágpompája teljességében diszlett fa, mikor ágait kegyetlenül megtördeli az orkán.

S ahogy ablakunk alatt a széltől nagyokat bókoló akác-fák ágai között vidám fényével rávetődött a szoba fehér falára a reggeli napsugár: mi tudtuk, megértettük az én zarándok barátommal, hogy ez azt jelenti, hogy nekünk mennünk kell tovább... mindig tovább, cél nélkül, országokat keresztül-barangolva.

HIREK.

Kossuth a Burgban.

Ezer áldás szálljon

A Burg udvarába,

A mikor érinii.

Kossuth Ferenc lába.

Ezer áldás szálljon

Abba a terembe,

Ahol Kossuth először áll

A királytal szembe!

Menjen vele népünk

Minden bűja, gyásza,

Négyszáz éves múltnak

Pauaszos árára.

Vosztóhelyen elhült

Hősöknek vére:

A mikor majd hatni kíván

A király szívére!

Mind, akik elesetek,

Mind, akik megholtak,

Akik a hazának

Vértanúi voltak:

Gyűljenek melleje,

Fenséges gárdái,

Amikor majd büszkén, bátran

A királyhoz járul!

A lány jó szelleme van

A nagy mindenségben,

Érettünk könyörgő

Póna a magas égben!

Mind mellette suhanjón,

Mind mellette álljon,

Hogy a gonosz ne győzhessen

A magyar királyon!

Megdöbbenül szemmel

Műsolyogva nékén.

Mint a kisütő nap

Hosszu vihar végén:

Nézzen le a mennyből

Kossuth Lajos képe,

Amikor megy Kossuth Ferenc

A király elébe!

A mi drága rózsánk,

Máter dolorozánk,

Aki mindig eljött

Szívrepesve hozzánk.

Ha magyarok népét

Öltalmazni kellett:

Erzsébet szent lelke álljon

Kossuth Ferenc mellett!

Ábrányi Emil.

Egy előkelő idegen.

A mult hét elején egy urias megjelenésű idegen fiatalember járt Nagykanizsán és itt különféle álnevek alatt szerepelt. A rendőrségnek is meggyűlt vele a dolga, amennyiben egy rendőr ellen akart feljelentést tenni, mert ez őt háborgatta, midőn egyik korcsmában két nő társaságában mulatott, azonban ahelyett, hogy panasztévőként szerepelt volna, kis híjja, hogy le nem tartóztatták. Kitudódott ugyanis, hogy szép hangzású neveit, melyek alatt itt szerepelt, bitorolta, az igazi neve: Pribicskó Rezső, büntetett előéletű kereskedő. Rendőrségünk büntetendő dolgot nem tudván rábizonyítani, szabadon bocsátotta Pribicskót, ki városunkból azonnal távozott. Most, legújabbán Székesfehérváron ütötte fel székhelyét, itt azonban rosszabbul járt, mint nálunk, igaz, hogy rosszabbul is viselkedett. — A »Székesfehérvár és Vidéke« irja:

»Csodálatos, hogy a szélhámosok olyan nagy előszeretettel keresik fel Székesfehérvár őskoronázó városunkat, pedig nem sok szerencse kísér itt őket, mert csak az utóbbi

időben is, nem egy veszedelmes kalándor került a rendőrség hálójába. A soknejű világcsalót: Spitzer-Fischer dr.-t, szintén Székesfehérváron érte uton a végzete. — Most is egy veszedelmes szélhámost tartóztatott le a rendőrség, aki leginkább a papokat sarcolta meg ügyes furfanggal. Néhány nap óta a Nádor-utca korzóján, a színházban, kávéházakban feltűnt mindenki előtt egy rendkívül elegáns, cilinderes, sugár termetű fiatalember, a ki megnyerő modorával már barátokat is szerzett magának a kávéházak törzsvendegei közül. A rendőrségnek azonban gyanusnak tűnt fel az »előkelő idegen« magavi-elete s kezdte őt figyelemmel kísérni. A »Feketesas« szállodában lakott, a hol ifju Albrecht Kálmánnak jegyezte magát de többek előtt Vajdafi Vajda Jenő, Marjay Ákos, Varnóy Rezső jóhangzású neveket is használt. — A végzete aztán egyik este a színházi előadás után a »Magyar király« szálloda éttermébe vezette, a hol Dömötör Zoltán aljárásbíró felismerte benne egy kliensét, akit pár évvel ezelőtt család miatt elítélt. Akkor ugyanis a Ferencendiek házelnökétől, Kudelka Gellértől csalt ki ravasz módon nagyobb pénzösszeget, előbb azonban meggyőnt nála. Dömötör Zoltán aljárásbíró figyelmeztetésére másnap reggel Simon Sándor rendőr alkapitány előállította a cilinderes gavallért. A rendőrségen kitűnt, hogy az illető többször büntetett veszedelmes szélhámos s valódi neve: Pribicskó Rezső, kassai illetőségű, foglalkozás nélküli kereskedő. — A nagystilű szélhámos szolgált már a francia idegen legióban is, sokat utazott a külföldön s mindenütt családokat követett el. Pribicskó eleinte tiltakozott a rendőri

brutalitás ellen, mert, — mint mondá — becsületes szándékkal jött Székesfehérvárra, hogy menyasszonyát meglátogassa, de menyasszonya nevét diszkrétan elhallgatta. Javában folyt a kihallgatás, mikor a rendőrségen Lakatos Frigyes segédlelkész hitoktató jelentkezett, hogy tőle egy szélhámos 120 koronát csalt ki. A szembesítésnél Pribicskóban felismerte a csalót. Nála Radnóti Radnóty Rezső államvasuti mérnöknek adta ki magát, arra kérte a lelkész, hogy gyóntassa meg. Mikor ez megtörtént, arról panaszkodott, hogy nem tudja miért legyen; Komáromba kellene elutaznia, de pénze még nem érkezett meg s most a legrosszabb zavarban van. Az előzékeny lelkész mindjárt felajánlotta neki 40 koronát, amit a szélhámos hálálkodva elfogadott s kérte, hogy két nap múlva visszafizet. Két nap múlva újra megjelent jóakarójánál és boldogan mutatta föl kinevezési okmányát, amely szerint osztálymérnöké lett kinevezve Komáromba évi 4800 korona törzsfizetéssel és megfelelő lakbér-illetménnyel. Föl is kellene neki ismét utaznia a legszükségesebb intézkedések megtételére, de hát, — fújdalom — megint nincs pénze. — Most már kért. Kapott is megint 40 koronát. E hó hatodikán tette karnadszor a tiszteletét. — Megint hozott egy okiratot, amelyben világosan megvagyon írva, hogy a kért 500 koronafizetési előleget kiutalványozták, az erről szóló nyugtát tehát magával hozhatja 8-ikán, a mikorra ezennel a hivatalos eskü letételére behivatik. Amde az első ömlengések után a mérnök-ur mindezekhez savanyu arcot öltött. Elpanaszolta, hogy neki bizony voltak Komáromban halaszthatatlan helyi kiadásai, amelyek fedezetére kénytelen volt a hivatalos kasszából 40 koronát kivenni. A hivatalban pedig van egy riválisa, ha az észreveszi a hiányt, hát menten följelenti a dolgot és neki egyszer s mindenkorra a nyakát szegik. — Kétségbe volt esve, hogy miből pótolja helyre a hivatalos kasszába a 40 koronányi hiányt, holott ő csak 8-án kapja meg az 500 korona előleget. Nagyon kérte hát a jóakaróját, ha meg akar menteni egy uri eubert az örökös

Répes levelező lap-ajdonságok

legnagyobb választékban kaphatók:

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagykanizsán

gyalázattól stb., hát adja kölcsön még azt a kasszából hiányzó 40 koronát és ő még 8-án este a többi 80 koronával és örök hálája kifejezéseivel fogja újra tiszteletét tenni. — Igy újból megkapta ezt a 40 koronát is. Többet aztán nem tehette tiszteletét, mert letartóztatták. Persze a felmutatott levél és távirat hamis volt. Mikor kihallgatása véget ért és Simon kapitány kijelentette előtte, hogy le van tartóztatva, hangos sírásra fakadt s egyre azt hajtogatta, hogy ő nem bűnös, csak nagyon szerencsétlen ember. Kassáról a rendőrség távirati megkeresésére megérkezett a válasz, hogy Pribitskó *veszedelmes szélhámos csavargó*. — A rendőrség azt hiszi, hogy Pribitskó másokat is megkárosított. Atkisérték az ügyészség fogházába.

— **Kinevezések.** A vallás és közoktatásügyi miniszter *Kasselbauer* Olgát a nagykanizsai állami elemi iskolához rendes tanítónőnek, az igazságügyi miniszter *Harsányi* József letényei járásbírói aljegyzőt jegyzővé, *Kisfaludy* Tivadart a keszthelyi járásbíróhoz végrehajtónak kinevezte.

— **A kis Szigeti — Nagykanizsán.** A legcsodálatosabb hegedűművésznőnk, a 11 éves *Szigeti* Józsika február hó 25-én fogja magát Nagykanizsa és vidéke közönségének bemutatni. A kereskedő ifjak önképző Egyesületének melynek révén már oly sok hírneves művésznővel és művésszel ismerkedtünk meg, sikeresült Szigeti Józsiát megnyerni, hogy a február 25-én tartandó estélyen közreműködjék. Megnyerte továbbá közreműködésre *Bonyhády* Antónia kisasszonyt, a városunkban oly népszerű énekművésznőt. *Szigeti* Józsika és *Bonyhády* Antónia iránti szíveségéből *Blumenschein* Vilmosné urasszony és *Pollak* Miksa zenetanár szintén szerepelni fognak az estélyen, a melynek ilyen auspiciumok közt fényes sikert jósolhatunk.

— **Gazdasági tudósító.** A földmívelésügyi miniszter *Mesterich* Adárd urudvari grófi ispánt a csakornyai járásra nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

— **„Az utolsó Szentgyörgyi.”** Ez a címe *Rovensky* Árpád, dolgozótarunk hosszabb novellájának, melyet lapunk számára írt. A szép novella közlését mai számunkban kezdjük meg. E helyen is felhívjuk reá olvasóink figyelmét.

— **Az Irod. és Műv. Kör felolvasó-délutánja.** Rendkívül élvezetdús délutánt szerzett az Irodalmi és Művészeti Kör február hó 12-én a közönségnek, mely a Polgári Egyet nagytermét teljesen megtöltötte. Ekkor volt ugyanis a második felolvasó-délután, melyet teljesen Madách emlékének szenteltek. *Kopácsy* György főgymn. tanár „Madách Imre és az ember tragédiája” címmel igen érdekes felolvasás keretében ismertette a halhatatlan költő remekművét és azt negyven vetített képpel szemléltetőleg is magyarázta. A felolvasót lelkesen megjelénézték. — Madáchnak „Dalforrás” c. költeményét *Farkas* Vilma urhölgy, áll. elemi isk. tanítónő szavalta nagy bensőséggel, és mély felfogással interpretálta a költő nagy gondolatait. Szívélyes ovációkban részesült. — Végül a Kör férfikara magyar dalokat énekelt szép sikerrel.

— **A Szentegyet közgyűlése.** A nagykanizsai izr. hitközség kebelében fennálló leghumanusabb intézmény, a Chebra Kadisa (Szent-Egyet) folyó hó 12-én dr. *Ollopp* Mór elnök vezetése alatt tartotta meg évi rendes közgyűlését, mely iránt a tagok körében előző érdeklődés nyilvánult. — A tetszéssel fogadott elnöki megnyitót után *Goldmann* Samu az egyet nagytevékenységű titkára felolvasta nagy ügyzetettel megírt évi jelentését, melyből kiemeljük a következőket: Az egyet kórházában 320 beteg 813 na-

pon át lett ápolva. Ápolási díjakra 730 kor. 44 fillér, gyógyszerekre, beleértve házi szegények gyógyszereit is 415 korona 91 fillér adatolt ki. A kórházi szerelvények is gyarapítottak. — Szegények részére készpénzben kiutalványozott az egyet 4569 korona 33 fillért. — Pár évvel ezelőtt tervbe vettett Aggokháza-nak létesítése. Ennek alapja 9104 30 fillért tesz ki, a múlt évi gyarapodás 322 korona 64 fillér. Koszorútpótló adományokból befolyt 1476 korona. — Az egyet összes bevétele 15547 korona 48 fillér, összes kiadás 14550 korona 47 fillér volt. — Elhunyt 61 személy (31 férfi, 30 nő). Az egyleti tagok száma 339. — A közgyűlés az évi jelentést általános helyesléssel tudomásul vette és a zárszámadásokat jóváhagyta. — Ezután a választás következett. Megválasztották gondnokká: Klein-Éllés és Lus-tig Vikort. Választmányi tagokká: újnapi Elek Lípót, Grünhut Henrik, Milhofer Ödön, dr. Pollák Ernő, Schulhof Adolf, Vidor Samu, Sommer Sándor. Számvizsgáló-bizottsági tagokká: Loewy Ödön, Rosenberg Richárd, Rothschild Samu. Múltán még Berger Mór az elnök és elöljáróságnak a tagok köszönetét tolmácsolta, a közgyűlés befejezést nyert. — A közgyűlés után istentisztelet volt, melyen dr. *Neumann* Ede nagyszabású alkalmi szóvoklatot tartott.

— **Tenczer Pál neve.** A Keszthelyi Hir-lap megemlékezően *Tenczer* Pál haláláról, józsu visszacmlékezését közli az öreg urnak. Mint múlt számunkban írtuk, *Tenczer* többféle kötetek fűzte Keszthelyhez, többek között, hogy ott járt gimnáziumba. — Egy felolvasása alkalmából a többek közt a következő kis történetet mesélte el: — Mikoriban apám beiratott a keszthelyi gimnázium első osztályába, az akkori igazgató — egy jószágos arcu premontrai pap — sehogysem tudta megérteni, miként hívhatnak engem *Tenczer* Jantevnek s megkérdezte tőlem, hogy mit jelent ez a szó Jantev? — Magyarul ünnepet, — válaszolám. No ha magyarul ünnepet — mondá mosolyogva — akkor légy fiam *Péter* vagy *Pál*; mert az is ünnepet. Igy lettem én aztán *Pál*.

— **Megeősítés.** Az újonan alakult iskolaszékek megeősítettek a következő községekben: Zalaszentlászló, Gyűlevész, Sénye, Arács, Gógánfa, Ukk, Dabrone, Aszófő, Örvényes és Bodoifa.

— **Az Ebergényi család vagyona.** Ósrégi zalavármegyei család az Ebergényi család, amelynek a Zalaegerszeg tőszomszédságában fekvő Ebergény község ma is biróskában van. *Ebergényi* István, a család feje, ismert gallér ezelőtt három évvel meghalt. Már idősebb korában nősült meg. *Enokahugát*, *Haxthausen* bárónőt vette feleségül, akitől egy kis leánya született. Természetesen a kis *Ebergényi Margitot* tartotta mindenki általános örökösnek. Később azonban egy végrendelet került elő, amelyet *Ebergényi* István nőtelen korában készített s ebben egész vagyonát két unokaöccsére, az *Almássy* testvérekre hagyta. *Ebergényi* István a végrendeletet egy párbaja előtt írta s arról később megfellekezett. Mindenki tudta, hogy nőjét és gyermekét bálványozta s képtelenségnek látszott, hogy leányát ki akarta zárni. A végrendelet örökösök azonban ragaszkodtak jogukhoz s pert indítottak a kis leány és anyja ellen. A szombathelyi törvénytörök ki is mondta, hogy *Ebergényi Margitnak* csak a köteles részre lehet igénye a vagyon többi része az *Almássy* testvéreket illeti. A Győri kir. tábla s a kir. Kuria azonban elutasította a keresetet s így az *Ebergényi* család vagyona *Ebergényi* István leányáé, *Ebergényi Margit* maradt.

— **Uj vasut a Balatonhoz.** — Jelentettük már, hogy a kereskedelemügyi miniszter a mocsolád — tab — síófoki h. é. vasut építésének megkezdésére az idelgelenes engedélyt megadta. Ennek alapján tehát az építkezés most már megkezdődik s a vasut építésében a hivatalos első kapavágást 7-én tették.

— **A tapolcai villamos világítás** ügyében a múlt vasárnap tartott értekezlet még mindig nem tudott a végleges megállapodásra jutni. — Egyesek betéti részvénytársaságot óhajtanak alakítani, mások ismét egyszerű részvénytársaság után akarják a dolog

pénzügyi oldalát rendezni. — Azonban, mint halljuk, a dolog ismét késedelmet szenved, amennyiben a villamosvilágítás felállításában egy versenytársa akadt az eddig dolgozott *Ganz* és *Társaság* cégnek, amely olcsóbban hajlandó azt elkészíteni.

— **Orosz dezertorok Szentgotthárdon.** Két orosz szökött katona egyenruhában, teljes fegyverrel. Szentgotthárdon járt a minap. A városban nagy feltűnést keltettek. A rendőrség letartóztatta őket, de mivel a dezertorok csak oroszul beszélnek s ezt a nyelvet senki sem érti, csakhamar kihallgatás nélkül szabadon bocsátották őket. A szökött katonák Svájcba igyekeznek.

— **Halálra forrázott magyar.** A clevelandi Magyar Napilap írja: — *Steubeville* O. Rémes módon tette halálát *Kéri* Mihály 24 éves nőtelen honfitársunk, ki csak két hete, hogy itt dolgozott. Január 16. este 8 órákor a kohó alatt kibúrló vasat szedte fel *Kéri* egy olaszsal. E közben a kohó újból kezdte az ömlést, de őket senki sem figyelmeztette, hogy távozzanak a helyről és az egyik fázék-ból kiömlő vas mind *Kéri* Mihály nyakába fojt. Az olasz is szenvedett égési sebeket, de *Kéri* sokkal horzasztóbban járt: elszenesedett és tizenegy órai kínos szenvedés után meghalt. Az elhunyt tagja volt a *New Brunswicki* első magyar Sz. Imre-herceg-egyletnek. A temetés január 19-én délután fél öt kor ment végbe; 18 magyar nő és férfi öt kocsin kísérette ki a szerencsétlent utolsó útjára. Epen a szerencsétlenség napján érkezett ide *Kéri*nek sógora *Basák* Imre. Az elhunytnak édesanyja és nővére *New-Brunswickben* *N. J.* lakik. — Inne bizonyoságnál: mi sors vár Amerikában a magyar munkásra. Olcsó munkaerő, melyre kár a legelemibb övrendszabályokat is pazarolni! — Ha elpusztul, kapunk helyette más bevándorlót — gondolja az amerikai tókes. — Mi-meg szállítjuk neki szakadatlanul...

— **Gyermekgyilkosság.** *Török* Teréz boc-földi illetőségű 40 éves nő, mint szakácsnő szolgált Győrött, a honnan nemrég *Zalaegerszegre* jött és *Simon* István sip-utcai iskolánál szállt meg. Múlt szombaton reggel betegségi tünetek közt találták *Török* Terézt, a ki a hozzá intézett kérdésekre zavart feleleteket adott, ami még gyanusabbá tette *Simon*nek előtt a dolgot. — Utóbb a házban egy újszülött gyermek hulláját találták meg, miről a rendőrségnek jelentést tettek s ennek nyomán az ügy a kir. ügyészség elé került, hogy megállapíttassák, vajjon a gyermek élve jött-e a világra s bűnös kéz oltotta-e ki életét.

— **Lopások a vidéken.** *Özv. Sámoggyi* Gyuláné palinai birtokos kárára zárt gépház-ajtájának felolvasítása után, abból f. hó 12-én d. u. 1 és 2 óra közötti időben — 1 drb. 40 korona értékű gépszíjat, 1 drb. fali ingó órát 10 koronát és 1 drb. törölközőt 1 korona értékben ismeretlen tettes ellopott.

Hirschler Samu fűzvölgyi lakos molbár gőzmalom gépházát f. hó 12-este — midőn a gőzmalom személyzete vacsorán volt — ismeretlen tettes feltörte, az ott talált fejszével a bezárt iroda ajtaját feltesztelte, s az asztalírókban talált 8 korona és néhány fillért elulajdonította.

Ternovsanecz Flórián dushegyi lakos édeskúti erdejéből 4 drb. 64 kor. értékű fenyőfát loptak el *Zsindarics* György és *Szalay* Bálint kerékhegyi lakosok.

A lentii fogyasztási szövetkezet Szécsiszigeten fiók-üzletet tart. Ebben mindenféle áru van raktáron; a korbácsnyéltől kezdve a női alsószoknyáig mindent tartanak, amire a népnek szüksége van. A múlt napokban betörték ebbe az üzletbe s alaposan megdézsmáltak az árukészletet. Leginkább ruhaneműket vittek el egy nagyobb csomaggal. A kár 237 korona. A betöréses lopást állítólag németajku kóbor cigányok követték el, akik után a csendőrség erőyes nyomozást indított n.eg.

— **Ismét barlang Tapolcán.** *Berger* Vilmos tapolcai lakos lóutcai házának pincéjében a talajviz levezetésére kutat akart ásatni. Alig haladtak a munkások három méter mélységre, midőn munkájuk közben hirtelen nyílás támadt, melyen keresztül oly erős légáram keletkezett, hogy a gyertyát eloltotta. A támadt

nyíláson a öles léceet eresztettek le, de a nyílás fenekét még mindig nem érték el. A bedobott kő után hallott loccsanásból ítélve, a barlang-üreg fenekét viz tölti be. Ugy látszik, hogy az egész község ily barlangszerű kimosott üregek fölött épült.

— **Agyonforrázott kisleány.** Folyó hó 5-én Széll Gáspár hegymagasi lakós felesége levest táltal, a mellette volt 13 hónapos kis leány véletlenül a forró leveses fazékba bukott, miközben oly súlyos égési sebeket kapott, hogy néhány órai kínlás után meghalt.

— **Háziipari tanfolyamok a megyében.** A sümegvidéki gazdakör közreműködésével a földművelésügyi miniszter Túrján kosárfonót tart fenn. A nép élénk érdeklődéssel fogadta a tanfolyamot. Hatvanat vettek föl, de még egyszer emyit vissza kell utasítani. Három osztályba tanulják a kosárfonást. Dél előtt a fiatalabbak, délután a legények, este pedig a leányok. A kosárfonó iránt a környékbeli falvak népe is élénk érdeklődést tanúsított, azért a jövő télre Gógáufára kér kosárfonót a gazdakör.

A földművelésügyi miniszter anyagi és erkölcsi támogatásával a foyó évi január hó 2-től bezárólag február 8-ig háziipari oktatással kapcsolatos téli gazdasági tanfolyamot rendezett Turcsiscsén. E tanfolyamra 18 kis gazda gyermeke vétetett fel, kik a tanfolyamot a legnagyobb szorgalommal és figyelemmel hallgatták az elméleti oktatást, s vettek részt a háziipari tanításban. A háziipar keretébe a kosárfonás, seprűkötés és számmunkák vétettek fel.

A földművelésügyi m. kir. miniszter anyagi támogatásával a megyei gazd. egyesület Tapolcán január hónapban négy héti tartott fadaragási és a múlt hét folyamán pedig kefekötési tanfolyamot rendezett. A fadaragási tanfolyamon felnőtt gazdák vettek részt, kik a gazdaságban előforduló mindenemű faeszköz készíttettek nagy számban, Kozáry Gyula bogárnármester utmutatása szerint. A gazdasági ismétlőiskola tanulói közül 15-en pedig a kefekötést tanulták és gyakorolták egy héttig. A készített munkadarabokból a tanfolyam felügyelője, Szigetthy Odón, a tűzoltóegylet nagyteremben kiállítását rendezett.

A tisztelt gazdaközönséghez! Mint tudomásunkra jutott Mauthner Ödön cs. és kir. udvari mag. kereskedése Budapesten arról értesíti a gazdaközönséget, hogy a lanya irányzat következtében, a löhermagnak (stíriai löherének) f. é. január 1-én megjelent főárjegyzékében rovatolt árát hatályon kívül helyezte. Az árak jelenleg a következők: 4. számú prima primissima 95 korona, 4. a) számú legelsőrendű 93 korona, 4. b) számú elsőrendű 92 korona 50 fillőnként. — Ezen három minőség tisztaság és csiraképesesség tekintetében a létező legkitűnőbb. Általánosan ismeretes, hogy a Mauthner cég olasz, vagy amerikai löheremagot nem forgalmaz és hogy az általa szállított löheremagvak aránkammentességét a m. kir. vetőmagvizsgáló állomás hivatalos ölmuzára igazolja. Ezen árleszámítás nagy elismerést kelt a gazdaközönség körében mert újból bebizonyult, hogy Mauthner a gazdák érdekeit szem előtt tartja.

Az utolsó Szentgyörgyi.

— Novella. —

Írta: **Rovenszky Árpád.**

A Szentgyörgyiek mélykúti kastélya egészen kihaltak látszott. A zödmohás, zivatarmosta kőcsockák, lőrésék és rejtelmes kiszögellések látára az ember valami borongós reszketést érzett, a mely csak akkor múlt el, a boltozatos kapualjon áthaladva, a terrasz gyönyörű virágágyait pillantotta meg.

A mély csend, a leeresztett ablakfüggönyök még növelik a titokzatosságot, ha a szolgaszemélyzet lábujjhegyen lépked a folyosókon és minden felesleges szót, zajt elkerül. Amint jönnek-mennek, félig kíváncsián, félig szándékosan felbámulnak a lefüggönyözött ablakok egyikére, azután tovább sietnek, bíznak és az utolsó pillanatig remélnék.

A kastélyt csak négyen lakják. Az öreg Szentgyörgyi Boldizsár, a család feje; Ernő főhadnagy fia, aki azonban csak ritkán van otthon; Haraszthy Piroska, sógorának korán árvaságra jutott gyermeke és ennek nevelője. A hölgyeket a kastély ura szeretett feleségének halála után hívta magához, részeit számításból részint könyörületességből, mert kivüle nem volt senkijök.

Még egy alak érdemel felemelést és ez az öreg József komornyik a kit mindenki a családhoz tartozónak tekintett. A maga hatvanöt évével vállain nagyon eredeti alak volt. Mint kizsoltgat katoná, megszokta ugyan a feltétlen engedelmességet, de mégis mindenkiel szemben linomul érezte, hogy nem öntudatlanul működő, lélek nélküli gép és büszkén visszautasította minden célszást, a mely tehetségét, képességét meggyanúsította. Urát és hozzátartozóit gyermekei ragaszkodással szerette és egy pillanatig nem habozott volna éretlünk minden lehetőséget követni. Szerették is valamennyien és nem egyszer történt még, hogy az öreg Szentgyörgyi az ő tanácsát kérte ki valamely ügyben. És ő teljesen kiérdemelte a bizalmat, hisz még akkor került a kastélyba, mikor az öreg nagyságos ur is még fiatal volt és az évek hosszú során át vele öregedett meg. E körülkönyök lehetett tulajdonítani, hogy a vitaiközösöknél, megbeszéléseknel néha emelkedettebb hangot mert használni, a melyen még az öreg Szentgyörgyi sem ütközött meg, habár sehogy sem illett azon viszonyhoz, a mely ur és szolga között rendszerint fennáll. Józsan illetékeségének még volt a magasztalásos értéke.

Az öreg József a várkastély egyik ablakmélyedésében az ezüstneműket tisztította. Méltóságos nyugtalommal dolgozott tovább, s azonnal megharagudott önmagára, ha az ezüst kanalak véletlenül megcsorogtak reszkető kezei között. Időnkint megannyitlottak karjai, megöröülték könyező nytelen szeméit és mérően a távolba bámult, mintha valami nagy dolgon gondolkodnék; azután óvatosan körülnézett és az egyik ajtó felé közeledett. Ott a kulcslyukra szorította fülét és hallgatdozott.

Abban a szobában feküdt súlyos betegen az öreg nagyságos ur, az áldott lelkű Szentgyörgyi Boldizsár.

Váratlanul lódobogás halatszott a háta mögött, a mire hirtelen felkapta a fejét, hogy a jövevény ne lássa tolnakadását, melyet könnyen föremagyarizhatott volna. Egy csinos fiatal ember tartott a terrasz felé és már mesziről magához intette az öreg szolgát.

— Nos hogyan vagyunk József? — kérdezte halkan az érkezett.

— Még mindig egyformán van, a nagyságos ur... úgy látszik ez lesz az utolsó betegség, — válaszolta a szolga oly képmozdulattal kísérve szavait, mint aki meg van győződve azoknak igazságáról.

A lovas, ki az öreg ur hozgléte felől tudakozódott, Sarlay László, a szomszéd fődesur volt. A fiatalember néhány pillanatnyi hallgatás után odafordult a szolgálhoz.

— Hol van Piroska kisasszony?

Az öreg szolga komor arca e név említésénél s vidámabb lett.

— Mi tenne ebből a házból nagyságos ur kérem ha a kisasszony nem volna? A nagyságos asszony csak kesereg, kezét tördeli vagy imádkozik és nem törődik semmivel, de annál többet Piroska kisasszony. Ő vezeti az egész gazdaságot és emellett három éjjel n'át viraszt a beteg ágyánál. Valóságos csoda uram, hogy az gyermek kibírja... De épen itt jön...

Egy karcu terméltü, gyermekarcu leány haladt lefelé a lépcsőkön a borszélgetők felé. Amint a leány leért az ura Sarlay gyorsan leugrott lováról és eléje sietett.

— Kedves Piroska kisasszony...
A leány biza masan üdvözölte vendégét és kezét nyújtotta.

— Üdvözölöm László... ön olyan jó, mindig felkeres bennünket...

— Hogyan van a bácsi?

— Az éjjel igen nyugtalan volt; én pedig nagyon fájlalom, hogy senki sincs bizalommal irántam, csak titkoloznak és senki sem nyugtat meg Boldizsár bácsi állapotát felől.

— Reméljük a legjobbat kisasszony.

— Adná az Isten!

— De ön Piroska tulbecstüli erejét.

— Csak kötelességemet teljesítem, — mondá a leány fáradt tekintettel és arcáról a bánat felhőit még a fiatalembernek kedvet társasága sem tudta elozlatni.

— Még sohasem láttam ily sápadtnak, — folytató Sarlay jóakarólag, s a mi több akart lenni az érdeklődésnél.

A leány hátrasimitotta arcából alkalmatlanokodó firtöket, ezután közömbössen megjegyezte.

— Ugyan kitörődök velem?

— Őszeszorította ajkait, hogy elnyomhassa előtörni készülő könyeit.

— Megint ezt a fájdalmas hangot használja kedves nagyság? — kérde a fiatal ember némi gunnyal.

— Ennek könnyü László, de ha az én helyemben volna...

— Bocssáson meg édes Piroska én együtt érzek önnek, de mindenn-s meg van a magahatára. Önmagára is kell gondolnia.

— Nem jönne velem Sarlay ur a parkba? Négy nap óta nem hagytam el a házat és most volna egy kis szabad időm, mert Boldizsár bácsit elnyomta az áom. Menjünk a mi régi helyünkre ott szeretek legszívesebben elidőzni...

De sem vára a fiatalember beleegyezését, hanem magához intett egy közéjükben acsorgólovást, ki azonnal hozzáselelt és elvezette a vendég lovát. Maguk ketten pedig beaknyarodtak a parkba vezető útra. Midőn a kis aranyhallas vízmedencéhez értek, Piroska letelepedett, egy aacsony kőpadra, a mely fölé hata mas lögylak terjesztette hús árnyékukat. A napfény enyenyegve játszott a lombok között és bearayozta a leány dus firtjeit.

Sarlay, kinek az első pillanattól fogva egyetlen vágya volt Piroska szerelmét megnyerni, titkon megfigyelte a leányt.

Kis szünet után Piroska felemelte fejét.

— Nem tudom, mi lesz Boldizsár bácsi al. Mindig olyan nyugtalan, s oly érzetem van, hogy valami aggasztja. Szegény ember, úgy látszik, nemcsak testileg hanem lelkieg is szenved...

— Honnan sejtü?

— Magam sem tudom, de mindig hatalmába kerit az a sejtetelem, valahányszor ágyához közeledek... Olyankor folyton réám bámulni lázban égő zemeivel, ajkai lassan mozognak, s egész arcáról visszatükröződik annak a néma szenvedésnek kifejezése, a mely nem enged szólni...

— Meg ehet, hátha ez valami rendkívüli?

— Nem kívánta látni a fiát? Senkisé tudósította Ernőt, hogy atyjának betegsége valóságos?

Piroska nem felet minijirt és midőn Sarlay rája tekintett, gyorsan elordította fejét, hogy erejlese pirulását. De megsejt és eggé gyorsan, s a fiatalember észrevette előbbi sápadt arcának hirtelen elváltozását.

Sarlay összerendezte és az egy pillanat alatt gyökeret vet balsejtetelem fájdalmaiban ingerületen dobantott lábivar a kavicsos útra, mintha valami láthatatlan rémet, appangó ellenséget akart volna széttaposni. De csak egy-két percig tartott a benső harc, azután ismét teljes közönynyel fordult a leányhoz.

— Hát Ernő ne jöjjön haza? — kérde vonlatva, mintha a kedvezőtlen bejelentéstől félt volna.

— Boldizsár bácsi nem akarta, hogy betegesgérő értesítsük. Ernőnek épen ezen időben kötelességterhes szolgálati volt az ezrednél; ha jól tudom, kapitánya megbetegedett és hadgyakorlatok alatt helyettesíteni kellett őt Boldizsár bácsi atló felé, hogy az izgatnak következtében va ami talán nem megy úgy a hogy kellene, — mondá a leány csillogó szemekkel és szavaiba némi büszkeség vegyült. Orült, ha unokabátyját akármikor dicsérhette.

— Igen ő bávány, a kit mindenki imád.

— Hát ön nem ernő barátja? — kérde a leány csodálkozva.

— Természetesen barátja vagyok, mert ön is az, — válaszolta Sarlay szabadkozva, azután gunnyosan hozzátette: — Hisz Ernő utjából mindig elháritottak minden lehetőséget keletemiséget és csak a jó, az édesét izleltették meg ve.

A leány nem látszott tudomást venni az oda vetett megjegyzésről és visszatartta a beszégetést nagybátyjára.

— Tegnap ott azonban legnagyobb meglepetésemre kiküldött szobájából és behívta magához az öreg Józsefet. Titokban irószert hozott és gyengesége dacára majdnem egy teljes óráig

leveleket írt. Midőn este aztán átnéztem a leveleket, az egyik Ernő névre volt címezve. Ma már folyton kérdezősködik, hogy nem jött-e válasz levelére?

— Jött?
— Még eddig nincsen semmiféle válasz.
— Szinte gondoltam.
— Ernő ma fogja kézhez kapni azt a levelet. — Ne legyen igazságtalan Ernő iránt, ezt nem türhetem el László még magától sem.

A fiatalember indula'osan felállott, néhány-szor fel alá járkált a keskeny ösvényen, azután hirtelen megállott a leány előtt.

— On nagyrabecstől Ernőt? — kérdé kihívó tekintettel.

— Hiszen unokabátyám! — mondá a leány a meggyőződés hangján, de mégis elpirult a név említésénél.

— Es ép úgy szereti őt, mint az unokatestvéré az unokatestvéré?

Piroska büszkén hátravetette fejét és felállott.

— László, önnek nem szabad tő'em ilyen-miket kérdeznie, már nem vagyok kis gyermek, — mondá a leány önérzettel.

— Igaza van, erről mindig megfeledek-zem.

A fák között az öreg József alakja lett lát-ható, amint nagy igyekezettel feléjük sietett. Midőn a leány a szolgát megpillantotta, aggodó sejtelenül megszál va szívére szoritotta kezeit és néhány lépést eléje sietve, remegve kérdezte tőle:

— Boldizsár-bácsi, talán rosszabbul van?

— Oh nem kisa-szony, csak ezt a táviratot kellett sürgős-en utadnom, — válaszolá a szolga és egy öszszegyűrt táviratlapot tartott a kezében.

Midőn Piroska átfutotta azt a néhány sort újra elpirult, azután ragyogó arccal fordult Sarlay László felé.

— Itt a távirat, ma este jön Ernő, — mondá bo'dogan, azután halkán hozzátette: — László, mily igazságtalan volt iránta!.. most már minden jóra fog fordulni.

— Minden! — ismétlé Sarlay jelentősen és ajkaihoz emelte a leány kezét. — Haragszik rám Piroska nagysád?

A leány igaz barátsággal nézett szemébe.
— Miért? Hisz mindig oly jó volt hozzám. De most bocsásson meg László, mennem kell, hogy Ernő szobáját id-jében reudbe hozhas-sam.

Sarlay elengedte a leány kezét és Piroska rövid köszönés után visszasietett a kastélyba.

— Hogy szereti azt a sihedert! — gondolta magában a fiatalember és bánatosan tekintett a leány eltűnő alakja után, mint egy kis gyermek, kinek madara kiszabadul kezéből és tudja, hogy újra el nem foghatja.

(Folyt. köv.)

Lintment. Capstol comp.
Richter-féle Népmeg-Érdekelő.
Ezen ellenséget kitűnő és fájdalomcsillapító bedörzsölésű használt hálszer bevásárlásnál, — a mely minden gyógyszerárban kapható — mindig helyesnek tartjuk a "Népmeg-Érdekelő" redjegyre.

Leszállított husarak.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy mészárszékemben friss, kitűnő **marha-húst** a következő árak mellett szolgál-
lok ki:

Eleje 80 fill., Hátulja 104 f.,
Pecsenyehús 120 f. kőm.-kint.

Reichentfeld Albert
mészáros

Erzsébet királyné-utca. — Telefon 40. sz

Kitűnően megvód a

MATTONI FÉLE
GISSHÜBLER
SÁVANYÚVIZ

A csupá legítésk
szoktalo infocionom
hajléi; a puzsín
gránitoktálából
lakad.

Több epidémiaútnál lényesen bevált.

BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ

NAGY ÜVEG
ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA

HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGEHEZ
MELLEKELVE VAN!

Ügynököket

Magas intelligenciával a vidéken a
már 20 évvel fennálló C-izben kiadott
redöny-gyár,
jártmányai és egyéb vendéglősöket
érdeklő újdonságokra.

Ajánlatok referenciák megadásával
C KLEMT BRAUNAU
(Osztrákországban) küldendők.

A miniszterium 1903. január hó 1-től
engedélyezte a redönyöknök házaknál
való árusítását. 40-3

Minden kereskedő, i paros,
hivatal, egyesület,
iskola és egyéb intézet részére
szükséges

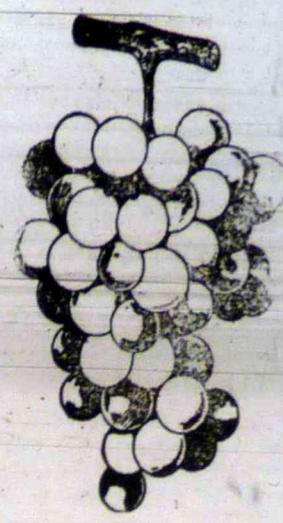
Nyomtatva

legesinosabb kivitelben
gyorsan és pontosan
jutányos árak mellett
szállít.

FISCHEL FÜLÖP
könyvnyomdája
NAGYKANIZSÁN,
Kazinczy-utca, Városházépület.

„Milleniumtelep“ Nagyösz.

Lezolesdobbáraki
Lezolesdobbáraki

Szép és tartós szőlője
csak annak lesz, a ki magyem kéri Magyarországi eg-
nagyobb szőlőskolájának árjegyékét, amely szőlőskola
állami segélylyel és áll. felügyelet mellett létesült.

VIDOR TÁRSALGO
mulattató társalgások és idézetek
könyve.

Díszes kötésben 60 fillér.

Emlékezet.
Emlékversetek és emléksorok.
Díszes kötésben 1 kor.

Szerelmi levelező és a szív dalnokai
Kötve 60 fillér.
KIS ESEBKIADÁS.
KAPHATÓK:
FISCHEL FÜLÖP
Egy kereskedésében Nagy-Kanizsán

Elsőrendű
amerikai cipőgyár

összekötötést keres egy tőkével ren-
delző kereskedővel, ki az egyedüli
költséget Győrben átvenné.
Válaszokat „Am. Schoes 47132“
alatt továbbít „M. Dukas Nachfolger
Bécs I. Wollzeile 9.“

44-1

Vidéki, gőzerőre berendezett
Likörgyár

magas jutaték mellett tekintélyes és
bevezetett helyi ügynököket keres Nagy-
kanizsa és vidékére. — Ajánlatokat
bevezetett jelígyével a kiadó-
hivatal továbbít.

45-3

Képraktár

Olajfestmények, olajnyomatok, fénynyomatok aquarellek, aczél- és rézmetszetek, színnyomatú képek keretekben részletfizetésre is árfelemlés nélkül a rendes bolti áron.

Bárhol megjelenő művészi képreprodukciókat is szállítok. Feleslegessé vált fővárosi vagy külföldi cégeknek beszerezni a képeket, mert ugyanolyan áron és feltételek mellett szállítom és sem ládát, sem csomagolási díjat nem számítok.

Készleten tartom a legmodernebb kereteket. Mérsékelt áron és gyorsan készítek szép és tartós kereteket és a műszerelő közönség a legszebb és legmodernebb keretmintákba válogathat nálam és képellt gyorsan és olcsón berámáztathatja általam.

műkereskedése Nagykanizsán.

Eladó

nagyobb mennyiségű első osztályu *sima* és *gyökeres*

Riparia Portalis, Rupestris Monticola és Vitis Solonis vessző.

Ugyszintén ugyanily alanyon készült legjobb csemege és bortfajokból első osztályu **gyökeres-fásoltvány**, valamint

mindennemű hazai *sima* és *gyökeres* vessző.

Balatonvidéki első amerikai szőlőtelep

TAPOLCZA (Zalamegye).

Saját magát károsítja, aki szőlőoltvány-szükegységét nem fedezi a

Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telepnel.

Tulajdonos: Caspari Frigyes, Medgyes Nagy-küküllőmegye.

A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözte, miáltal az oltványok ideálisan fejlődtek. — Képes árjegyzék 6-20 ingyen és bérmentve.

!!Szőlővessző!!

A világhírű

„DELAWARE”

dja a legjobb bort! Oltani, permetezni nem kell! A *Phyloxera*nak ellen áll! Leírását ingyen küldöm meg bárkinek. — Nagymennyiségű „DELAWARE” vessző és

szőlőoltvány eladás!

Cztos:

Szigyártó Nagy Mihály

Felső-Szeged.

Lugas vesszők 20 db, két óriással csak 10 kor.!

1 liter finom háztartási rum 90 krajcár.

Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai rum f. 2.10

Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék deka 12 kr.

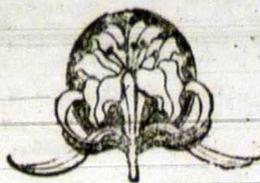
Kapható:

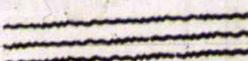
GELTCH ES. GRAEF

Drogeria a vörös kereszthez

Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-tér sarkán.

Nyomatványokat

izléseesen, olesón
és gyorsan
készit

FISCHEL FÜLÖP

  könyvnyomdája

Nagykanizsán, Kazinczy-u.

Könyvkereskedés

Papir és írószerraktár

Üzleti könyvek gyára

Könyvkötészet

ZALA politikai lap kiadóhivatala.

SZERKESZTŐSÉG:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota.

KIADÓHIVATAL:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota.

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal: 103. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona
Félévre 6
Negyedévre 3

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyitlár petitsora 40 fillér

Kéziratok a szerkesztőség címére Intézendők.

Feladtszerkesztő: **Szalay Sándor**
Szerkesztőtárs: **Mérvás Lajos.**

Előfizet/sek és hirdetések Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

Az egyenlőség elvének föntartása.

A tudomány buvárkodása tagadhatatlanul bizonyítja, hogy az emberi nem fejlődésekor és a társadalmi élet első alakulásánál az emberek között egyenlőség uralkodott és ez csak az idők folyamán, különféle körülmények között változott meg.

A különböző vallások alapítói, ámbar az egyenlőség elvét, mint tanaik főszlopát fel is vették, még sem sikerült nekik ezen elvet teljesen érvényre juttatni, legfeljebb azon törekvésük járt némi eredménnyel, hogy az ellentétek és különbözőségek csekélyebbek legyenek.

Látjuk azt is, hogy az összes kulturáltamok organizációja — még azoké is, melyek a művelődés szempontjából a kezdetleges kibontakozásnál állanak — az emberek közti egyenlőség elvének, alaptörvényekben kifejezést adnak és ezen törvényesen kimondott egyenlőség érdekében mindenütt a törvények egész sorát bocsájtották ki. — A hol az egyenlőség a törvény minden szakaszának alap gondolata, ezek a kalmarások még ott is oly hiányos, oly igazságtalanul történik, hogy maga az elv is megintott.

De ezen nem csodálkozhatunk, mert a legtöbb államban oly avult intézmények

létesítettek, a melyek az emberi egyenlőséggel teljesen ellenkeznek.

Csak arra utalunk, hogy a legtöbb államban a régi nemességnek egy része születésénél és vagyonánál fogva tagja a törvényhozás egyik házának egyszersmind a magasabb államhivatalokat és katonai méltóságokat lefoglalja, másrészt pedig az egyes országokban lassanként szokássá vált, hogy az államvállást nemkövető egyének államhivatalokba csak nagy nehezen, gyakran egyáltalán nem juthatnak.

A régi házassági törvény mily óriási különbséget tett ember és ember között. — A polgári házasság törvényét kellett előbb megalkotni, hogy a legkiáltóbb ellentéteket kiegyenlíteni lehessen.

Eg úgy századokig tartott, míg sikerült a két nem közötti egyenlőtlen bánásmódot megszüntetni. A nőemancipáció kiáltó bizonyítéka annak, hogy mennyi könnybe és harcba került a nőnek emberi értékét a férfiével egyenlővé tenni.

Azonban ha meggondoljuk, hogy a művelődés oly magas fokán álló nemzetnél, mint a-milyen a rómaiak valának, lehetséges volt, hogy a rabszolgákat árúnak és nem embernek tekinték és hogy megöletésük nem volt gyilkosság: akkor el kell ismernünk, hogy azóta mégis nagy változá-

sok állottak be, de még sokkal többnek kell történnie, hogy a mult idők igazságtalanságai teljesen eltűnjenek. Azért a nemesen gondolkodó embereknek céltudatosan arra kell törekedniök, hogy a teljes egyenlőséget kivivják, mert egyenlőség nélkül nincs igazság, igazság nélkül nincs államintézmény.

Az emberi jogokat a legnagyobb őszinteséggel s lelkesedéssel a szociál-demokrácia hirdeti. Valójában ezek képezik tanaik fundamentumát. De minden nemes törekvésük dacára, céljaik elérésére egyoldaluan törek-szenek. Elismerik ugyan a teljes emberi egyenlőséget, de ezt nagyobbára csak a maguk és hozzájuk hasonlók részére óhajtják kiküzdeni és ezért az emberiség kizárólagos üdve a szociáldemokratáktól legalább egyelőre nem igen várható.

Két fontos hely, hol az emberek egyenlőségének föltétlenül uralkodni kell, a törvényterem és az iskola.

Az emberiség egyenlőségi elvének oszlopát a bíró képezi. Minthogy a törvény előtt minden állampolgár egyenlő, kívánatos hogy mindazok, a kik a törvényszéknél szerepelnek, szigoruan arra ügyeljenek, hogy az egyenlőség elve minden alkalommal kivétel nélkül szigoruan betartassék.

Martinuzzi.

— Ballada. —

Irtá: **Haller Jenő.**

Alvinc vára rostélyain
Minden áldott éjjel,
Átkos kuvik-víjjog, burran,
Meg-meg siva tova surran
De szomorú vészjel!
A gyász kit emészt el?

Testőrrivel Martinuzzi,
Ma jöve Lippáru.
Elosigázott lelke, teste
A plienót levén-leste
Kapu csörren, zárul,
Tán nem örök zárul?

Alvinc vára neszes újra,
Új zaj csördül benne.
Castaldó s Pallavicini
Jönnek béke-kupát inni.
Ha egriből telne . . .
Vidulna kedv s alma.

Alvinc várát zsinat örli,
Kancsó, kupa koccan . . .
Tivornyáz a két cimborá,
Mintha vón' a g a z d a tora . . .

Orv. vád sunyit mostan.
A gyanú se moccan . . .

Kapatos már egész Alvinc
Zsoldosa, hiv népe . . .
Csak a Bosszú józan, imett!
Fráter serge t e g n a p kiment.
S ott, ki hada lép be?
Ferrar megy elébe . . .

Derűs éjre sötét hajnal . . .
Fráter György imázik . . .
Talán amig békéért esd,
Szakad reá az örök est . . .
A gyilok cikázik . . .
Egy perc még a gyászig.

Tusára kel a haldokló,
Pogány, bősztusára.
Szitok, átok, pisztolydörgés,
Fekete bú s halálbörgés.
Nagy élet, nagy ára,
Uj seb a — házára.

Alvinc vára néma ismét,
Siri, néma újra . . .
Teteme: kono, holló falja,
Szennyes árok ravatalja . . .
Sirját pucok túrja . . .
Vihar a kántorja.
Mégis él ő újra . . .
Ez a lángész sorja.

A mese vége.

I.

A vonatok egymás után robotgok be a vas-pályaház udvarába. A gyoravonatok arisztokratikusán, nagy szusszal, gögösen. A személyvonatok már jóval szerényebben. A vicinálisok majdnem szégyenkezve.

Az éjszakai szél kegyetlenül söpörte a pályaudvart. Az utasok szinte dülöngve birtak csak haladni az irgalmatlan februári hideg éjszakában. Viharral küzködve jutottak el nagynehezen a várótermekig.

Bárczy Pista a gráci gyoravonatról szállott le és sietett be az elsőosztályú várótermembe.

Amint belépett, nagy örömmel rohant hozzá régi iskolatársa és barátja: Bárd Laci.

— Milyen kedves, váratlan találkozás! Honnan jössz, édes Pistám?

Bárczy őszinte bensőséggel ölelte át Bárdot.

— Hát te nem is értesítél volna róla, hogy a földmivéleletügyi kormány tanulmányutra küldött? Egy évet töltöttem külföldön.

— Bravo! Gratulálók! Biz én erről nem értesültem az én remeteségemben?

— Micsoda remeteségemben?

— Pusztán lakom, pajtás. Távól a világ zajától. Apám rámbizta a birtok-kezelést teljesen. Öregeim városba költöztek.

A legkiválóbb tudások és orvosoktól mint hathatós szer-

Sirolin

lűdöbetegeknél, légzőszervek hurutos bajainál
nyugmint idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál
influenza után ajánlatok — Emeli az étvágyat, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izadákat. Kellően száraz és jó ízű mint a gyermekek is szeretik. A gyógyszer-tárakban üvegenként 4 koronáért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alatti csomag legyen elhárítva.

Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájcz).

A mi az iskolákat illeti, itt fontos szem előtt tartani a tanítás módját. Tekintsük első sorban az egyetemet. Ez szent talaja legyen az egyenlőségnek. A tudomány szabad egyetemen szabadabbá tesz és ennek nyomán az egyenlőség, mint jó vetés a legszebb gyümölcsöket termelheti; de fontos is, hogy az egyetemet, mint a tudomány szabad helyét tartsuk fenn.

Alsóbb képző intézetek, mint: gimnázium, reál, polgári, de különösen elemi iskolák is oly intézmények, a melyekre kiválóan figyelniünk kell. Itt is, nemcsak a tanítás anyaga, hanem kiválóan a tanító mint ember figyelendő meg. Mert az ifjúság zsenge korában igen fogékony a nemes elvek belogadására. A lélek és jellem ilyen időben könnyen idomítható, arra kell tehát ügyelnünk, hogy a tanítók szabadelvű, fölvilágosodott férfiak legyenek. Nem kevésbé fontos, hogy a munkafelügyelők, munkavezetők, köz- és magán hivatalnokok, akik nagyobb embercsoport vezetői és irányítói mindig arra figyelmeztessenek, hogy alárendeltjeikkel illetőleg a védelmük vagy felügyeletük alatt működő hivatalnokokkal, munkásokkal egyenlő módon, humanusan bánjanak.

Hogy az orvos nemes működésében egyenlő bánásmódjával, szegény és gazdag iránt, szintén nagyon sokat tehet jó példájával: említeni is fölösleges.

Az egyenlőséget a bánásmódban már a családnál kell érvényre juttatni és ezért fontos a szülőket arra oktatni, hogy gyermekeikkel — szépségre és okosságra való tekintet nélkül, egyformán bánjanak. — Ugyanez áll a cselédekre és egyéb alkalmazottakra vonatkozólag is. Helytelenül cselekednek, ki a munkások függő állapotát arra használja fel, hogy azokat elnyomja, fölöttük basáskodják. Sőt inkább minden törekvése, oda irányuljon, hogy alkalmazottait és szolgálóit jóakaratu bánásmóddal társadalmilag magához emelje.

Felemlítjük végül, hogy kötelességünk embertársainkkal szemben mindig és mindenütt az egyenjogúság eszméjét érvényre juttatni, s óvakodjunk minden előítéllettől nemzetiség s felekezeti dolgában. Minden embertársunk cselekményét egyformán ítéljük meg, tartózkodjunk a nagy tömeg fölhívásától: a könnyelmű általánosítástól, mert ennél nagyobb igazságtalanság nincsen. Egyes ember hibájáért egész nemzetet, egész felekezetet elítélni, sőt az ősapák büneiért az utódokat sújtani, kárhoztatásra méltó rossz indulat.

Jó példával és jó tettekkel kétségtelesen javíthatunk környezetünkre s így lassankint egy nagy embertömeget fogunk a sötétségből a napvilágra vezetni. Kétségtelen, hogy oktató előadások a jelzett irányban sok jó magot fognak a társadalmi legszélesebb rétegekben elhívtani.

A nagykanizsai rendőrség köréből.

Kimutatás

a nagykanizsai rendőrkapitányság által 1904. évben jogerősen befejezett ügyekről.

I. Jogerősen befejeztelt:

181 személy ellen 179 ügy megszüntető határozattal; 124 személy ellen 110 ügy egészen felmentő ítélettel, 1239 személy ellen 987 ügy egészben vagy részben marasztaló ítélettel.

II. Jogerős marasztaló ítéletben elítéltelt:

a) elzárásra:

1 napon alul	12 egyén
1-4 napra	308 "
5-14 "	25 "
15-29 "	1 "

b) pénzbüntetésre:

10 koronán alul	848 egyén
10-19 koronára	29 "
20-30 "	12 "
31-99 "	2 "
100-600 "	2 "

c) elzárás pénzbüntetés melletti kiszabott:

10 koronán alul	17 esetben
10-19 korona	1 "
20-99 "	1 "

III. Az elítéltek száma a kihágások szerint részletezve:

Hatóság és közszend ellen 11 férfi 2 nő = 13 egyén; közbiztonság ellen 212 férfi 86 nő = 297 egyén; közrend és közszemérem ellen 88 férfi 16 nő = 104 egyén; közegészség és testi épség ellen 30 férfi 5 nő = 35 egyén; tulajdon ellen 1 férfi = 1 egyén; cselédtörvényi kihágásért 6 férfi 15 nő = 21 egyén; közegészségügyi törvénybe ütköző kihágásért 1 férfi = 1 egyén; lakbejelentés elmulasztásáért 161 férfi 49 nő = 210 egyén; erdészeti kihágásért 213 férfi 36 nő = 249 egyén; vadászati kihágásért 2 férfi = 2 egyén; ipartörvénybe ütköző kihágásért 62 férfi 1 nő = 63 egyén; állategészségügyi kihágásért 43 férfi 12 nő = 55 egyén; véderőtörvénybe ütköző kihágásért 11 férfi = 11 egyén; a köztak és vámokról szóló törvénybe ütköző kihágásért 11 férfi 3 nő = 14 egyén; a vasárnapi munkaszünetéről szóló törvénybe ütköző kihágásért 5 férfi = 5 egyén; mezőrendi kihágásért 19 férfi 10 nő = 29 egyén; egyéb törvényekbe ütköző kihágásért 1 férfi = 1 egyén; közegészségügyi kihágásért 13 férfi 3 nő = 16 egyén; közszemérem elleni kihágásért 1 férfi 14 nő = 15 egyén; egyéb kihágásért 90 férfi 7 nő = 97 egyén; összesen 981 férfi 258 nő = 1239 egyén.

A tihanyi ekhó költője.

Az egész ország méltó hódolattal adóz most egy nagy költő, egy nagy szívű ember emlékének. Csokonai Vitéz Mihály születésének ünnepeljük a századik évfordulóját. Mikor irodalmunk eme nyughatatlan lelkű, vándor dalnokára gondolunk, oly érzés száll meg bennünket, mint mikor a Cyrano de Bergerac olvasását hagyjuk abba. Az örökszép romantika levegője csap arcunkba és ez az impresszió annál élénkebb bennünk, mert a nagy költő ezen a mi emlékekben és szépségekben gazdag tájunkon is sokat járt és a közeli Tihany hegyei váltották ki egyik legszebb költeményét. De meg Csurgó is a szomszédságunkban van, hol a második osztályu gim-

— Magadra hagytak?
 — Dehogy; megházasítottak.
 — Ne baszd! Már meg is házasodtál?
 — Meg biz én pájtás. És nem is bántam meg Bérczy Pistát egy pillanatra kissé elborult homlokka: révedt maga elé, azután csendes hangon mondta:
 — Boldog pusztai romlatlanság! Mennyire irigyeltek.
 E közben a két jóbarát letálepedett a kissé takarékosan világított teremben.
 Bérczy csak most vette észre, hogy a terem egyik pamlagán gyászruhás nő ül, sűrűn lefátyolozottan. Szemintéssel figyelmeztette rá Bárdot is.
 — Mitta tartózkodás nélkül beszélgethetünk. Valami német-dáma. A hordárral németül beszélt — Mondta Bárd.
 A gyászruhás nő valóban úgy is viselkedett, mint aki egy szót sem ért a társalgásból. A két jóbarát tehát zavartalanul folytatta a beszélgetést.
 — Ennél fogva te már boldog férj vagy. — Mondta Bérczy.
 — Az.
 — Az apróság száma?
 — Egy.
 — Fiu?
 — Leány.
 Bérczy savanyú arccal nézett barátjára és kedvetlenül legyintett kezével.
 — Itt is lány, ott is lány, mindenütt csak lány. Mi lesz a sok leánnyal?
 — Férjhez mennek, barátom.
 — Boldog, naiv ember. Azt hiszed, hogy a férfi-világ mind csupa becsületes, romlatlan lelkű Bárdokkal van tele? Romlottak vagyunk, blazirtak, haszontalanok, sivár lelkűek.
 Bárd szinte megdöbbenéssel nézett Bérczyra.
 — Magadat is közéjük számírod?

— Igen. Én sem vagyok jobb. Minden illúzióm szertefoszlott. Az a nagy tisztelet, amit a nők iránt éreztem, megtépve, sárba tiporva. Iszonyúan kijózanodtam.
 — És Ellát elleledted?
 Bérczy maga elé merengett. Csak hosszú hallgatás után szólalt meg:
 — Ella? Istenem! Olyan az lelkemben, mint egy kedves szép álom-alk.
 — Milyen szép költeményeket írtál hozzá diákorunkban! Mindig azt hittem, hogy eltémet téged majd a bánat, ha Ella a tied nem lehet.
 — Bizony csodás nagy szerelem volt az. Csodásan is ébredt. A ragyogó, szép mesék világába való ennek a mi nagy szerelmünknek a története. Megláttuk egymást a templomban. Csak egy pillanatra. Amíg a szemeken átsugárzó két lélek delejszáka egymásba kapcsolódtak. És azután a delejárókkal megtelt szívek minden dobbanását az a mindeneket átható nagy érzelem szentelte meg. Égtünk egymásért olthatatlan szerelemmel. Olyan ez már előttem, mint egy régi-régi szép, bölbajos mese az ifjukur boldog paradicsomáról; amit a sors a legszebb részénél egy szerre megszakított. Az édes mesének nem lesz folytatása, nem lesz vége soha.
 Bérczy szomorúan nézett a szemben ülő gyászruhás nőre, mintha abban látta volna régi álmának elvesztett alakját.
 Bárd részvétellel mondta neki:
 — Ugyan, kérlek, hogyan beszélhetsz ilyen szomorú lemondással! Ha jól tudom: Ella még mindig leány, tehát a régi.
 — Ó az. De én nem! Az én hitemet, bizalmamat széjjeltépték. Rettenetes női alakokkal találkoztam. Leszaggatták lelkemről a nő-tisztelet zománcát. Üres a lelkem, szintelen, sivár. Nem

bírok már hinn! Leháltam a mesék ragyogó világából. Láttam, látok. Kétségbeesett tisztán látok. Boldog vagy te, aki előtt soha nem tártul föl az a rettenetes valóság, aminek láttára eliszonyodtam a nőktől. A pokol tüze szűztiszta, enyhítő harmatsepp a nő csókjához képest, mely kárhoztatba ejt, éget és elhanyvaszt. Felperzselt erődöt, életedet, becsületedet. Mindent, mindent! Bérczy nem folytathatta Csongottek. Jelölték a vonat indulását.
 A két jóbarát elbucszott.
 Bérczy vonatra szállott.
 A gyászruhás nő is ugyanabba a kocsiába szállott be; de a női szakaszban foglalt helyet.

II.

A kalauz ut közben jött a jegyeket vizsgálni. Bérczyt erősen zaklatta a kíváncsiság, hogy hova utazhatik egyedül az ismeretlen gyászruhás nő.
 Mintha vesztett volna — már hatása erejéből az a rettenetes kijózanodás. Érdeklődött.
 Már arra is gondolt, hogy megkérdezi a kalauzt: hova szól a jegye. De aztán lemondott erről a szándékáról. Beismerte, hogy ez a kíváncsiság nem volna férfias és elegans dolog.
 Valami megmagyarázhatatlan delejes hatalom azonban még sem hagyta pihenni. Minduntalan ki-kiment a folyosóra. Úgy érezte: nyugodtabb, ha a nő-szakasz közelében lehet.
 Egyik állomásnál azután a gyászruhás nő kiszállott, és karszu azért alakja eltűnt az éjszaka homályában.
 Bérczy nézett utána; és folyton ez a sűrűn lefátyolozott arc, érdekes női alak lebegett előtte még akkor is, mikor már a vonat igen messze-

názisták még ma is önérettel mutogatnak egy tizenöt fából álló ligetet, a Csokonai ligetjét, hol a nagy bohém állítólag pipázni tanította a kis diákokat. Tudjuk, hogy ez nem igaz, hogy Csokonai szeretettel és komolysággal vesződött tanítványaival, de kétségtelenül jellemző a költőre, ki nek egyéniségével verseinek olvasása után az eléle pedagógiai kirándulásokat éppen nem tarthatjuk összeférhetetleneknek Nagy szive korán megszünt dobogni, nem méltányolva szállt ifjú a sírjába, de emléke kísérteti fog a tihanyi hegyek közt, míg csak a magyar nyelv nem vesz ki a négy folyam közén.

Minden háziasszony
hűségére a jó kávé.

Kathreiner-féle

Knéipp-malata kávénak

egyetlen háztartásban sem
volna szabad többé hiányo-
nia a kávéitál készítésénél.

Csak az eredeti csomagokat
kerjük a KATHREINER-
névvel.

HIREK.

Stolzer Henrik dr. halála.

Egy ereje teljében levő, előkelő társadalmi állású és a maga foglalkozásában kiváló férfi halálhíre az, melynek megrendítő hatása alatt állunk ma Stolzer Henrik dr. nagykanizsai orvos halt meg e hó 16-án Bécsben. Nagykanizsa társadalmi egyik igen agilis, közkedvelt és nagyrabecsült tagját vesztette benne, kit tudása, megjelenésének előkelősége és egyéb személyes kiválóságai kvalifikáltak arra a szerepre, melyet társadalmunkban betöltött. Mint orvos is, egyike volt városunkban a legkeresettebbeknek. Az ellunytt tetemeit hazaszállítják és e hó 20-án, hétfőn délután Nagykanizsán fogják örök nyugalomra helyezni. — A család részéről kiadott gyászjelentés, melyet igaz részvétellel közlünk, a következő:

Stolzer Gusztáv és gyermekei: Stolzer Málvin férjezett Marton Ignác, ennek férje Marton Ignác és kiskorú gyermekeik Vilmos és Juliska, ugy dr. Stolzer László, a maguk, valamint számos rokonaik nevében mély fájdalommal tudatják felejtethetlen szeretett fia, illetve fivérük, sógora és nagybátyjuk, dr. Stolzer Henrik gyakorló orvosnak, hosszas szenvedés után életének 38-ik évében folyó hó 17-én reggel 6 órakor történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei e hó 20-án hétfőn délután fél 4 órakor fognak a helybeli izr. temető halottas házából örök nyugalomra tétetni. Nagykanizsán, 1905. február 18-án. Áldott legyen emléke! Virágdományok mellőzését és csendes részvétet kérünk.

A szállítási vállalkozó.

Vajjon ki tartja nyilván, hogy hány foglalkozás nélkül való egzisztencia tengeti Nagykanizsa rendezett tanácsu városban az életét. Sokan, nagyon sokan vannak ezek, kik délutánonként a korzó aszfaltján tartják sziesz-

tájukat és vívnak élet-halál harcot az eldobott szivaryégekért. Megfoghatatlan, hogy miből élnek, míg más becsületes ember talán éhen halna, ha három napig nem lenne foglalkozása. Hogy az aszfalt eme lazzaróniai milyen kétségbeesett utakon és módokon hajszolják a pénzt, azt élénken jellemzi a következő eset: Egy Csengery-utcai uriember a napokban taluról dadát akceptált. A dada, terjedelmes, de nem éppen intelligens paraszt menyecske, meg is érkezett és mert sok csomag volt nála, hordár után nézett. Ezt észrevette egyik csavargó, ki eléle pasasokra lesett és a legnagyobb készséggel felajánlotta szolgálatait. Bemutatkozott, mint »egy szállítási vállalat főnöke«, ki a csomagokat »embereivel« beszállítja a városba. Az úrban is megegyeztek. — A dada fizetett előre 20 krajcárt, ki aztán oda is cigitáta egyik alkalmazottját, kire előkelő fensőbbéggel rászólt:

— Az aszonsyág pakkját a Csengery-utca!

A gyerekek felkapta a csomagot és hozta a dada után. Mikor hazaérkeztek, a gyerek lerakódott, de nem távozott és mikor kérdezték, hogy mire vár, a járandóságát követelte. Csak nem kívánják: hogy ingyen cipelte legyen a sok cök-mókot? Szóval kisült, hogy a cigány gyerekek a főnök ur nem főnöke, sőt azelőtt életében sem látta. — A dada hát fizetett még egyszer és most szítja a rabló városi népet.

Kardpárbaj.

Ha már a címbe ki akartuk volna az eredményt fejezni, akkor ezt a hátborzongató címet használtuk volna: »Az orr tragédiája.« ... A jelen kedélyes hangulatnak azonban ez is megfelelő: »Az orrát a kutya is bánja.« ... Mert, kérem, mikor a magyar ember vére felfűz, akkor üt. Út, mint a megalomdult óra; üt, mint a fene; mint az istenyilla; szóval üt. Azt sem nézi: hova talál. Ha a fejre, annál jobb; legalább nem sántul meg. Az eszközökben sem nagyon válogatós. Mindegy neki: kasza, kapa, turkós-bot, kard, pisztoly, ágyu, sehrapnel. Csak verekedni lehessen. Az egyszeri két magyar is csendesen iszogatótt a korcsmában, mikor megszólal az egyik:

haladt attól az állomástól, ahol az ismeretlen nő utas kiszállott.

Már hajnalodott, mikor hazaérkezett, szülői, testvérei körébe.

Körülbelül két hetet töltött otthonában, hogy kissé kipihenje a tanulmány-ut fáradalmait. Azután készült vissza a fővárosba, hogy újra elfoglalja fogalmazói állását a miniszteriumban. Ezt a pihenési időt egyuttal arra is szentelte, hogy jegyzeteit szépen rendezte a jelentéstételhez.

Már készült az elutazáshoz, mikor egyik nővére mondta neki:

— Hát Ellát nem is kérdezed?

— Ugyan kérlek, ne bosszantsatok. Miért kérdezném? Annyit már kérdés nélkül is hallottam, hogy nagybátyja után nagy örökség maradt rá. Gazdag leány lett. Mit keresne annál most már egy szegény miniszteri fogalmazó?

— No már, kérlek, ez nem járja. Azt az udvariasságot egy Bárczy nem követheti el, hogy egy nő ismerősét ilyen hosszú távollét után meg ne látogassa. Ezt nem engedhetjük meg a familia jóhírneve érdekében. — Mondta érelyes hangon a nővér.

Bárczy meghajolt. Megígérte, hogy elutazása előtt látogat hozzá is a szomszéd városkába.

III.

Haraszthy Ella egészen egyedül volt otthoná-

ban. Nagynénje, aki velelakott, látogatóban volt valahol.

A szép leány arca kigyúlt, lángolt, mikor megpillantotta Bárczy Pista beküldött névjegyét. De a fejébe toltult vér hamarosan elszőlődött, és mire Bárczy belépett arca nyugodtságot mutatott; csak a szive veri sebesebben.

Barátságosan, örömmel nyújtotta kezét.

— Isten hozta, Pista!

Bárczy zavarral állott a nyitarcu leány előtt, mint egy bűnbánó. Alig hallható hangon, majdnem suttogva mondta:

— Ella.

— Igen, az vagyok. A régi Ella, a ki nem változott meg és nem változik meg soha, amíg él. Remélem; maga is megmaradt a régi Pistának. Bárczy hallgatott. Hazudni nem tudott. Őszinte vallomást tenni nem akart.

Ella, miálatt Bárczyt leültette, folytatta:

— Ámbár a férfiak sokkal könnyebben megváltoznak. Végzetők, hogy olyan viszonyok, helyzetek közé sodródnak, ahol lehull lelkükről a nő-tisztelet zománca, ahol iszonyatosan kijózanodnak; és arra ébrednek, hogy a tiszta vonzalom, két léleknek tiszta, égies ölekezése csak a mesék világába való; hogy az ilyen viszony csak bűbajos mese az ifjúkor boldog paradicsomáról, melyet a kegyetlen sors a legszebb részleténél megszakított. Ugy-e bár így van, Pista?

Bárczy szinte megkövültlen állott Ella előtt, hogy miként, minő delejes hatás következtében keltek annak lelkében éppen olyan gondolatok, mint az övében. Már szólni akart; de ebben a pillanatban Ella engedelmet kért, hogy pár percre távozik.

IV.

Az ajtó újra megnyílt. Bárczy megdöbbenve ugrott föl székéről.

Az ismeretlen gyászruhás nő lépett most a szobába lefátyolozottan, és Bárczy közelében megállott, azután halk, tompa hangon mondta:

— A megszakított édes mesének lehet szép folytatása és szép vége is, ha a hűséges nő lélek szeretettel továbbálmodja azt.

Fölvetette fátyolát.

Ella volt.

Bárczy majdnem hátratántorodott.

— Maga volt Ella a gyászruhás nő? — szólt lázasan, megragadva a lány kezét.

— Én voltam.

— És mindent hallott?

— Mindent hallottam és mindent megbocsátok! — Mondta Ella angyali tekintettel.

— y.

Szenásy, Hoffmann és Tsa

selyemárúháza

Budapest, IV. ker. Bécsi-utca 4. sz.

1905-1906

báli idényre

nagy választékban selyem- és gar-
lelmékben, Voile de lainban, Pope-
line brillante.

Louisinno Soie 95 kr., 125, 190

Liberty Süblinne minden színben 78 kr.

Dus választék arany-, ezüst- és
fekete flitter- valamint fantaszt-
rikhákban. Crêpe de Chine brillante
minden létező színben.

Szenásy, Hoffmann és Tarsa

selyemárúházában

Budapest, IV. Bécsi-utca 4.

Élismert legjobb és legszolidabb cég, hol a leg-
szébb ajdonságok mindig raktáron vannak.
A bálit divatickek megtekintésére külön helyiség
egész napon át világosan van kivijálgva.
Mintákat bérmentve szívesen küldünk.

— Ajnye, komám, de jó szomszédok vagyunk mink. Még sohasem verekedtünk.

— Nem ám! — mondja a másik.

— Egyet mondok, kettő lesz belőle. Vesszünk össze.

— Mondok, nem bánom. De hát mi a fényed?

— Hogy enné meg kenet!

— De egye ám meg kenet!

— Egye meg a kend édes anyját!

— Már minthogy az én édes anyámat. Tyűh, azt a hét fityegő istenfáját kendnek! Ugy vágom kőpen kendet, hogy az eget is bőgőnek látja!

— Azt szeretném látni!

— Itt van la! — És lett belőle olyan páráz-verekezés, hogy szinte gyönyörűség volt nézni.

... Körülbelül ekkora iudító oka van **Kende** Róbert és **Gräner** Henrik csáktornyai ifjaknak, kik csütörtökön délben az ottani Zrlnyi-szállóban kárdbárját vitvak. Az eredmény az lett, — miként fentebb már sejteni is lehetett, — hogy Kendének az orrát vágta keresztül az ellenfele. Gräner a jobb kezén szenvedett sérülést. A nem várt eredményre búsan szólt az orrán sértett:

— Ejnye, Heini, ez mégsem szép tőled! Eppen az orromat! ...

— **Kinevezés és kirendelés.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök alsódombori **Zalán** István dr. belügyminiszteri fogalmazó-gyakornokot fizetéstelen miniszteri segédfogalmazóvá nevezte ki s főispáni titkári minőségben szolgálatlétre Háromszék vármegye főispánja mellé rendelte ki.

— **A bíróság köréből.** A király **Gombár** Gyula bacsopolyai járásbírói albirót, ki hosszabb ideig működött Nagykanizsán is mint törv. jegyző, — a billéi járásbíróshoz járásbíróvá; **Fehér** József nagykanizsai törvényszéki jegyzőt pedig s esáktornyai járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter **Hamann** Domokos okl. tanítót az orchoviciai áll. elemi iskolához rendes tanítóvá kinevezte.

— **Lemondott szolgabíró** **Mezriczky** Jenő perlaki szolgabíró egészségi okokból állásáról lemondott.

— **Áthelyezés.** — Az igazságügyminiszter **Kerkapoly** István csurgói járásbírósiáig végrehajtót a tapolcai járásbíróshoz helyezte át.

— **Jótekonyság.** **Schwarz** Gusztávné szül. Steinitz Sarolta urasszony a közelben elhunyt édes atyja, Steinitz Adolf ur volt kaposvári birtokos emlékére 200 korona alapítási összeget adományozott a nagykanizsai népkonyhának és 100 koronát az Izr. Jót. Nőegyletnek.

— **A nagykanizsai Kereskedő Ifjak Önképző Egyesülete** február 25-én, a «Casinó» dísztermében az egyesület segélyalapja javára, **Szigeti** Józsika hegedűművész Budapestről, **Bonyhádi** Antónia k. a. énekművész, **Blumenschein** Vilmosné urnő és **Pollák** Miksa zenetanár ur közreműködésével hangversenyvel kapcsolatos táncestélyt rendez. Helyárak: ülőhely I. sorban 4 kor. II. és III. sorban 3 kor. a többi sorban 2 kor. karzati ülőhely 2 kor. belépőjegy 1 kor. 60 fill. diákjegy 1 kor. Jegyek elővélthatók **Stern** József egyes. pénztáros üzetében (Fő-ut) és este a pénztárnál. A hangverseny kezdete pontban 9 órakor.

A meghívó a kis Szigeti Józsika művésztételről a következő fővárosi lapok kritikáit hozza: **»Budapesti Hírlap»** 1905. január 22: »Nem mindennapi meglepetést keltett a kis Szigeti József, Hubay Jenő hegedűosztályának tünenyenes tehetségű növendéke.

Wieniavsky és Bach egy-egy művének előadásával. Vecsey Ferencz játékára emlékezett nem csak érett fölfogása és nemes tónusa, hanem dologbeli készsége is. Eppen olyan könnyen, olyan fáradság nélkül győzi le a vonója alá kerülő technikai és tartalombeli nehézségeket, mint szelvényben ünneplélt, világhíró kis honfitársa. (Dr. Kern Aurél). — **»Magyarország»** 1905. január 24: »A két idegen művészt azonban alaposan háttérbe szorította a kis Szigeti József, Hubay Jenő zseniális kis tanítványa, akiben egy második Vecsey Ferenczre üdvözölhetünk. Ez az öklömnyi gyerekek Wieniavsky »Souvenir de Moskou»-ját és ráadásul Bach »Preludium»-ját adta elő olyan briliáns technikával és erősen fejlett ritmussal érzékkel, amely bámulatba ejtette az est hallgatóságát. — Egybehangzó volt a vélemény, hogy ezt a csodagyermeket rövidesen a Vecsey mellett fogják emlegetni s világszerte dicsőséget szerez majd a magyar névnek. (Merkler Andor). — **»Pesti Hírlap»** 1905. január 22: »Után a kis 11 éves Szigeti József, Hubay nagytehetségű tanítványa tűnt föl pompás technikájával és korát megdöbbentő érett és átgondolt tudással. Ez a kis csodagyerekek egy-kettőre odakerült Vecsey Ferike mellé. Kapott is szünni nem akaró, viharos tapsokat. (Dr. Béli László). — **»Az Újság»** 1905. január 22: »A két idegen művész között, a kis Szigeti Józsi, 11 éves fucska adta elő Wieniavsky »Moszkvai emléke»-it. Valóban nincs többé gyermek! Ez a kis fiú is úgy győzi a nehézségeket, mintha fejlett, érett technikájú művész lenne. A mellett nyilvánvalóan nagy tehetség. Ehhez mért volt a sikere is; a közönség tombolva ünneplte a kis fiút, a ki egy Bach-darab ráadásával köszönte meg az ünneplést.

— **Zsur.** A nagykanizsai Izr. Jótékony Nőegylet vasárnap, folyó hó 19-én a Casinó dísztermében zsurt tart.

— **A letenyei Casino** f. hó 12-én tartotta XV. évi rendes közgyűlését. A tisztújításnál megválasztottak: elnökké: Orosz Béla kir. aljárásbíró; alelnökké: Choma Odón uradalmi tisztartó; titkárrá; dr. Havas József ügyvéd; pénztárossá: Olgay Lajos számtartó; háznagygyá: Borsody János segédlelkész; könyvtárossá: Bagvay János tanító. A választmány tagjai lettek: Zakál Gyula, dr. Hajós Sándor, Gájásy Lajos, Fodor Vilmos, Oesterreicher József, Horváth Lajos és Plichta Lajos.

Este a Casino saját helyiségében elhelyezték a rendezett, a melyen Letenye és vidékének intelligenciája szép számban vett részt. Az első negyest 20 pár táncolta; a mulatságnak csak a kora reggel vetett véget. — A bálon a könnyvtáralap javára felülköttek: **Choma** Odón, **Tóth** Sándor 4—4 kor.; **Vermes** Márton, **Laskovics** Ferenc 3—3 kor.; **Schneider** József 2 kor.; **Olgay** Lajos, **Kovács** Tivadar, **Hajós** Sándor dr., **Leitner** József, **Fodor** Vilmos, özv. **Folly** Bernátné, **Plichta** Lajos, **Mátyássy** főhadnagy, **Stern** Bertalan 1—1 kor.; **Oesterreicher** József 60 fill.; **Sulyok** Gyula, **Albek** Gyula 50—50 fillért.

— **A IX. izraelita községkerület** képviselőtestülete Nagykanizsán, február hó 27-én (hétfőn) délután 3 órakor az izr. hitközség tanács-teremben báró **Gutmann** Vilmos községkerületi elnök elnöklésével ülést tart. A napirend tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. Előjárósági jelentés. 3. A kerületi pénztáros jelentése. 4. Megalakulás. 5. A kerületi bíróság egybeállítás. 6. Az évi költségvetés megállapítása. 7. Indítványok. 8. A legközelebbi képviselőtestületi ülés idejének és helyének meghatározása.

— **Uj tizkoronások.** Uj tizkoronás bankjegyek jönnek majd forgalomba, a melyről az

Osztrák Magyar Bank a következő értesítést adta ki: Az Osztrák Magyar Bank 1904. évi január hó 2-ikéről keltezett, 10 koronára szóló bankjegyeinek a kibocsátását a bécsi és budapesti főintézeteknél, szintugy összes fiókjaitézeteknél, 1905. évi február hó 25-én fogja megkezdeni. A jelenleg forgalomban levő, 1900. évi március hó 31-ikéről keltezett tizkoronás bankjegyek behivatnak és bevonatnak. Az 1904. évi január hó 2-ről keltezett 10 koronára szóló bankjegyek abban a mérvben bocsátatnak ki, amelyben az Osztrák Magyar Bank 10- és fiókjaitézetek az 1902. évi március hó 31-ikéről keltezett 10 koronára szóló bankjegyeket és a még forgalomban levő 1881. évi január hó 1-ről keltezett n. é. 5 forintos és az 1884. évi január hó 1-ről keltezett n. é. 50 forintos államjegyek maradtakát bevonják. A magyar korona országainak kormánya a behívott tizkoronás bankjegyek bevonása tekintetében az Osztrák Magyar Bank a főtanács-csal egyetértőleg a következőket állapították meg: A jelenleg forgalomban levő, 1900. évi március hó 31-ikéről keltezett 10 koronáról szóló bankjegyek az Osztrák Magyar Bank 10- és fiókjaitézeteknél 1907. évi febr. hó 28-ig fizeteskép vagy átváltás végett beszoigálatandók, úgy hogy e bankjegyek bevonásának utolsó határideje 1907. évi február hó 28-án lejár. Ettől az időponttól kezdve e behívott bankjegyeket az Osztrák Magyar Bank bankintézeteknél már csak átváltás végett fogadják el. 1913. évi február hó 28-ika után az Osztrák Magyar Bank többé nem köteles (alapszabályok 89. cikke) a behívott, 1900. évi március hó 31-ről keltezett 10 koronára szóló bankjegyeket beváltani vagy felcserélni.

— **A másik rebellis.** A párisi **Le Journal**, melyet az utóbbi időben több helyen idézték a magyar válságról mondott alapos véleménye és kitűnő interjúja miatt, ma kedves kis tévedéssel traktálja olvasóit. Azt írja többek közt királyunkról, a felségről és Kossuthról szóló cikkben: »Az öreg uralkodó már komoly koncessziókat tett a magyar nemzeti értesnek. Elrendelte, hogy Rákócynak, **egy másik 1848-as rebellisnek** hamvait hazaszállítsák. Eddig azt hittük, hogy a franciák Rákócziól csak az indulót tudják. Örömmel konstatatáljuk, hogy most már azt is tudják róla, hogy negyvennyolcas rebellis.

— **A Balatoni Múzeum Egyesület** febr. 26-án d. e. 11 órakor Keszthelyen, a város-háza nagytermében renkívüli közgyűlést tart, melyre az egyesület tisztelt tagjait ezuton hívják meg. A renkívüli közgyűlés egyedüli tárgya: az alapszabályok módosítása.

— **Védekezés a tűz ellen.** Győrben a Royal-szálló katasztrófiája hatása alatt **Taubor** Károly és társai mult szombaton délután indítványt nyújtottak át **Zechmeister** Károly kir. tanácsos polgármesternek, a melyben a legközelebbi renkívüli közgyűlésen bizottság kiküldését javasolják a tűz ellen való biztosabb védekezés módozatainak kidolgozására. Legelőször azonban egy gőzfecskendő szerzendő be, mint-hogy erre minden körülmények között szükség van. Célszerűnek mutatkozik a védelemnek a **mérnöki hivatal vezetőse alá helyezése**, állandó tüzoltó csapat szervezése és összeköttetésbe hozása a katolai tüzoltó csapattal, továbbá bevonandó az előkészített munkájába a biztosító társulat. Olyan javaslatok ezek, melyeket más városok is megfontolás tárgyává tehetnek.

— **Fogházi rend ellen** Jól öltözött, simára fésült, elegáns ur, foglalkozására nézve »nemzetközli zsebmetsző» került egy szép napon a pécsi kir. ügyészség fogházába. Másnap már panaszja jelentkezett. Nem volt meglegedve az ágyneműivel, mert ő tollas párnához, rumburgi vászon fölhuzathoz szokott. Minden

Répeslevelezőlap-ajdonságok

legnagyobb választékban kaphatók:

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagykanizsán.

előkelő külföldi fogházban, a melyben elszá-
lásolást nyert, sokkal figyelmesebb vendég-
szereteten s jobb kiszolgálásban részesült.
Szörnyen bánította, hogy a hálószobák egy
bizonyos rekvizitumát mindig magának kellett
a cellájába bevinni, kivinni. No, és az élelem
ez éppen nem urnak való! Hetenkint kétszer
hústétl, pecsenye soha, csak leves, gombóc
és főzelék behabarva. Kutyának való eledel.
Semmi szórakozás. Még sétára se mehet az
ember, ha csak az udvaron, mint a malom-
taposó ló körbe-körbe nem akar a megkerü-
lésig járni, gyilkosok, rablók társaságában. A
panasz célt tévesztett. Pompásan mulattak az
ügyészégi urak a nemzetközi zsebmetró pa-
paszán, de azért a fogház rendjét nem változ-
tatták meg s bármennyire elégedetlenkedett
és dult-fult a jeles idegen, maradt nyúden
a régi ben Letelvé az ideje, kiszabadult. Már
el is felejtették, hogy valamikor a pécsi fog-
ház vendége volt. Egyszer csak érkezik az
igazságügyminisztertől egy rendelet, melyben
előrebocsátva, hogy *Papakosza* Kajetán, a
pécsi fogház volt lakója a miniszterelnöknek
memorandumot nyújtott át, melyben felsorolva
panaszát szörnyen kikél a fogházi rend ellen,
a fogházat vezető kir. ügyésztől nyilatkozatot
kér. A nyilatkozat nem sokáig késétt. A kir.
ügyész ur megírta, hogy *Papakosza* Kajetán
urnak szóról-szóra igaza van. A fogházban
nem szobalányok takarítanak, nem inasok
szolgálnak föl s szállodai berendezés sincs. A
menü a legegyszerűbb s az étlap pecsenye-
mentes. A társaság se valami előkelő s így
az ügyesség nem tehet arról, hogy *Papa-
kosza* ur gyilkosokkal és rablókkal végezte
napisétáját. Az óta nagy idő telt el, de a
fogház rendjét maig se változtatták meg.

Néprajzi Kincseink Gyűjtése cím alatt
Sági János a Balatoni Múzeum öre, a Keszthelyi
Hírlap s szerkesztője 60 oldalas füzetet
írt, melyet a Balatoni Múzeum Egyesület adott
ki. Az érdekes füzet szakértelemmel, lelkesé-
délssel bűzött a néprajzi kincsek megbecsülé-
sére és gyűjtésére. A füzetet Tóth Bélának a
«Pesti Hírlap» mult vasárnapi tárcája nagy
elismerésben részesíti. Azoknak, akik a Bala-
toni Múzeum hazafias célját gyűjtésükkel fel-
karolni akarják, az egyesület a füzetet díjta-
lanul küldi meg. A füzetből egy részt egyik
közeli számunkban közlünk, s ezuton is fel-
hívjuk olvasóink figyelmét az állami felügye-
let alatt álló, szép jövő elé néző intézmény
pártfogására.

Az asszony miatt. *Csanády* József nap-
számos pénteken este az Eötvös-tér és Hu-
nyadi-utca sarkán éppen akkor találkozott a
málanál jóval fiatalabb *Kovács* Gyula hentes-
legényével, midőn utóbbi oldalán az a nő-
személy haladt, akihez *Csanády* régebbi joga-
kat formált *Csanády* szemrehányó szavakkal
fillette az asszonyt. A választ *Kovács*tól kapta
néhány hatalmas pofon alakjában. *Csanády*
a bicskájával replikázott és hat szurást ejtett
ellenlábasa nyakán, akit — miután dr. Hajós
és dr. Goda orvosok az első segélyben része-
sítettek, beszállították a kórházba.

Ki akar egyéves önkéntes lenni? Bi-
zonyára van olvasóink között sok fiatal ember,
ki annak idején tanulmányait félbehagyta s így
a 3 éves terhes katonai szolgáltnak néz elébe.
Debreczenben már évek óta sikeresen működik az
országzszerítő kitűnő hírnévnek örvendő Lichtblau-
féle állami felügyelet alatt álló katonai ölk. tan-
folyam, melyen el készülségre és foglalkozásra
tekintet nélkül rövid utok elnyerhető az egyéves
önkéntes jog. Értesítőt bárkinek ingyen és bér-
mentve küld Lichtblau Albert int. igazgató Deb-
reczen. Születési év okvetlen közlendő.

A rejtélyes 50 koronás. *Kreicsics* Anna
lappani lakosnő folyó hó 5-én este többédma-
gával mulatott *Filipán* Iván ugyanottani lakos
korcsmájában. A kedv nagy volt és maga
Kreicsics több liter bort rendelt. Mikor fize-
tésre került a sor, *Kreicsics* Annának nem
volt elegendő aprópénze s így csak egy liter
bort akart kifizetni, a többinek kifizetését
pedig másnapra ígérte, egyben pedig a pénz-
tárcájából 50 koronás bankjegyet is mutatott.
A korcsmáros azonban nem volt hajlandó fi-
zetés nélkül elengedni a nőt, annál kevésbbé,
mivel ennek már régebbi tartozása is volt

nála. Fogta tehát a részeg nő és betuszkolta
saját lakoszobájába, hol az kis idő múlva el
is aludt. Mikor *Kreicsics* Anna reggel felé-
bredt, nagy patáliát esápot, hogy eltűnt az
50 koronás pénze. A korcsmáros azt mondja,
hogy bizonyára nem is volt pénze az asszony-
nak, mert a szobában rajta, feleségén és gyer-
mekén kívül senki sem volt egész éjjel, tehát
nem lophatta el senki; az asszony mulató tár-
sai meg azt mondják, hogy nekik *Kreicsics*
Anna mutatott ugyan pénzt, de hogy mennyi
volt, nem tudják, mert nem vette ki a tárcá-
ból.

Lopás. Tudósítónk írja, hogy Zala-Szt-
Mihályon *Kis* György, ottani lakost eddig is-
meretlen tettesként kirabolták. A tolvajok az
ablakon át másztak a lakásba és azt kifoszt-
tották.

Kéménytűz a bazárban. Szerdán este
a riasztó hír járta be a várost, hogy a Dél-
zalai takarékpénztár tulajdonát képező Bazár-
épületében ismét tűz ütött ki. Sokan csopor-
tosultak az épület udvarán és csakugyan lát-
ható volt, hogy az épület második udvarát
szegélyező rész felett piros füst, lángnyelvekkel
vegvest száll fel az egyik kéménytől. — A
szikrák hulltak, mint valami tűzijáték alkalmá-
val, veszély azonban nem forgott fenn. A
tűz félóra alatt kialudt, nem is volt egyéb,
csak a kéményt égették.

Hirtelen halál. *Grabár* Pálné sz. Jurisics
Anna, csáktornyai 63 éves kofaasszony I. hó
14-én délután egyik csáktornyai korcsmában
borozgatott s már több féllitert el is fogyaszt-
tott, amikor 3 órakor csak lefordult a székről.
Mire felemelték, már halott volt. Szívvelhü-
dés ölte meg a szerencsétlen asszonyt.

Megfagyott. *Tamás* János felső, sármel-
léki lakos a mult héttől Keszthelyen járt. Jól
felöltött a garatra s itasan igyekezett haza.
Utközben felkérkedett egyik falujabeli is-
merősének a kocsjára. Mikor a sármelléki
berékhez értek, leszállt a kocsiúts s berken
keresztül vezető gyaloguton igyekezett haza-
jutni, mondván, hogy az jóval rövidebb a
kocsiútnál s azon át előbb hazaér. *Tamás*
egyszerre csak befordult a befagyott vízzel
telt berék-árokba. A jég leszakadt alatta s ő
nyakig ült a hideg vízben. Ittasságában tel-
jesen tehetetlen volt magával. Már jó ideig
ülhetett az árokban, mikor egy arra haladó
szentpéteruri ember rá akadt a még élő atya-
fira. A szentpéteruri ember próbálta kihuzni
*Tamás*t a vízből, de egyedül nem bírt vele.
Elsietett tehát segítségért a legközelebbi ma-
jorka. Innen jöttek is emberek, de mire dél-
után 5 órakor a helyszínére értek, *Tamás* a
vízben megfagyott.

Fele értékben lopott tehén. *Novák* Au-
tal-turesiscei lakos a folyó hó 3-ikán tartott
csáktornyai vásárra egy 8 éves fehér szőrű
tehenet hajtott fel. A tehenre akadt is csak-
hamar vevő, 210 koronáért kelt el s úgy
egyeztek meg, hogy a vevő azonnal kifizetett
100 koronát, a többit pedig az átírás után.
Novák a járlat levelet a 100 korona átvétele
után átadta a vevőnek, maga pedig, míg az
átírás tartott, elment kötelet venni. Mikor a
kötélvevőből visszaérkezett, sem a vevőnek,
sem a tehennek, semmi nyoma nem volt; a
legnagyobb baj pedig az, hogy az eladási ár
hátralékának ilyenképen szintén nyoma veszett.
Ismeretlen volt a vevő s így a szegény em-
ber még a helyes személy leírását sem igen
tudta megadni, minek alapján azonban a ke-
resés és kutatásnak még maig sincs eredmé-
nyes.

Március 15. Ilyen című egyfelvonásos
alkalmi színjátékából a második kiadást ren-
dezte most sajtó alá Pásztor József. A haza-
fias munka rövid idő alatt nagy népszerűsége
tett szert. Költői módon fejezi ki március
tizenötödikének ünnepi hangulatát, a szabad-
ságharc emlékének fellángolását az öregedő
szívben s az ifjúság tiszta lelkesedését a sza-
badtság gondolatáért. Iskoláknak, ifjúsági, ö-
nép- és társasköröknek különösen alkalmas,
hogy lendületesebben ünnepelhessék meg
március 15-ét. A színdarabban mindössze há-
rom szereplő van, díszlet sem kell hozzá, így
könnyen előadható. Megrendelhető a szerző

nél (Budapest, VII. Columbus-utca 28.) Ára
postai szétküldéssel 90 fillér.

Közgazdaság.

**A Hermes Magyar váltóüzlet Réz-
vénytársaság, Budapest, heti jelen-
tése a tőzsdeforgalomról és a pénz-
piacról.**

Budapest, 1905. február 17-én.

A lefolyt héten az üzlet a tőzsdén nagyon
csendes mederben folyt le, de azért az alap-
irányzat eléggé kedvező volt, ami azon kö-
rülményre vezetendő vissza, hogy az általános
vélemény Kossuth Ferencnek a királyhoz
történt meghívását oly eseménynek tar-
totta, mely kiválóan alkalmas a politikai vál-
ság megoldását előmozdítani. Egyes értékek-
ben, így különösen a Magyar Általános Hitel-
bank részvényeiben ennek folytán nagyobb
áremelkedés is volt észlelhető és e mellett
egy-egy gépgyári és iparvállalati részvények is
fokozott figyelemben részesültek. A bécsi
tőzsdén első sorban vasértékek iránt mutatko-
zott érdeklődés, ami összefüggésben áll egy-
részt a vasművek üzletmenetéről szóló ked-
vező jelentésekkel, másrészt pedig azon még
megegerősítésre szoruló hírrel, hogy a prágai
vas ipar társaság és az alpesi vasbánya-társu-
lat közt fuzió van készülöben.

A befektetési értékek piacán szintén szil-
lárság mutatkozik, és eltekintve a fix ka-
matozású értékek iránt beföldön még min-
dig mutatkozó nagy szükséglettől, azon kö-
rülmények is képezi folyományát, hogy a
külföldi járadékok az utó bi napokban roha-
mosan emelkedtek.

A befektetési értékek eme szilársága mel-
lett főleg vidéki pénzüzetneik sietnek he-
verő tőkék elhelyezése céljából értékpapiro-
kat beszerezni.

A sorsjegyek közül az Erzsébet királyné
sanatorium sorsjegyek részestültek nagy ár-
emelkedésben, mely a lefolyt héten körülbe-
lül 50 fillért tett ki, továbbá nagy tételekben
vásároltattak a 3%-os magyar jelzáloghitel-
bank sorsjegyek, tekintettel a folyó hó 25-én
200 000 koronás tőnyereménynel megtar-
tandó huzásra.

A pénzpiac változatlanul megtartotta ed-
digi signaturáját és megemlétező e helyen,
hogy a német birodalmi bank hivatalos ka-
mat lábát 4%-ról 3 1/2%-ra leszállította és
valószínűnek tartják, hogy az angol bank
legközelebb követni fogja a német bank pél-
dáját.

A nevezetesebb értékpapírok árfolyamvál-
tozásai a lefolyt héten következőképen ala-
kultak:

	febr. 7-én.	febr. 16-án.
4%-os magyar koronajáradék	98.15	98.45
Magyar általános hitelbank részvény		
elővételi jog nélkül	770.—	778.50
Ganz és Társaság gépgyári részvény	3080.—	3080.—
Magyar cukor ipar részvény	1985.—	1906.—
3%-os magyar jelzáloghitelbank		
sors jegy	234.—	234.—
Erzsébet sanatorium sors jegy	10.25	10.60

Szerkesztői üzenet.

Hosszújártu kapitány, Póla. — Ecsé:
«Semper» álnév alatt Nagy Samu belső munkatársunk
ír. — «Két M.» a sumei levelek írója, Fiumében művel
az irodalmat. Istentelenül kegyetlen és hidegvérű em-
ber. A tárcáiban egyre cethalakkal operál és ezekkel
eteti meg a hőseit, ha már nem tudja, hogy mit csinál-
jon velük. Szóval, egy íróhoz képest szokatlanul lele-
ményes. — Rovenszky Árpád az egyetlen ember a mo-
narchiában, aki tud írni és mégis ír. Nem lusta, mint a
többiek, akiknek egy kis ismertségük van a Muzsa ne-
vezetű leányzóval. Önnek tetszenek a Rovenszky íro-
mányai? Örülünk, hogy-e tárgyban véleményünk egy-
hosszújártu kapitányával egyezik. — A «Tubi» az egy
aranyos ember. Küldjön majd neki Braziliából anizsot
és figye meztessu együttal, hogy már nekünk is rég
volt hozzá szerencsénk. — Végül Oszesly Victor...
Gorkij sem volt mindig államfogyó, volt ő is kis-bb
ember. De ez az Oszesly Victor semmi esetre sem tá-
veszleendő össze azzal az Oszeslyval, aki három év előtt
az oroszánt megborotválta, par a mi Oszeslynk sem
jed mag a maga árnyékától.

Az utolsó Szentgyörgyi.

— Novella.

Irtá: **Rovenszky Árpád.**

II.

Egy e'ökölő fővárosi étterem elkülönített lakójában késő délután néhány katonatiszt volt együtt és a hadgyakorlatok végét pezsgővel ünnepezték meg. A poháredző állu tisztje yestest befogták pohárnoki szolgálatra, s így a jöködnek és telt pohárnak semmi sem állotta útját. A tiszthelyettes, első nyitvános szereplése dacára egyenes oldotta meg a rejt bizott nem éppen kellemetlen feladatot.

— Te vagy az egyetlen Szentgyörgyi barátom, a kinek ma még szavát sem hallottuk; mit jelentesz ez? — kérde a tiszték egyike a felköszöntök alatt és a megszólított felé tartotta pezsgős poharát.

— Poharamat emelem nektekre, a szerencse örök szép és kacér istenasszonyára! — válaszol a fiatal ember és egy hajlégra kitta poharát. Társait nem lepte meg a különös felköszöntő.

— Igen, a ki téged vakon elkenyeztet, mint a többi hölgyek. — jegyzé meg egy másik trófalkozó.

Szentgyörgyi mosolygott.

— Igazad van! Felelte azután büszkén. — Nekem mindig szerencsém volt. Az élet az emberek, sőt ti mindnyájan elkenyestettetek engem és én kegyesen megnyugszom a változhatatlanságba.

Szentgyörgyi Ernő feltűnő megjelenésű volt. Karcsu, szemében bizonyos vakmerő tüze, ajkai körül örökké csintalan mosoly játszódott, arca büszke, mozdulataiban némi elegáns lustaság nyilatkozott meg, a melyet csak hirtelen fellobbanó akaratereje tüntetett el. Mindig az elsők közt volt ha valami furfangos csíny körül forgott a dolog, bőkezű volt, a hol segíteni kellett, anélkül, hogy sokat tündött volna azon, vajon a bőkezűség egyáltalában észszerű volt-e? Mint minden olyan természet, a mely a jellem és viszonyok nem akadályoznak, bizonyos tekintetig önző is volt, s nem tévezett eötte lehetetlenség, ha arról volt szó, hogy a pillanatnyi szélsőségeit kiegyéjtse és mégis mindenkor nagyon elcsodálkozott, ha bevételeit a kiadások kétháromszorosan is felülmúlták; módjában állott, mert édes atyja gazdag ember hírében állott, s valahányszor meglátogatta szüleit, mindig ünnepnap számba ment, még ha egy csomó kifizetelen számlával jött is haza. Arról nem tehetett hogy a kártyánál nem volt szerencséje hisz ismerte azt a régi közmondást, hogy az istenek nem engedik, hogy valaki a kártyánál is, az asszonyoknál is egyaránt szerencsés legyen.

A katonatiszték csakhamar beementek az ivásba, elövtették a kártyát, és mialatt a beáldozó napfény mindent bearanyozva áradt szél a szobában, az urak nagyban makoztak.

Szentgyörgyi ma kivételesen nyert; egy csomó arany feküdt már előtte, de ő a nyereségnél ép oly higgadt maradt, mint a veszteségnél.

— Ki jön ma velem színházba? — mondá azután egy kis szünet után.

— Ilyen időben?

— Csak egy felvonásra.

— De mégis...

— Okvetlen el kell mennem. — válaszolá

Szentgyörgyi és merengve fujta maga e' a cigarettá bodor füstjét. — Megigérttem a kis Saffinak, hogy ma esokrot adok neki.

— Akkor is, ha Déry Ilonát látod az egyik páholyban? — kérde mosolyogva Kárász kapitány.

Szentgyörgyi türelmetlenül vállalt vonogatta, azután minden figyelmét a játékra összpontosította.

— Ne tetesd magadat, — folytatá Kárász

Hiszen mindnyájan tudjuk, hogy kinosan érintene ha eljegyzési kártyát kapnál tőle, a melyen a te neved nem szerepelne.

— Szavamra mondom, hogy nem törődöm vele. Az egyetlen az volna, a mi kinosan érintene, ha Déry Ilonát, vagy mást kellene nőül vennem.

— Hát nem akarsz megőőőni?

— De igen, hanem csak úgy tíz év múlva. S akkor is csak olyan leányt keresnék magamnak, a ki maga volna az ördög. A ki mialattna velem és keveset törődne azzal, hogy én mit

csinálok Csak házasszony ne legyen, ez mindig falingöréne engem. Külömben ne beszélgesünk ilyesmikről. — mondá Szentgyörgyi teleltve poharát és magasra emelte. — Eljen a szabadság...

Mialatt a poharak összecsendültek, a szoba ajtója felnyitott és az express levélhordó lépett be, egyenesen Szentgyörgyi felé tartva.

— Már kétszer kerestem főhadnagy urat a lakásán, — mondotta a levélhordó és egy pecsétes levelet nyújtott át a tisztnek.

A főhadnagy szó nélkül átvette azt tőle aláírta az őlsim rányt, azután felszakította a pecsétet. Olvasás közben egyre jobban halványodott.

— Az ördögbe is... — mormogta togai között, hátra tolta székét és felállott. — Uraim el kell bocsátanom, atyám nagyon beteg.

Felesatolta kardját, azután minden további szó nélkül az ajtó felé fordult, míg a többiek kikisértek.

Erő a nyereséged. — kiáltá az urak egyike és egy csomó aranyat tartott kezében.

— Ugyan hagyd, add a szolgátnak, most nem érek rá ily csekélységgel vesződni, — válaszolt Szentgyörgyi s hátra sem tekintve eltávozott.

Mint egy álmadozó, úgy ment végig az utcákon. A csapás teljesen készületlenül találta.

Maga sem tudta, hogyan érkezett meg lakására. A levele még mindig kezében tartotta, mények kezdő sorai annyira hatalmukba kerítették, hogy nem bírta tovább olvasni. Lerokkadt az egyik székbe és kezébe temette az arcát.

A sötét, fájdalmas érzés, mely erőlt vett rajta, visszanyit a legrégibb múltba, a mely oly szép volt, bár már régen elfelejtve, de mégis mindig mint kiapadhatatlan forrás felüdült lelkét, s a mely most néhány óra múlva e' fog tűnni, mint a sivatag oázisai a nap perzselő hevében.

Felshajtott és most már csakugyan hazavagyódott; abba az öreg kastélyba, a mely gyakran oly sivárnak létszett és a mely nem sokára teljesen kihalt lesz. Csak haza, minél előbb, mintsem itt tétlenül ülni és az érzékeny veszteség felett siránkozni. Helyre kell hoznia az utolsó pillanatban azt, amit oly gyakran, éveken át kényveleből elmulasztott; viszonznia kell mindazon szeretetet, a mely mint napsugár vagy vihar vonolt át felette, s a mely melegeit, felélesztett ugyan, de az ő részéről minden köszönet nélkül. Valami sajgó érzés lepte meg, s könnyelműen ráfogta, hogy az az önfeláldozás szent érzete.

Beesöngette inasát.

— Készítsd el pogyásomat, azonnal utazom; csak a legszükségesebbeket tedd a bőröndbe...

— Igenis főhadnagy ur...

Szolgája sarkon fordult és a fiatal ember átengedte magát gondolatainak.

Még két óra állott rendelkezésére. Ujra előrette atyja levelet és olvasni kezdte. A betűk összefolytak, szeméi előtt és reszkető kézzel olvasta, melyben atyja értesítette, hogy halálos beteg és nem tud nyugodtan meghalni, mielőtt fiával egy kényes dolgot meg nem beszélt. A levél többi része különben így hangzott:

„Te tudod, hogy Piroska három éves korában jött hozzánk és én a gyámja lettem. Szüei után rája maradt vagyonát mint jelzalogot birtokomra irattam, mert azt hittem,

hogy nagykorúságakor, vagy férjhezmenetelkor minden hiány nélkül kiszolgáltathatom neki.

De nem így történt. Sem te, sem én nem értettünk a takarékossághoz de ezt ne vedd szemrehányásnak, te még fiatal vagy és nem tudtál a viszonyokról; csak magamat itélem el, hogy e'öttem nem tártam fel a helyzetet.

Igy áll a dolog édes flám. A végeredmény pedig az, hogy a mélykúti uradalmat csak úgy tarthatod meg, ha Piroska vagyonát nem kell beőőő kiszakitanod. De ez csak úgy volna lehetséges, ha Piroskának Mélykúton állandó otthoni biztosítanál, azaz ha nőül vennéd. Ha nem kedvelném annyira azt a leányt, ha nem tartanám a leglisztább, legjobb és legbüszkébb gyermeknek, úgy nem is ajánlanám, de így csak azt tanácsolhatom, hogy szakíts minden fűtő viszonyoddal és igyekezz megnyerni az ő vonalmát. Külömben is évek óta volt legforróbb kívánságom ez a házasság és Isten ujjának tartom, hogy a körülmények egy szükségos „kellé” alakulnak. Nyugodtabban halnék meg, ha a jószígot a te kezében biztosnak és Piroskát a te oldaladon tudnám. Az a leány Ernő, kitermészetesen nem sejt semmit a dologról, a mi Piroskánk szeret téged; én sokszor észrevettem ezt. Mikor meglátogattál bennünket, vagy ha leveleid érkeztek, egészen megváltozott. Ő szeret téged és neked is szeretned kell őt. Amint csak teheted, jöjj hozzánk és teljesítsd halálodó atyád utolsó kívánságát...

Mikor Szentgyörgyi először elolvasta a levelet, vére hevesen löketett, homlokán kidagadtak az erek és hevesen kifakadt atyja ellen; másodszor már nyugodtan, érzés nélkül; aztán görcsösen felkacagott.

Ime vége a szép életnek... Le kell vetnem az aranyujtásos kabátot és isten hozzádot mondani a gondatlan életnek. Olyan nő mellett kell majd lemorzsolni egyhangu napjaimat, a kire sohasem gondoltam. Tengődni egy oly életben, mények nagyon szűk határai vannak, s a melyek napsugáron, tavaszi esőn, buzán, árpán és számadásos könyveken túl nem terjednek...

Ez a gondolat volt első kinos csalódása, a melyet azonnal nyomon követett a visszahatás. Ujból szemrehányással illette atyját az esztelen pazarlás miatt.

A többi természetesen az én kötelességem lesz; kié is lenne? — kérde lemondással önmagától, azután hátrasimitotta haját és az ablak elé állott.

Szolgája belépett a szobába.

— Főhadnagy ur kérem a kocsit vár...

Szentgyörgyi felrezzent merengéséből, némán intett inasának és támolyogva ment le a kocsinhoz...

(Folyt. köv.)

Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Budapest.

Közhírré tesszük, miszerint a

KERESKEDELMI ÉS IPARBANK RÉSZVÉNYTÁRSULATTAL NAGYKANIZSÁN

törlesztéses jelzalog-kölcsön üzletek felvétele céljából megállapodásra léptünk.

A kölcsönök iránt érdeklődők nevezett intézetnél minden tekintetben kimerítő felvilágosítást és tájékoztatást nyerhetnek.

Leszállított husárok.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy mézsárszékemben friss, kitűnő **marhahúst** a következő árak mellett szolgállok ki:

Eleje 80 fill., Hátulja 104 f.,
Pecsényehús 120 f. kgm.-kint.

Reichenfeld Albert
mészáros

Erzsébet királyú-lár. — Telefon 40. 12

Kyilttér.

Számtalanszor bevált

A dupla ártétele
hőgyhomoknál és
hőlyaghurutnál,
mint a hágyasvat
megkötő nsor.

Hirdetések:

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi, kipróbált háziaszer, amely már több mint 34 év óta megbízható befodrozóeszközzé alkalmazták közelejtud, császári és meghíltásként.
Intés. Silányabb utánzatok miatt bevasárláskor óvatossá legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben.
Fichter F. Ad. és társa,
cégek és kir. udvari szülők
Budapest.

BERÉNY JÓZSEF ÉKSZERÉSZ NAGYKANIZSA.

Alapítottott 1838-ban! Saját műhely!

Dúsan felszerelt ékszer- és ezüst-raktár.

Jegygyűrűk

— saját készítményünk —
mindenkor nagy választékban készen kaphatók.

Uj munkák és javítások gyorsan készíttetnek.

Eladás részletfizetés mellett is!

BRAZAY FELE SÖSBORSZESZ

NAGY ÜVEG
ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLÉKELVE VAN! . . .

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP

Vidéki, gőzerőre berendezett

Likörgyár

magas jutalék mellett tekintélyes és bevezetett helyi ügynököt keres Nagykanizsa és vidékére. — Ajánlatokat: **bevezetett** jelíggel a kiadó-hivatal továbbít. 45-3

Minden kereskedő, iparos, hivatal, egyesület, iskola és egyéb intézet részére szükséges

Nyomtatványt

legcsinosabb kivitelben gyorsan és pontosan jutányos árak mellett szállit

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdája

NAGYKANIZSÁN,
Kazinczy-utca, Városházépület.

Ügynököket

keres magas jutalék mellett a vidéken a már 26 év óta fennálló 6 izben kitüntetett **redőny-gyár,**

gyártmányai és egyéb vendéglősöket érdeklő újdonságokra.

Ajánlatok referenciák megadásával

C. KLEMT BRAUNAU

(Csehországban) küldendők.

A miniszterium 1903. január hó 1-től engedélyezte a redőnyöknek házaknál való árusítását. 40-3

Elsőrendű

amerikai cipőgyár.

összekötötést keres egy tőkével rendelkező kereskedővel, ki az egyedüli képviselőt Nagykanizsára átvinné.

Válaszokat „Am. Schoes 47132” alatt továbbít „M. Dukes Nachfolger Bécs I. Wollzeile 9.” 44-1

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb

RETHY-féle 288-12

pemetefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **RETHY-féle** körjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

— 1 doboz 60 fillér. —

Csak **RETHY-féle** fogadjunk el!

Eladó

nagyobb mennyiségű első osztályu *sima* és *gyökeres*

Riparia Portalis, Rupestris Monticola és Vitis Solonis vessző.

Ugyiszintén ugyanily alanyon készült légiőbb csemege és borfajokból első osztályu **gyökeres** fásoltvány, valamint

mindennemű hazai *sima* és *gyökeres* vessző.

Balatonvidéki első amerikai szőlőtelep

TAPOLCZA (Zala megye).

<p>Ültetés Leikiszerettség</p>	<p>Saját érdekében BUDAPESTI HIRDESEK</p>	<p>LEOPOLD GYULA Hirdetési Irodája Akad. Budapest, Erzsébet-körút 54.</p>	<p>Szakvitatási Pontosság</p>
<p>MINDEN HÖLGY ELŐNYE olcsón és a mellett még divatosan és elegánsan ruházodni. Saját érdekében kérje ezert dustartalmú mintagyűjteményünket, melyet megtekintés végett ingyen és bérmentve küld a WIENER MODEN UNION Bees, I., Schottenring 10</p>	<p>VÉRREGENYSÉG, ÉTVÁGYTALANSÁG, IDEGENSÉG gyógyítására és gyenge gyermekek erősítésére a leghatásosabb készítmény a KRIEGER-féle TOKAJI CHINA-VASBOR. Valódi tokaji borból készül, tehát nem tévesztendő össze más készítményvel! Rendkívül kellemes ízű, erősítő, tisztítja a vért. Kis üveg ára 3-20 kor Nagy üveg 8 kor - Kapható gyógyszerárakban. Postán küldi KORONA-GYÓGYSZERTÁR Budapest, Mátyás-tér.</p> <p>Császárfürdő Eltérő kezes hevívíz gyógyfürdő páratlan gőzfürdővel, legmodernebb közös és külön iszapfürdővel, pompás ásványvíz-uzodákkal, kád, hólyg, villamos víz, szén-savas- és napfürdővel. téli és nyári gyógyhely BUDAPESTEN. Prospektus kivanatraingyen és bérmentve. 200 kényelmes lakosztóval. A legszolidabb kezelés.</p>	<p>SZIMON ISTVAN FÉLE GYÓGYEREJŰ SÓS-BORSZESZ MINDENÜTT KAPHATÓ</p> 	<p>Szőnyegeg takarók függönyök Bútorcsopetek csipkésfüggönyök Szőnyeg S SCHEIN os. és kir. udv. ezált WIEN. I., Bauernmarkt 12 Dajkatalmú képes ARJEGYZEK ingyen és bérmentve. Ön nagyon idősnek látszik! Fesse haját a CZERNY-féle Tanningene HAJFESTŐ-SZERREL</p>

PLATSCHEK VILMOS
elismert legolcsóbb, legszolidabb
FÉRFI- és GYERMEK-ruha áruháza
Budapest, IV., Központi Városház. (Károly-körút).

SMITH PREMIER
képviselői kerestetnek
BUDAPESTI HIRDESEK
BUDAPESTI HIRDESEK

SMITH PREMIER N.º 5
kedves arjegyzekek ingyen.
VILÁG LEGJOBB IRÓGÉPE

Paitánás, kiütés, szeplő, májfolt, sötét ránczok is eltűnnek az arczóról a valódi angol
BALASSA FÉLE UGORKATEL
használatával.
Egy üveg ára 2 korona.
Hozzá ugorkaszappan 1 k, púder 1-20, K.
Főzetküldés hely: **BALASSA KORNÉL** gyógyszerár Budapest-Erzsébetfalva.
KATZER részv. társaság megóvó-intézete az első és legnagyobb 1/4 millió részvény-tőke.
Budapest, Ó-utca 42, 44 (saját ház), 45, 46, és Uj-utca 43.
Katzer szőrmeárul az egész világon el vannak terjedve és elsőrangúak.

KISS SZERENCSEJE
NAGY
VASAROLJON CSAK **KISS FÉLE**
SZERENCSE-SORSJEGYET **KISS KÁROLY TÁRSASÁG**

SZARVELEMÉNY O.
A MÁLNÁSI SICULIA GYÓGYFORRÁS
Kiváló összetételű égvényes sós savanyúvíz, amely tapasztalatom szerint meghízható gyógyhatással bír a légzőszervek, valamint a gyomor és bélesatorna hurutos bántalmainál, egy szintén a húgy és ivarszervek hurutos és vérpangásos bántalmainál is. Jó hatást gyakorol továbbá a belek atoniájára és a hasi vérbőségből eredő májbetegségek ellen. A „Siculia”-forrás belső használatának lúddal való egyesítése oszlato hatást fejt ki a női medence szervek idült izmátmányainál. A tudógümőkör kezdetleges esetében, valamint a gümös-görvélyes nyírkirgály dagasztók ellen jó sikerrel alkalmazható. Csészertü segédeszközt képez az elhízás és idült köszvény gyógyításában is. Ezen sokoldalú használhatóságánál fogva méltán számot tarthat az orvosok figyelmére.
Budapest, 1905. január 8.
Dr. Korányi Frigyes, egyetemi tanár, Irtadobozai tag. a -M. Tud. Akad. tagja, stb. stb.
Szátküldi a kezelő tulajdonos „SICULIA” természetesen szánsavat sűrítő gyár r. I. MÁLNÁSFÜRDŐN Háromszék em. Cím: SICULIA, Málnásfürdő, Főraktárak Budapestben: IV., Múzeum-körút 7., és minden nagyobb városban.
Kérjük a SICULIA névre figyelni!!!

Szénészes Árpád
szab.
RAJZ-ESZKÖZ
az összes középiskolákban a legjobban bevált
MAGYAR KÖRZŐ
MINDENÜTT KAPHATÓ.

!! Szőlővessző!!
A világhíró
„DELAWARE”
adja a legjobb bort! Oltani, permetezni nem kell! A **phyloxera** ellen áll! Leírását ingyen küldöm meg bárkinek. — Nagymennyiségű „DELAWARE” vessző és **szőlőoltvány eladás!**
Cím:
Szigyártó Nagy Mihály
Felső-Szeged.
Lugas vesszők 20 drb. két óriással csak 10 kor.!

KLYTHIA a bőr ápolására
az arcbőr szépítésére **PUDER**
és finomítására
Legelegánsabb, toilleto, hálí és salon puder.
Fehér, rózsaszín vagy sárgás.
Vegyileg analizálva és ajánlva Dr. J. J. Pohl os. kir. tanár által Bécsben. Ellamerő levelek a legjobb körökből minde dobozhoz mellékelve vannak.
GOTTLIEB TAUSSIG
os. és kir. udv. toilleto-szappan és illatszergyára
Főraktár: **BECS, I., Wollzeile 2.**
Szátküldés utánvét vagy az összeg előleges beküldése mellett.
Kapható a legtöbb illatszert-, drogua-kereskedésben és Gyógyszertárban. Nagykanizsán: Alt és Böhm Keleti M. Mór és Kreie Gyula csegeknel.
Egy doboz 2 kor. 40 fill.

Saját magát károsítja, aki szőlőoltvány-szükségletét nem fedezi a
Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telepnel.
Tulajdonos: **Caspari Frigyes, Medgyes**
Nagyküküllőmegye.
A telep oltványait az elmúlt száraz nyár-naponia több mint 2 millió liter vízzel öntözve, miniat az oltványok ideálisan fejlődtek. — Képes a jegyzék 6-20 ingyen és bérmentve.

1 liter finom háztartási rum
90 krajoár.
Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai rum f. 2.10
Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék deka 12 kr.
Kapható:
GELTCH ES GRAEF
Drogeria a vörös kereszthez
Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-tér sarkán.

Feller-féle Elsa-Fluid

FELLER V. JENŐ gyógyszerész STUBICZA, Templom-utca (Zágrábmegye.)

az egész világon el van terjedve. Számos kiállításon kitüntetett páratlan házi-szer, mely gyorsan segít merevedés, fej-és fogfájás, zsába, kimerültség, azem-gyengülés, lázas állapotok stb. ellen, megszüntet görcsöt, rosszullétet, csillapítja a köhögést, mell- és tagfájást, torokfájást, erősíti az idegeket, igen jó hatású gyöngeségnél, szédülésnél, álmatlanságnál stb. — 12 kis, vagy 6 duplaüveget 5 koronáért bérmentve küld:

Schicht-szappan

„szarvas“

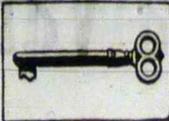
vagy

„kulcs“

Jegygyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkotórésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX

Szőlőtelepítők figyelmébe!

30.000

saját telepén termelt egyéves gyökeres fásoltványt, a legjobb

bortermő és esemeszőlő

fajokból,

Riparia Portálisz alanyra ójtva kitűnő forradás és dus gyökérzettel

olesó árban elad.

GRÜNFELD MIKSA

Nagykanizsa
Magyar utca 32.

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX

MEGHÍVÓ.

A pölöskefői fogyaszt. szövetkezet

a községi iskola helyiségében

1905. évi február hó 28-án (vasárnap)

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 11. §-a értelmében meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki megnyitó
2. Az igazgató és felügyelő-választmány jelentésének előterjesztése és a felmentvény megadása.
3. A kilépni akaró tagok bejelentése, s ezek feletti határozat.
4. Az igazgatóság kiegészítése s a felügyelő-bizottság megválasztása és a hivatalos lap kijelölése.
5. Az esetleges indítványok feletti határozat — A felügyelő-bizottság által megvizsgált mérleg és nyereség-vesztés szám a szövetkezeti bolt-helyiségben közszemlére van kitéve, bárki által megtekinthető

Pölöskefő, 1905. évi február hó 15.

Az igazgatóság.

Dunántuli Közművelődési Egyesület

SORSJEGYEI

1284 nyeresemény értéke

≡ **60.000 korona.** ≡

1 főnyeresemény 30.000 korona ért.

2 főnyeresemény 10.000 korona ért.

I darab ára 1 kor.

II darab ára 10 kor.

Huzás 1905. márc. hó 11-én.

Kapható mindenütt és a Cultur-egylet Irodájában, Rökk Szilárd-ú. 2. sz.

➡ Vidékre viszontadók kerestetnek. ➡

Hirdetések

felvételnek

FISCHEL FULOP

könyvkezdesében

BENZINMOTOROK, GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK, ARATÓGÉPEK és egyéb MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

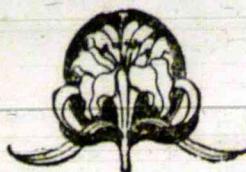
A Magyar Királyi Allamvasutak Gépgyáranak

Vezérügynökségénél

BUDAPEST, V., Váci-körut 32.

Arjegyzéket és költségvetést kivanatra ingyen és bérmentve küldünk.

Nyomtatványokat

izléseesen, olesón
és gyorsan
készít

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdája

Nagykanizsán, Kazinczy-u.

Könyvkereskedés

Papir és írószerraktár

Üzleti könyvek gyára

Könyvkötészet

ZALA politikai lap kiadóhivatala.

SZERKESZTŐSÉG

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

KIADÓHIVATAL

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal 103. sz. az.

ZÁLA

Politikai lap.

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona
Félévre 6
Negyedévre 3

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér petitsora 40 fillér

Kéziratok a szerkesztőség címére intézendők.

Felöltszerkesztő: Szalay Nándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos

Előfizetések és hirdetések Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

A szabadelvűpárt.

Köd és homály borít eget és földet közéletünkben. A legjelesebb elméjű és a legtapasztaltabb politikusok sem látnak egy lépésnyire benne. Az előállott új helyzetnek nehézségeit csak a gyermekek és némely hírlapok nem érzik. Ők rózsásnak és mosolygóknak látják mindent, s könnyűnek és természetesen tartják a válság megoldását. Vezércikkben oly szépen fest minden, még az a kétes és mérsékelt bölcsesség is, amivel a lelkesedő optimizmus betegségében szenvedő hírlapok a krízissel foglalkoznak. Azzal a nagy politikai válsaggal, a melyet Széll Kálmánál nem kisebb ember a legsúlyosabbnak tart 67 óta.

Mi most nem kívánunk pörbe szállani e könnyűvérű, bohém politikai bölcseséggel. A rideg tények szikláin ugyanis megtörik a napiénes hullámoknak ez a játéka. S azért azt se vesszük rossz néven, ha az új többség még nem egészen sajátította el a többséghez illő méltóságosabb és komolyabb magatartást s ha még nem forrván ki csontjaiból egészen a zoltánizmus, lehurrogtatja a »legyőzött« ellenfél legmarkásabb egyéneit.

Sokkal fontosabb és érdekesebb ennél a szabadelvűpárt első értekezlete, amely Tisza Istvánnak ott elhangzott beszéde nélkül is

méltán számot tarthat a politikai világ érdeklődésére. Ez az értekezlet, már külső körülményeinél és jelenségeinél fogva is, alkalmas arra, hogy a szabadelvűpártról mesterségesen terjesztett mendemondáknak, jámbor óhajtatásoknak, külső intrikáknak a nyakát szegje.

Mindenekelőtt kiderült, a mire a párt ellenségei és lagymatag barátai nem számítottak: ez a még mindig erős és számottevő párt együttesen maradt. Együtt marad egy oly párt, a mely alig tíz fővel kisebb számbelileg a parlament legnagyobb pártjánál, a függetlenségünél. S a mely az ország igen sok tiszteit nevére, képzett elméjére, kipróbált, nevezetes politikusát foglalja magában. Szóval, a mely párt pusztán számánál fogva is, de értelmi, vagyoni és erkölcsi súlyával is egyik leghatalmasabb tényezője Magyarország közéletének.

Ez a szabadelvűpárt ime együtt marad. Egyetlen részecskéje sem vált el az egésztől. Ugy kell vele számolni, mint egy minden ízében összeforrott politikai testülettel, a melynek vezére van, zászlója van, programja van. Hiába volt minden ineterkedés, minden fenyegetés, minden hízelgés s minden hírlapi jóslás. Egyetlen tagja sem vált hűtlenné a párt törekvéseire, nincsenek kebelében kottériák és árnyalatok.

A leltári mameluk fogalmáról, a mely, sajnos, nemcsak az ellenségei, de más tényezők gondolatában is megfordult, ezuttal le kell mondaniok mindazoknak, a kik e pártot — akár mint szövetségest, akár mint ellenfelet — számításba vették.

Ha már eddig is bebizonyosodott, hogy a szabadelvűpártnak eszeágában sincs megoldott kéve módjára széthullani, annál kevésbé teszi meg ezt a szivességet ellenségeinek az értekezlet eseményei után. Ezen az értekezleten Tisza István gróf beszédet mondott, s e beszédben kijelentette, hogy a párt 67-es és liberális politikájára ennek az országnak még szüksége van.

Bizony, nagy szüksége van. Bármely topográfiai helyzetben, az együtt maradt, egységes szabadelvűpárt éreztetni fogja a maga erejét, súlyát és meg nem fogyatkozott tetterejét. Nélküle és ellenére nem fognak dönthetni az ország sorsát illetőleg. Ezt a pártot észre nem venni annyi volna, mint a fától nem látni meg az erdőt. Ez a párt nem vonul félre, nem duzzog, nem elmékedik, nem ír memoárokat. Egy híján 160 főből állva, fiatal vezérével lelkesedéssel követve, együttérezve és együttmaradva: a szabadelvűpárt dolgozni, cselekedni fog a nemzet javára. Tetteikkel tényező marad, hogy egy divatosá vált szóállással éljünk.

Csokonai köszöntése.

Mámoros jökedv! Szilaj espongás
Járja az egész világot át!
Dalba öntse ki minden ember,
Méddő, unalmas bánatát!

A jajt, a bút, a könyvet nem szerette,
Csak ugy illő, ha pogány a tor.
Évoe! Évoe! Eljen a jökedv!
Eljen a mámor! Eljen a bor!

Sirassák, áldják, imádják a lányok,
A búsak, kiket rászedtek ritúl;
Lilla ábrándos, sóvár trubadurja,
Csalódott, vágott — kimondhatatlanul!

S köszöntsek a táncos, cifra párok,
Ha szól a zene, . . . ha folyik a bal . . .
Senkitem volt kedvesebb barátja,
Mint a csergősípkás Karnevál!

Áldják a vén, a ráncos aggleányok,
Itt a farsang! Talán szerezhé férjjet?!
S megíjfulnak rozzant, vén tagjaik, —
Hisz szerette, imáda a szépet!

S a dorbézoló, boros fejű részeg,
Ne vágja addig földhöz serlegét,

Amíg Bacchusra föl nem köszöntötte
Csikóbőrös Vitéz jó szellemét!

Csapjon magasra az áldozat lángja!
De csöndesedjék, halkuljon a nóta . . .
Dicső költő emléket ünnepeljük!
S a költők sorsa bús — ezer év óta.

A kicsiny ember elcsügged, ha első
Féremunkája szárnyat nem kapott;
Csokonai fölséges géniussza
— Bár kacagták — hitt és alkotott!

Ha panaszkodol a felreismerésről:
Képzeld, amint kicsiny kertjében ül:
Verset versre, rimet rimre róva,
Göresös reménynyel — reménytelenül!

Nemzetem! Hálás, dicső magyar nemzet!
Áldd e vig költő borús nevét.
Ne csak szóval, hanem igaz szívvél
Olvasd, lapozd, forgasd a művét!

A kor halad . . . Finomul az izlés . . .
Győz a szellem, bár a szó avúl . . .
Olvasd, lapozd, forgasd a könyvét,
Mert csak így él — halhatatlanul!

Lantos.

„Önkéntelen az ember.“

Irta: Oszeszy M. Victor.

I.

Alkonyult.

A nap vörösés tánvénya bágyadtan, fáradtan ragyogta be a Duna vizén arisztokratikusan himbálózó gőzösöket.

Nyár volt.

A »Hullám« fedélzetén csak hárman voltak utasok. Mindhármunknak Budapesttől Bécsig szólt a jegyünk.

Utitársaim, kinezésük után itélve, Thalia papjai lehettek.

Egy athléta termetű, csupaszképzű férfi volt az egyik, s egy, annak termetével elenkező, cingár kis hölgy-személy a másik.

Én szerettem az embereket megfigyelni. Nem tagadom: kegyetlenül kritizáló szemekkel vettem egy-egy lapos pillantást a szemközi keskeny la-padon csendesen meghúzódó ember-párra.

A férfi — körülbelül 35—40 éves lehetett — kihívó, mere tekintetével visszataszító hidegen nézett hol engem, hol meg a mellette ülő, félénken meghúzódó leányt. Arc-bőrét idegesen rángatta, ráncos homlokán a bőrt hol

Schmidthauer-féle Igmándi keserűviz. reggelenként fél pohárral használva,

meglepon gyors és nagyszerű sikerrel pótolja otthon bármely évszakban a Karlsbadi és Marienbadi ivó kúrát, gyomor és bélbajokban ugyszintén elkövetés, szívelhájásodás és azzal járó fulladászal, sárgaság, máj és lépdaaganatnál, cukorbetegség, csuaz és küszvénynél, stb. Az „Igmándi“ hatásosságában egyéb keserű vagy hashajtó ásványvizek meg sem közelítik, és saját érdekében cselekszik, ki helyette mást nem fogad el.

Utastás mellékelve. Kapható NAGYKANIZSÁN Rosenfeld A. fiaj, Fesselhoffer J., Mezey Pál, Marton és Huber, Neués Klein urak üzletében. Főszétküldés és forrástulajdonos: SCHMIDTHAUER LAJOS gyógyszerésznel KOMAROMBAN. Egész üveg 50 fill, félüveg 30 fillér. — Az egyedüli természetes keserűviz, amely kis üvegben is kapható.

Nagykanizsai Takarékpénztár Részvénytársaság közgyűlése.

Igazgatósi jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

Intézetünknek az alapszabályszerűleg mai napra összehívott 60-ik évi rendes közgyűlésén van szerencsénk ezennel a lefolyt 1904-ik év üzletforgalmáról a következőkben tisztelettel beszámolni:

Az intézet 60 éves fenállása óta már számos sikerekben dus üzleti évről számolt be. de a lefolyt évi eredmény az összes eddigi fényes eredményeket is felülmulta.

Ezen örvendős körülmény első sorban az intézetünk iránt nyilvánuló és folyton megerősödő bizalom, másodsorban a fokozó bizalommal karöltve járó, az üzlet minden ágában mutatkozó üzletfellendülése és emelkedésében leli magyarázatát. — Az elért eredmény annál is inkább mondható fényesnek, mert: z üzletek jövedelmezőségét az általános nagy verseny, ugy a kamatlábnak folytonos csökkenése, mindinkább hátrányosan befolyásolja.

Ennek dacára az üzleteredmény nem csak, hogy nem csökkent, sőt tetemesen emelkedett.

A lefolyt 1904. évi üzleteredmény 110 arany 265 frank, 165,937 kor. 20 fill., az 1903. évi 85 arany 242 frank, 153,571 kor. 24 fillérről szomban, vagyis 25 arany 23 frank, 12,366 kor. 02 fillérről több az előző évinél.

Ehhez járul nyeresemény áthozat 1903 évről 12,901 kor. 46 fill.; végeredmény 110 arany 265 frank, 178,838 kor. 72 fillér.

Betéteink állománya a lefolyt évben ismét 398,056 kor. 78 fillérről emelkedett.

Jelzálog kölcsöneink átlaga 257,339 kor. 65 fillérről gyarapodott

Ezen üzletágaknál a közelmúlt években nagy átalakulás észlelhető, a mennyiben a korábbi rövid lejáratú kölcsönök nagyrészen kisebb kamatu törlesztéses kölcsönökre változtatták át, úgy, hogy ma a közel öt milliónyi jelzálog kölcsöneinknek több mint fele törlesztéses kölcsönt képez.

Értékpapírjaink állományát a lefolyt évben 201,450 koronával növeltük, azokat az 1904. évi december hó 31-iki árfolyam szerinti értéknél jóval olcsóbban, a beszerzési árakban vettük fel a mérlegben, így ezen árkülönbségben magában már jelentékeny tartalékot birunk netáni árfolyam csökkenéssel szemben.

A forgalom az egyes üzletágakban a következő volt:

Betétek:	
Állomány 1903. december hó 31-én	6064 ar. 10425 frk. 5,358,940 — 02 fill.
Betétek és tőkésített kamatok 1904.	206 ar. 415 frk. 2,989,424 — 71 fill.
	6360 ar. 10840 frk. 8,348,364 — 73 fill.
Visszafizetések 1904. évben.	73 ar. 215 frk. 2,591,367 — 84 fill.
Állomány 1904. december 31-én.	6287 ar. 10626 frk. 5,756,996 — 89 fill.
Jelzálog kölcsönök:	
Állomány 1903. december 31-én.	29.0 ar. 4200 frk. 2,548,894 — 57 fill.
az év folyamán kiadott kölcsönök	830 ar. 8700 frk. 203,939 — 50 fill.
	3740 ar. 12900 frk. 2,752,834 — 07 fill.
az év folyamán visszafizetett kölcsönök	232 ar. 2700 frk. 439,548 — 41 fill.
Állomány 1904. december hó 31-én	3508 ar. 10200 frk. 2,313,285 — 66 fill.
Törlesztéses kölcsönök:	
Állomány 1903. dec. 31.	2,158,581 — 86 fill.
az év folytán kiadott	62,610 — 03 fill.
	2,221,191 — 89 fill.
az év folyamán visszafizetett	269,661 — 47 fill.
Állomány 1904. dec. 31.	2,651,530 — 42 fill.
Váltak:	
Állomány 1903. dec. 31.	1,062,047 — 30 fill.
Leszámitoltatott az év folytán	2,852,052 — 07 fill.
	3,914,099 — 37 fill.
Beváltott az év folyamán	2,912,504 — 02 fill.
Állomány 1904. dec. 31.	1,001,595 — 35 fill.
Visszleszámitolt váltók:	
Állomány 1903. dec. 31.	576,501 — 05 fill.
1904-ben visszleszámitoltatott	1,932,188 — 86 fill.
	2,508,689 — 91 fill.
visszaváltatott	1,953,755 — 03 fill.
Állomány 1904. dec. 31.	554,934 — 88 fill.
Előleg értékpapírokra:	
Állomány 1903. dec. 31.	48,396 kor.
az év folyamán kiadott	83,920 kor.
	132,316 kor.
az év folytán beváltatott	86,110 kor.
Állomány 1904. dec. 31.	46,206 kor.
Pénztári forgalom:	
Pénzkészlet 1903. december hó 31-én	10 ar. 1500 frk. 127,904 — 52 fill.

Bevételek 1904. évben	
1412 ar. 12234 frk.	14,470,030 — 70 fill.
1422 ar. 13734 frk.	14,597,935 — 22 fill.
Kiadások 1904. évben	
1225 ar. 12224 frk.	14,515,788 — 86 fill.
Pénztári maradvány 1904. dec. 31.	
197 ar. 1510 frk.	82,166 — 36 fill.
Az 1904. évi összes forgalom:	64,515,380 — 96 fill.
A lefolyt évi üzleteredmény	
110 ar. 265 frk.	165,937 — 20 fill.
Nyeresemény áthozat 1903. évről	12,901 — 46 fill.
Összesen	110 ar. 265 frk. 178,838 — 72 fill.
Ezen nyeresemény felosztására nézve az igazgatósi jelentés a következőket ajánlja:	
— Az alapszabályok 78. § a értelmében a nyeresemény 5%, a vagyis 6 ar. 15 frk. 8,296 — 80 fill.	
A tartalék alaphoz csatolandó.	
— Az igazgatósi és felügyelő-bizottság jutaléka	
15%, vagyis	16 ar. 45 frk. 24,890 — 59 fill.
Összesen	22 ar. 60 frk. 33,187 — 45 fill.
Marad rendelkezésre	
88 ar. 205 frk.	145,651 — 27 fill.
Atzámitva 88 ar. 205 frk. korona értékére	1,193 — 55 fill.
Összesen	146,844 — 82 fill.
Ebből osztalékol részvényenként 110 korona, 800 darab részvény után 88,000 kor. — fill. fizetessék.	
A jelenleg 224,000 koronát tevő rendelkezési alaphoz 40,000 kor. — fill. helyeztessék.	
Az intézeti házi-letári értékek csökkentésére leírásba vétessék 4,000 kor. — fill.	
A t. közgyűlés elé terjesztendő felosztási terv szerinti városi közhasznú és jótékony célokra 2,070 kor. — fill. adományoztassék.	
A fennmaradó 12,774 kor. 82 fill. az 1905. évi nyereség- és veszteség számlára vezetessék át.	
A javasolt felosztási terv elfogadása esetén alapjaink 48,379 kor. 21 fillérről gyarapodnak, míg a nyugdíjalap évi kamatai által 4,293 kor. 64 fillérről szaporodott.	
Alapjaink állománya ezek után:	
Részvénytőke	160,000 kor. — fill.
Tartalék-alap	400,533 kor. 53 fill.
Külön tartalék-alap	175,000 kor. — fill.
Rendelkezésre álló alap	264,000 kor. — fill.
Nyugdíj-alap	111,634 kor. 98 fill.
Összesen	1,171,168 kor. 51 fill.
Ha intézetünknek az idén bekövetkezett 60 éves fenállása alkalmából visszajuttatást vetünk az 1895. évben fényesen megünnepelt 50 éves fenál	

összehúzta, hol meg kisímtotta, kezeit lustán lóggatta ölébe, lábait messze kivetette a pad alul a keskeny fedélzet közepére s úgy viselkedett, mint hogyha sem a kezéhez, sem a lábához abszolúte nem volna semmi köze.

Előtűk a földön egy újságlap hevert, a mire a nő merően szegezte tekintetét.

A lány, bár nem tartozott az isteni jelzővel illelhető szépek közé, de koromsötét hajával, bogárfekete szemével s márvány-fehér, halavány arcával elég érdekes volt.

Már jó egy órája utazhattunk így együtt, egymást hatalmasan fixirozva, midőn érdekes utitársaim felálltak s a fedélzet hosszában sétálgatni kezdtek.

Én, a kezemben levő Baedeker mögül figyeltem őket.

Egyszerre megálltak a fedélzet egyik végében s mindketten hosszan néztek bele a víz gyöngyöző hullámaiba, amint a hajó-kerék utat tört magának a zúgó habtömegben mindegyre előre.

Mintha mi sem érdekelt volna, marokra vettem egypár szál bajuszomat s gondtalanul sodorgattam ujjaim között.

A férfi gunyos arccal fordult felém s haragos tekintetével azt látszott-mondani: »Azzal hencegsz, ecsém, az nekem is volt valamikor!»

Nyugtalanul kezdtem lészkelődni helyemen.

A magas égboltozatba beleolvadni látszó, kékülő-hegyeket vizsgáltam a távolban.

Aztán, hogy jelenlétem ne feszélyezze utitársaimat, a szűk fedélzeti lépcsőn át leigyekeztem menni a hajó szalonjába.

Zsebre vágtam Baedekeremet s körülbelül két lépcsőt tehettem a hajó szíve felé, midőn egy erős kar-pár vállonragadt.

— Uram! Omel számolnom kell! — kiáltotta egy vastag bariton-hang.

Ijedten fordultam hátra. Az én csupaszkepű férfi-utitársam volt.

— De uram! . . . — védekeztem

— Semmi de! . . . Számolunk!

— Bocsánat, kérem! . . . — szóltam kétségbeesetten kapálódzva.

— Mingyárt megboesájtok! — sziszegte s erősebben markolt sajtó vállamba.

— Jaj, a vállam . . . — mondtam s szaporábban vertem össze remegő térdeimet.

Eliszonyodtam attól a gondolatától, hogy athlétám »so fort« felragadja 52 kilós mivoltomat, megpörget a levegőben s én nagyot nyekkenve vagy a Duna-parton, vagy pedig a víz hús hullámai között lelem magam.

— Szót kérek! — appelláltam jószívűhez emelt hangon.

— Csókot dobott a menyasszonyomnak! S ezért megakol! — dörogte s hatalmas öklével megfenyegetett.

— É . . . é . . . n?!

— Tagadja?! . . . Hiába minden! . . . Láttam! — S már-már leemelni próbált a lépcsőzetéről, midőn kiszabadítottam fájó vállaimat vas-markából.

— Ez paraszt-tempó, tudja! — vágtam ki a szót szörnyen erélyes módon, mikor bátorságot öntött összenyomkodott tagjaimba a közeledő hajóskapitány szemétre.

— Ön a Baedekerje mögül csókot dobált menyasszonyom felé, jól láttam! — ismételte, s újra vállam után nyult, hogy tovább masszírozzon.

Egy ugrással kisiklottam keze alól.

— De, kérem, mielőtt még ontanók egymás vérét, talán szabadna tudnom: kihez van szerencsém? — kérdeztem.

— Legyen. Én Eröss Bendeguz jellemszínész vagyok! — mondta s meghajolt.

— Én Gárdos Gabi, újságíró! — mondtam és én is meghajoltam.

— Gárdos Gabi . . . Gárdos Gabi . . . — ismételte pokolra kívánt utitársam.

— Igen, Gárdos Gabi vagyok, a Magyar Hírkürt munkatársa.

Emberem egyszerre nyájas arcot próbált csinálni.

Lerítt ábrázatáról, hogy tépelődik magában.

Végre megszólalt. Hangja ünnepélyessé vált.

— Én ünt nevérol's tehetségéről ösmerem! Megboesájtok.

S egy gyermek örömevel ragadott fel s ölelt magához. Hasonló szorítást már rég éreztem. Utoljára akkor, midőn egyszer gyermekkoromban a szülővárosomon átutazó medvetáncoltató tenyeres-talpas mackója szeretetteljesen átfogta derekam s megtapogatta külön-külön mindegyik oldalbördémat.

S másik percben az athléta-ember feltett a fedélzetre.

Egészen el voltam érzékenyedve. (Még egy

lasi ünnepélyre és az akkori zárszámadásokra, azonkívül tapasztalást tesszük, hogy intézetünk a lefolyt 10 évben erőteljesen fejlődött, vagyona tetemesen gyarapodott.

Alapjának állománya
1894. év végével 848,810 — 38 fill.
a fentebbi részletezés szerint ma 1.171.168 — 51 fill.
Szaporodás 322.358 — 13 fill.

Befejezve évi jelentésünket, kérjük a t. közgyűlést, miként az 1904. évi üzleti nyeremény felosztására vonatkozó fenti javaslatainkat elfogadni, az osztalékot részvényenként egyszáztizhatszonnégy koronában megállapítani és a lefolyt 1904-ik évi ügy- és számvitelre vonatkozólag úgy nekünk, valamint a felügyelő-bizottság tagjainak is a felmentvényt megadni múltévtől kezdve.

Az igazgatóság.

Jegyzőkönyv.

Felvéve Nagykanizsán, 1905. évi február hó 12-én a Nagykanizsai Takarékpénztár Részvénytársaság hatvanadik évi rendes közgyűlésében.

Jelenlevők:

Ujnépi Elek Lipót kir. kereskedelmi tanácsos, igazgatósági elnök elnöklété alatt, Tripammer Gyula intézeti igazgató, mint jegyzőkönyvvezető, Aczél Pál 2 részvény, Blau Lajos 2, Deutsch Mór 2, Ujnépi Elek Lipót 12, Pozsonyi Aladár képviselőtében 11, ujnepi Elek Ernő 10, ujnepi Elek Géza képv. 10, Ebenspanger Leó 10, Verő Otília képv. 6, Elsingner Henrik 1, dr. Etlényi Géza 1, dr. Fábrián Zsigmond 1, id. Fesselhofer József 8, dr. Friedl Ödön 2, Goldhammer Károly 2, báró Gutmann Ödön képv. 4, báró Gutmann Aladár képv. 3, báró Gutmann Vilmos képv. 2, báró Gutmann László képv. 3, gelsei Gutmann S. H. cég képv. 14, Grünhut Alfred 4, Grünhut Henrik 8, Halphen Mór 3, Heimler József 1, Hirschler Sándor 1, Keller Mátyás 2, Kohn Jaques 4, Kürschner Ignác 3, Blau László képv. 16, Kürschner Jakab 1, Verő Henrik képv. 19, Löwy Adolf 2, Szukits Matild képv. 6, Práger Béla 3, Radnai Jenő 3, Pollák Lajos képv. 4, Radnay Károly képv. 3, Rosenfeld Emil képv. 3, Rosenfeld Adolf 10, Rosenfeld Berta képv. 5, Rosenfeld József 10, Rosenberz Richárd 1, dr. Rothschild Jakab 2, Rothschild Zsigmond 2, dr. Schwarz Adolf 4, Scherz M. I. 2, Scherz Zsigmond 1, Sommer Sándor 17, Sommer Ignác 12, Sommer Henriette képv. 4, Sartory Oszkár 6, Sartory Hermin képv. 2, dr. Tuboly Gyula 10, Belus-Paula képv. 2, Tripammer Gyula 2, Unger Ullmann Elek 7, Forintos Károly képv. 4, Unger Ullmann Sándor képv. 9, Vagner Károly 5,

Vidor Samu 4, Gutmann Hedvig képv. 8, Weiser József 36, Weiser János 3 részvény.

Összesen 42 részvényes, kik 358 darab részvényt bírnak és képviselnek.

Ujnépi Elek Lipót igazgatósági, egyszersmind közgyűlési elnök, Szintó Örmimel üdvözölte a szép számban megjelent részvényeseket, kik tanujelét adták az intézet iránti élénk érdeklődésüknek.

Megállapítva, miként az alapszabályok és kereskedelmi törvény 69. §-ának megfelelően összehívott mai közgyűlésén, az alapszabályok 17. §-ának megfelelő számú részvényesek vannak jelen, kik az összes részvények 1/3-át meghaladó számát bírják és képviselik, miért is a közgyűlést ezennel határozat képesnek jelenti ki és azt megnyitja.

A közgyűlési jegyzőkönyv vezetésével Tripammer Gyula intézeti igazgatót bizza meg, annak hitelesítésére a közgyűlés hozzájárulásával dr. Fábrián Zsigmond és dr. Friedl Ödön részvényes urakat kéri fel.

I. Felolvastatik az igazgatóságnak a lefolyt 1904-ik évi üzletéről szóló jelentése a felügyelő-bizottságnak a zárszámadással egyidejűleg közzétett jelentésével együtt, mely utóbbi tanúságot tesz arról, hogy az 1904. évi ügy- és számvitelt az intézetnek kellőleg ellenőrizték és hogy a szabályszerűen vezetett könyvek alapján készült mérleg, valamint a nyereség és veszteség számla a valóságnak híven megfelel; miért is az igazgatósági jelentésben javasolt felosztási tervzetnek elfogadását részéről is ajánlja, végül az 1904. évi ügy- és számvitelre vonatkozólag úgy az igazgatóság, valamint a felügyelő bizottságnak a felmentvényt megadni kéri.

II. Előterjesztetik az 1904. évi zármérleg a nyereség és veszteség számla kapcsán, mely szerint a lefolyt 1904. évi üzlet eredmény

110 ar. 265 frk. 165.937 26 fill.
nyereség a 1903. évről 12.901 — 46 fill.
Összesen 110 ar. 265 frk. 178.838 — 72 fill.

Ezen nyereség felosztására nézve az igazgatóság a következőket ajánlja:

Az alapszabályok 78. §-a értelmében a nyereség 5%-ka, vagyis 6 ar. 15 frk. 8.296 — 86 fill. a tartalék alapokhoz csatolandó.
Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jutaléka 15%
vagyis 16 ar. 45 frk. 24.890 — 59 fill.
Összesen 22 ar. 60 frk. 33.187 — 45 fill.
Marad rendelk. 88 ar. 205 frk. 145.651 — 27 fill.
Átszámítva 88 ar. 205 frk. korona értékre 1.193 55 fill.
146.844 — 82 fill.

Ebből osztalékul részvé-

nyenkint 110 korona, 800 db. részvény után 88.000 — kor. fizetessék.

A jelenlegi 224000 koronát tevő rendelkezési alapra 40.000 — kor. helyeztessék.

Az intézeti ház leltári értékének csökkentésére 4000 — kor. leírásba vétessék.

A t. közgyűlés elé terjesztendő felosztási tervzet szerint városi közhasznú és jótékony célokra adományoztassék.

A fennmaradó 12.774 — 82 fill.

az 1905. évi nyereség és veszteség számára vezetessék át.

A közgyűlés meglegedéssel veszi tudomásul a kedvező eredményt, tudomásul veszi továbbá az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentéseit.

Felolvasottak tekintve a részvényeseknek már a meghívó kapcsán megküldött zármérleget úgy a nyereség és veszteség számlát.

Jóváhagyja a tartalék-alapnak az alapszabályok 78. §-a értelmében 6 ar. 15 frank 8.296 kor. 86 fill. történt javadalmazását, 40.000 koronának a rendelkezési alapra való helyezését és 4.000 koronának a háztartékból való leírását.

Elfogadja az igazgatóságnak a városi jótékony és közhasznú adományok felosztására vonatkozó javaslatát, ugymint:

- 1. Keresztény házi szegényeknek 300 kor.
- 2. Izraelita házi szegényeknek 300 „
- 3. Allami elemi iskola szegénysorsu növendékei ruházatára 140 „
- 4. Izraelita iskola céljaira 280 „
- 5. Izraelita iskola szegénysorsu növendékei ruházatára 140 „
- 6. Kereskedelmi iskola segélyezésére 200 „
- 7. Önkéntes tűzoltó egyesületnek 100 „
- 8. Népkönyhájára 140 „
- 9. Szépitő Egyesületnek 80 „
- 10. Vörös-Kereszt-Együletnek 50 „
- 11. Ingyenes népkönyvtár javára 50 „
- 12. Betegsegélyző egyesületnek 50 „
- 13. Izraelita kórház javára 140 „
- 14. Keresztény Jót. Nőegyletnek 50 „
- 15. Főgymnáziumi muzeumnak 50 „

Összesen 2070 kor.
Az osztalékot a közgyűlés részvényenkint 110 koronában vagyis 800 drb. részvény után 88.000 koronában állapítja meg, a fennmaradó 12.774 korona 82 fillért pedig új számlára előíratni határozza.
Az 1904-ik üzletév ügy- és számvitelére vonatkozólag az igazgatóság, valamint a felügyelő-bizottságnak a felmentvényt egyhangulag megadja.

jobbfejta viziló is elolvadt volna ekkora meghatottságtól.)

A megsértett menyasszony csodálkozva nézett reánk.

-- Lelkesülök az irodalomért! Magam is szeretem irással tölteni időm! -- motyogta búbubánóan emberem.

Bemutatott menyasszonyának.

Később megtudtam tőlük, hogy Baedeckerem mögül a bajusz-pódrésmet nézték csöködőlásnak s hogy érdekes utitársaim egy papa s egy mama beleegyezése nélkül és tudtán kívül mennek neki a nagyvilágnak. (Az apa s az anya természetesen a leány részéről górdítettek akadályt eléjük.)

Még fel sem ocsudhattam bámulatomból, midőn egy hosszú füttyel beért gőzösünk a bécsi hajóállomáshoz.

Kiszálltunk. Ők jobbra mentek, én balra.

II.

Már rég elfeledtem érdekes utitársaimat, midőn egy ködös novemberi délutánon, fülüg behúzódva felöltömbé, kiléptem lakásom ajtaján az utcára.

Egy kétségbeesetten hadonászó ember alak rohant felém.

-- Megcsalt, ... de megölöm! -- kiáltotta rékedtes hangon emberem.

Felismertem. Bendeguz volt. Ijedtemben keresztet vettem magamra, mert már már azt kezdtem hisni, hogy megint az én véremre szomjazik.

Kezet szorítottam vele. (Majdnem leszdedte körmömet.)

-- Ki csalt meg? Hol csalt meg? Kit akarsz megölni? -- halmoztam el kérdéseimmel.

Nagyot fújt. Aztán mély bariton-hangon mondta:

-- Az a lány, a menyasszonyom ... Megölöm! ...

Fellelegzettem. Tehát nem engem akar megölni.

-- Huh! megutáltam az egész világot! -- folytatta. -- A nőt, a leányt, akik mind csalnak; akiknek szava, csókja hazugság, merő hezugság!

Ezt már régen megmondhattam volna néked! -- feleltem helyeslőleg bólintgatva a medve-ember szavaira.

-- Szerettem őt, mert olyan volt, mint egy ártatlan gyermek; s mert a gyermekek tudnak szeretni, hát azért szerettem. De átkozott legyen, ahány van! ... Megölöm! -- ordította. Csak nagynehézzen tudtam lecsillapítani.

Kikérdeztem tőle mindent.

-- Megcsalt?

-- Megszökött mellőlem egy másik színezzel!

-- Ez színésznoí vér! -- jegyeztem meg.

-- Az! -- felelte szomorúan.

-- Ne bántsd azért; ha szeretted vagy szeretted; megbocsájtasz neki.

-- Nem, soha!

-- Talán vetted észre, hogy utóbbi időben elhidegült?

-- Azt nem, de egyre sírt, hogy eljött ve-

lem! Papát meg mamát emlegetett mindig ...

A gyermek ... sírt ... Brr! ... Utálom a gyermeksírást! ...

-- Brr! -- én is megborzongtam (a hidegtől.)

-- Hát ne bántsam?! -- szólalt meg ismét hosszú hallgatás után.

-- Ne tedd! Találsz még elég leányt!

-- De nekem egyszem kell! Inkább a halál! ... Hisz csálnak mind, mint a faluvégi krajzleros! ... Brr! Utálom a gyermeksírást! ...

-- ismételte.

De én már nem berregtem vissza.

Kétségbeesett dühvel tördelte kezeit.

-- Neki megyek a Dunának! -- jelentette ki határozottan.

-- Egy leányért?! Az neveltséges!

-- De nekem mindenem volt ő! Világom, életem ...

-- Majd elfeleded!

-- Nem, soha ... Őt szerettem. Emlékét megőrzöm! ... Oh, azok a boldog percek! Azokat nem lehet feledni!

És az athléta nagyot sóhajtott. Sóhajtsa-bevált von' kisebb tengermenti bőrának. Azt hittem; elfúj helyemből.

-- Elj pályádnak, s így könnyű lesz a feledés!

-- Azt hiszed?! Nekem nem nyújt az sem vigaszt! A színpad, melyen idáig együtt neveltünk, kacagtunk, nagyon üres lenne! Különben is utálom a mesterségemet! Utálom a nőket, magamat, az életet, mindent! Már csak a halál kell; az, egyedül!

És elrohant.

III. A tárgysorozat 3. ik pontját a hivatalos lap kijelölése képezvén, elnök ur előterjesztésére az intézet hivatalos közlönyéül újból a helyben megjelenő „Zala” című hetilap jelöltetik ki.

IV. Következik az alapszabályok 25. §-a értelmében lelévő elnök és alelnök; továbbá az az alapszabályok 27. §-a értelmében sorrend szerint 8 igazgatósági tag és a négy tagból álló felügyelő-bizottság megválasztása.

Elnök a közgyűlés hozzájárulásával a szavazatszedő-bizottságba Aczél Pál, dr. Ellényi Géza, Rosenberg Richárd és Rosentfeld József urakat jelöli ki és a választás tartamára a gyűlést felfüggeszti.

A szavazatszedő-bizottság befejezván munkáját és folytatólag megnyitott közgyűlésnek a bizottság nevében Aczél Pál ur a következő választási eredményt jelenti:

Beadatott összesen 312 szavazat.

Ebből nyertek elnök és alelnök 3 évi időtartamra:

Ujnépi Elek Lipót mint elnök 312 szavazatot
Dr. Tuboly Gyula mint alelnök 312

Mint igazgatósági tagok 3 évi időtartamra:

1. Ujnépi Elek Ernő	312 szavazatot
2. Ebenspanger Leó	312
3. Löwy Adolf	312
4. Sommer Ignác	312
5. Dr. Szekeres József	312
6. Unger Ullmann Elek	312
7. Vidor Samu	312
8. Weiser József	312

Mint felügyelő-bizottsági tagok 1 évi időtartamra:

1. Goldhammár Károly	312 szavazatot
2. Heimler József	312
3. Dr. Schwarz Adolf	312
4. Dr. Rothchild Jakab	312

Mely eredményt a közgyűlés tudomásul veszi és az elnök a fent elősoroltakat megválasztottnak jelenti ki.

Erre dr. Fried Ödön részvényes ur szólaiván fel az összes jelenlevő részvényesek helyeslésével véli találkozni, a midőn tekintettel, hogy ugy a lefolyt valamint az előző évek sikeres eredményei azt igazolják, hogy az intézet vezetésére hivatottak feladatukat és kötelességeiket a legnagyobb buzgalommal teljesítették: miért is ugy az igazgatósági elnököknek, valamint az igazgatóság tagjainak és az igazgatónak a részvényesek nevében fáradozásukért köszönetet mond.

Helyesíleg tudomásul vétetik.

V. A tárgysorozat 5. ik pontját néháni indítványok előterjesztése képezvén, indítvány azonban az alapszabályok 19. §-ának megfelelően bejelentve nem lett, a jelenlevők közül elnök ur felhívására indítvány tételre ki sem jelentkezik, miért is elnök a tárgysorozatot kimerítettnek és a közgyűlést befejezettnek jelenti ki.

Utána néztem. Feltaszított minden nálánál kisebb embert, ki utjába tévedt. Mint egy megszébzett oroszlan törtetett előre a sűrű ködben.

És eltűnt szemem elől.

III.

Öt évvel később teljesen ismeretlenül boldogtam X. város utcáit.

Csak átutaztam a városon s néhány órát szentelhettem a megtekintésére.

Egyik széles utcáján, amint bámész tekintettel nézegettem a kifüggesztett cégtáblákat, megakadt a szemem egy lap szerkesztőségének a feliratán.

Napi Sajtó szerkesztősége és kiadóhivatala. Szerkesztő: Eröss Bendeguz.

Mi a fene! — gondoltam. — Ezt megnézem! És felmentem hozzá.

Illedelmesen kopogtattam be a névjegyes nagy szárnyajtón.

— Szabad! — hangzott belülről egy erős hang.

Egy íróasztala fölé görnyedt, ószülmi kezdő ember-alak előtt álltam.

Bendeguz volt. Hatalmasan megöregedett szegény. Alig lehetett ráismerni.

Valamin dolgozott. Mellette kétfelől számszerint három 1-4 éves gyermek sívázkodott.

Bendeguz feltekintett írásai közül.

— Kihé van szerencséd? — kérdezte. És erősen kritizált. Mintha már látott volna valahol.

Miről jelen jegyzőkönyv felvételük és aláíratattik.

K. m. f.

Tripammer Gyula Ujnépi Elek Lipót igazg. mint jk. vezető. elnök.

Jelen jegyzőkönyv kitélőül:

Dr. Fried Ödön. Dr. Fábán Zsigmond.

A Kereskedők Társulata közgyűlése.

A Nagykanizsai Kereskedők Társulata Ujnépi Elek Lipót kir. keresk. tanácsos, társulati elnök elnöklésével febr. hó 19-én tartotta évi rendes közgyűlést. Az elnök meleg szavakban üdvözölte a megjelenteket, a közgyűlést határozatképesnek nyilvánította és felkérte Heltai József titkárt, hogy a választmány múlt évi működéséről tegye meg jelentését.

Heltai József titkár jelentéséből adjuk a következőket: »Az általános gazdasági depressio, mely az egész országra nehezedik, a lefolyt évben ismét nagy mértékben sújtotta kereskedelmünket, mely évek óta hanyatlak. Hiszen tíz év óta törvényhozásunknak egyetlen alkotása sincsen, mely a kereskedelem érdekeit szeretettel karolná fel, sőt ellenkezőleg: a hozott törvények és kibocsájtott rendeletek, valamint a létesített gazdasági alkotások csak újabb békókat jelentenek hanyatló kereskedelmünkre. Ilyen állapotok mellett egyetlen rossz természet alkalmas arra, hogy a kereskedők egész sorozatát elpusztítsa s ezen pusztulásból — sajnos — kijutott városunknak az elmúlt évben is bőven. Hozzájárult a viszonyok mostohaságához, hogy a Déli Vasút ridegen elzárkózik mindama javaslataink elől, melyek megfelelőbb személyforgalom elérését s ezáltal a vidéknek városunkba való gravitálását célozzák. Ha nagy sürgetésre a Déli Vasút egy-egy irányban új forgalmat létesít, ezt is olyan alakban teszi, hogy a gyakorlati érték legnagyobb részét elvesz. A neheztelmenyek fészletes felsorolása után következőket jelenti a titkár: A létért való küzdelmünkhöz a társadalmi elismerésért való küzdelem járul. Hogy ezen küzdelem sikeres legyen, alakult az 1904. évben az O.

M. K. E., mely a hazai kereskedőket egy szerves egészben egyesíti. Társulatunk választmánya kivette az alapítás munkájából a maga részét, amennyiben a zalamegyei kerületet Kanizsa székhellyel létesítette. Az alakulás múlt évi május 15-én történt a megye kereskedőinek részvételével s az új egyesülés máris eredményes és üdvös tevékenységet fejt ki. Nem célja e jelentésnek, hogy az O. M. K. E. ügyeivel foglalkozzék, de ki kell emelnünk, hogy egyebek közt az O. M. K. E. máris elérte azt, hogy az adókieveto bizottságokban a kereskedők megfelelőbb képviselést nyernek az egész országban. — Az adminisztratív működésről tett beszámoló után a jelentés a társulat által fentartott és hivatása magaslatán álló kereskedelmi tanonciskolával foglalkozik. Az iskolát a múlt évben sikerült a törvénynek megfelelőleg az eddigi két osztályból három osztályúvá fejleszteni. Az évi 770 korona kiadási többletet Nagykanizsa városa fedezi olykép, hogy az eddigi évi 400. korona subventiót a képviselőtestület 1170 koronára emelte. Az iskola látogatottsága elég élénk; az eredmény — mint a záróvizsga mutatta — nemcsak kielégítő, hanem a hozzá fűzött várakozásokat még felül is muija.

A társulat a múlt év november 27-én rendkívüli közgyűlést tartott, melyben az elhunyt Harkányi Ede helyébe törvényeszéki ülnökké megválasztotta Weisz Tivadart, a társulat választmányának érdekes tagját.

A tagok száma a múlt évben 181-re emelkedett.

A jelentést a következő szavakkal fejezte be Heltai titkár: Választmányunk folyó évi működése befejezést nyervén, köszönetet mondunk a közgyűlésnek bizalmáért s kérjük t. tagjainkat, hogy ha merül fel kérdés, mely akár a kereskedők összességét, vagy egyeseket a közérdek szempontjából érint, forduljanak bizalommal a választmányhoz, mely hivatásának fúdatában készséges örömmel fog oda hatni, hogy a bajok lehetőleg orvosoltassanak s a kereskedők érdekei megóvassanak.

A jelentést a közgyűlés nagy tetszéssel tudomásul vette és az ügybuzgó titkárt megéljenzete.

Tudomásul vették ezután a zárószámadásokat és jóváhagyták az előter esztett költségvetést. A társulat évi szükséglete 2420 korona, mely fedezetet nyer a városi- és állami segélyösszegekből és a tagsági díjakból.

Az elhalálozott Harkányi Ede és a titkárrá választott Heltai József helyett választmányi tagokul megválasztották Ebenspanger Leót és Rosenberg Richardot. Számvizsgálók lettek: Köhler Antal, Blumenschein Vilmos és Kürschner Ignác.

A napirend kimerítve lévén, a közgyűlés az elnök elttetésével véget ért.

HIREK.

— **Stolzer Henrik dr. temetése.** Hétfőn délután az egész város őszinte részvéte kísérette korai sírjába Stolzer Henrik dr. orvost. A megjelentek rendkívüli nagyszámában és meghatottságában kifejeződött az, hogy az elhunytnak városzerte meunyre becsülték megünyerő egyéniségét és meunyre becsülték benne foglalkozásának egyik nagy-

— Nem ismerst rá, Bendeguz? Gádos Gabi vagyok!

— Oh, pajtás! Bocsáss meg! — és megölelt. (Ismét a medvetáncoltató barátságos mackója jutott eszembe.)

Elmeséltem neki, hogy kerültem ide.

— Örvendek, hogy látlak! — mondta.

S felültetett.

— Hát ezek a porontvok? — kérdeztem a gyerekekre mutatva.

— Az enyimek! — felelte.

Csodálkozva néztem rá.

— Hát megházasodtál?

— Már négy éve!

— A szökött galamb...?

— Nem, egy másik! — vágott szavaimba. — Egy angyali lelkű!

És felkelt helyéről hogy sügjön egyet. Bizonyára azt akarta mondani, hogy: »azt már rég elfeledtem.«

Egy lépést tett előbbre, felém.

Visító-gyermeksírás hangzott föl.

Rálépett egyik gyermek kezére, a mitől az förtelmesen bögött.

Bendeguz haragosan nézett rá.

— Hallgatsz most mingyárt! — kiáltott a gyerekekre, aztán felém fordult.

— Bri!... utálok a gyereksírás! — mondta.

Ha egyéb nem is, de ez a gyengéje megmaradt az én Bendeguz barátomnak.

készültségi és kiváló szorgalmu munkását. A ravatalt koszoruk lepték el, bár a gyászolók ezek mellőzését kérték. A résztvevők sorában ott láttuk városunk egész intelligenciáját és az elhunyt összes pályatársait. Beláthatatlan volt azok tömege, kik Stolzer dr.-t utolsó útjára kísérték. A ravatal mellett Neumann Ede dr. főrabbi tartott meghatározó gyászbeszédet, melynek hatása alatt alig maradt szem szárazan. A pályatársak nevében Pillitz Sonia dr. bucsuzott kollégájától. Beszéde csupa érzés, megható szeretet megnyilvánulása volt az elhunyt iránt. A temetés az izr. sírkertben öt óra táján ért véget. A gyászoló család iránt az egész város részvéte imponánsan nyilvánult meg. Az elhunyt barátai, koszorúletétel helyett, elhatározták, hogy a boldogult emlékét megörökítendő, nevére az izr. hitközségnél nagyobb alapítványt fognak létesíteni, melynek kamatait évről-évre a helybeli felsőkereskedelmi iskola egy-egy szegénysorsu, jól tanuló növendéke fogja élvezni. Az ösztöndíj dr. Stolzer Henrik halálának évforduló napján lesz mindenkor kiadva.

— **Koszorútpótló adományok.** Folyó, hó 17-én elhunyt dr. Stolzer Henrik orvos iránti kegyelet jeléül a nagykanizsai izr. Szent-Egyeletnek adakoztak: A nagykanizsai Bankkegyesület 50 kor., Zerkowitz Lajos és Oszkár 40 kor., Stolzer Gusztáv, dr. Stolzer László, Marton Ignác és neje, újnői Elek Lipót, újnői Elek Ernő, újnői Elek Géza, Ebenspanger Leo, Stolzer testvérek, Szukits Zsigmond és neje 20—20 kor., Szukits Sándor és fivére 15 kor., Szukits Matild, Kohn Jacques és neje 10—10 kor., Kaufmann Mór és neje 6 kor.; összesen 311 korona.

— **Halálozások.** Sugar Jákó m. kir. állami állatorvos e hó 18-án meghalt Sümegen, 39 éves korában. Az elhunyt a környéken nagyon népszerű ember volt.

Blankenberg Vilmos háztulajdonos, ismert úgnök folyó hó 22-én életének 54 évében hosszas szenvedés után elhunyt Nagykanizsán. Temetése pénteken délután fél 4 órakor lesz.

— **Kinevezések.** A király dr. Kellemen Károly sümegi állami reáliskolai igazgatót jelenlegi állomáshelyén a VII. fizetési osztály harmadik fokozatába nevezte ki.

A belügyminiszter Zalavármegyében a lencsetomaji kerületbe Papp Aladár segédjegyzőt, a muraszendrőhelyibe Tropicza Károly segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesékké kinevezte.

— **Szigeti Jóska,** a tizenegy éves hegedűművész, ki e hó 25-én Nagykanizsán fog koncertezni a kereskedő ifjak estélyén, legutóbb Bpsten játszott a műbarátok körének estélyén. A kis Jóska-ról a lapok nagy elragadtatással írnak és hogy mily komolyan és nagyra becsülik az ő igazi művészetét, azt kétségtelenül illusztrálhatjuk azzal, ha ide írjuk azoknak a nevéket, kik őt ezen az estélyen végighallgatták. Olyan névsor ez, milyennél különbel egy hegedűművész koncertjei sem dicsekedhetnek. Jelen voltak: Basch Gyuláné, dr. Beck Gyuláné, gróf Csáky Albinné, Dárday Sándorné, Elischer Gyuláné, Enyedy Lukácsné, Fleichtinger Elekné, dr. Gráf Vilmosné, Gönczy nővérek, báró Gutmann Vilmosné, Hertzka Elza, báró Haupt-Stubner Lipótné, gróf Keglevich Béláné és leánya, Kisszécsény Kovách Lászlóné, Lánzy Gyuláné és leánya, Ledveczky-Zichy Mariska grófnő, Pápay Istvánné, Pejacevich Katinka és Jolán grófnők, Pallavicini Ede őrgróf, neje és leánya, Rósty grófnő, báró Radossevich Tódorné, Santelty Italia, Rosenberg Anguszta, Sulyok Ildá, Temesváry Rudolfné, Wodianer Arthurné stb. stb. Ez a diszes névsor garantálja, hogy ne-

künk is nagy gyönyörűségünk lesz a Szigeti Jóska játéka, melynek méltó kerete lesz műkedvelőink legjobbjaink közreműködésére. Az estély iránt már is rendkívül nagy az érdeklődés. A tizenegy éves nagy művész előrelátólag zsufolásig telt ház előtt fog játszani.

— **Köszönetnyilvánítások.** Nagykanizsa város hatósága a város VI. és VII. kerületében (Kiskanyizsán) az állami elemi iskolával kapcsolatosan fenálló ifjusági egyesület céljaira 50 koronát adott, melyért ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja az ifjusági egyesület vezetősége.

A nagykanizsai állami elemi iskolák szegénysorsu növendékeinek felruházására a Nagykanizsai Takarékpénztár Részvénytársasága 140 koronát, a Zala megyei Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársasága pedig 140 koronát adott, melyért ez uton is hálás köszöneteket nyilvánítják az állami elemi iskolák igazgatói.

— **A Muraközi Múzeum** számára Fejér József mérnök ismét egy értékes régiséget, régi horvát nyelven nyomtatott „Urbarium” című füzetet küldött. A füzet 1750-ben készült az akkor divatban volt magyar írásmód szerint, telve magyarból átvett szavakkal, mint pl. kabal (kőből), határ, gulya, vam, harmica, hegyvam, fuar (fuvar), akov [akó], birság [birság], perli [per] stb.

— **Acetilen.** Az acetilen a villany és gáz rovására erősen hódít. Legutóbb Cegléd város tanácsa egyhangulag elhatározta, hogy az acetilen-közvilágítást vezeti be.

— **Új vasút Belistye.** Horvátország bánja, Pejacevics Tivadar gróf helybenhagyta Verőcemege azon határozatát, mellyel ez az Észék—Valpó—Belistye, a Gutmann bárók telepe között építendő vasút szubvencionálásához hozzájárult. Így a vasút kiépítése biztosítottnak látszik.

— **Mekkora sulyu jég van most a Balatonon?** A Balaton területe 661 négyszög kilométer, vagyis 661 millió négyszetméter. A jég mostani vastagsága 0,3 méter. A jég köbtartalma tehát 9,930.000.000 négyzet deciméter, ami kevés különbséggel megfelel ugyanannyi kilogrammnek. Tehát a Balatonon levő jég mostani sulya körülbelül kilencvenkilencmillió-háromszázezer métermázsa.

— **Holdfogyatkozás.** Vasárnap részleges holdfogyatkozás volt, mely Európában, Ázsiában és Afrikában volt látható. Míg a ritka természeti látvány Kelet-Ázsiában a koraregeli órákban állt be, nálunk 6 óra 59 perckor este volt látható. A hold teljes nagyságában 5 óra 10 perckor tűnt fel és 1 óra 40 perccel később beállott a holdfogyatkozás. 8 óra 5 perckor a hold átmérőjének négy tizede volt elsötétítve; innen kezdve a holdfogyatkozás ismét esőkent és 9 óra 12 perckor a hold ismét teljes nagyságában világított. A részleges holdfogyatkozás a csillagászoknak csak igen kevés megfigyelésre nyújtott alkalmat. Sem a holdnak az árnyékba való jutását, sem az árnyékba való kiszabadulását nem lehetett élesen megfigyelni, mintán a földnek mély árnyéka: egy lassan eltűnő félszfély volt körülvéve, úgy, hogy a világosból a sötétbe való folytonos átmenet miatt az árnyék tulajdonképeni hatásait nem lehetett figyelemmel kísérni.

— **A rendőrkard.** Alább közöljük egyik helyi lap híreit, melyhez utánjárásunk eredménykép hozzátehetjük, hogy a rendőr egész korrektül viselte magát és ezuttal a mulatók voltak a brutálisak. Kocsis rendőr kardját már csak a legvégső szükségben rántotta ki, midőn maga is veszélyben forgott. A hír így szól: „Egy fiatal társaság mulatott. Mulatás közben többet ittak a kelleténél és ilyen állapotban éjjeli zenét adtak egyik fiatalember idejének, ki a Rákócy-utamban lakik. A rendőber öre azonban az éjjeli csendzavarást nem tűrte, felhívta az éneklő fiatalokat, hogy oszoljanak szét. A felhívásnak a boros fiatal emberek nem engedelmkedtek, sőt ezek közül egyik lefővéssel fenyegette a rendőrt dacára, hogy nem volt nála fegyver. Eire a rendőr kardot rántott és a fiatalembert több

helyen súlyosan megsebesítette. A sérült fiatal embert lakásán ápolják.

— **Badacsonyból** írják: Jó szüretünk ugyan volt, de borvevők csak ritkán látnak, különösen nagyobb mennyiségben vásárlókat. Egyes fogadók 39—60—100 hektóliter vásárlásai nem elégitik ki a várakozást, midőn száz meg száz ezer hektóliter mennyiségekben hever a bor a pincékben Keszthelytől fel Badacsony, Tomaj, Fülöp, Zánka, Dörgicse, Fűrec, és több alsó községben. Még ó borok is nagy kvantumban; és minő ó borok! Badacsonyan is nagy készletek fekszenek az Észterházy, püspöki, Ramazetter, Bogay, Kisfaludy stb. pincékben. A mult évi borok már itt-ott kétszer is lejtve, tiszták, erősek, zamatosak. A jó óbor 32—40—50 krajcár literje; csemege borok 80—90 kr. 1 írt, hordó számra; új borok 24—26—30—35 kr. is minőség szerint. A heckoecskát, a stajerszéli korcsmárosok és kereskedőket már nem is látjuk; csak néha elvéve. Jobb árakat remélünk, ha a behozott sok olasz bor elfogyott, mi fél év múlva meglesz.

— **Halászás a Balaton jegén.** Az idejégi halászat a Balatonon nehezebben megy, mint máskor. A Balaton nagyon csendes időben fagyott be. A tükör sima jég már 6—7 centiméter vastagságot érte el, mikor december 31-én késő este a tulerős szél a jéget összetörte és az alsó mellékre kiszorította úgy, hogy másnap január 1-én 10 fokos hideg mellett a Balaton javában hullámzott. A következő napon hóföregtet közben ismét befagyott, de igen rosszul, mert az összetört jégtáblák össze-vissza álltak az új jég között. Igen sok helyen a jég alatt hó tömés is képződött úgy, hogy még ma is helyenkint egy méter vastagságu hó tömések vannak a jég alatt. Azok a jégi halászat rendes és zavartalan menetét nagyon akadályozzák. Ennek ellenére az idejégi halászat általában elég jó eredménnyel folyik. A keshelyi halászkok ugyan keveset fognak, de annál többet — és mondhatjuk: sokat is — fognak a külső, a mély vízeken működő halászkok. Ismert tény az, hogy késő őszi időben, mikor a víz már hideg kezd lenni, a hal a csekélyebb mélységű vízből a mélyebb vízbe húzódik, ott nagyobb tömegbe össze-sereglik és úgy marad, még a tavasz s a melegebb időjárás be nem áll. Ez magyarázza azután azt, hogy jégi halászat alkalmával a szép nagyobb fogások mindig csak a mély vízeken fordulnak elő. A kis Balatonon, a folyton tartó száraz és hideg időjárás következtében a víz annyira lepadt, hogy ott most jég alatt nem halászhatsz.

— **Nagy tűz Csabrendken.** E hó 13-ikára virradó éjszaka tűzi lármá zaja verte fel Csabrendeken az éjszaka csendjét. Ugy éjféltájban kigyulladt Molnár János gazdaember Tót-utcai háza. A tűz a szél miatt sebesen terjedt tovább és a gyorsan kivonult tűzoltóknak csak megfeszített munka árán sikerült a pusztító vészt lokalizálni. A tűz martaléka lett 7 lakóház és sok gazdasági épület, nagymennyiségű takarmány és néhány állat. A kár megközelíti a 10.000 koronát, ennek egy része azonban biztosítás révén megtérül. — A tűz valószínűleg gonosz kezek szándékos munkája, mert e télen már Molnár Jánosnak ugyancsak Tót-utcai másik házat is szintén éjnek idején gyújtották fel. A csendőrség erélyes nyomozást indított a tettesek kézrekerítésére.

— **Lopás.** Zelenák Antal nagykanizsai építőmestertől nagyobb értékű épületét lopták. A tolvajt keresik.

— **Az oltványtelepek és az idejé szárazság.** Az elmúlt nyár abnormis szárazsága következtében az ország legtöbb oltványtelepei nagy mértékben szenvedtek, miért is az idejé szőlőoltványok legnagyobb része gyengén fejlődtek s így szőlőkertek telepítésére alkalmatlanok. Annál fontosabb a szőlőbirtokosok részére egy oly oltványtelepet ismerni, amely a beoskolozott oltványok öntözésére nagy vízművet állított föl, mely vízművek a száraz időszakban 24 órán belül [éjjel és nappal] három millió liter vizet szállítottak, miáltal az oltványok ideálisan fejlődtek. Ez a küküllőmenti első szőlőoltványtelep Medgyesen (tulajdonosa Caspari Frigyes.) A Borászati la-

pok Magyarországon ezen ismert szaklapjának 47. száma egy „Oltványtelepek 1904. című cikkben fölül elismerőleg foglalkozik az említett teleppel és több fényképfelvételeket mutat be, mely fényképek ezen telep oltványainak pompás fejlődését igazolják. A telep, melynek illusztrált újranyerése előttünk fekszik és amely ezen újranyerést kívánatra mindenkinek ingyen és bérmentve megküldi legjobb meggyőződéssel a legmelegebben ajánlhatjuk.

— **A virtus.** Rezipien több paraszt-legény, megannyi jó barát mulatott. Mikor részegen hazafelé mentek, **Udvar** János minden ok nélkül azt jelentette ki, hogy **ő Lene Ferencet** fejbe üti. Keresett is egy darab téglát, s azzal a neki mit sem vétő barátját úgy fejbe vágta, hogy rövid idő múlva kiszenvedett.

— **Megdöbbenő szerencsétlenség.** *Minorics* Józsefet, özv. *Weisz*né keszthelyi lakos bérkocsisát egy vidéki utas megfogadta, hogy őt Zalavárra vigye az ott lakó rokonai látogatására. Az utas utközben minden korcsmába behajtatott úgy, hogy mire Zalavárhoz közeledtek, megittasodtak. A kocsi egy fahid szélére járt, a melyről az árokba dőlt. A kocsis a bakról úgy esett le, hogy a nyaka a lámpavas alá került, a mely el is törött a nagy vágódásban. Az ütés oly erősen érte szegény *Minorics* nyakát, hogy szörnyet halt. Az utas a lábát törte el. A szerencsétlenséget, mely délután 5 órakor történt, látta egy árva haladó, aki azonnal jelentést tett a csendőrségnél, amely azonnal intézkedett. *Minorics* 8 éve szolgálta gazdáját, becsületos hűséggel.

Az utolsó Szentgyörgyi.

Novella.

Irla: **Rovenszky Arpad.**

3)

III.

Már sötét éjjel volt, midőn Mélykútra megérkezett.

Az állomáson az öreg József komornyik várt rája. Szentgyörgyi kezét fogott a hű öreggel, ki reszkető hangon, könnybe lábadt szemekkel szólt meg.

— Oh uram...

Szentgyörgyi idegesen félbeszakította.

— El még?

A szolga némán intett. A főhadnagy felugrott a bakra és kezébe vette a gyeplőt. Következő pillanatban örüllő vágatással robotott a kocsi a kastély felé.

Midőn befordult a kastély udvarára, egy rántással megállította a lihegő állatokat, azután gyorsan odadobta a gyeplőt a kocsisnak és felfelrohant a lépcsőkhöz, hol Piroška: nagyénje sietett eléje. Zokogva borult a fiatalember vállára, a ki szintén csak nagynehezen tudta visszatartani felindulását. Ki tudja: meddig tartották volna egymást átölelve, ha Szentgyörgyi vállán gyengé nyomást nem érzett volna.

— Menj atyáddhoz Ernő, minduntalan utánad kérdezősködki...

Midőn Szentgyörgyi megfordult, Piroška állott előtte.

Összereszt, de egyszívűesebb pillantásra sem méltatva a leányt, szóltanul a beteg szobája felé tartott. Piroška csodálkozva és kellemtelennel érintve lassan leengedte kezét, melyét a fiatalember észre sem vett és néhány pillanatil tanácsát anélkül tekintett maga körül.

— A fájdalom... — mondá azután halkán mintegy saját magát vigasztalva. — A fájdalom nem enged, hogy másra is gondoljon...

Szemei küönös fényben kezdtek ragogni és hirtelen az öreg nő felé fordult, ki megtörve zokogott egy karosszékekben.

— Menjünk szobáinkba Blanka néni, az éj nagyon hűvös.

Mint mikor a gyermeket rábeszélük és észrevétlenül elvezetik, úgy vitte be nagyénjét, hisz már régóta szerepet cseréltek.

A két nő szóltanul őt egy nással szemközt a tágas ebédlőben. A kandelóban lobogó lángok néha magasra felcsaptak és a hasábok pattogása volt az egyetlen zaj, mely az ijeszítő csendet megzavarta.

Váratlanul felnyitott az ajtó, és Szentgyörgyi jelent meg előttük, feltűnő halványan.

— Jöjjetek atyámhoz! — mondá röviden, mintha a beszéd is nehezére esett volna. Blanka nagyéninek kárját nyújtotta, Piroška mintha nem is létezett volna számára.

A leány lassan utáuk imbolygott, ingó térdekkel, s úgy rémlett előtte, mintha ez az óra még súlyosabb megpróbáltatásba fogja részesíteni, a várható veszteségen kívül. Unokabátyja, a kit ő úgy szeretett, mily megváltozott-nak látszott.

A beteg szobájának ajtajánál Szentgyörgyi hirtelen megállott.

— Atyám veled kíván legezősör beszélni. — mondá Ernő Piroškának és feinyitva az ajtót, udvariasan előrebocsájtotta. A leány lesütött szemekkel haladt el mellette.

A szokás ellenére a szoba nagyon ki volt világítva. A haldokló afeán bizonyos felindulás volt észrevehető, mely még mintha a távozó életnek fel-fellobbanó visszénye lett volna.

— Jobban vagy bácsikám? — kérde a leány gyöngéden a vánkosokra hajította fejét.

Az öreg Szentgyörgyi Boldizsár halvány arcán gyenge mosoly futott át. Az ő mindig szép határozott vonása arca e pillanatban olyan volt, mintha fehér márványból lett volna faragva. Nehezen a leány felé birt fordulni.

— Beszélnem kell veled Piroška, — mondá a fi halhatóan. — Mert egy fontos kérésem volna.

— Te kérsz engem Boldizsár bácsi? — kérde a leány csodálkozva és mintha a kérés miatt szemrehányással akarná jletni. — Csak beszélj bácsikám...

— Ernő... — kezdé a beteg újból, miközben közelebb vonta magához a mélyen elpiruló leányt. — Ernő megkérte a kezdet és én beleegyezésem szeretném...

A haldokló ember hangjában volt valami abból, a mi mindig megédésitette életét; büszke volt egyetlen fiára.

Piroška felugrott és csodálkozva nézett az öreg Szentgyörgyre, azután kezeibe rejté arcát.

— Hát annyira szeret engem Ernő? — kérde elfűló hangon.

A beteg mintha nem értette volna a kérdést. — Beleegyezésem kérem fiam számára, e nékül nem tudok nyugodtan meghalni; avagy visszautasítod Ernő ajánlatát s az én kérésemet?

Piroška kitalálta szándékát és megeőzte. A harang és kongására Ernő lépett be a szobába.

— Piroška elfogadja ajánlatodat fiam, boldogítsd őt, mondá Szentgyörgyi Boldizsár alig észrevehető zavarral és egy pillanatra lehunyta szemeit.

Ernő közelebb lépett atyjához és kezét nyújtá neki, melyet az agg határozott mozdulattal egyesített Piroskával.

— Mindkettőtökrol így gondoskodva van és tudom, hogy te Piroška fiam szerencséje leszel, — mondá mindjobban elbáó hangon.

A új mátkapár szóltanul állott az ágy mellett. Piroška könnyei között s hálásan tekintett Ernőre, a ki pedig csak komoly, színtelen arccal viszonozta tekintetét, majd udvariasan ajkaihoz emelte a leány kezét.

A haldokló mind ezt nem látta már. Legszebb reményeinek teljesülése, mely álomba ringatta, az utolsó, örökké tartó álomba...

Szentgyörgyi Boldizsár akkor már megtért őseihez...

Késő ősz volt már akkor, mikor Szentgyörgyi Ernő eltemette édes atyját. Csupós szél sivitott át a fák lombtalan galjai között, csak itt-ott himbálózott egy hervadt levél, melyet egy erősebb szélroham csakhamar leszakított és az keringőzve hullott társaihoz.

A mátkapár a fasorban sétált. Egyiknek sem akadt mondani valója, habár először voltak egyedül azon este óta, midőn a haldokló nagybácsi kezeitek egymásba tette.

Piroška feltűnő halvány volt gyászruhájában; sötét barna haja, mely homloka körül hullámozott, majdnem nehézkesen látszott a gyengéd archoz képest, melyen ugyancsak meglátszottak az utóbbi idők idegfeszítő izgalmai.

Szentgyörgyi Ernő szemét lesütve ment a leány mellett és csak olykor-olykor emelte fel hozzá. A a testvéri érzés, melyet régóta érzett iránta, újból felújult.

— Én még meg sem köszöntem neked Piroška...

A leány kérdő eg tekintett rája.

— Te oly hűségesen ápo tad atyámat. — mondá elfűló hangon a fiatalember és szemébe önkéntelenül könnyek lopóztak.

Piroška szorosabban simult hozzá és válaszolá:

— Ezt akarod nekem megköszönni? ... Hát nem volt ő az én atyám is?

Fejt a férfi vállára hajtá és néhány pillanatil csendesen zokogott.

Szentgyörgyi lelkét ekkor az a sötét sejtélem szűrtöta meg, hogy nagybácsijának halálán kívül talán még mást is megsirat és emiatt majdnem gyermekies nyájjassággal végig simította a leány fűrtjeit.

— Nyugodj meg Piroška, — mondá Ernő halkán. — Hiszen itt vagyok én...

A leány hirtelen felpattanott.

— Ah Ernő, minden olyan hirtelen történt... sohasem sejtettem, hogy szeretsz...

— Nem sejtetted? — kérde Szentgyörgyi némi szemrehányással; míg bensejében valami megnevezhetetlen fájdó azt mondta, hogy a leánygyermeket nagyobb igazságtalanság érte, mint őt. — Nem voltunk mi mindig mint édes testvérek...

— Azok voltunk! — válaszolá a leány és letörötte könnyeit. — De hogy az egész életre egymáséi legyűnk, ezt nem reméltem.

— Nyugodj meg benne, — mondá Szentgyörgyi komolyan. — És ne gondolkojj rája anyit. Te elhatározosoddal megédésiteted utolsó perceit annak, a ki téged nagyon szeretett; mint saját gyermekét szeretett, erről ne feledkezzél meg soha...

Piroška hirtelen némi büszkeséggel és gyengédséggel pillantott a férfi arcába, azután mélyen elpirult.

— Azt gondold talán, hogy nem tettem szívesen? — utogta azután a ig halhatóan és lesütötte szemeit. — Ah Ernő hiszen azt sem tudom, vajlon megérdemlem-e valaha, hogy ilyen boldog legyek?

Szentgyörgyi mélyen megindulva lehajolt Piroskához és homlokon csokolta.

— Szegény gyermek! — mondá azután lájzalmas mosolylyal. — Mióta vagyok e ölted ny tüneményes ideál?

— Amióta csak gondolkodni tudok Ernő. — válaszolá Piroška határozottan, de egy kissé csalódva hozzátette: — Hát nem tudad?

— Szegény gyermek! — ismételé magában Szentgyörgyi még egyszer és elbálgatott...

(Folyt. köv.)

Leszállított husarak.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy mézsárszékemben friss, kitűnő **marhahúst** a következő árak mellett szolgállok ki:

Eleje 80 fill., Hátulja 104 f., Pecsényehús 120 f. kgm.-kint.

Reichenfeld Albert

mészáros

Erzsébet király-né. — Tolona 40. sz

Vidéki, gőzerőre berendezett

L i k ő r g y á r

magas utaték mellett tekintélyes és bevezetett helyi ügynököt keres Nagykanizsa és vidékére. — Ajánlatokat: **bevezetett** jelíggel a kiadóhivatal továbbít.

Köhögés, rekedtség és harut ottan nincs jobb
RÉTHY-féle 288-12
peometefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **RÉTHY-félet** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

— 1 dohoz 60 fillér. —
 Csak **RÉTHY-félet** fogadjunk el!

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP

Minden kereskedő, iparos, hivatal, egyesület, iskola és egyéb intézet részére szükséges

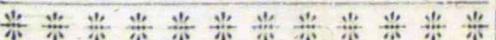
Nyomtatványt

legszinesebb kivitelben
 gyorsan és pontosan
 jutányos árak mellett
 szállít

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdája

NAGYKANIZSÁN,
 Kazinczy-utca, Városházépület.

!!Szőlővessző!!

A világhírű

„DELAWARE”

adja a legjobb bort! Ottani, permetezni nem kell! *A phyloxera* ellen áll! Leírását ingyen küldöm meg bárkinek. — Nagymennyiségű „DELAWARE” vessző és szőlőoltvány eladás!

Cím:

Szigyártó Nagy Mihály
 Felső-Szeged.

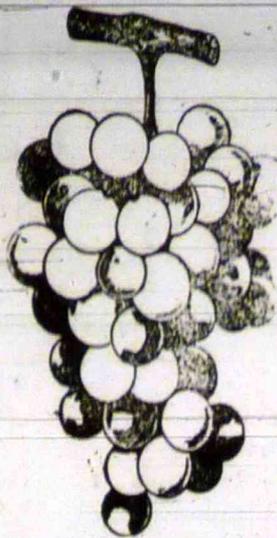
Legyen vesszők 20 dr. két órással csak 10 kor!

Liniment. Capsici comp.
 Richter-féle Hergény-Pala-Eszelőr.

Vann ellenséget kitéve az
 tájékoztatásból kedveskedni
 használt háziészter
 áránál, — a mely
 minden gyógyszerárban
 kapható. — mindig
 leírásommal legyenek a „Hergény”
 védjegyre.

„Milleniumtelep” Nagyösz.

Legelősebb árak!

Legelősebb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarországi legnagyobb szőlőiskolájának arjegyzékét, amely szőlőiskola állami segélyvel és áll. felügyelet mellett létesült.

Saját magát károsítja, aki szőlőoltvány-szükegletét nem fedezi a

Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telepenél.

Tulajdonos: **Caspari Frigyes, Medgyes**
Nagyküküllőmegye.

A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözték, miáltal az oltványok ideálisan fejlődtek. — Képes arjegyzék 6—20 ingyen és bérmentve.

Szőlőtelepítők figyelmébe!

30.000

saját telepén termelt egyéves gyökeres fásoltványt, a legjobb

bortermő és esemegező

fajokból,

Riparia Portalisz alanyra ójtva kitűnő forradás és dus gyökérzettel

olsó árban elad.

GRÜNFELD MIKSA

Nagykanizsa
 Magyar utca 32

Eladó

nagyobb mennyiségű első osztályu *sima* és *gyökeres*

Riparia Portalis, Rupestris Monticola és Vitis Solonis vessző.

Ugyazintén ugyanily alanyon készült legjobb csemege és borfajokból első osztályu gyökeres fásoltvány, valamint — mindennemű hazai *sima* és *gyökeres* vessző. —

Balatonvidéki első amerikai szőlőtelep
TAPOLCZA (Zalamegye).

Hirdetések felvételnek
FISCHEL FÜLÖP
 könyvkereskedésében

1 liter finom háztartási rum
90 krajoár.

Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai Rum f. 2.10

Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék-deka 12 kr.

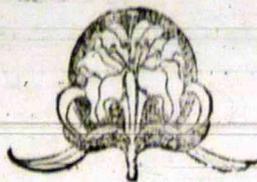
Kapható:

GELTCH ÉS GRAEF

Drogeria a vörös kereszthez

Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-tér sarkán.

Nyomtatványokat

izléseesen, olcsón
és gyorsan
készít

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdája

Nagykanizsán, Kazinczy-u.

Könyvkereskedés

Papir és írószerraktár

Üzleti könyvek gyára

Könyvkötészet

ZALA politikai lap kiadóhivatala.

SZERKESZTŐSÉG:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

KIADÓHIVATAL:

Nagykanizsa, Fischel Fülöp könyvkereskedésében, Városház-palota

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal: 103. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Egész évre 12 korona
Félévre 6
Negyedévre 3

ZÁLA

Politikai lap.

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér példisora 40 fillér

Kéziratok a szerkesztőség címére intézendők.

Felelősszerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos

Előfizetések és hirdetések Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

Átmeneti kormány.

A választásokban a nemzeti akarat főleg egy irányban s egy kérdésben nyilvánult meg. Elítélte november 18-át, s a házsbályok szigorításának kivételes eszközökkel való keresztülvitelét. Tisza István és kormánya azonnal levonta magára nézve a nemzet itéletének politikai következményeit, a kisebbségbe jutott szabadelvűpárt pedig átengedte a teret azoknak, a kik mint új többség kerültek vissza a Házba: az ellenzéki koalíciónak.

A kibontakozás munkája a legalkotmányosabb irányban indult meg. Tisza István gróf javaslatára Andrassy Gyula gróf hivattott a királyhoz, hogy mint homo regius igyekezzék megteremteni a kibontakozás előfeltételeit.

A függetlenségi párt előtt történelmi szerep alkalmá nyílt meg. Ha nem téveszti szeme elől, hogy a nemzeti akarat 67-es többséget küldött most is a képviselőházba, hogy tehát az a körülmény, hogy a függetlenségi párt számbelileg megerősödött, nem jelenti és nem is jelentheti azt, hogy politikájukat és programjukat a koronára és a többségre rákényszerítsék: egy koalíciós kabinet, Andrassy Gyulával élén, már régen túl volna a megalakulás nehézségein. Haza-

fias áldozat nélkül, igaz, nem mehetett volna végbe ily kormányalakítás. De a hogy a Bánffy-párt, a néppárt, maguk a disszidensek is kénytelenek lettek volna lenyírni néhány marékka elveik aranygyapjából, a nyugodt fejlődés és a végleges kibontakozás kedvéért megselekedhette volna ugyanezt a függetlenségi párt is.

Igaz, ily koalíciós kormány és ily koalíciós többségnek meg lett volna az a hátránya, hogy a megalkuvásnak, a kompromisszumok rendszerének talaján kellett volna megélnie és fennmaradnia. Az is igaz, hogy oly sok különböző nézeti és különböző politikai multu egyén között nem egyszer állott volna elő élesebb nézeteltérés. De végre is az adott parlamenti helyzetben, mikor nincs egyetlen párt se, a mely többség volna, ez a megoldás leginkább állítható volna helyre a megzavart rendet s leginkább vezette volna ki az országot a súlyos válság veszedelmei közül.

Senki sem állíthatja, hogy a szabadelvűpárt ezt a megoldást bármiképpen is megnehezítette volna. Sőt a gunyolódás és káröröm érhető megnyilatkozásával szemben Tisza István gróf hirdette, hogy a legszigorubb moralitás szempontjából is megállaná a helyét ez a kombináció. A szegre-

akasztás hangsúlyozásával senki sem igyekezett rontani ezt a megoldást.

A függetlenségi pártnak azonban a győzelem a fejébe szállott. Igényeit és követeléseit nem tudta mérsékelni, holott a disszidensekre s az ország nehéz helyzetébe való tekintet ez okos és hazafias lépésre rábírhatta volna őket.

A szabadelvűpártnak nincs semmi része abban, ha a meg nem alkuvó irány felülkerekedett a függetlenségi párt kebelében. Ha a népszerűtlenségtől való félelem s a tulzó nézetűek erőszaka elnémította és falhoz szorította a higgadtabbakat, a belátóbbakat.

A szabadelvűpárt nem akadályozta meg a válság ily irányu megoldását, csak egy szívességet nem tett meg halálos ellenségeinek. Nem ment szét, nem töredezett többfelé azok kedvéért, a kik már eleve spekuláltak az értékes építőanyagra, amely ily széthullás esetén reudelkedésükre állott volna.

Nem, a szabadelvűpárt nem halt meg, él, élni akar és élni fog. Együtt maradva, összeforvva, ezentul is számottevő tényezője lesz a magyar közéletnek.

A koalíciós kormány eszméjét felváltotta az átmeneti kormány eszméje, a mely csak néhány hónapig uralkodnék s csak azon eszközöket szerezne meg a parlamenttől, a

Maris-dalokból.

I.
Örök jajok, a bus dalok,
Mindnyáik egy élet —
Engem a sors szemelt ki rá,
Tudom, sítig éret.

Fűtő habok, a vir dalok,
Engem, ha ér öröm —
Csordultig öntöm a kupám,
Aztán — összetöröm!

II.
Élt egy balga, ábrándos költő,
Tervezte . . . szötte a művet,
S azt hitte, hogy majd beléje önti
Epedő szíve vad tüzet.

Élt egy leány, Az angyalok közt
Nem láthatni hájosabbat, szebbet,
Magszerette a botor poétát,
És az soha, soha nem írt többet!

III.
A kisasszony gyönyörűen játszott,
Egy kócos óigány-fiu tanította.
Ugy örült a bolondos gyerek,
Ha a lány a fogást eltanulta.

A hiszasszony csodásan haladt,
Nótája egyre simább, egyre lágyabb,
S a kócos, kopott muzsikás fiu
Egyre busabb, egyre halványabb

Lantos.

Az erdei tündér.

Mese.

Hu sóvárgás az emberi boldogság. Csak álom, ábránd, mely vonz és kísért; lidércfény, mely köldül rabjává teszi az embert és csalja játéki-val végigüzi a földi életet. Az első perctől fogva, mikor a gyermek öntudatra ébred, az utolsó utig, mikor a sír etemei és megszűnik egy egyén fragikomédiája, ott lebeg a hívogató, biztató szellemkép, mely parancsolója. Istene, szózata a nyugszó mihelynek. És midőn megjelenik az utolsó pillanat és halálos ágyunkon elvönul előttünk az átélit küzködés hiábaalósága s az örökkévalóság gondolatánál ismerjük fel annak semmisségét és ébredünk tudatára annak, hogy csak lidércfény volt az, minck vaskeze porban fetrengő féreggye alacsonyított bennünket: akkor távozik tőlünk a földiekkal játszó égi tünemény, hogy újból végig-kisértsen egy jövevényt az élet drámai szinpadán és újra kezdje semmis üzérkedéseit azon, ki a sirba szállót helyébe lépett.

Es mégis ez a lidércfény von költészetet az életre és vet reátündöklő fátylat, hogy eltakarja vele annak esontvázát!

Halvány aransugár jelzi a nappal pirkadását. Az éj lassan összeszedi sátorfáját, gyermekeit, a tündöklő csillagok is félénken húzódnak vissza az ébredő lángkirály: a Nap elől. Mig az emberek még legódesb álmukat alusszák, az örök ifju természet már felöltötte festői biborpalástját. Az emelkedő nap vakító aranyfényé vonja be az egész látóhatárt, éneklő madarak ezrei végzik imájukat, öröm és hála hangjai törnek fel a halványkék ég felé dicsőítvén Istent, mindoneknek atyját! Lanyha szeillő fujdogál és játszadzik a harmatos falevelekkel.

Egy kis erdő szélén vidám patak csörgedez. Viola tündérkirálynő és kísérete fürdéshez készülnek. Rózsaszín lábcskak lubickolnak már a vízben, mely mámorosan csókdossa karcsu termetöket.

— Üdv királynénknak, a százsorszép Violának! — kiáltoznak és nevtögelvo ugrálják körül.
— Köszönöm testvéreim, — mond az üdvözölt, — és néktek is azt kívánom. Szép tündérhonunkban ugyis mindig az öröm és vigság tanyázik. Hadd dolgozzék, fáradjon az ember; bűnhődjék, mert mindig többet akar, mint a mi őt, a portörget megilleti. Az övek a küzdés, a

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer-

nál, ugymint dült bronchitis, számarhurui influenza után

tüdőbetegségeknel, légzőszervek hurutos bajai-

és különösen lábbadozóknál

alkalmatik. — Ezenel al etvágyat, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éget, izadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszer-tárakban üvegeztül 4 koronáert kaphato. Figyeljünk, hogy minden üveg alatti csomagol legyen alátva.

Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájcz).

mely az államháztartás zavartalan vitelét s a nemzeti védelem kiegészítését biztosította volna az ország számára.

Az új többség azonban türelmetlen és gyanakvó. Egyszerre minden átmenet nélkül óhajtaná magához ragadni a hatalmat. Az átmeneti kormány tervét tehát görbe szemmel nézi.

A szabadelvűpárt, a mely a válság egész folyamata alatt azon volt, hogy a kibontakozásnak útját ne állja, nem viseltetik eleve bizalmatlansággal az átmeneti kormány eszméje iránt, az indemnitás és az unjonclétszám megszavaztatását nem gátolja, sőt elősegíti. De taktikailag magát felhasználtnak nem engedi. Ha ezt tenné, guny tárgyává válnék ellenségeinek.

— **Szerb broszura.** Döntés előtt címmel Tomics Jása, a fehértemplomi kerület volt szerb radikális képviselő-jelöltje egy brosurát írt, melyet szerkesztőségünknek is megküldött és melyben egyrészt nemzeti-politikáját igyekszik igazolni, másrészt pedig a választásnál történt visszaélések miatt panaszkodik. A nemzeti-politikai kérdésről az a véleménye, hogy a míg csak ezt a kérdést meg nem oldjuk, akadályos lesz valamennyi többi kérdés megoldásának.

Ily megoldás alatt pedig azt érti, hogy szakítani kell a mostani politikával, a mely arra törekszik, hogy Magyarország nemzeti-politikáját összekeverje a magyarokkal. Ez a politika teremtette meg Tomics szerint a Berzeviczy-léle népközlői törvényjavaslatot is, a mely, ha törvénynyé lesz, fel fogja dűlni a nemzeti-politikák békéjét. Elhibáztunk tartja szerző ezt a javaslatot már azért is, mert a népközlőiben teszi kötelezővé a magyar nyelv tanítását, holott a gyermek anyanyelvén is alig képes a szükséges ismereteket megszerezni. — Sötét képet fest a szerző a nemzeti-politikák életéről. A nemzeti-politikai falvakban a jegyző a mindenható

ur, valóságos kisisten, a kinek rendelkezései ellen nincsen felekezés, mert a felsőbb hatóságok nem értik a szegény népet. Lelkiismeretlen hivatalnokok kihasználják a szegény népet s az a védelmük, hogy a kiszarolt nép panaszaik nem kell hitelt adni, mert hiszen lázadók és a magyarság ellenségei. Végül a fehértemplomi választókerület közigazgatási hatóságainak visszaélései miatt panaszkodik. Elmondja, hogy programbeszédeit a községekben csendőrök és katonák kordonja közepén kellett elmondania, s minden pillanatban attól kellett tartania, hogy a hatóságok eljárása miatt fölizgatott nép vérengzésre ad alkalmat.

Maga a broszura írója, Tomics Jása, érdekes ember. Ő a »Zasztava« szerkesztője Ujvidéken, kitűnő tollú hírlapíró, ki mint szépirodai is számot tesz a szerb irodalomban. Nevét a magyar közönség egy évvel ezelőtt lefolyt nagyszabású és szenzációs bűnpör tárgyalása alatt ismerte meg. Brosuráját érdemes elolvasni. A tónusa méltányos, békés és ha álláspontját nem is akceptáljuk, egy tisztességes ellenfél érveivel nem kár megismerkedni.

— **A jegyző a faluért.** Ami csak mostanában országos dolog történt, mindenben benne van egy fenyegető jel. Elhanyagoltuk a népet, a falut. És aminek ez a veszedelmes hanyagság ellen történnie kell, az elsősorban a jegyzőre vár, a jegyzőre, kinek végtelen jelentőségű hivatását végére kezd megismerni, átlátni a hivatalos és nem hivatalos társadalom egyaránt. És a magyar jegyzői kar érzi is a népméltóság reáruhuló feladatát és a maga szűkös eszközeivel munkához is látott már. Látunk a dokumentuma az egyik vidéki jegyző kérelme is, mely már fölérkezett a földművelésügyi miniszteriumba. — Ez a kérelem programot ad az akcióra, egyelőre szerény, de mégis figyelemreméltó programot, mely a következő:

1. A tagosítás keresztülvitele és ezáltal a belterjesebb gazdálkodás meghonosítása.
 2. Ezt követelőleg a telekkönyvi betétszerkesztés után a lakosság terhes adósságainak konvertálása.
 3. Valamely háziipar meghonosítása, illetve a pangásnak indult gyékényszövésszellendítése, a vesszőkosárfonás és méhészeti meghonosítása, hogy ezáltal a kisgazdák a méhészeti útján mellékjövedelemhez, a szegény néposztály pedig téli foglalkozáshoz és keresethez jussanak.
 4. Földbérletszedés által a nép munkaterületeinek szaporítása.
- Olyan program, melyet sok vidéki jegyzői fognak átvenni.
- A zalamegyei jegyzői egyesületek figyelmébe ajánljuk ezt a tartalmas és közérdeklő programot.

Milyen legyen a tanítónő?

— A »Magyar Pestalozzi« cikke —

Írta: Dittler Ida Regina, polg. isk. igazgatónő.

A tanítás terén működő nő minden tekintetben kiváló egyéniség legyen, szelíme és jelleme mindenben összeműködjék, együtt cselekedjék. De hogy lelke csak a szép és jó iránt legyen fogékony, helyesen kell nevelni már a szülői házban; mert ha az otthon, a család józan nevelése elmarad, azt nem pótolja soha semmi, a lélek legnemesebb része hiányzik majd, mert nem egyszerre nőtt az emberrel. Legyen a tanítónő szerény és mégis bátor; gondolkodásában, cselekedeteiben akarataiban férfias és mégis a leggyengédebb nő; komoly, de azért előékeny, finom; legyen eszes, képzet, művelt, amellyel folyton kezeze magát; legyen önzetlen, sőt, ha kell, önfeláldozó; első sorban önmagához legyen szigorú, aztán követeljen tanítványaitól is mindent a legpontosabban; legyen alapos mindenben, szeretet vezesse minden tetteiben. Igen bölcsen teszi a mi nagy miniszterünk, ha csak a kiváló tehetségű nőket bocsájta az egyetemre, a jelejtése nem a tudományos pályára való. A tanítói pályára is csak tehetséges nőket kell engedni; mert itt a korlátolt, felszínes, tudatlan, szerénytelen, műveletlen, valóságos

miénk az élet! — És vig kacaj vegyűlt a fűdők lárájában.

— Igaztalan vagy, királynő! — áll elő némi hallgatás után Ajándék, a nymp hák legszebbike. Igaztalan vagy, mert az embereket mind egy mérelegre veszed. Ha az ember elégedetlen, nagy-ravágyó is, vannak mesterei, kik őt intik, tanítják; ha megfoledeknek halandóságukról, rendeltetésükről, és arról, hogy szenvedés a sorsuk: előlép őrző pásztork, hogy visszaterelje őket a kárhozát széléről; ha rövidlátásukban, trigségükben halált kiáltanak egymás fejére, vadul rohannak testvéreikre, önönmagukra: akad köztük bíró, ki szót választja és nyugalomra inti őket: „Miért egymást üldöznötök, hisz mindnyájan testvérek vagytok!”

Viola közelebb lépett Ajándékhoz, gyöngéden megcsókolta kihevült homlokát, azután, öltözéshez fogva, így szólt:

— Kár erőlködnöd, szépséges testvérem! Örülj, hogy közénk tartozol s nem azok közé, kik a világ urainak vallják magukat és kiket te még alig hogy ismeresz. Szivecskéd összeszorúl, ha a nyomorgás felszínét látod. De tekintsz csak mélyebbre, hol nem a könyörületet érdemlő cselekszik, hanem a bűnös ember üzérkedik s nincs más rajta, mint csak megvetni való. Ember csak ember marad, ha fényben, ha homályban! Most menjünk palotámba!

Ez utóbbi felszólítás már a többiekhez is szólt, mire egymást átölelve, áttáncoltak a virányos réten. Ideje volt. A nap már egész teljességében megjelent.

A csillogó tündérpalotában nagy volt a zűrzavar. Az otthonmaradottak az érkezőkhöz majdnem sírva kiáltották:

— Jaj nekünk! Ember van közöttünk!

És mintha bűnt követtek volna el, arcukat szégyenlősen elfedték.

A most érkezettek azonban kíváncsian körültekintgetvén, kérdezték:

— Ember?! Hol van?

Alacsony, sovány ember lépett eléjük. Arcát dús rőt szakál övezte. Kiálló csontjain a bőrt szepöl borította. Idomtalan lábai és hosszan lelőgő kezei voltak. Csak szeme volt tiszta, mély és villámzó.

A tündérek ajkán önkénytelen mosoly lebbent el. A jövevény pedig odavetette magát a királynő lábai elé, azután hatalmas szeméit felemelvé hozzá, szaggatott hangon ezeket mondta:

— Őj meg, tiporj el, dicső szellemleány! Az erdőben bolyongtam, ott lepett az új sötétje s azt hittem, hogy emberek laknak e palotában, ide tértem be. De jobbat találtam, mint hittem. Itt legalább elérhetem a rég óhajtott halált! Csak egyre kérek, tündérek királya! Ha megöltök, vessetek abba a tóba a gránátfák tövében, hol meséink szörnyű édes az álmódás! — Fejét kiemelte a fövényhez szorította és mintha halk zokogást hallatott volna.

A királynő odalépett hozzá, varázsló kezét odavetette fejére és fenséges hangon szólt:

— Kéj fel ember! Tündérek vagyunk, nem kívánjuk halálotat. Mondj el inkább: mi bántán segíthetünk rajtad!

Az ember ismét felemelte fejét, agyán a remény egy sugara cikázott át, majd lassan felmelkedvén a földről, beszélni kezdett.

— Otthon, kis falunkban, tanító voltam. Szerettem a tudományt, kerültem a nagyvilági szerepléseket, tehát e pályát választottam. Évek óta nem volt más vágyam, mint az, hogy kisdedein-

ket a megismerés, a haladás első lépcsőin vezetsem fel. Megelégedtem körömmel, kapzsi vágyak nem emésztettek, boldog voltam. De a kéréllhetetlen sora megirigyelte e boldogságomat és oly csapást mért reám, mely élrágadta nyugalmamat, állásomat, tüzhelyemet... Egy napon meglevevenedett a régi uradalmi kastély. Réchey Tihmér, ura egy hatalmas birtoknak, melyhez a mi falunk is tartozott, miután első neje halála után néhány évig külföldön legénykedett, másodsor is ottlár elé lépett és egy dúsgazdag orosz magnánst, X tartomány volt kormányzója özvegyét vezette haza őseibe kastélyába. Neje magával hozta egyetlen leányát, Feduskát is... Vig lakomák szivajától visszhangzottak az ócska termek, melyekben eddig csak az egerek társalogtak a falon függő lovagképekkel... Volt e földesurunknak egy valódi, meghitt jó barátja, művelt, tapasztalt ember, ki egyuttal a titkári tisztet teljesítette a grófi családnál. Evvel már korábban ismerkedtem meg és most fiához szerződötett nevelőnek. Történt pedig, hogy Feduska születése nejján fényes társaság gyűlt egybe és tanítványom atyja közbenjárására engem is meghívott a grófi a családi lakomához. Zűgött a zene, ömlött a bor, toasztok repültek minden irányban. Én pedig ott ültem a bársonykerövetén, némán mozdulatlanul, szinte pirulva e reám kellemetlen tisztesség előtt, mely meg nem értett... Velem szemben ült egy hölgy, sötétbarna hátul pazarul lelőgő hajjal, hideg, éles arcúval, rőzsaszin ajakkal, mely körül állandóan keserű mosoly játszódott. Még akkor sem változott meg e lehellet-szerű arc, mikor egész környezete őt dicsőítette és ünneplte. Ez volt: Feduska. Hosszasan, szüntelenül néztem ez érdekes teremést, kinek alakjában életre kelt előttem mindaz, mit valaha

csapás lelki előkelőség nélkül a szó nemes értelmében vett nevelés-tanítás lehetetlen. S mitől a tanítónak nagy részéből hiányzik a lelki kiválóság, azért nem is tud jellemet nevelni, de nem is akar, nincs tiszta fogalma az erkölcsiségről. De ennek nem egészen ő az oka, hanem korunk, társadalmunk, melyből az őrsejű ember kiemelkedni nem tud. — Pedig erős akarattal, feünkölő lélekkel ki tudna emelkedni, és sok ki is emelkedik. De valamennyinek le kellene vetnie a kor hibáit és mindent el kellene követnie, hogy a társadalom hibáit kiirtsa, s az anyákat is oda vigye, hogy gyermekeik erkölcsét jobban gondozzák, kifejlesszék.

Ma azonban azt tapasztaljuk, hogy a tanítónál áll a kor ferde hatása alatt, s benne van annak legtöbb félszégése. A külső cícoma, a kendőzés, az oktalannal póffeszkedés igen sokban megvan, kik a társadalom ferdeségeit úgy dédelgetik, mint a többi félművelt nők, s külső semmiségeket a műveltség megnyilatkozásának tekintik. Nem gondolkodnak, hanem utánozzák a félszégességet, ahelyett, hogy tapintattal másokat is elterítenének a ferde utról. — Pedig csak meg kellene kezdeni a fattyuhajtások nyesegetését, a nagy társadalom szivesen ráállana. Eljen a tanítónál a társadalommal, de mindkettőnek a javára. Legyen áldása annak a körnek, melyben él, mellyel érintkezik, s ezt az áldó hatást vigye be az iskolába is. — Ismerősének gyermeke irányában ne legyen elnéző, ne engedjen meg neki mindent, mert ez álszeretet lenne; hanem követelje meg tőle is kötelessége teljesítését olyan szerető szigorral, mint a többi tanuló. Egy okos szülő sem kívánja az elnézést, hanem azt akarja, hogy gyermeke gyarapodjék erkölcsben, tudásban. Az iskolában mindenki egyenlő, mindegyik gyermeket nemes szigorral, igaz szeretettel neveljünk, tanítsunk, műveljünk. — A kultúra áldásait terjesszük részrehajlás nélkül, okosan, nemesen, szeretettel.

A világ fenntartója, istápolója, leghatalmasabb mozgatója — szeretet. Azért ez legyen az iskolában is az uralkodó. Ahol szeretet nincs, ott helyes munka sincs, szeretet nélkül nem lehet becsületes munkát végezni, a tanítás-nevelés meg egészen lehetetlen szeretet nélkül. S miben áll a szeretet lényege? — Abban, hogy terjesszük a szépet, jót, nemeset, igazat, magasztosat, s utáltassuk meg a rútát, a rosszat, a galádót, az aljasat. Plántáljon a tanítónál nemeslelkűséget, filantrópiát.

altruizmust a zsenge tanuló szívébe, s ápolja ezeket az erényeket szakadatlanul, hogy folyton erősödjenek, izmosodjanak, hogy a leány testével-lelkével együtt kifejlődjenek. Hadd nőjön vele, hogy szeretni kell az embert anyagilag, erkölcsileg egyaránt, dolgozni kell érte, ahol csak lehet, szívesen, zúgolódás nélkül. Mert a világ rendje csak akkor nem bomlik fel, ha az emberek egymást támogatják.

És megvan-e a mai tanítónál a szeretet, amelyet magasztos hivatása tőle megkövetel? — Egy részében megvan, de a nagyobbik felében csak hézagosan, hiányosan. Olyan is van, a ki tettei a szeretetet, de egészen szeretet nélkül való csak igen kevés, mert hisz az rossz ember, kiből semmi szeretet sincs. A szeretettel, az okos szeretettel telt női szív valóságos áldás az iskolában, de a szívteleneket egyenesen ki kellene önnani úzni.

HIREK.

— **Személyi hír.** Róth Ferenc cs. és kir. tábornok az V-ik székesfehérvári honvédkerület parancsnoka csütörtökön városunkban időzött, az itt állomásozó honvédsapát meg szemlélése végett.

— **Kinevezések.** Az igazságügyminiszter Zedlár Miklós eskortornyai járásbíróági telegkönyvvezetőt a IX. fizetési osztály harmadik fokozatába; a belügyminiszter Zalavármegyében a sormási kerületben Kovács Ferenc jegyzőgyakornokot anyakönyvvezető helyettesé kinevezte.

— **Házasságok.** Fürst Miksa zágrábi kereskedő március hó 5-én délelőtt 11 órakor vezet-i oltárhoz a helybeli izr. templomban özv. Fürst Johanna urnó leányát, Sárkát.

Dr. Reményi-Zoltán perlaki ügyvéd febr. hó 19-én házasságot kötött Vajda Ilona kisasszonnyal Nemes-Vidon.

— **Szigeti Jóska**, ki ma szombaton este fog hangversenyezni a Kereskedő Ifjak Egyletének az estélyén, ma délben érkezett meg atyja kíséretében. A kis Jóska megnyerő megjelenésű, komoly fiú, arcáról lesugárzik a zsenialitás. Mindenesetre érdekes vendége Kanizsának a csodagyermek, kinek művészete még akkor is bámulatos, ha maga nem 11 éves, de háromszor annyi lenne is.

— **Városi képviselők választása.** A nagykanizsai városi képviselőtestület kebeléből kilépő tagok helyeinek betöltésére Zalavármegye alispánja határuapul febr. hó 28-ik napját tűzte ki. A választást reggel 9 órától délután 4 óráig mindegyik választókerületben külön-külön fogantatosítják. A választás vezetésére a következő városi képviselők küldettek ki: I. kerület: (választási helyiség: Arany János-utcai népiskola) dr. Plihal Viktor; II. kerület: (választási helyiség: a városháza kis tanácsterme) dr. Rottschild Jakab; III. kerület: (választási helyiség: a régi főgimnáziumban a volt igazgatói lakás) dr. Bentzik Ferenc; IV. kerület: (választási helyiség: a régi főgimn. északi oldalán a bejáró mellett jobbra az első terem) Hertelendy Béla; V. kerület: (választási helyiség: Hunyadi-utcai népiskola) úr. Schwarz Adolf; VI. kerület: (választási helyiség: Rác-utcai iskola) dr. Trippammer Rezső; VII. kerület: (választási helyiség: a VI—VII. kerületi városháza tanácsterme) Faics Lajos. Az I-ső kerület 8, a II-ik kerület 11, a III-ik kerület 2, a IV-ik kerület 4, az V-ik kerület 7, a VI-ik kerület 6, a VII-ik kerület 9 rendes és minden kerület külön-külön 5 póttagot választ. — Az új képviselőtestület március hó 6-án délután 3/4 órakor tartandó közgyűlésben alakul meg.

— **Esküvő a halálos ágyon.** A N. K. P. U. ilyen címen közzli, hogy kedden délután tartotta esküvőjét Sebostény Ferenc városi hivatalnok özv. Chinorányi Boldizsárnéval, ki ágyban fekvő súlyos beteg.

— **A magántisztviselők orsz. szövetsége** nagykanizsai bizottsága márc. hó 1-én, szerdán este fél 9 órakor a Casinóban tartja első évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári beszámoló. 3. A magántisztviselők munkaidejének szabályozása. Gelléri Adolf tanulmánya. Előadó: Révész Lajos. 4. Ügyrend-módosítás. Választmányi indítvány. 5. Esetleges indítványok. 6. Választások: a) Tisztikar: Elnök, alelnök, titkár, II-od titkár,

az orosz arisztokratákról olvastam... Ettől az estétől fogva folyvást lázalmok gyötörték. Tanulmányokba merültem, hogy elűzzem gondolataimat. De minden kép csak öt varázsolta elém; minden arc reá emlékeztetett... Menekülnöm kellett. El innen örökre!... És most itt vagyok, királynőm! Kerülve az embereket és keresve a halált. bolyongtam sűrű erdőben, utatlan utakon, míg végre hozzátok tévedtem. Ó nyujtsatok balzsamot, vagy öljetek meg!

— Szánlak ember, — mond Viola, — megindított sorsod. De mondd, mi volt boldogtalanságod oka? Hisz ember vagy, mint a többiek és így velük egyenrangú!

— Hasonló vagyok, az igaz. De a teremtéskor egy porazem félrecsuszott és ez végzetessé vált az egész mindenségre. Isten nyomoréknak teremtett és ez határozott egész életem felett. Csendes lakomban észre sem vettem ezt. De midőn ott a csillgó világban össze kellett magamat hasonlítanom a többiekkel, láttam, hogy nem az egyedülállót a teljes boldogság. De ahhoz, kinek társaságában kívántam tölteni egész életemet, akár mint rabszolgája is, nem közeledhettem. Ó, én nyomorék! Mit ér az ember, ha nincs összhang test és lélek között. Megismertem vezérlőcsillagomat és miatta megakkoztam Istenemet!

A nyomorult elfedte arcát, sírva fakadt és dühben haját tépdelte.

A királynő az egyik kezével intett és az ember délcég lovaggá változott...

— Menj vissza, ahonnan jövel. Elrabortam rútságodat, most már versenyezz a többiekkel! De egy év múlva ismét jelenj meg előttünk és beszélj el: győztél-e?!

És mintha a föld nyelte volna el őket, a tündérek eltűntek.

Letelt az év és a Faun (nevezük őt így) pontosan betartotta ígérését.

Ugorjuk át a sok kérdézőkördést, a tündérlánykák átléptek illemantát (mert már nem húzódoztak a szép legénytől annyira, mint első ízben a kecskelábutól), hanem térjünk be akkor hozzájuk, midőn az érkezett, körülvéve a figyelmes tündérektől, ígéréte másik részének beviteléhez fog:

— Nagy feltűnést keltett a legifjabb csillag, mely saját személyemben emelkedett fel Feduska légtörében. Irigy szemekkel néztek a kegyesített udvarlók, mert (köszönet néked Szépség nemtője!) szebb külsőbe öltöztetél engem, mint voltak a többiek és csakhamar én lettem a bálványleány kedveltje és — völgyénye. Atyja reánk adta áldását és utraválónl tele vagyonát. Ha tudta volna, hogy vejjben titkára fiának szokott nevelője rejtezők!... Egy közeli városban telepedtünk meg és itt éltük boldogságunk első napjait. Engem,

apósom közbenjárására, megyei ügyésznek választottak meg. Békében, szeretetben folytak le mézesheiteink. Ismét boldog voltam, de csak azért, hogy újból elveszítsem... Apósom megajándékozott egy kis birtokkal is. A nyarat ott töltöttük, de én alig pihenhettem néhány órát elhódított nőm oldalán. Naponkint a városba kellett rándulnom és ez lett rám nézve végzetessé. Nőm megsokalta az egyedüllétet, unatkozott. Egy alkalommal ismét hivatalos teendők szőlítottak el hazulról. Új főispánt kaptunk, azt kellett fogadnom. Mig izgatottan jártam fel s alá a pályaudvaron, az átvőző beszédre későülve, otthon hasonló dolgok történtek. Feleségem szintén fogadott, fogadott és elpályázott, magával vivén (mint később bocsánatkérő leveléből megtudtam) ispanomnak öccsét... És mindez egy év lefolyása alatt!... Megutáltam a világot és visszakiváncsoztam csendes taluscskámba. Ó királynőm, ki szépséget és boldogságot árasztasz, vedd vissza ajándékaidat s add vissza rutagomat!

A királynő az egyik kezével intett és ismét a rút ember állott előtte. És ez, mintha semmi sem történt volna közöttük, csendesesen ballagott odébb...

Most ismét otthon van falujában, hol tovább díteti a tudomány ígét. Visszanyerő régi szerény köre boldogságát és már csak úgy emlékezik vissza fényes sorsára, mint régi, kínozó álomra...

Sziriusz.

A legtöbb ember azért szenved, mert nem akkor gondoskodik bajának gyógyításáról amikor még sikerrel járna. Önmagának tesz jó szolgálatot az, aki egy kipróbált jó háziért állandóan készletben tart ilyen kitűnő háziázer a közkedvelt világhírű

Feller-féle Elsa-Fluid

FELLER V. JENŐ gyógyszerész STUBICZA, Templom-utca (Zágrábmegye.)

mely számos megbetegedésnél mint pl. láb- és kéz-fájdalmak, bennulás, ideg- és izomfájdalmak, csuszkósvényes bántalmak, rekedtség, torokfájás, lázas állapotok stb. ellen kitűnően hat. 12 kis üveget v. 6 dupla üveget 5 koronáért bérmentve küld

pénztáros, tudósító; b) 25 tagú választmány. (Jegyzet: Csak azok az indítványok tárgyalhatók, melyek febr. 26-ig az elnöknél benyújtottak.)

— **„Vasvármegye” szerkesztőt cserél.** A „Vasvármegye” című politikai lap felelős szerkesztője és tulajdonosa *Kővári Kaffehr Béla*, mint értesülünk, egyelőre a jól megérdemelt nyugalomba öhajti félrevonulni, hogy kipihenje hosszú újságírói működésének fáradságait, melyek idegeit teljesen megviselték. Leteszi a tollat. Eladja a lapját. Ez irányban már is folynak a tárgyalások az érdekeltek között s valószínűnek látszik, hogy közöttük a napokban végleges megegyezés fog létesülni, melynek eredményeként *Kaffehr Béla* visszalép a „Vasvármegye” szerkesztésétől s abban hagyja a hírlapírást, melynek — egyik leghivatottabb s minden tekintetben rátermett, nagy tehetségű és jeles tollú képviselője volt, akinek munkássága egy belső tartalom, mint mennyiség dolgában igen sokszor elsőrangú újságírói kvalitásról tetek kiváló tanúbizonyságot. — A „Vasvármegye” jövőféldélel szerkesztője: *Lingauer Albin* hírlapíróvársunk lesz.

— **A nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Kör** ma vasárnap délután 5 órakor a Polgári Egylet nagytermében tartja ez évben harmincadik felolvasó délutánját. Műsor: 4. Visszaemlékezés Nápolyra és környékére. 17 vetített képpel. Irta és felolvassa: *Sauermann Julia* urhölgy. 2. a) Egy rózsaszál; b) Kék tó; c) Megálmodtam. Kacsóh Pongrác János vitész. c. dalművéből éneklő: *Blau Margit* urhölgy. 3) Magyar dalok. Éneklő a *kisdalárda*. — Helyárak: Pályóly 3 kor., karzat 20 fill., belépődíj személynként 40 fillér, tagoknak 20 fillér.

Mint lapunk zártkörű értesülünk, ama nagy érdeklődésnél fogva, mely *Szigeti József* a 11 éves hegedűművész hangversenye iránt a nagyközönség körében nyilvánult, a Kör vezetősége a mai délutánon való közreműködésre szerződtette a fiatal művészt, kinek produkciójával e szerint a fenti műsor kibővíül.

— **Az O. M. K. E.** zalamegyei kerületének választmánya e hó 19-én újnapi *Elek Lipót* elnöklésével ülést tartott, mely iránt a választmány vidéki tagjai nagyon csekély érdeklődést tanúsítottak. *Heltai József* titkár beszámolt az O. M. K. E., illetve a választmány eddigi tevékenységéről, előterjesztette a beérkezett ügydarabokat, melyek legtöbbje elintéztet nyert, a többi pedig elintézés alatt áll. Szívesen vette a választmány tudomásul, hogy az O. M. K. E. közbenjárása folytán az adókielviteli bizottságokban a kereskedők érdekeik megóvása végett az eddiginél megfelelőbb képviselést nyernek és hogy a központ az O. M. K. E. tagjainak kereskedelmi cégekről, valamint illeték és adóügyekben díjmentesen felvilágosítást ad. — Élénk vita tárgyát képezte a *házasági ügy*, illetve az ezen téren tapasztalható visszaélések mikénti megállítás. Foglalkozott a választmány a *vasárnap munkaszünet* kérdésével is. Mindkét ügyet az érdekeltség által tüzetesebben kívánja a választmány megvitattatni és ezen célból a vidéki választmányi tagok bevonulásával március hó 5-én d. u. 3 órakor Nagykanizsán értekezletet fognak tartani. — A választmány *Révész Lajost*, ki a szervezési munkálatok jelentékeny részét végezte, tekintettel a sok írásbeli teendőre, *Heltai József* mellé segédtitkárul választotta.

— **Kántor-próba.** A megüresedett VI—VII. kerületi kántor állásra pályázók csütörtökön délután mutatták be a VI—VII. ker. templomban tehetségüket. A város részéről jelen volt *Vécsey Zsigmond* polgármester. A bíráló-bizottságban közreműködésre felkértek az éppen Nagykanizsán időző *Eckhardt Antal* Keszthelyről ki mint elsőrangú szakember

ismeretes. Hét pályázó mutatkozott be. A bíráló-bizottság első helyen *Németh Gyula* kántortanítót jelölte, ki rendkívül kellemes, öblös tenorjával keltett feltűnést. A második helyen jelölték *Szatmáry Sándort*, a harmadikon *Patoky Gyulát*, ki utóbbi zenei tudás tekintetében az első helyen áll.

— **A kifogásolt mandátum.** A fővárosi lapok írják, hogy a képviselőház igazoló-bizottsága *Zichy Aladár* gróf nagykanizsai és *Szűllő Géza* letenyei országgyűlési képviselők mandátumát alaki hiba miatt kifogásolta.

— **Miniszteri leirat a munkások baleset-biztosítása ügyében.** A kereskedelemügyi miniszter a minap egy roppant nagyfontosságú leiratot intézett a soproni iparkamarához a munkások baleset-biztosítása ügyében. — A rendelet a következő: »Mult év dec. 20-án 2022/904. sz. a kelt felterjesztésére értesitem a címet, hogy a magam részéről is nagy súlyt helyezek a baleset-biztosítás ügyének mielőbbi törvényes rendezésére, elő is készítettem ezt annyira, hogy az országgyűlés képviselőházának, rendes munkálkodása idején az erre vonatkozó törvényjavaslat alkotmányos tárgyalás alá legyűjtve lehet.

— **Vidéki újságírók gyűlése.** A vidéki hírlapírók országos szövetségének igazgatósága február 19-én ülést tartott *Szegeden*, *Szűllő Gyula* elnöklése alatt. Jelen voltak: *Palócz László* titkár, *Tomorkény István* pénztáros, *Békési Antal*, *Bibó Lajos*, *Kisteleki Ede*, *Lenkei Lajos*, dr. *Setét Sándor*, sz. *Szigethy Vilmos* és *Ujlaki Antal* igazgatósági tagok. *Szűllő Gyula* a Szövetség alelnöke megnyitván az ülést, meleghangú szép beszédben emlékezett meg a szövetség népszerű és páratlan buzgalma elnökeiről: *Kulinyi Zsigmond*ról, ki betegsége miatt *San Remóban* üdült. Indítványára az igazgatóság lelkes hangú táviratot menesztett az elnökhöz, biztosítván őt változatlan szeretetéről és nagyra becsüléséről. A napirendre áttérvén, az igazgatóság és Szövetség rendes tagjai közé a következő hírlapírókat vette föl: dr. *Papp József* és *Langyel Béla* Kolozsvár, *Gerő Dániel* H. Szoboszló, dr. *Körös Endre* Pápa, *Kertész László* Debreczen, *Kovács Géza* Módos, *Porjessy László* Szeged, dr. *Kád Elek* Erzsébetfalva, *Pusztai Béla* és *Vajda József* Szabadka, *Kálmán Elek* Siklós. 4 szabálytalanul felszerelt kérvényt visszautasított az igazgatóság és sajnálatlalt vette tudomásul 3 rendes tag megokolt kilépését. Intézkedett az igazgatóság a határelcső tagok kizárásáról és bemutatta a felügyelő bizottság által felülvizsgált 1904. évi zárszámadásokat, melyek szerint a szövetség összes vagyona 108.178 kor. 27 fillér. Az 1904. évben a vagyon szaporulat 4084 kor. 56 fillér volt. Segélyt nyújtott a Szövetség 1904-ben 17 hírlapíróknak s e czimén 1220 koronát utalványozott. Az elmúlt ülést óta az elnökség 14 kérvényre utalványozott 80 kor. segélyt, amit az igazgatóság jóváhagyott. A miskolci újságírók szívesen meghívására, kimondta az ülést, hogy az 1905. évi közgyűlést pünkösdi napján Miskolcon fogja megtartani. A Szövetség utazási ösztöndíjára kiírandó pályázat ügyét a közgyűlés napirendjére tűzte ki az igazgatóság. *Jókai Mór* szobrára 100. koronával járul a Szövetség és felhívni határozta összes tagjait, hogy a költő fejedelem szobor ügyét minden tehetséggel szolgálják és előre mozdítsák. Köszönettel mondott még az ülést *Lenkei Lajos* és dr. *Rónaky Kálmán* pécsi tagoknak a Szövetségnek tett hasznos szolgálataikért, továbbá a nagyváradi Harmonia zeneegyletnek, a szeged—csongrádi *takarék-pénztárnak* a szolnoki ker. bank nagylelkű adományukért.

— **A nagykanizsai borbélysegédek asztaltársasága** a következő felülfizetési kiintézés közzétételére kért fel bennünket: Február hó 5-én rendezett mulatságon felülfizetni szíveskedtek: Gróf *Zichy Aladár* (Budapest), *Franz Lajos*, *Heidenfeld Mór* (Fiume), *Loós József*, »Vendéglősök, kávéosok és pincérek egylete» 10—10 kor.; *Eperjesy Gábor* 7 kor.; *Pusófszky Sándor* 6 kor. 60 fill.; *Steiner József* 6 kor.; *Schweitzer József* 5 kor. 20 fill.; *Tóth Lajos*,

»Szabómunkások és munkások szakegylete,» *Neufeld Odön* 5—5 kor., *Niesler Miklós* 4 K. 40 fillér; *Hitzelberger György*, *Munkácsy Nándor*, *Zapletál Ignác*, N. N., *Buksz Ignác*, *Balogh Jenő*, *Hirschel Henrik*, *Gállovits Andor*, *Merkly János*, *Krausz és Farkas* 4—4 korona; *Polyák Vilmos* (Curgó), N. N., *Bród Ignác*, *Schulz József*, *Czár János*, *Mikoss Géza* 3—3 kor.; *Benkő Ferenc*, K. E., *Horváth József*, *Gömböcs József* 2:40—2:40 kor.; *Heisler Gyula*, *Jack Frigyes*, *Eichner és Mattersdorfer*, N. N., *Kalcsok Leo*, *Rózsás Antal*, *Pilcer Albert*, *Dezse Károly* 2—2 kor.; *Mágics János* 1 kor. 80 fillér; *Sugár Adolf*, *Horváth N.*, *Fleischacker József* 1:60—1:60 korona; *Molnár Sándor*, *Áts E.* *Árpád* 1:40—1:40 kor.; *Táncos Kálmán*, *Kaschmitter Mariska*, *Halász Jenő*, *Markovits László* (Keszthely), *Szabó Károlyné*, *Hajdu István* (Keszthely), *Korein Samu*, *Szegedy István*, *Kisaszondy János* (Keszthely), *Szégő Mór*, *Nieger Pál* (Keszthely), *Kaiser Ernő*, *Strém Ottó*, *Fodor Béla* (Keszthely) 1—1 kor.; *Csete József*, *Gutfreind Herman* 80—80 fill.; *Veleg Ede*, *Klapper Gusztáv* 60—60 fill.; *Weissenstern Jenő*, *Szabó József*, *Bród Jenő*, *Fitzkó János*, *Tóth Géza*, *Gáspár István*, *Berény Árpád* 40—40 fill. Összesen 206 kor. 80 fillér. A szíves felülfizetőknek ezutón is hálás köszönetét nyilváníja a rendezőség.

— **Társasvacsora.** — A Magántisztviselők Orsz. Szövetsége nagykanizsai bizottsága március hó 4-én, szombaton este fél 9 órakor a Casino nagytermében társasvacsorát rendez. Egy teríték 2 kor. 40 fill. Előjegyezni lehet a titkárnál.

— **Az Uránia Keszthelyen.** Keszthelyi tudósítónk írja: Kedden, folyó hó 21-én este 8 órakor tartotta előadását a st.-ionisi világkiállításról *Hruska Gyula*. Az »Amazon» szálló nagytermét zsufolásig megtöltötte a közönség, mely mindvégig gyönyörrel hallgatta a szép előadást.

A jövő hó 2-án, 3-án és 4-én pedig a budapesti Uránia tart előadásokat. »A modern asszony,» »Az éjfél nap országa,» és a »Balaton» lesz bemutatva, mely előadások elé nagy érdeklődéssel néz a közönség.

— **Kövéssyék Kecskeméten.** Mint a Színházi Közlöny legutóbbi száma írja, *Kövéssy Albert* színtársulata kitűnő előadásban, új diszletekkel, remek rendezéssel mutatta be *Kacsóh Pongrác* nagyszerű operettjét, »János vitéz»-t. A kecskeméti színházban még darab ilyen sikert nem aratott; hatszor adták zsűfölt ház előtt egy hét alatt; a negyedik előadást *József Agost főherceg is végignézte*, és a kitűnő előadás felett annak végzetével magas *megelégedést fejezte ki* az igazgatónak. A darab sikerét *Szilassi Etel* (Kukoricza Jancsi), *Hevesi Mariska* (Iluska), *Komáromi Gizsi* (Királyleány), *Érczkövi Károly* (Bagó), *Nagy Dezső* (király) és *Miskay* (örmeister) mozdították elő. »Boldogság»-nak, *Henequin* szellemes vígjátékának is nagy sikere volt. A főszerepekben jők voltak: *Makó Ayda*, *Hevesi Gusztá*, *Almási, Déry Béla*, *Latabár*. — *Sárosy Paula*, a kecskeméti színház tavalyi kedvelt primadonnája febr. 13-án kezdte meg 3 estére terjedő vendéglátékait a »San-Tov», »Tavaszi» és »Görög rabszolga» operettekben. A művésznő mind a 3 fellépésre már napok előtt az összes jegyek elkeltek.

— **Új törvénykezési palota** Kaposvárott új törvénykezési palota építését kezdi meg a tavasszal; az épület kivitele céljából árlejtést hirdet az ottani kir. törvényszék elnöke. A fejlődő megyei szék hely monumentális, modern palotával fog gazdagodni, a mely a város legnagyobb épülete lesz. A törvényszéki épülettel egyidejűleg fogház is épül, teljesen a kor színvonalán álló követelmények szerint. Ugy a törvényszéki épületet, mint a fogházat *Marton Ákos*, *Károlyi Emil* és *Riemer Márkus* jeles budapesti építészek első díjjal kitüntetett pályadíjnyertes terve szerint építik föl.

— **Kirakatok** Új épületeket ugyan nem emelnek tömegesen Nagykanizsán, a város arculata mégis észrevehetően változik, csinosul. Ezt többek között az hozza magával, hogy egyre tűnnek el a régi alacsony, legkevésbé sem szép bolti bejáratok és kirakatok s ezek

helyét — különösen a Fő-utcán — díszes és modern építésű portálék foglalják el. Csak három esztendő előtt csinálták meg városunkban az első igazán díszes portálét és ma már alig találjuk a korzón a régi szerény kirakatok hirdetőjét. Ezek az új kirakatok és bejáratok hirdetője. Ezek az új kirakatok és bejáratok nagyrészt impozáns, némelyik valódan művészi kivitelű asztalos és esztétikus munka, melyek erősen hozzájárulnak, hogy az utcának nagyvárosi képe legyen. Most is egyre folynak az építkezések és tűnnek el az ősi kirakatok. Egy-egy új kirakat valóságos kiállítás, mely előtt soká álldogálnak a falusi látogatók és ezekből informálódnak a kereskedelem új cikkeiről. Szépek ezek a portálék, ilyenek nem voltak a régi Kanizsán. Akkor volt nagy, virágzó kereskedelem, vagyoniilag emelkedő kereskedők, de portálék nem voltak. Ma vannak portálék — de csakis portálék.

— **Földink sikere.** Mint a fővárosi lapokban olvassuk, Neumark Ilona, ki jelenleg Budapesten zenetanulmányai folytatása végett tartózkodik, a Royal nagytermében nagyszámú közönség előtt hangversenyzett és játékaival általános sikert és tetszést aratott. A kisasszony Sterneck Zsigmond ismert zenetanár növendéke volt Kanizsán.

— **A csáktornyai kereskedelmi kaszinó** folyó hó 18-án fényesen sikerült estélyvel ünnepelte meg fennállásának 20 éves jubileumát. Este fél 9 órára már egészen megteltek a kaszinó termei a tagokkal s azok hozzátartozóival. Az ünnepély díszbeszédrel kezdődött, amelyet Wollák Rezső ügyvéd, a kaszinó háznagyja mondott. Beszédében vázolta a kaszinó történetét s felemlítette azokat az okokat, amelyek az egyesület létrehozását 20 év előtt a kaszinó megalakítására készítették. Végül szónok buzdította a tagokat, hogy továbbra is törekedjenek fenntartani és növelni ezen egyesület életerejét. A sikerült beszéd befejezése után lelkesen megéljenzték a szónokot. Ezután dr. Schwarz Lajos ügyvéd egy humoros felolvasást tartott, melyet a közönség élénk tapsal jutalmazott. A felolvasás után diszlakoma volt, melyen számos felköltött hangzott el. A lakoma 11 órakor ért véget s ekkor a fiatalság táncra kerekedett, mely világos reggelig tartott.

— **Az adók kivetése.** A városi adóhivatalnál megkezdődtek az adókivetések. A napokban becsájtják ki a III. IV. osztályú adó és a hadmenetességi díj vallomási íveket. A vallomások nyolc nap alatt nyújtandók be a városi adóhivatalhoz. A vallomási ívek beérkezése után megkezdődik a kivetés, a törvényen kívüli állapot megszűnése után pedig közszemlére teszik ki a kivetési lajstromokat.

— **Kinek kell tizkoronás?** Mint a miniszterelnökről, grófokról, bárókról mondjuk, hogy megjelentek, oly hódoló értelemben mondjuk, hogy tizkoronás ur ő méltósága ma jelent meg a forgalomban. Az osztrák-magyar bank helybeli fiókját is megostromolták érte, ennek a helyiségei egész délelőtt tele voltak olyanokkal, kik a tizkoronást jöttek üdvözölni. Mert hát az eddig megjelent tudósításokkan mindig az állott, hogy a tizkoronás 25-én lesz kapható. Ahhoz pedig könnyű közönséget kapni, ahol tizkoronás kapható. Mikor azonban a bankban kijelentették, hogy új pénz csak a régi ellenében kapható, egyszerre feltűnően megcsappant az érdeklődők száma. A Kereskedelmi és Iparbank kirakatában is sokan bámulták az új bankot, sok olyan ember, ki óméltóságát a tizkoronást ezuttal látta először és talán — utoljára is.

— **Államsegély.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a csáktornyai iparostanone iskola részére az 1904—905. iskolai évre 1500 korona segélyt engedélyezett az országos tanoncskolai alaphól.

— **Kincskeresők.** A közeli Zalaszentihályn soká fognak mulatni két ottani uriember kalandján, kiknek erős vágyát a meggazdagodásra különös módon tette nevetségessé egy ismeretlen. Mint szentihályi tudósítónk írja, — az érdekeltek nevét felesleges tapintatból csak kezdőbetűvel jelölve — a napokban egy idegen ember érkezett a faluba, ki mindenütt mint fővadász mutatkozott be.

Ily címen élvezte soká N. ur vendégszeretettét is, ki barátságos ellátást adott az idegennek. Ez aztán tétlenül játszott az urat és miután egy órásmesternél adósságot csinált, vendégszerető házigazdáját ültette fel sikerült módon. Ugyanis mikor tapasztalni kezdte, hogy mint mindennek, úgy N.-ék vendégszeretetének is van határa, egy napon becses titok-leffelezésével akarta magát ismét behízelegni vendéglátói kegyébe. A nagy titok pedig, melyet valószínűleg stilszerűen romantikus keretben adott elő, zárt ajtók és leeresztett ablakredőnyök mögött, abból állt, hogy a katolikus templom tornyában, az egyik sarokban régi és nagy értékű török kincsek hevernek gazdátlanul. Senki sem tud a létezésükről és azé lesnek, aki először teszi rájuk a kezét. Nem kell kinevetni a derék N. urat, hogy leprement, elvégre ő is ember és szereti az apró pénzt, ha azon lófark és félhold is a címer. N. ur tehát társat vett magamellé U. B. szentihályi kereskedő személyében, kivel egy holdig pillanatban meg is mászták a torony garádjait. Penn voltak. Keresték a sarkot. Az idegen nem hazudott: a sarkot tényleg megvolt. Keresték a kincset, az idegen tényleg hazudott. A kincs abban a forrában, ahogy azt az idegen leírta, nem volt meg, de találtak mást, amit valószínűleg szintén alaposan átvizsgáltak. Hogy ez a talált tárgy mi volt? Erre vonatkozólag csupán a Nagyidai cigányok egy hasonló tárgyú fejezetére utalhatunk, melyben a kincskeresők ugyanily állomány anyagra bukkantak arany és ezüst helyett. Olyan dolog ez, melyet nem szabad megneveznünk. Nagyon csunya dolog. A diszkreációnk tiltja, hogy eláruljuk.

— **A favágók gyűlése.** A régi jó időknek mindenkorra vége van. Megdrágult az élet s ezzel mindennek nagyobb lett az ára, egy cseppet se csodálható, ha a munkaerő felhasználása is többbe kerül, mint régebb volt csak pár év előtt. A hivatásos favágók határozták el városunkban, hogy gyűlést tartanak és közös megállapodással felemelik a fák metszési árát és kővényt adnak be a városi tanácshoz, a városban csak 20 favágónak engedjen dolgozni, kik igazolvánnyal lennének ellátandók. Kíváncsian várjuk a megtartandó gyűlés lefolyását.

— **Megszűnt banda.** A nagykanizsai katonai hadastyán-egylet zenekara, miután a zenealap nagyon ki van merítve s pártoló tagjainak száma nem oly nagy, hogy azt fenntarthatná, rövid időre feloszlik, illetve a tanítást beszünteti.

— **Sorshuzás.** Az 1884. évben született nagykanizsai hadkötel-seket felhívja a polgármesteri hivatal, hogy 1905. évi március hó 1-én reggel 8 órakor a városháza I. emeletén sorshuzásra jelenjenek meg.

— **Szocialisták, akik munkaházakat építenek.** A nagyvárosi szocialisták igen életrelvő tervet pendítettek meg. Vasárnap megtartott népgyűlésükön a munkások lakásmészárlásról esett sok szó és hogy ezt a lehetőségig megszüntessék, elhatározta a népgyűlés, hogy beadvánnyal fordul Nagyvárad törvényhatóságához, arra kérve a várost, építsen 250 munkáslakást a munkások részére, hogy ezeket a letelepedett munkások törlesztéses kölcsönrel vehessék át. A javaslatot általános helyesléssel fogadták és azt a közönség szívesen fogja előmozdítani. Első eset az, hogy a szocialisták a praktikus tőre lépve, tényleg oly intézmény megvalósítására törekedjenek, amely őket röghöz köti és az a munkások kinek saját otthona van, mindjárt más szemmel néz és lát mindent maga körül, mint a hazátlan, akit ide-oda sodor az élet árja. A terv megvalósításának módzatáról nem tanácskoztak a munkások és ezen tekintetben várják a város részéről a szükséges megbeszélések megindítását.

— **Vadludak.** Keszthely vidéken temérdek vadlud tanyáz. Egész nap a vetéseken legelnek, a gazdák nem nagy öröme. A hó egész télen alig borította a vetéseket, amiért a ludaknak terített asztal állott rendelkezésükre. A gárgó szárnyasok este felkerekednek. V. alakban repülnek a Balaton felé, hogy a jégén egész éjjel biztonságban maradjanak. A fejelemes szárnyasok ósatone megcsúgja, hogy

a nyílt jégtáblán az esetleg közelgő veszélyt korábban megsejthetik, mint az ellenségnek sok buvóhelyét adó göröngyös földön. Hajnalban egy pillanatban kel föl az ezer és ezer lud, mint felkerekedő felhő. Fűlsiketítő csággóság tör meg a teli Balaton némaságát. A ludak feljebb és feljebb repülnek, nehezen verődnek csoportokba, amelyek lassan-lassan igazodnak a szabályos alakba. Rendkívül lebilincselő a légvándorainak elszállása, az egyik társaság az egyik — a másik társaság a másik irányba vonul aszerint, mint maguk között felosztották a legelésre szánt területet.

— **Tilos a koldulás.** A N. K. F. U. írja: Csütörtökön volt az első csütörtök, melyen nem jártak házról házra a koldusok. A koldulás meglett tiltva városunkban s ezután a város mint erkölcsi testület gondoskodik a város szegényeiről. Már hónapokkal ezelőtt híre járt ezen igazán dicseretes intézkedés életbelépésének, mely csak most lépett életbe. Ezen intézkedések következtében a rendőrség beszedte a koldulási táblákat is. — Mint értesülünk, a koldulási engedélyt nem a szegényügy rendezésének ismert útjára folytán vonták meg, a F. U. téved, midőn ily értesülést közöl. A koldusok azért nem járnak házról házra, mert a grasszaló ragályos betegségekre való tekintetből a koldulás egy időre betiltott. A betegségek megszüntetésére több rendszabályt léptettek életbe és ezek közé tartozik a koldulás megszüntetése is.

— **Az éhező huszár.** Hódinec András keszthelyi közhuszár, mint tudósítónk írja, eltűnt a múlt héten. Azt hitték, hogy megszökött s elrendelték országos körözését. Eltűnése után ötödnapra néhány legény járt a kaszárnya padlásán, hogy szénát hozzon le. A mint szétlányták a szénát, egyszerre ráakadtak Hódinec Andrásra. A szegény huszár ugyancsak szánalmas alak volt: lesóványodott, elgyöngült és sem beszélni, sem járnai nem bírt. Kórházba vitték, ahol végre két nap alatt eszméltre tért. Kiderült, hogy meguntta a katonaiéletet s azért halálra szánta magát. Éhezéssel akarta elpusztítani magát. Aznap, a mikor ez a szünet megérlelődött benne, csomagot kapott hazulról a szüleitől. Jóféle elemózsia volt benne. De már ezt nem hagyja veszendőbe menni. Fölvitte magával a padlásra, elbujt a széna közé, s egy nap alatt elfogyasztotta az egészet. Azután várta a halált. Négy teljes napig nem evett, nem ivott semmit s már-már elpusztult volna, ha rá nem akadnak.

— **Szerencsétlenség az erdőben.** Mint perlaki tudósítónk jelenti, Novák Ilona ottani 17 éves leány kiment az erdőre, a hol atyja fát vágott. A leányt a dűledező fa agyonütötte. Gondatlanság senkit sem terhel.

Esküdtörzsi tárgyalások Zalaegerszegen.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint esküdtörzsi bíróság f. hó 21-én és 22-én tartotta tárgyalásait.

Első nap:

Dézi András ügyét tárgyalták. Elnök: Fritz József; közbíró: Schneider Gábor dr.; védő: Hajós Ignác dr.

Garázda ember volt Dézi András egész életében. Mindig szeretett mások nyakán és kenyerén élköszölni. Sokat ivott s mikor egyszer fiával összejött, a fia segélyére, siető feleségének nyakát borzalmas módon elvágta egy nagy fejszével. Ezért őt 1894-ben 6 esztendőre becsukták. De természetét ott sem változtott. Később koldulásra adta magát s mikor ezt is meguntta már, — mert nem jutott elég borra és pálinkára — elhatározta, hogy nyugodtabb életet biztosít magának. 1904. évi november 10-én felgyújtotta Domján Istvánné Pakodm levő pincéjét azért, hogy börtönbe jusson. Célját elérte, mert az esküdtek gyűjtöttség büntetésében bűnsnek mondták ki és a bíróság 6 évi börtönrre ítélte.

Második nap:

Cseh József bűnügyét tárgyalták. Elnök: Stanizlavszyk Adolf; közbíró: Rézlei Gornel dr.; védő: Rele Antal dr.

Folyó évi január 11-én este történt, hogy Cseh József a Pölske községhez tartozó Örömhegyre kiment ahhoz a hajlékhoz, amelynek fele az övé volt, másik fele pedig Bedő Julié, aki ott is lakott. Régen torzalkodtak már ők, mert az asszonyt nem akarta ott megtűnni Cseh József. Bedő Juli azonban ragaszkodott jogához és nem is távozott Cseh József gyakori fenyegetésére sem. A fentnevezett napon sötét szándékkal kerülte meg a hajlékot Cseh József s mikor látta, hogy az asszony két kis gyermekével bent van, jól eltorlaszolta az ajtókat s a házat felgyújtotta. A kétségbeesett Bedő Juli csak két kis gyermekét tudta megmenteni úgy hogy őket a szelelő lyukon át kitette. Maga pedig porrá égett. Az esküdtek a vádlottat gyilkosság és kétrendbeli gyilkosság kísérletében bűnösnek mondták ki s ezért őt a bíróság életfogytiglan tartó fegyházra ítélte. Az ítélet jogerős.

Közgazdaság.

Hermes Magyar általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzdeforgalomról és a pénzücről.

Budapest, 1905. február 24-án.

A szilárd alapisrányzat, melyről legutóbbi jelentésünkben említést tenni szerencsénk volt, a lefolyt héten határozottan utat tört magának és csaknem az összes forgalomba került értékek áremelkedést tüntetnek fel. A politikai válságnak hosszadalmas elintézése nem zavarta meg a kedvező hangulatot, de mint előnyös mozzanatot szívesen karolta fel a tőzsde azon hírt, hogy Oroszország és Japán közt a békekötés a közel jövőben várható és ezen körülmény, párosulva a mindinkább fokozódó pénzűszéssel, különösen a külföldi tőzsdéken első sorban a járadékok áremelkedését vonta maga után.

Budapesten a részvények piacán csaknem az összes bankrészvények képeztek élénk kereslet tárgyát, iparvállalati részvények közül pedig a cukoripar részvények, Szt. Lőrinci és Drasche téglagyár részvények, továbbá brassyói cellulose gyár részvények részesültek fokozott figyelemben.

A pénzücrön változatlanul tart a pénzűszég s növeli azt még azon körülmény is, hogy a külföldi tőke is keres nálunk elhelyezést.

A nevezetesebb értékpapírok árfolyamai a következők:

	Her. 16.	febr. 23-án.
Magyar hitelrészvény	726.50	787.25
Drasche téglarészvény	492	501
Magyar cukor részvény	1905	1925
Brassyói cellulose részvény	450	480

Szerkesztői üzenetek.

Detektív. Arról a kardparbjáról szóló hírnkelt egyik csaktornyai tudósítónk küldte. Csaktornyan azonban nem egy hanem négy tudósítónk van; hogy ezek közül ki küldte be, azt sajnálatunkra annál kevésbé árulhatjuk el, mert ennek a dologhoz nem sok köze van. Különbösen is fellogását e tárgyban nagyon kicsinyesnek és vidékesnek tartjuk, melyet ha acceptálnánk, az a sajtószabadság megsértésére vezetne.

Az utolsó Szentgyörgyi.

— Novella. —

Irtta: **Rovenszky Árpád** 4)

IV.

Idestova egy esztendő múlt el; Szentgyörgyi Ernő a legszükségesebb elintézni valók után elhagyta a mélykúti kastélyt és hosszabb időre egyik barátjához utazott, hogy a gazdaság vezetését alaposan elsajátítsa.

Levetette a csillogó egyenruhát és távozott a katonaságtól, minden szeméyes bucsuzás nélkül, mert az nagyon nehezre esett volna.

Igy ült el azon körből, a melyben hosszú időn át mint tündöklő csillag ragyogott. Itt-ott irt még neki egyik jó barátja, azután lassankint ezek a levelek is elmaradoztak. A nagy világ lármás zajában nem sokáig kísérheti figyelmével

az ember azokat, a kiket az élet ilyen vagy olyan formában a nagy szinpadra eltávolított. Erről Szentgyörgyi Ernő is meggyőződhetett, a mikor majdnem egy évi távollét után visszatért otthonába, és először vett részt az aratásnál, a melyről már minden szerzett tapasztalatát és tudományát értékesíthette.

— Az új élet semmikép sem volt inyére. Hajnalban már kint járt a mezőn, fáradtan és szórakozottan tért vissza az ebéd idejére és asztalbontás után azonnal ismét elaludt, hogy munkáira felgyógyuljon.

Este azután mindig nagyon levertnek látszott. Ha csukott szemekké régidőlt a hintaszéken és menyasszonya, meg Blanka nagynéni iránta való kimondott minden le és egész szót elkerülve csendesen kizimunkáltak, akkor némelykor oly kiállatottan, hogy némi izgalom után, hogy feljött-e a székbe, tudott volna a sors mostohaságát.

Piroskára leendő eljegyzése még nem volt a nyilvánosságra hozva. Először be akarták várni a gyászvételét, de midőn Szentgyörgyi Ernő a hosszú távollét után hazajött, Piroska nagynéje jobbnak találta, hogy az unokatestvérek közötti mélyebb viszony közvetlenül a lakodalom előtt legyen nyilvánvalóvá.

Szentgyörgyi egykedvűen fogadta ezt a határozatot és Piroskának, az ő hite szerint, soha sem volt akaratja; csak eszelekedett és vakon engedelmeskedett, ha a férfi valamit akart, vagy nem akart. De épen ez volt az, a mi Szentgyörgyi Ernőt némelykor türelmellenőttette.

A munka terhesnapok után Szentgyörgyi felvidult és örömet beszélgetett a hölgyekkel. Ebéd után az öreg József komornyik mindig benyomta az érkezett postát. Piroska, a ki a levelek felbontását és szétosztását szokta végezni, a mi nagy mulatságot okozott neki, ujjongva felkiáltott.

— Ernő, számedra van levél! Szentgyörgyi azzal a főnyű ingerültséggel vette át a levelet, amely rendszeren akkor lep meg bennünket, ha némi változatosság után epedünk és mégsem tudjuk, hogy hol keressük. Midőn a néhány sort átfutotta, arca felvidult.

— Kárász jön, — mondá a levelet idegesen összehajtva. — Hiszen tudjátok, hogy kapitányom volt. A levél majdnem későn jön és sietnem kell, ha az állomásra ki akarok érni. Hat óra tizennyolc perckor érkezék.

Gyorsan megrántotta a csengőt. — Fogjátok be, — parancsolá a belépő szolgának; azután kezet csókoló Piroskának és elbúcsuzott.

— A viszontlátásra kedves Piroska, — mondá szinte ünnepélyesen; kisléte és néhány pillanat múlva kocsiorgós háttárszott fel az udvarból.

Abban a pillanatban, midőn a könnyű kocsi kanyarodott az országtúrol, mely mögött az állomás feküdt, berobogott a vonat.

A két felvér ló a szokotian zajra szügybe vágta fejét és nekiramodott. A mozdony fűtőlésére felgaskódtak és feldűléssel fenyegették a kocsit, de Szentgyörgyi kezének egyetlen rántásáva visszarántotta őket. Mozdulatlanul megállottak, csak horkait lélegzése és tipródások árulta el izgatottságát.

Szentgyörgyi egy munkásnak dobta a gyeplőt azután szögájáva a pályaudvarra sietett, hogy az érkezőket szemre vegye.

Aminth észrevette Kárász kapitányt, feléje sietett és szívélyesen üdvözölte.

— Eszerint még jókor kaptad meg levelemet, — mondá az érkezett, mialatt a szolga átvette podgyaszát.

— A legutolsó pillanatban, de remélem, hogy néhány napig nálam maradsz?

— Igazán sajnálom, de csak egy éjjelre maradhatok, — válaszolá a kapitány. — Ha addigra is megtűrsz házadban. Két hónapi szabadságom van és Nizzában akarom eltölteni. Azt mondják, hogy ott most felséges az élet.

Ezalatt a kocsihoz érték és Szentgyörgyi egy pillanattal merengve megállott.

— A Rivierára menni nem is oly rossz gondolat.

Azután felugrott a bakra, hirtelen kezégyintéssel vendégét maga mellé intve.

— Hát jöjj velem, hiszen független ember vagy! — mondá a kapitány.

Szentgyörgyi vállat vont.

— Mit szólna hozzá a menyasszonyom? — válaszolá egykedvűen.

— Bocsáss meg Szentgyörgyi barátom, — mondá Kárász mosolyogva és megemelte a ajkát. — Nem tudtam, hogy így kéives akadályt tart vissza.

Szentgyörgyi telkacagott.

— A kifejezés találós és jegyezd meg magadnak a saját mátkaságod idjére. Könnyedén megérintette ostorával a lovakat, a melyek mint a szélvész vágattak tova az országoton.

— De ez mégsem szép tőled — jegyezd meg a kapitány némán saűnet után, mely alatt vizsgálódva szemlélte barátjának arcát. — hogy így fontos eseményről nem is értesítet barátait dat.

— Az úgy még titok. Menyasszonyom még tölcs husz éves és így még várunk kell; azonkívül az eljegyzés és lakodalom meglehető gyors egymásutánban fog történni. Most meg a körülmények parancsolnak; menyasszonyom egy szersz mind unokanővérem és jelenleg nagynéjével nálam lakik.

— Ha így gyorsan akarsz nőszülni, mi lesz a jövőddel? Ugy hittem, hogy újra belépsz a katonasághoz.

— Nem, — válaszolá Szentgyörgyi röviden. — Ezt nem teszem. Művelni fogom földemet.

— Te úgy beszélsz mintha nem sokat várnál a jövőddel? — jegyezd meg Kárász kapitány tartózkodva.

— Ehhez is megvan az okom, a melyről te is meggyőződhetesz. Látod, ott fekszik Mélykút. Ott fogod a jövőben feltalálni pajtásodat, mint szorgalmas földesurat. Minden évben néhány kiloval nehezebb és néhány kilo könnyelműséggel könnyebb leszek.

— No az utóbbi nem is fog ártani, — mondá Kárász és bizalmasan megveregette Szentgyörgyi vállát.

— A parkon át fogok hajtani; a hölgyek bizonyára az erkélyen lesznek, — jegyezd meg Szentgyörgyi élénken és ezzel ügyesen kitért a felelet elől.

A kocsi b kanyarodott a kavicsos park-utra és épen az erkély alatt állott meg. Blanka nagynéni egyedül üdvözölte a vendéget, megszokott vonakodó formáissággal, mely e árta első pil-

Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Budapest.

Közhírré tesszük, miszerint a

KERESKEDELMI ÉS IPARBANK RÉSZVÉNYTÁRSULATTAL NAGYKANIZSÁN

törlesztéses jelzálog-kölcsön-üzletet felvétele céljából megállapodásra léptünk.

A kölcsönök iránt érdeklődők nevezett intézetnél minden tekintetben ki-merítő felvilágosítást és tájékozást nyerhetnek.

lanatra azt a bizonytalanságot, mely egész lényét uralta.

Mialatt Szentgyörgyi frissítőkért csevegett, Kárász kapitány körös fővárosi életük-élményeiről beszélt és az öreg nő élvezettel hallgatta azokat a bohókás csínyeket, a melyek által a család bálványozott fia kiemelkedett a többiek közül.

Szentgyörgyi gondolataiba merülve ült székeben és csak nagysókára szólalt meg.

— Hol van Piroška? — kezdé vonakodva.

— A fiatal Sarlával elment sétálni a faluba, hol valami beteg asszonyt akart megátogatni, — felelte a leány nagynéje.

Szentgyörgyi felállott.

— Engedelmeitekkel eléja megyek... Kárász barátom meséjé addig Blanka nagynénémnek valamilyen utazásunkról.

— Hát csakugyan velem jössz? — kérde a kapitány csodálkozva.

— Igen, — válaszolá a fiatalember könnyedén. — Fesd le szépnek az ottani életet és... veszed y nélkülünk... hallod Kárász? Egészen veszed y nélkülünk, különben aggódni fog miattam és nem akar majd elengedni, ugy-e nénikém? — Mosolyogva homlokon csókolta az öreg nőt és elhagyta a szobát.

Azon meghatározhatatlan érzések egyike, a melyeket legyőzni nem tudunk, de a melyeknek mégis bízhatunk, óvta őt az utazástól. Csak most, midőn szándékában volt a szű földet egy időre elhagyni, érezte oly igazán, hogy mily erős kötelékek fűzik hozzá. Egy pillanatig meggondolta magát, vajjon elhagyja-e ezt a napvilágos léget, a mely ha nem is volt megrészegítő, mégis oly meleg, szívélyes biztonsággal vette körül; de rögtön rá felkapta fejét.

— Ne legyünk érzélgősek! — mondá maga elé tekintve — Hisz mindez megmarad nekem, ha néhány-hétet át a nagyvilágban bontom is ki szárnyaimat, itthon egészen elfelejtem a repülést.

Mint egy feleletül tépelődésére egy pacsirta riadt fel a melette levő bokorból és nyilsebesen előre surrant.

— Tehát előre! — mondá halkán.

Piroška karcsu alakja Ernő mögött tűnt fel, anélkül, hogy a fiatalember észrevette volna. Könnyed léptekkel haladt előre a buja fűben; szalmakalapját levette és karjára fűzte, a mely tele volt mezei virágokkal. Időnkint le-lehajolt egy-egy virágért. Ezalatt érte unokabátyját és gyermekies mosolyra virággal teli kezét arca elé tartotta.

— Ugye mily illatosak? — kérde vigan.

A fiatalember nem felelt mindjárt, gondo atai még sokkal távolabb kalandoztak.

— Mi bánt Ernő? — kérdezte Piroška csodálkozva és egy lépést hátrált.

Szentgyörgyi megragadta mindkét kezét és elfogódva tekintett a leány arcába.

— Mindenféle Piroška.

— És nem mondhatnád meg nekem? — kérlette gyengéden.

— Meg fogsz miatta haragudni, — válaszolá Szentgyörgyi tréfát erőltetve.

— Ugy gondolod? — felelé a leány megértve a tréfát. — Hisz az akkor valami rettenetes lehet, a mi a sziveden fekszik.

— Itt van Kárász, — kezdé és szórakozottan letépett egy virágot, melyet azután szétmorzsolott ujjai között.

— Azután? — kérde Piroška és hamiskásan mosolygott a fiatalember szeméi közé.

— Nizzába megy, — mondá Szentgyörgyi egykedvűséget színélve. — És félig meddig rábeszél, hogy vele menjek.

— És te el is akarsz menni? — kérde a leány hirtelen.

— Természetesen, ha te is engedélyt adsz, te szigorú háziasszony.

— En? ... Ah én? ... — válaszolá Piroška szomorúan, lehajtott fejjel és midőn újból a fiatalemberre tekintett, könnyek ragyogtak szemében.

Szentgyörgyi összeráncolta homlokát. Ez az első alkalom, hogy Piroška, habár hallgatagon, nem mindjárt egyezel bele kívánságába, kellemetlenül érintette.

— Tulajdonképen miért sirsz? — Olyan hallatlan valami az, ha egy férfi, egy teljes évi folytonos munkálkodás után néhány hétre megszabadítja magát a gondoktól?

— Ah nem ez az, a mi bánt, — válaszolá akadozva a leány.

— Hát mi? — kérde Szentgyörgyi ürelmetlenül.

— Attól tartok, hogy azalatt eifelejtessz.

Szentgyörgyi egy pillanatig merengve nézett a leányra; csak egy pillanatig, s azután vigasztalta.

— Ne gondo j ilyesmikre Piroška, ez nem más mint haszontalan önkínzás, — mondá a fiatal ember komolyan, s mintha le akarta volna győzni vágyait gyorsan hozzátette: De ha annyira szivedre veszed távozásomat, akkor inkább lemondok utazásról; hisz nem sokára ugyis bekövetkezik a tél.

Forogló ostorával türelmetlenül néhány virágot suhintott le és elkerülte a leány tekintését.

— Azt ne tedd, — mondá büszkén Piroška és felemelte fejét. — Igazad van, az én kívánságom nagyon gyerekes volt. — Ne nevesd ki érte Ernő, de abban a pillanatban, midőn utazásodról beszéltél előttem, valami bennem egészen értelmesen azt sugta, hogy mi nem úgy fojduk egymást viszontlátni, a mint most eivá-lunk...

— Ugyan ki ad valamit dőre sejtelmekre? — felelé Szentgyörgyi vigan és már egészen biztosra vette tervét. — Különbön igazad lehet; másnak fogsz viszontlátni. Vidámabbnak és valószínűleg szívélyesebbnek is, mert most nem mindig virágok az, ugye Piroška, csak vald be. Öszintén.

Piroška könnyei között is nevette.

— Igazán nem mindia, — válaszolá a leány tréfá ni akarva, de komolyan hozzáfűzte. — Ez különben nagyon is sok volna... akkor nagyon is boldog lennék...

A fiatalember gyengéden vállára tette a kezét.

— Szeretném, ha nem volnál ilyen jól hoz-zám, meg sem érdemem.

Piroška alig észrevehetően összeresztett és szorosabbra fűzte vállai körül kendőjét.

— Mi bajod? — kérdezte Szentgyörgyi ag-godva és lehajolt hozzá, hogy arcába tekintsen.

A nap már leldőzött, — felelte a leány és kitért a jelelet e föl...

Este a teázásnál Piroška már visszanyerte megszokott vig kedélyét. Szorgoskodva foglalat-szkodott a talak és poharak között, miatti Szentgyörgyi inszelkedő megjegyzéseire mindig tártóan felelt. Ajtatosan figyelt Kárász kapitány-ra is, amint leírta az érdekes utazást, melynek már a hajnalban kellett volna megtörténnie. Senki sem sejtette a leány néma fájalmát.

Kárász kapitánynak nagyon megtetszett bar-rátjának menyaszonya. Tekintete minduntalan kereste a leány kedves, megverő arcát és ma-gában arra a meggyőződésre jutott, hogy Szent-györgyinek határozatlan szerencséje van és nem cselekszik hevesen, ha ki nem használja.

Midőn a két jó barát a teázás után az erké-lyen elszívták szivarjukat, Kárász megérintette Szentgyörgyi vállát.

— Szentgyörgyi barátom, én a te helydedben inkább itthon maradnék, — mondá jóakaróan.

A fiatalember felkacagott.

— Inkább szeretem, hogy aztán ismét viz-szalérhetek, — válaszolá vidáman, ezután a te-rembe lépett. — Nénikém és te is Piroška, nem

jöttök e egy kis időre? ... az est oly fensé- ges...

Az öreg nő néhány pillanatig szokáshoz hi-ven vonakodott, azután sűrű gyapjukendőt csa-vart vállaira és megjelent az erkélyen. Mögötte Piroška. Kárász kapitányt, kit Blanka néni na-gyon megkedvelt, maga mellé intette. A kap-i-tány kisse csalódoma pillantott a mátkapár felé, a kik a holdvilágos sétányon fel alá sétáltak. Ő is velük szeretett volna tartani, — mondá Szent-györgyi némi szünet után a leányhoz fordulva.

— Nagyon örülsz neki? — kérde Piroška halkán.

A fiatal ember megállott és meglepetve né-zett Piroška-ra. Arcáról visszatükröződött a kö-zeli öröm varázsa.

— Hát nem látod?

Piroška vizsgálódva tekintett jegyeseinek sze-meibe mintha azokban akart volna olvasni, azután leverten válaszolá:

— Igen... látom...

(Folyt. köv.)

Leszállított husárok.

Írtesitem a n. é. közönséget, hogy az árszékemben friss, kitűnő **marha-hús** a következő árak mellett szolgál-lic

Eteje 80 fill., Hátulja 104 f., Pecsényehús 120 f. kgm.-kint.

Reichentfeld Albert
mészáros

Erzsébet királyné-lár. — Toluán 40. sz

Minden kereskedő, iparos, hivatal, egyesület, iskola és egyéb intézet részére szükséges

Nyomtatványt

legesinosabb kivitelben gyorsan és pontosan jutányos árak mellett szállit

FISCHEL FÜLÖP
könyvnyomdája

NAGYKANIZSÁN,
Kazinczy-utca, Városházépület.

Dunántúli Közművelődési Egyesület

SORSJEGYEI

1284 nyeremény értéke

60.000 korona.

1 főnyeremény 30.000 korona ért.
2 főnyeremény 10.000 korona ért.

1 darab ára 1 kor. 11 darab ára 10 kor.

Huzás 1905. márc. hó 11-én.

Kapható mindanütt és a Cultur-egylet irodájában, RÖKk Szilárd-u. 2. sz

Vidékre viszontleadók kerestetnek.

KISS SZERENCSEJE
NAGY VASARJONCSAN KISS-FELE
SZERENCSE-SORSJEGYET
KISS KAROLY ÉS TÁRSA
 BUDAPEST, ERZSEBET-KÖRUT 19.

A MÁLNÁSI SICULLA GYÖGYFORRÁS
 SZARVÉLEMENY
 Kiváló összetételű égvéyes és savanyúvíz, amely lapasztaliam azért megfizethető gyógy-hatással bír a légzőszervek, valamint a gyomor és bélcsatorna hurutos bántalmainál, ugy-azintén a hágy és vesztiszervek hurutos és vérpangásos bántalmainál is. Jó hatást gyakorol továbbá a belső és külső bőrteljesítő és a hártya- és izomszövetek gyógyítására. A lényegesen megújított és tisztított víz az idült közvevény gyógyításában is Ezen sokoldalú használhatóságánál fogva méltán számoztartalmat az orvosok figyelmébe.

Budapest, 1905. január 8.

Dr. Korányi Frigyes,
 egyetemi tanár, intézkedési tanácsadó, M. T. Ud. Akad. tagja, stb. stb.

Személyes a helyi malinásos "SICULLA" termékeket készítő üzemétől, és minden nagyobb városban is. Cím: SICULLA, Malinásrét, Fővárosi Budapest. Budapest: IV. Múzeum-körút 7., és minden nagyobb városban.

Kérlek a SICULLA névre figyelemmel!

Szénásy Arpad
 Szab. RAJZ-ESZKÖZ
 az összes közép-iskolákban a legjobban be-
 vált **MAGYAR KÖRZŐ**
 MINDENÜTT KAPHATÓ.

KATZER
 -A részv. társaság megővő-intézte az első és legnagyobb millió részvény-
 Budapest, Örcsényi út 42, 44 (sz. ajtó), 45, 46, és Uf-csón 43.
 Katzer szövetkezési az egész világon el vannak terjedve és elismernek.

"SMITH PREMIER"
 Képviselek heretelnek
 A VILÁG LEGJOBB ROPEPE
 Képes arjegyek ingyen
 SMITH PREMIER No. 5
 GRAND PRIX PARIS 1900

PLATSCHEK VILMOS
 elismert legelőcsöb, legszolidabb
 FERFI- és GYERMEK-ruha áruház
 Budapest, IV., Központi Városház (Károly-körút).

HOTEL PARIS
 Budapest, V. Váci-körút 25. sz.
 Dr. Kovács kárpasztája 3 nap alatt biztosan hatékonyan gyógyítja a bőrt.

BALASSA FÉLE UGORKATÉ
 Patának, kútes, szepit, májolt, sötét zöldek is ellimnek az arctól, a valódi angol használati által.
 Egy üveg ára 2 korona.
 Hozzá ugorkaszappan 1 k. püder 1.20. K.
 Fővárosi: BALASSA KORNÉL
 Károlyi utca 12. Budapest.

Qanmingene
 On nagyon időnek látszik!
 Fesse haját a CZERNY-FÉLE
 HAJFESTŐ-SZERREL

Szönyegek
 W. N. I. Baumgarten & Co.
 S. SCHEIN & Co.
 Duna-parti kávéház

SZIMON ISTVAN FÉLE SOS-BORSZESZ
 MINDENÜTT KAPHATÓ

TOKAJI CHINA-VASBOR.
 EMIGRÉNTÉ
 Császárfürdő
 Budapest.

MINDEN BŐLGY ELŐNYE
 Saját érdekében
 WIENER MODEN UNION
 Bécs, I. Schottenring 10

LEOPOLD GYULA Budapest, Erzsébet-körút 64. Székelykeresztényi

Eladó
 nagyobb mennyiségű első osztályu *sima* és *gyökeres*
Riparia Portalis, Rupestris Monticola és Vitis Solonis vessző.
 Ugyazintén ugyanily alanyon készült legjobb csemege és borfajokból első osztályu *gyökeres* fásoltvány, valamint
 mindennemű hazai *sima* és *gyökeres* vessző.
 Balatonvidéki első amerikai szőlőtelep
TAPOLCZA (Zala megye).

!! Szőlővessző !!
 A világhírű
"DELAWARE"
 adja a legjobb bort! Oltani, permetezni nem kell! *A phyloxera* ellen áll!
 Leírását ingyen küldöm meg bárkinek. —
 Nagymennyiségű "DELAWARE" vessző és szőlőoltvány eladás!
 Cím:
Szigyártó Nagy Mihály
 Felső-Szeged.
 Lugas vesszők 20 úrb. két óriással csak 10 kor.!

1 liter finom háztartási rum
90 krajcár.
 Jamaikai rum f. 1.20 — Legfinomabb Old Jamaikai rum f. 2.10
 Finom Orosz tea deka 8 kr. Legfinomabb császár keverék deka 12 kr.
 Kapható:
GELTCH ÉS GRAEF
 Drogeria a vörös kereszthez
 Nagykanizsa, Csengeri-utca és Deák-ter sarkán.

Saját magát károsítja, aki szőlőoltvány-szükségletét nem fedezi a
Küküllőmenti Első Szőlőoltvány-telepnel.
 Tulajdonos: Caspari Frigyes, Medgyes Nagy-küküllőmege.
 A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron naponta több mint 2 millió liter vízzel öntözték, miként az oltványok ideálisan fejlődtek. — Képes arjegyek ingyen és bérmentve.

NYILTÉR.

Igen jó eredménnyel alkalmazzák

**MATTONI FELE
GIESSHÜBLER**
Savanyúvíz

A légutak megbetegedésénél, a garat és hörgők hurutjánál, tüdő- és mellhártya-gyulladásnál.

Igen alkalmas utazásnál. — Rövid használat után székrekedéstől Egészségügyi hatóságok által megvizsgálva.

Kalodont

mékkülönböztetien fogtisztító-szer.

A fogak tisztántartásához csupán szájvizek nem elegendőek. A foghúson mindig újlag keletkező ártalmas anyagok eltávolítása csak mechanikus tisztítással kapcsolatban egy frissítőn és antiszeptikusan ható fogtisztító-szerrel sikerülhet; minőnek a „Kalodont” már az összes kulturálmunkán a legkisebb használatra bizonyult.

Szőlőtölöpítők figyelmébe!

30.000

saját telepén termelt egyéves gyökeres fásoltványt, a legjobb

bortermő és csemegeezőző fajokból,

Riparia Portálisz alanyra ójtva kitűnő forradás és dus gyökézzel

↔ **oleső árban elad.** ↔

GRUNFELD MIKSA

Nagykanizsa, Magyar-utca 32.

Védjegy: „Horgony”.
**A Liniment Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

egy régiókat bizonyult hárszer, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult készvényét, csódmál, és meghűléskor bedőrésekképpen használva. **Figyelmeztetés.** Silány hamisítványok miatt bevizsgálók óvatossá legyünk és csak olyan ügyet fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzékkel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és ugyazólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest. Richter gyógyszerár az „Arany Oroszlánhoz”, Prágában, Elisabethstr. 5. sz. Mindennapi széküde.

BERÉNY JÓZSEF
ÉKSZERÉSZ
NAGYKANIZSA.

Alapított 1838-ban! Saját műhely!

Dúsan felszerelt ékszer- és ezüst-raktár.

Jegygyűrűk

— saját készítményünk — mindenkor nagy választékban készen kaphatók.

Uj munkák és javítások gyorsan készíttetnek.

Eladás részletfizetés mellett is!

KLYTHIA a bőr ápolására az arcbőr szépítésére és újraélesztésére **PUDER**

Legelőgásabb, toleto, hálí és salen puder. Fehér, rózsaszín vagy sárga.

Vegyileg analizálva és ajánlva Dr. J. J. Pohl ca. kir. tanár által Bécsben. Ellamerő levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve vannak.

GOTTLIEB TAUSSIG

ca. és kir. udv. toleto-száppan és illatszeryára Főraktár: BECS, I. Wellzele 2.

Széküde utánvét vagy az összeg előleges beküde mellett. Kapható a legfőbb illatszerya, drogus-kereskedésben és Kgyészertárban. Nagykanizsán: Alt és Böhm Keleti M. Mór és Kreie Gyula cseknél.

Egy doboz 2 kor. 40 fill.

Schicht-szappan

„szarvas”

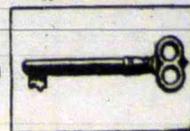
vagy

„kulcs”

Jegygyel

legjobb, legkládósabb s ennőifogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkatrésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht” névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

BENZINMOTOROK, GÖZCSÉPLŐKÉSZLETEK, ARATÓGÉPEK és egyéb MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK

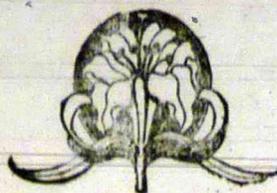
legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A Magyar Királyi Allamvasutak Gépgyáranak Vezérügynökségénél

BUDAPEST, V., Váci-körut 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Nyomtatványokat

izlésesen, olcsón
és gyorsan
készít

FISCHEL FÜLÖP

könyvnyomdája

Nagykanizsán, Kazinczy-u.

Könyvkereskedés

Papir és írószerraktár

Üzleti könyvek gyára

Könyvkötészet

ZALA politikai lap kiadóhivatala.